

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใน จังหวัดนครนายก

INTERIOR DESIGN FOR AGRO-TOURISM FARM STAY LODGE
IN NAKHON-NAYOK PROVINCE

ศุจดุภา เมฆสุวรรณ
SADUDEPA MEKSAWAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2551

KMITL-2008-AR-M-003-063

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใน จังหวัดนครนายก

INTERIOR DESIGN FOR AGRO-TOURISM FARM STAY LODGE
IN NAKHON-NAYOK PROVINCE

สดุติภา เมฆสุวรรณ
SADUDEPA MEKSAWAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

81333

1 1 ส.ย. 2551

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2551
KMITL-2008-AR-M-003-063

**INTERIOR DESIGN FOR AGRO-TOURISM FARM STAY LODGE
IN NAKHON-NAYOK PROVINCE**

SADUDEPA MEKSAWAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE IN INTERIOR ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LARDKRABANG
2008
KMITL-2008-AR-M-003-063**

COPYRIGHT 2008

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพัก สำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรใน จังหวัดนครนายก INTERIOR DESIGN FOR AGRO-TOURISM FARM STAY LODGE IN NAKHON-NAYOK PROVINCE
นักศึกษา	ศดุติภา เมฆสุวรรณค์
รหัสนักศึกษา	46062101
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2551
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. ทรงชม จุลาสัย

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในการท่องเที่ยวในโครงการ AMAZING THAILAND โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นทางเลือกของนักท่องเที่ยว และเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน โดยเฉพาะในแหล่งเกษตรกรรม นอกจากนักท่องเที่ยวจะได้รับความเพลิดเพลิน และความรู้ทางด้านการเกษตรที่สืบเนื่องกันมาแล้ว ยังได้สัมผัสกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท

จังหวัดนครนายก นอกจากจะมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย ที่เป็นที่ยอมรับจากนักท่องเที่ยวแล้ว ทางจังหวัดนครนายกยังมีนโยบายส่งเสริมในส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนั้นในปัจจุบัน จึงมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ที่ต้องการพักผ่อน และสัมผัสกับธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรมและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง เนื่องด้วยบ้านพัก ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีหลากหลายรูปแบบทั้งการพักร่วมกับครอบครัวเกษตรกร ในบ้านพักของเกษตรกร บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว และเดย์พักรวม และจากการสอบถามผู้ประกอบการพบว่า แนวโน้มความต้องการพักร่วมในบ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัวของนักท่องเที่ยวมีมากขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 4 แห่ง โดยเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ตั้งอยู่ในบริเวณเส้นทางท่องเที่ยวหน้าตักนางรอง-น้ำตก สารีกา ผู้ประกอบการมีอาชีพหลักในทางเกษตรกรรม

และมีรูปแบบ จำนวนของที่พัก และมีราคาที่พักที่ใกล้เคียงกัน กลุ่มเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวที่เข้าพักค้างแรม โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ เสนอแนวทางในการออกแบบ พื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและกิจกรรมของนักท่องเที่ยว และ เพื่อเสนอแนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพัก ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วิธีการดำเนินการวิจัย เป็นทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการสำรวจข้อมูลภาคสนามของบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดสภาพภูมิทัศน์โดยรอบ รูปแบบสถาปัตยกรรม การตกแต่งสถาปัตยกรรมภายใน วัสดุในการประดับตกแต่งภายนอกและภายในอาคาร และขนาดพื้นที่ใช้สอย ในส่วนระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ ด้วยการวัดผัง วัดขนาดพื้นที่ และถ่ายรูปในแต่ละแห่ง รวมทั้งได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการนอกจากนี้ยังได้แจกแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก

ผลจากการศึกษาทางกายภาพ พบว่า บ้านพักสร้างอยู่ในพื้นที่สวนผลไม้ จะมีการปลูกไม้ประดับประเภทใบเพิ่มเติมในส่วนระเบียงด้านหน้าบ้านพัก มีพื้นที่สำหรับจอดรถแยกห่างออกไปจากบ้านพักพอสมควร จะมีทางเดินเท้าแยกจากทางสัญจรหลักไปสู่บ้านพักแต่ละหลัง บ้านพักเป็นบ้านชั้นเดียวยกพื้น โดยมากเป็นอาคารก่อปูน ประดับผนังอาคารด้วยไม้และหิน มีระเบียงอยู่ทางด้านหน้า วัสดุที่ใช้มุงหลังคาส่วนมากใช้กระเบื้องลอนคู่ มีบ้างที่ใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ตับหญ้าคา ผังอาคาร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ระเบียง ห้องนอน และห้องน้ำ นอกจากนี้ พบว่า บ้านพักบางแห่งมีห้องเอนกประสงค์ที่สามารถปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่นอนในกรณีที่มีคนเข้าพักเป็นกลุ่มใหญ่ และมีห้องครัวไว้ให้นักท่องเที่ยวประกอบอาหาร ในระหว่างพักแรมด้วย

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวค่อนข้างพึงพอใจในส่วนขอพื้นที่ใช้สอย และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมภายใน และ ภายนอก แต่มีความต้องการพื้นที่ใช้งานบางส่วนเพิ่มเติม เช่น มีพื้นที่เอนกประสงค์เพิ่มขึ้น และ ต้องการห้องครัวสำหรับประกอบอาหาร ระหว่างพักแรมด้วย นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังต้องการให้มีการตกแต่งบ้านพักมีบรรยากาศแบบชนบท โดยเพิ่มการใช้วัสดุจากธรรมชาติ หรือวัสดุในท้องถิ่นด้วย

จากการประมวลผลการศึกษาเพื่อนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางการออกแบบบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ข้อสรุปว่า บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ควรเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกพื้นสูงเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ได้ถนัดบ้านพักได้ โดยจัดพื้นที่สำหรับประกอบอาหารไว้ในใต้ถุนเรือน นอกจากนี้ยังสามารถใช้พื้นที่นั่งเล่นพักผ่อน รวมถึงการทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก เช่น ทำงานศิลปะหัตถกรรมท้องถิ่น เป็นต้น ชั้นบนบ้านพักมีพื้นที่ใช้

สอยประกอบไปด้วย ระเบียบ พื้นที่อเนกประสงค์ และพื้นที่นอน โดยแบ่งแยกพื้นที่ทั้งสอง ออกจากกันด้วยการกำหนด ระดับพื้นที่แตกต่างกัน ด้านหลังเป็นห้องน้ำ และมีชานโล่งสำหรับใช้อาบน้ำได้ในกรณีที่มีคนเข้าพักมาก สำหรับเครื่องเรือน จัดเตรียมตามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเลือกรูปแบบ และวัสดุที่เรียบง่ายและมีการผลิตในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะแนวทางในการออกแบบบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นได้สามารถนำมาปรับใช้กับที่พักที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างใหม่เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและมาท่องเที่ยวพักแรมมากขึ้น

Thesis Title	Interior Design For Agro-Tourism Farm Stay Lodge in Nakhon-Nayok Province
Student	Sadudepa Meksawan
Student ID.	46062101
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture Design
Year	2008
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Songchom Chulasai

ABSTRACT

Agro-tourism is one of many activities of The Amazing Thailand Project by Tourism Authority of Thailand. The main purpose is distributed the income to local people in agricultural communities. Furthermore, the tourists will experience new style of traveling, learn about deep-rooted culture of rural Thai people and gain knowledge of cultivation which passes by generation to generation.

Generally, Nakhon-Nayok province is known for its refreshing nature setting, soft adventure activities such as rubber boat rafting, kayaking and trekking, etc., and the unique culture of local people. Since Agro-tourism is supported by Province Development Plan, today Nakhon-Nayok province is another interesting site for agricultural tour. Tourists visit agricultural garden to taste fresh fruit of the season which include pomelo, sugar apple, mangosteen, etc. The demands of accommodation are increasing. The tourists want to stay overnight at the plantation and to admire the attractions nearby. Nowadays, there are so many types of accommodations to serve such as home stay with the farmer's family, lodging house or tent. Upon the interview with the locals, most of the tourists would rather stay at the lodging house than others.

The studying want to find out the existing of 4 selected of farm stay lodging houses for Agro-tourism which are located nearby The Khundan- prakarnchon Dam, the owner of the lodge must be the local agriculturist, also the amount of lodging

houses , price range and facilities are quite similarity. The research target is the tourists whom stay overnight .The purposes of the research are

1. Suggest the design of the lodging house for both exterior and interior that blend the environmental
2. Suggest the design of interior space which sufficient and suitable for tourist's behaviors and activities during occupancy.

The research methodology is both Quantitative research and Qualitative research which get data in the fieldwork. To find out the existing of the environment, architecture and design of interior architecture. The used of materials for both exterior and interior. The size of interior space for example porch, bedroom and bathroom. The useful utility such as furniture, electric tools. The data are gathered in several ways such as photographs, sketch, and measurement, interview with the lodge's owner and tourists and the questionnaires for the tourists to fill out.

The result of the existing research indicates that most of the group of lodging houses were built in the middle of the plantation. There are not only small bushes but also local fragrance flowers in front of the houses. The parking lot is separated from the houses, small pathway lead to each house. All of those houses are one story masonry building. The exterior walls are painted in light color; some are decorated with stone, rough plank or bamboo. For roofing, the corrugated cement roof tiles are widely used more than thatch. The house is divided into 3 sections porch, bedroom and bathroom. Moreover, some houses have kitchen and additional space for group gathering which can adapt into extra bedroom in the case of tourists in a large group. Inside the bedroom, the walls were painted with pastel color such as off white or light blue, some were decorated with laminated panel or sheet of bamboo waving. The painted gypsum boards are used for the ceiling. The bathroom walls full with ceramic tiles in light color, while ceramic tiles in dark color are used for the bathroom floor.

The results of the questionnaires that most of the tourists are satisfy the architecture and interior architecture and space. Moreover, tourists need additional area such as gathering room and kitchen.

The suggestion of farm stay lodging is wooden-house with raised floor which has balcony at front, gathering area and sleeping area, bathroom, and rear balcony for

outdoor-bathing. Because of the wooden floor is elevated, thereby the additional space on the ground level could be used in several purposes, including space for accessible kitchen and dinette. Moreover, during the day tourists capable use the additional space for group gathering or even use as parking lot for bike and kayak. Each lodging house can accommodate 6-8 tourists. To create senses of local, furniture and handicrafts products such as carved bamboo table lamp, bamboo wicker work are highly recommended.

The suggestion of the design which include architecture, interior architecture, materials and suitable interior space that depends on tourists' activity and behavior. Which can guide and help the locals created or improved their farm stay lodging. Therefore, the farm stay lodging would be the interesting choices for tourists.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาจาก ร.ศ.ทรงชม จุลาสัย อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ผู้วิจัยรู้ซาบซึ่งในความอนุเคราะห์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ อ.ฉัตรชัย อินทรโชติ และ ผ.ศ.น้ำอ้อย สายหู คณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่กรุณาช่วยตรวจสอบ และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์

ขอขอบคุณผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก และเจ้าของบ้านทุก ท่าน ที่ให้ความร่วมมือ และ ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา ของผู้วิจัยที่ให้ความสนับสนุนในทุกด้าน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สดุติภา เมฆสุวรรณค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	VIII
สารบัญตาราง	XII
สารบัญภาพ	XXI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา และ ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย	2
1.3 จุดมุ่งหมายของการวิจัย	2
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.5 สมมุติฐานของการวิจัย	3
1.6 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.7 แนวทางการดำเนินการวิจัย	5
1.8 ข้อจำกัดในการวิจัย	6
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1. 10 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	10
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว	10
2.1.2 ความหมายของนักท่องเที่ยว	10
2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	12
2.1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว	15
2.1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	17
2.2 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	21
2.2.1 ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	21
2.2.2 หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	22

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2.2 หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	22
2.2.3 รูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	23
2.3 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	25
2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	26
2.3.2 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	27
2.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	30
2.3.4 ความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	31
2.3.5 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	32
2.3.6 กิจกรรมของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	32
2.3.7 ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	33
2.3.8 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	34
2.3.9 ผลกระทบที่มีต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	34
2.3.10 การสำรวจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศต่างๆ	35
2.4 แนวคิดในการออกแบบอย่างยั่งยืน	40
2.4.1 การออกแบบอาคารตามหลักการออกแบบอย่างยั่งยืน	41
2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้สภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของมนุษย์	43
2.5.1 ความหมายของการรับรู้ กับ การรู้	43
2.5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาพ	44
2.5.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์	44
2.5.4 พฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม	45
2.5.5 การออกแบบ และ วางแผนกับกระบวนการทางพฤติกรรม	45
2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	46
2.6.1 ความสำคัญของงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	46
2.6.2 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคกลาง	48
2.6.3 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นแบบชาวบ้าน	49
2.6.4 เรือนไทยกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม	52
2.7 การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา	54
2.7.1 การกำหนดขนาด และ การจัดพื้นที่ใช้สอย	56

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.7.2 ปริมาตรของห้องอยู่อาศัย	56
2.7.3 ปริมาตรของห้องอยู่อาศัย ขนาดที่เหมาะสมสำหรับการใช้สอยของห้องต่างๆ	57
2.7.4 การจัดเนื้อที่ภายใน	59
2.7.5 ห้องพักแรมแบบประหยัด	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
3.1 กรอบการวิจัย	65
3.2 ตัวแปรในการวิจัย	66
3.2.1 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	66
3.2.2 ประมวลนิยามด้านมโนทัศน์และนิยามด้านปฏิบัติการ.....	66
3.3 ขั้นตอนการทำวิจัย	69
3.4 กลุ่มตัวอย่าง	71
3.4.1 เรือนพื้นดินแบบชาวบ้าน ในจังหวัดนครนายก	71
3.4.2 การเลือกที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	84
3.4.3 นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	84
3.4.4 ข้อมูลทั่วไป และ ลักษณะทางกายภาพ สวนวังทิพย์	85
3.4.5 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะทางกายภาพ บ้านท่าด่าน ไหมสเดย์	101
3.4.6 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะทางกายภาพ บ้านสวนขวดแก้ว	114
3.4.7 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะทางกายภาพ บ้านสวนสายสมร	123
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	130
4.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพตัวอย่าง	130
4.2 วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว	133
4.2.1 สวนวังทิพย์	133
4.2.2 บ้านท่าด่าน ไหมสเดย์	144
4.2.3 บ้านสวนขวดแก้ว	154
4.2.4 บ้านสวนสายสมร	164
4.3 วิเคราะห์กิจกรรม และ พฤติกรรมการเข้าใช้พื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว	174
4.3.1 สวนวังทิพย์	174

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3.2 บ้านทำด้านโฮมสเตย์	175
4.3.3 บ้านสวนขวดแก้ว	177
4.3.4 บ้านสวนสายสมร	178
บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ	180
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์	180
5.2 ข้อเสนอแนะ	191
5.2.1 ด้านกายภาพ	193
5.2.2 ด้านสภาพแวดล้อม	205
5.2.3 ด้านกิจกรรม	206
5.3 ประเด็นเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป	209
บรรณานุกรม	220
ภาคผนวก	222
แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว	223
แผนงานสรุปเพื่อนำเสนอ	232
ประวัติผู้เขียน	252

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีขนาดกลาง กับ เทคโนโลยีขั้นสูง	47
2.2 แสดงขนาดและพื้นที่ พอเหมาะของสวนใช้สอย	57
3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนิยามด้านมโนทัศน์ และ นิยามด้านปฏิบัติการ	68
3.2 แสดงการเปรียบเทียบผังพื้นเรือนเกษตรกร จากการสำรวจ	81
3.3 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักร้องเที่ยว สวนวังทิพย์ แบบที่ 1	86
3.4 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว สวนวังทิพย์ แบบที่ 1	88
3.5 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	90
3.6 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 2 สวนวังทิพย์	92
3.7 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 2	96
3.8 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	99
3.9 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านท่าด่านโฮมสเตย์	102
3.10 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1	104
3.11 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	106
3.12 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 2 บ้านท่าด่านโฮมสเตย์	108
3.13 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 2	110
3.14 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบ บ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	112
3.15 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านสวนขวดแก้ว	115
3.16 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1	118
3.17 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบ บ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	121
3.18 แสดงรายละเอียด บ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านสวนสายสมร.....	124
3.19 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักร้องเที่ยว แบบที่ 1	126
3.20 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักร้องเที่ยวเชิงเกษตร	128
4.1 แสดงรูปแบบทางสถาปัตยกรรม, การวางผัง ,และขนาดพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ	131
4.2 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักร้องเที่ยว ในเรื่องข้อมูลทั่วไป	134
4.3 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักร้องเที่ยว	135
4.4 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักร้องเที่ยวต่อรูปแบบทาง สถาปัตยกรรมของบ้านพัก	136

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.5 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดบ้านพัก	136
4.6 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดของห้องนอน/นักท่องเที่ยว	137
4.7 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อชนิดของบ้านพัก	137
4.8 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อพื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก	137
4.9 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบ และระดับแสงสว่าง	137
4.10 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบช่องเปิด	138
4.11 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่ ระบาย.....	138
4.12 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อรูปแบบ และวัสดุราวกันตก	138
4.13 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องนอน	138
4.14 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องน้ำ	139
4.15 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อเครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน	139
4.16 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	139
4.17 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ	140

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร	140
4.19 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร	140
4.20 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ	141
4.21 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก.....	141
4.22 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ.....	141
4.23 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังการเข้าพักในบ้านพัก	143
4.24 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องข้อมูลทั่วไป	144
4.25 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว	145
4.26 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบ ทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก	146
4.27 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อขนาดบ้าน	147
4.28 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว	147
4.29 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อชนิดของบ้านพัก	147
4.30 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อพื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก	147
4.31 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบ และระดับแสงสว่าง	148
4.32 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบช่องเปิด	148
4.33 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่ระเบียง...148	

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อรูปแบบ และวัสดุ รวากันตก	148
4.35 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องนอน	149
4.36 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องน้ำ	149
4.37 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อเครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน	149
4.38 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	149
4.39 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ	150
4.40 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร	150
4.41 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร	150
4.42 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ	151
4.43 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก	151
4.44 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ	151
4.45 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังการเข้าพักในบ้านพัก	152
4.46 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องข้อมูลทั่วไป	154
4.47 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว	155
4.48 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบ ทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก	156

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.49 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดบ้านพัก	157
4.50 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว	157
4.51 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อชนิดของบ้านพัก.....	157
4.52 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อพื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก	157
4.53 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบ และระดับแสงสว่าง	158
4.54 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบช่องเปิด.....	158
4.55 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่ระเบียง... 158	
4.56 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อรูปแบบ และวัสดุ ราวกันตก	158
4.57 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องนอน	159
4.58 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องน้ำ	159
4.59 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อเครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน	159
4.60 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	159
4.61 แสดงจำนวนร้อยละของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ	160
4.62 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร	160

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.63 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ใน ส่วนผนังภายในอาคาร.....	160
4.64 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ	161
4.65 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก	161
4.66 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ	161
4.67 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังการเข้าพักในบ้านพัก	163
4.68 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องข้อมูลทั่วไป	164
4.69 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว	165
4.70 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบ ทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก	166
4.71 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดบ้านพัก	167
4.72 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว	167
4.73 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ ชนิดของบ้านพัก.....	167
4.74 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อพื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก	167
4.75 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบ และระดับแสงสว่าง	168
4.76 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบช่องเปิด.....	168
4.77 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่ ระเบียง.....	168

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.78 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อรูปแบบ และวัสดุ รวากันตก	168
4.79 แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องนอน	169
4.80 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ บรรยากาศในห้องน้ำ	169
4.81 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อเครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน	169
4.82 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	170
4.83แสดงจำนวนร้อยละของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ	170
4.84 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร	170
4.85 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร	171
4.86 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ.....	171
4.87 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก.....	171
4.88 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ.....	172
4.89 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังการเข้าพักในบ้านพัก	173
4.90 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	174
4.91 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก	175

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.92 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก	175
4.93 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	176
4.94 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก	176
4.95 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก	176
4.96 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	177
4.97 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก	177
4.98 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว เลือกใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก	178
4.99 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	178
4.100 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ ทำกิจกรรม ระหว่างเข้าพัก	179
4.101 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก	179
5.1 แสดงรายละเอียดผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	181
5.2 แสดงผลสรุปจากแบบสอบถาม ของรูปแบบสถาปัตยกรรมของบ้านพักที่นักท่องเที่ยวชอบ ...	194
5.3 แสดงรูปแบบ พื้นที่อเนกประสงค์	196
5.4 แสดงรูปแบบ พื้นที่ห้องครัว	197
5.5 แสดงรูปแบบ หน้าต่างที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม	198
5.6 แสดงรูปแบบ ระเบียงที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม	199
5.7 แสดงรูปแบบ บรรยากาศห้องนอน ที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม	200
5.8 แสดงรูปแบบ บรรยากาศห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม	201

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.9 แสดงรูปแบบงานหัตถกรรมในท้องถิ่น ที่สามารถนำมาใช้ในบ้านพัก	202
5.10 แสดงกิจกรรมเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตในชุมชนเกษตรกรรม	207
5.11 เสนอแนะ รายการท่องเที่ยว และกิจกรรมระหว่างเข้าพัก	208
5.12 แสดงรายละเอียดวัสดุของบ้านพักนักท่องเที่ยวและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก	212
5.13 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ในบ้านพักนักท่องเที่ยว.....	214

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนผังแสดงวิธีการดำเนินการวิจัย	5
2.1 แผนผังองค์ประกอบการท่องเที่ยว	12
2.2 บ้านนาย ไล่ ปราบสิทธิ์ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา	49
2.3 บ้านนาย ถนัด หาเลิศ อ.โคกปี่บ จ.ปราจีนบุรี	50
2.4 บ้านนาง หนู อ่อนมณี อ.องครักษ์ จ.นครนายก	51
2.5 เรือนพื้นถิ่นภาคกลาง จ.สุพรรณบุรี	51
2.6 ผังพื้นชั้นบน	52
2.7 แสดงการกำหนดระยะ-ขนาดของห้องให้เหมาะแก่การใช้สอย	58
2.8 การจัดพื้นที่ใช้สอยในห้องนอน ตามหลักประสานทางพิกัด	60
2.9 การจัดพื้นที่ใช้สอยในห้องนอน ตามหลักประสานทางพิกัด	61
2.10 การจัดพื้นที่ใช้สอยในห้องน้ำและ ห้องครัวตามหลักประสานทางพิกัด	62
3.1 แผนที่แสดงเส้นทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จังหวัดนครนายก	71
3.2 บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ทางขึ้นหน้าบ้าน	72
3.3 บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ส่วนครัวไฟ	72
3.4 บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ได้ถุนเรือน	73
3.5 บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ได้ถุนเรือน	73
3.6 บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ผังพื้นเรือน	74
3.7 ด้านข้างของเรือน	75
3.8 ห้องน้ำ/ส้วม ที่ด้านข้างเรือน	75
3.9 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา ด้านหน้าบ้าน	76
3.10 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา เสาประดับหินกรวดแม่น้ำ	76
3.11 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา บริเวณบ้าน	76
3.12 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา ส่วนต่อเติมชั้นล่าง	76
3.13 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา ผังพื้นชั้นล่าง	77
3.14 บ้าน นายพิชิต สุมณฑา ผังพื้นชั้นบน	77
3.15 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ ด้านหน้าบ้าน	78
3.16 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ บันไดขึ้นเรือน	78
3.17 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ ลูกทรงไม้ส่วน ระเบียบ	78

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.18 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ เสาเรือน	79
3.19 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ ใต้ถุนเรือน	79
3.20 บ้าน นายจรัส กิ่งรัตน์ ผังพื้นเรือน	80
3.21 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ส่วนต่างๆ ภายในบ้าน	82
3.22 แสดงผังพื้น แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ในส่วนต่างๆ ในบ้าน	83
3.23 แผนผังบริเวณ สวนวังทิพย์ นครนายก	85
3.24 สวนวังทิพย์ ด้านหน้าบ้านพัก แบบที่ 1	88
3.25 สวนวังทิพย์ ภายในห้องพัก	88
3.26 สวนวังทิพย์ เครื่องเรือนในบ้านพัก แบบที่ 1	89
3.27 สวนวังทิพย์ วัสดุกรุฝ้าเพดาน บ้านพักแบบที่ 1	89
3.28 สวนวังทิพย์ รูปแบบสุขภัณฑ์ในห้องน้ำบ้านพัก แบบที่ 1.....	89
3.29 สวนวังทิพย์ ส่วนอาบน้ำ บ้านพักแบบที่ 1	89
3.30 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 1	91
3.31 รูปด้านหน้า และรูปด้านข้าง บ้านพักแบบที่ 1	91
3.32 ด้านหลังบ้านพัก แบบที่ 2	97
3.33 ด้านหน้าบ้านพัก แบบที่ 2	97
3.34 ห้องอเนกประสงค์ ในบ้านพัก แบบที่ 2	97
3.35 ห้องครัว ในบ้านพัก แบบที่ 2	97
3.36 ห้องนอน 1 ในบ้านพัก แบบที่ 2	98
3.37 ห้องนอน 2 ในบ้านพัก แบบที่ 2	98
3.38 ห้องน้ำในบ้านพัก แบบที่ 2	98
3.39 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 2	100
3.40 รูปด้านหน้า บ้านพักแบบที่ 2	100
3.41 แผนผังบริเวณ บ้านท่าด่านไฮมสเดย์ นครนายก	101
3.42 ด้านหน้าบ้านพัก แบบที่ 1	104
3.43 ภายในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 1	104
3.44 ภายในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 1	105
3.45 ภายในห้องน้ำ	105

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.46 ส่วนอ่างล่างหน้า ด้านนอก	105
3.47 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 1	107
3.48 รูปด้านหน้า และรูปด้านข้าง บ้านพักแบบที่ 1	107
3.49 ด้านหน้า บ้านพักแบบที่ 2	110
3.50 เครื่องเรือน หน้าบ้านพัก	110
3.51 ภายในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 2	111
3.52 ภายในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 2	111
3.53 ห้องน้ำ บ้านพักแบบที่ 2	111
3.54 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 2	113
3.55 รูปด้านหน้า และรูปด้านข้าง บ้านพักแบบที่ 2	113
3.56 แผนผังบริเวณ บ้านสวนขวดแก้ว นครนายก	114
3.57 ด้านหน้า บ้านพักแบบที่ 1	119
3.58 เครื่องเรือนในส่วนระเบียง	119
3.59 ส่วนทำอาหาร/ ชักล้าง	119
3.60 ภายใน บ้านพักแบบที่ 1	120
3.61 ภายใน บ้านพักแบบที่ 1	120
3.62 ภายใน บ้านพักแบบที่ 1	120
3.63 ห้องน้ำในบ้านพัก แบบที่ 1	120
3.64 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 1	122
3.65 รูปด้านหน้า และรูปด้านข้าง บ้านพักแบบที่ 1	122
3.66 แผนผังบริเวณ บ้านสวนสายสมร นครนายก	123
3.67 ด้านหน้า บ้านพักแบบที่ 1	126
3.68 วัสดุในส่วนระเบียงบ้าน บ้านพักแบบที่ 1	126
3.69 วัสดุราวกันตก บ้านพักแบบที่ 1	127
3.70 บรรยากาศภายในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 1	127
3.71 เครื่องเรือน ในห้องพักบ้านพักแบบที่ 1	127
3.72 ฝ้าเพดาน ในห้องพัก บ้านพักแบบที่ 1	127
3.73 ฝ้าเพดาน ในห้อง บ้านพักแบบที่ 1	127

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.74 ภายในห้องน้ำ บ้านพักแบบที่ 1	127
3.75 ผังเครื่องเรือน ผังไฟฟ้า บ้านพักแบบที่ 1	129
3.76 รูปด้านหน้า และรูปด้านข้าง บ้านพักแบบที่ 1	129
5.1 รูปแสดงบรรยากาศบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	211
5.2 รูปแสดงผังบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	211
5.3 แสดงผังเครื่องเรือนชั้นล่าง	215
5.4 แสดงผังเครื่องเรือน	216
5.5 แสดงผังไฟฟ้า	217
5.6 แสดงรูปทัศนียภาพภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว	218
5.7 แสดงรูปทัศนียภาพห้องน้ำในบ้านพักนักท่องเที่ยว.....	218
5.8 แสดงรูปทัศนียภาพห้องครัวในบ้านพักนักท่องเที่ยว	219

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และ ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรมซึ่งมีความหลากหลายในการประกอบเกษตรกรรม ในแต่ละท้องถิ่นพืชพันธุ์ และภูมิปัญญาในทางการเกษตร ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาแต่โบราณความ หลากหลาย ดังกล่าวสามารถที่จะเป็นสิ่งดึงดูดและนำความประทับใจมาสู่นักท่องเที่ยว การท่องเที่ยว จะเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปเรียนรู้และสัมผัสกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ประเพณีและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตรงในด้านการประกอบอาชีพทางการเกษตร

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) คือ การเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปยังพื้นที่ชุมชน เกษตรกรรม สวนสมุนไพร หรือ ฟาร์มปศุสัตว์ ของ สถานที่ราชการ หรือ สถาบันการศึกษาที่มี งานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินใน กิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เผยแพร่โครงการ Amazing Thailand ด้วยการแยกตามประเภท ทรัพยากร และได้จัดการเกษตรไทย Amazing Agricultural Heritage เป็นกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งแบ่งเป็น กิจกรรมย่อยๆ ได้แก่ การทำนา, การทำสวนไม้ตัดดอก , การทำสวนผลไม้ ,การทำสวนครัวสวนผัก , การทำสวนสมุนไพร ,การทำฟาร์มปศุสัตว์ ,งานเทศกาลผลิตภัณฑ์ต่างๆ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง เกษตรมีวัตถุประสงค์หลักคือให้เป็นทางเลือกของนักท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเดินทาง ท่องเที่ยว ได้ตลอดทั้งปี และเป็นการขยายเส้นทางท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

การให้บริการบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่งของเกษตรกรนอกเหนือ ไปจากการขายผลผลิตทางการเกษตรโดยตรงแก่นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเลือกที่พักจากการ เข้าไปเที่ยวในสวนและเลือกดูบ้านพักเนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมที่ให้บริการด้านที่พักแก่นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในละแวกเดียวกัน รวมไปถึงอาจมีพื้นที่เชื่อมต่อกัน พื้นที่สวนบางแห่งสามารถเดิน เข้าถึงกันได้

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว จะเป็นของผู้ประกอบการ หรือนายทุนที่มีความสามารถในการลงทุนสูง คนในท้องถิ่นอาจเป็นเพียงแรงงานในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ในการศึกษาวิจัยนี้จึงเลือกที่ทำการศึกษากับกลุ่มนักท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ประกอบการ ที่เป็นชุมชน เกษตรกรรมหรือเกษตรกรในท้องถิ่น ที่มีบทบาทในการพัฒนาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวของตนเอง

1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย

เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวจึงควรที่จะ มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น รวมไปถึงการเลือกใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น และสอดคล้องกับกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ถึง วิถีชีวิตของชุมชนเกษตรกรรมที่นอกเหนือไปจากความสนุกสนาน และประสบการณ์ใหม่จากการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวในส่วนของ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพทางเกษตรกรรม ต้องการศึกษาค้นคว้าความรู้เป็นแนวทางประกอบอาชีพ หรือเพื่อพัฒนาอาชีพ การเกษตรของตนเอง และ สอง คือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้าน มีความสนใจในการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและกิจกรรมการเกษตรต่างๆ อยากรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม โดยกลุ่มที่เข้าพักในบ้านพัก พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ

ในปัจจุบันที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่พบเห็นทั่วไป สามารถแบ่งชนิดของที่พักแรมออกได้เป็น 3 แบบ คือ 1.บ้านพักแรม 2.บ้านพักส่วนตัวของผู้ประกอบการโดยแบ่งห้องที่ว่างให้นักท่องเที่ยว 3.บ้านพักแรม

จากการศึกษาเบื้องต้นในด้านของที่พัก พบว่าในส่วนความต้องการในด้านที่พัก นักท่องเที่ยวต้องการบ้านพักแรมแบบแยกเป็นส่วนตัว เนื่องจากต้องการความเป็นส่วนตัวของทั้งนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการเอง นอกจากนี้พบว่า การออกแบบที่พักให้สอดคล้องกับกิจกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยว และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น และในบางแหล่งท่องเที่ยวไม่มีที่พักรับรองนักท่องเที่ยวเนื่องจากความพร้อมด้านการลงทุน และแรงงาน ของผู้ประกอบการ

1.3 จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย ที่จะเสนอแนวทางในการออกแบบที่พักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้แก่ผู้ประกอบการในชุมชน ที่ต้องการเปิดรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเรียนรู้วิถีชีวิตในการประกอบสัมมาชีพทางการเกษตร ในที่พักที่มีเอกลักษณ์ สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว และ มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น

1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการออกแบบบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อ

1. เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และมีการออกแบบตกแต่งภายในที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมชุมชน และแสดงถึงเอกลักษณ์พื้นถิ่น
2. เพื่อเสนอแนวทาง ในการออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับพฤติกรรม และกิจกรรมของนักท่องเที่ยว

1.5 สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 :

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีรูปแบบกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมชุมชน หรือมีเอกลักษณ์พื้นถิ่น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

สมมุติฐานที่ 2 :

บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีพื้นที่ใช้สอย สอดคล้องกับกิจกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1) ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของรูปแบบสถาปัตยกรรม , ขนาดของพื้นที่ภายในที่พัก และการตกแต่งภายใน ของบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

2) ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของสถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัยประเภทเรือนพื้นดิน โดยเลือกศึกษาเฉพาะเรือนของเกษตรกร ในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดนครนายก

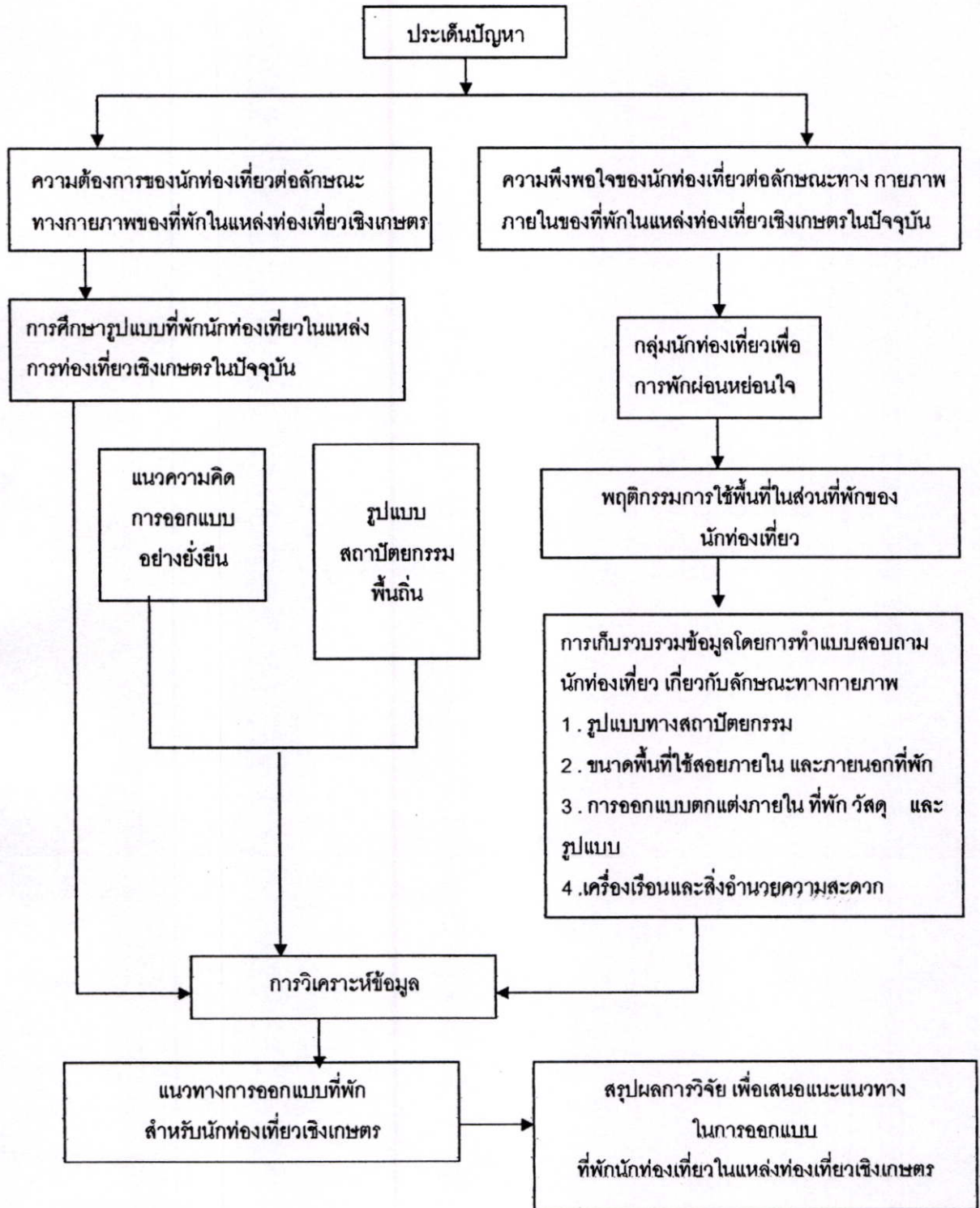
3) ศึกษาพฤติกรรม และกิจกรรม ทักษะ และความพึงพอใจในการเข้าใช้พื้นที่ ของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักแบบค้างคืนในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เพื่อที่จะนำเสนอแนวทาง ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในส่วนของห้องนอน , ห้องน้ำ และพื้นที่ใช้สอยเอนกประสงค์ การใช้วัสดุ หรือ ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ในการออกแบบที่มีลักษณะพื้นดิน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชน และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ โดยทำการเก็บข้อมูลทางกายภาพ และจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้าใช้พื้นที่ ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้

1. กลุ่มทำด่าน โฮมสเตย์ จังหวัดนครนายก มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว 80-100 คน ให้บริการด้านที่พัก แบบ บ้านส่วนตัวแบบแยกเป็นส่วนตัว / เด่นที่พักรวม
2. สวนวังทิพย์ จังหวัดนครนายก มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว 30 -40 คน ให้บริการด้านที่พัก แบบ บ้านส่วนตัวแบบแยกเป็นส่วนตัว
3. บ้านสวนขวดแก้ว จังหวัดนครนายก มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว 40-60 คน ให้บริการ ด้านที่พัก แบบ บ้านส่วนตัวแบบแยกเป็นส่วนตัว
4. บ้านสวนสายสมร จังหวัดนครนายก มีความสามารถรองรับนักท่องเที่ยว 80-100 คน ให้บริการด้านที่พัก แบบ บ้านส่วนตัวแบบแยกเป็นส่วนตัว / เด่นที่พักรวม

1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนผังแสดงวิธีการดำเนินการวิจัย

1.8 ข้อจำกัดในการวิจัย

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเฉพาะเขตภาคกลาง ที่เปิดบริการบ้านพักให้กับนักท่องเที่ยว ที่จะทำการศึกษาค่อนข้างที่จะมีจำนวนจำกัด โดยเฉพาะในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้กับกรุงเทพฯ มักจะไม่มีบริการบ้านพักแก่นักท่องเที่ยว

2. จำนวนของนักท่องเที่ยวที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับฤดูกาลของผลผลิต และ งานเทศกาลต่างๆ

3. ข้อจำกัดในด้านของเวลา งบประมาณ และ กำลังคน ทำให้ไม่สามารถทำการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำเสนอแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สำหรับต้นแบบบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมชุมชน รวมทั้ง สอดคล้องกับพฤติกรรมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการนำมาสร้างที่พักใหม่ หรือปรับปรุงที่พักเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้ สอดคล้องกับพฤติกรรมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3. เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสชีวิตเกษตรกรในชนบท

1.10 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่ตามปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว อาจจะมีระยะเวลาน้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือมากกว่าก็ได้ด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์ของการเดินทางใดๆก็ตาม ที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางไปเยี่ยมชมพื้นที่ ที่ทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ไม้ผล พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ เยี่ยมชมวิถีชีวิตของเกษตรกร โดยมีการจัดประเภทของการบริการต่างๆ ไว้รองรับ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร และเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ ยังเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ทางการเกษตรให้มีคุณภาพและยั่งยืนต่อไป

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง พื้นที่เกษตรกรรม ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร รวมทั้งได้ศึกษางานด้านการเกษตรกรรม

ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง เกษตรกรเจ้าของสวน หรือเจ้าของกิจการ ที่เปิดให้ผู้คนเข้าไปในพื้นที่ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือศึกษา เรียนรู้งานด้านการเกษตร

บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ที่พักแรมที่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจัดเตรียมไว้รับรองนักท่องเที่ยว โดยมีการบริหารจัดการและอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรมของผู้ประกอบการ นั้นๆ

นักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง ผู้ที่เดินทางเข้าไปเยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยการท่องเที่ยวแบบวันเดียวไป-กลับ หรือพักค้างแรมในที่พักที่ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดเตรียมไว้

นักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาอาชีพ หมายถึง ผู้ที่เดินทางเข้าไปเยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาดูงาน และนำไปพัฒนาอาชีพทางการเกษตร หรือเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยการท่องเที่ยวแบบวันเดียวไป-กลับหรือพักค้างแรมในที่พักที่ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดเตรียมไว้

กิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับธรรมชาติ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น หมายถึง บ้านเรือนที่พักอาศัยของเกษตรกรใน จังหวัดนครนายก โดยยังคงลักษณะของเรือนชนบท ที่มีลักษณะเป็นเรือนไม้ หลังคาจั่ว ยกพื้นสูง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

- 2.1 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 - 2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว
 - 2.1.2 ความหมายของนักท่องเที่ยว
 - 2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
 - 2.1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว
 - 2.1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - 2.2.1 ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - 2.2.2 หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - 2.2.3 รูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 2.3 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.2 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.4 ความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.5 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.6 กิจกรรมของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.7 ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
 - 2.3.8 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.9 ผลกระทบที่มีต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.3.10 การสำรวจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศต่างๆ
- 2.4 แนวคิดในการออกแบบอย่างยั่งยืน
 - 2.4.1 การออกแบบอาคารตามหลักการออกแบบอย่างยั่งยืน
- 2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้สภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของมนุษย์
 - 2.5.1 ความหมายของการรับรู้ กับ การรู้
 - 2.5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาพ
 - 2.5.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์

2.5.4 พฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม

2.5.5 การออกแบบ และ วางแผนกับกระบวนการทางพฤติกรรม

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

2.6.1 ความสำคัญของงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

2.6.2 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคกลาง

2.6.3 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นแบบชาวบ้าน

2.6.4 เรือนไทยกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

2.7 การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา

2.7.1 การกำหนดขนาด และ การจัดพื้นที่ใช้สอย

2.7.2 ปริมาตรของห้องอยู่อาศัย

2.7.3 การจัดเนื้อที่ภายใน

2.7.4 ห้องพักแรมแบบประหยัด

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพื้นฐานด้านการเกษตรกรรม จึงมีความอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายของทรัพยากรทางการเกษตร ดังจะเห็นได้จากพื้นที่ของประเทศประมาณ 174.85 ล้านไร่ หรือร้อยละ 54.52 ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อทำการเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา ประมาณ 79.97 ล้านไร่ พืชไร่ 50.63 ล้านไร่ ไม้ยืนต้นและไม้ผล 23.89 ล้านไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) ทำให้เกิดรูปแบบทางการเกษตรที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมของพื้นที่ ได้แก่ ไร่นา สวนผลไม้ การเกษตรแบบผสมผสาน ชุมชนเกษตรกร ตลาดการเกษตร ที่ผสมกลมกลืนกับธรรมชาติที่มีทัศนียภาพที่สวยงามในแต่ละท้องถิ่น จากสภาพพื้นที่ทางการเกษตรดังกล่าว จึงก่อให้เกิดการท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสชุมชนเกษตรกรรม เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชาวชนบท รวมทั้งการได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ทางด้านการทำเกษตรกรรม นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังได้เที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงามตามธรรมชาติของชุมชนนั้น ๆ โดยที่เกษตรกรและชุมชนนั้น ๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชนนั้นด้วย

2.1 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

นิยามของคำว่า“การท่องเที่ยว” มีผู้ศึกษาและให้ความหมายเอาไว้มากมาย นิยามการท่องเที่ยว ที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเป็นของ AIAE (International Association of Scientifics Expert in Tourism) กำหนด โดยศาสตราจารย์ชาวสวิส 2 คน คือ HUNZIKER และ KRAFT ว่า “การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษและสัมพันธ์ภาพ ซึ่งเกิดจากการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบอาชีพ”

ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ได้แก่

1. เป็นการเดินทางชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. ไม่เป็นการเดินทางเพื่อเป็นการประกอบอาชีพ

เศกสรรค์ ยงวนิชย์ ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า“การท่องเที่ยวคือการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ด้วยความสมัครใจตามวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้ ที่มีขึ้นเพื่อการประกอบอาชีพ”

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ให้ความเห็นว่า “การท่องเที่ยว” เป็นการนันทนาการ (Recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง (Leisure Time) ที่มีการเดินทาง เข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่ง ที่มีจุดหมายถึง ที่อยู่อาศัยไปยังที่หนึ่ง ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

จากการที่มีผู้ให้ความหมายดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวคือการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว และจะเกิดขึ้นได้ด้วยความสมัครใจ ไม่ว่าจะด้วยจุดมุ่งหมายใดๆ จะเพื่อการศึกษา หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ แต่มีขึ้นเพื่อการหารายได้

(กมลทิพย์ ชูประทีป 2547 : 8)

2.1.2 ความหมายของนักท่องเที่ยว

(กมลทิพย์ ชูประทีป 2547 : 9) องค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก (World Tourism Organization : WTO) ได้ประกาศใช้คำนิยามเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเมื่อปีค.ศ.1986 ภายหลังจากการประชุม เรื่องการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Travel and Tourism) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี โดยได้เสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำนิยามที่หมายถึงนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. ผู้เดินทาง (Traveller) หมายถึง ผู้เดินทาง นักท่องเที่ยว ซึ่งจะรวมทั้งผู้ที่สามารถจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติได้ เช่น นักท่องเที่ยว (Tourists) และเก็บรวบรวมสถิติไม่ได้ เช่น ผู้อพยพ (Immigrants) ผู้เร่ร่อน (Nomans) ผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน (Transit Passenger) ผู้ทำงานตามชายแดน (Border) ผู้ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายในประเทศนั้นๆ (Diplomats representatives of Consulates Members of Armed Force) และผู้ลี้ภัย (Refugees)

2. ผู้มาเยือน (Visitor) หมายถึง ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืนเดินทางมาเยือนและพักอยู่ในประเทศ ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยใช้บริการสถานที่พักแรม ณ. แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ (Local Accommodations) โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (Tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน เดินทางเข้ามาในประเทศและพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงและไม่มากกว่า 60 วัน

2. นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืนอาจเป็นคนไทย หรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทย เดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่อาศัยปกติของตนไปยังจังหวัดอื่นๆ ระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

2.2 นักทัศนอาจร (Excursionists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Day Visitor) เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่ได้ใช้บริการสถานที่พักแรม ณ. แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ผู้ที่เดินทางมากับเรือสำราญ (Cruise) โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ในการทำงานเดียวกัน คือ

1. นักทัศนอาจรระหว่างประเทศ (International Excursionists)

2. นักทัศนอาจรภายในประเทศ (Domestic Excursionists)

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม การท่องเที่ยว มีความหมายถึงการเดินทางจากที่พักอาศัยปกติ ไปยังสถานที่อื่นด้วยความสมัครใจ และจุดมุ่งหมายของการเดินทางนั้นไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ องค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก (WTO) ได้ให้คำนิยามของ นักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้เดินทาง (Traveller) หมายถึง ผู้เดินทางทั้งที่สามารถจัดเก็บข้อมูลสถิติได้ เช่น นักท่องเที่ยว และจัดเก็บข้อมูลไม่ได้ เช่น ผู้เร่ร่อน ผู้อพยพ

2. ผู้มาเยือน (Visitor) หมายถึง ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือนักท่องเที่ยวที่ค้างคืน และ นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน หรือนักทัศนอาจร

2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

วรรณ วรษ์วิฑู (อ้างใน ยศวีร์ ยุกตะนันท์ 2547: 11) กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่างๆ เพราะองค์ประกอบนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นผลดีแก่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมของการท่องเที่ยวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง คือ

1. นักท่องเที่ยว
2. สินค้าท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว
3. การคมนาคมขนส่ง
4. ข้อมูลข่าวสาร และการบริการ
5. ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมือง
6. องค์ประกอบโครงสร้างขั้นพื้นฐาน
7. การสนับสนุนอื่นๆ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีรายงานว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวจะประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันเป็นวงจร คือ

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบการท่องเที่ยว

(ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,อ้างใน ยศวีร์ ยุกตะนันท์ 2547: 11)

1. นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภท

1.1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Visitor) หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้ทำนันทนาการในราชอาณาจักรไทย

1.2 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งอย่างน้อย 1 คืนแต่ไม่เกิน 60 วัน

1.3 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ไม่ค้างคืน (International Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้ง โดยมีได้ค้างคืน

1.4 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Visitor) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่ง หรือ ในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นถิ่นที่พำนักของเขา

1.5 นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน นอกที่พำนักอาศัยปัจจุบัน

1.6 นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ค้างคืน (Domestic Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่มีได้พักค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยปัจจุบัน

2. การตลาดท่องเที่ยว หมายถึงความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตน แล้วใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น โดยการตลาดอาจทำได้ 2 วิธี คือ

2.1 การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

2.2 การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

3. การขนส่ง เมื่อนักท่องเที่ยวตัดสินใจจะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใดแล้ว ก็ต้องมีการบริการขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ซึ่งการขนส่ง หมายถึงการจัดให้มีการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยว ด้วยยานพาหนะประเภทต่างๆจากภูมิลำเนาไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการและกลับสู่ภูมิลำเนา การขนส่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

3.1 การขนส่งทางรถยนต์

3.2 การขนส่งทางรถไฟ

3.3 การขนส่งทางเรือ

3.4 การขนส่งทางเครื่องบิน

4. ทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว และเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ให้เกิด

การเดินทางไปเยือนหรือการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แบ่งทรัพยากรท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติ สามารถดึงดูดให้คนไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้นๆ เช่น ภูเขา ทะเล ป่าไม้ ทะเลสาบ เกาะแก่ง เป็นต้น

4.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์โบราณ และ โบราณวัตถุ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ตามความประสงค์หรือประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกในอดีต และได้เสริมสร้างในปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดให้ผู้คนไปท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น เช่น พระราชวัง อุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

4.3 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ กิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งได้ปฏิบัติยึดถือสืบทอดกันมาตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดผู้คนให้ไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น เช่น สภาพชีวิตในชนบท ตลาดน้ำ งานเทศกาลประเพณีต่างๆ เป็นต้น

5. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ยอมรับในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย และปลอดภัย โดยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

5.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยตรง เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ประกอบด้วย 2 อย่าง คือ

5.1.1 การอำนวยความสะดวกในการเข้าและออกประเทศ เป็นการอำนวยความสะดวกในการผ่านเข้าและออกประเทศของนักท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนถ่ายกระเป๋าเดินทาง การตรวจตราหนังสือเดินทาง เป็นต้น

5.1.2 การให้บริการท่องเที่ยว เป็นการให้ความสะดวกในระหว่างการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ได้แก่ บริการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว บริการที่พักแรม บริการอาหารและบันเทิง บริการนำเที่ยว และบริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศแล้ว แม้จะไม่มีนักท่องเที่ยว รัฐบาลก็ยังคงต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้แก่ประชาชนของตน ส่วนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวถือเป็นผลพลอยได้ ประกอบด้วย 3 อย่าง คือ

5.2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้แก่ การสื่อสาร การไฟฟ้า การประปา การคมนาคม การสาธารณสุข เป็นต้น

5.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย ได้แก่ การป้องกันการโจรกรรม เป็นต้น

5.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านอื่นๆ เช่น การบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การบริการเสริมความงาม เป็นต้น

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่ให้ประโยชน์ทั้งนักท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวทั้งทางตรง และทางอ้อม ได้แก่ นักท่องเที่ยว บริการข้อมูล/ข่าวสาร ทรัพยากรท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว

2.1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว

การที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่กับความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจ เพื่อสนองความต้องการในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล วรรณภา วงศ์วานิช (อ้างใน ยศวีร์ ยุคตะนันท์ 2547: 16) กล่าวไว้ว่าโดยทั่วไปแล้ว อาจแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การท่องเที่ยวในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวประเภทนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณา หรือ มีสิ่งจูงใจโดยเฉพาะของสถานที่นั้น เช่น แหล่งโบราณคดีทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตน และต้องผ่านขบวนการระหว่างประเทศหลายขั้นตอน การท่องเที่ยวประเภทนี้ ขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประเทศที่มีขนาดใหญ่มักจะมีสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวมาก เพราะมีโอกาสที่จะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่นๆ หลากหลายกว่าประเทศเล็กๆ แต่บางครั้งการเดินทางไกลๆ ก็อาจจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจหรือ มีความสนใจลดลงก็ได้

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการไปเที่ยวอีกด้วย เช่น การไปท่องเที่ยวในระหว่างวันหยุด อาจจะเป็นการไปตากอากาศ หรือการไปดูชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท เป็นต้น จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว อาจจะแบ่งลักษณะของการท่องเที่ยวออกได้เป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น ทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่างๆ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อความสนุกสนาน การท่องเที่ยวแบบนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งที่ดึงดูดใจความสนใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เป็นการใช้เวลาว่าง เพื่อพักผ่อนร่างกายและสมอง อาจจะรวมหมายถึงการพักผ่อนหลังการเจ็บป่วย โดยใช้เวลาพักผ่อนให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ สถานที่ไปพักผ่อนเลือกที่สงบ สะดวกสบาย อากาศบริสุทธิ์ เช่น ชายทะเล หรือ บนภูเขาที่ห่างไกลความอึกทึกครึกโครม

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่มักมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆ ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวด้วย เป็นการศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในแง่ มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา เช่น ชมโบราณสถาน ศิลปะ หรือการแสดงต่างๆ

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวแบบนี้ มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ

ประการแรก เป็นการไปชมการแข่งขันกีฬาที่ตนเองสนใจ เช่น เทนนิส มวย การแข่งขันกีฬาประเภทนี้แม้ว่าจะมีการย้ายสถานที่แข่งขันก็ยังมีผู้ชมติดตามไปชมเสมอ

ประการที่สอง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทนี้ สถานที่ที่จะไปเป็นสิ่งที่น่าสนใจให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือ การเดินป่า เพื่อยิงนก ตกปลา หรือ ส่องสัตว์ เป็นต้น จากจุดประสงค์ดังกล่าว จะพบว่าประเทศที่มีทัศนียภาพหรือลักษณะภูมิประเทศหลายๆแบบ มักจะได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวประเภทนี้มาก

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา ความจริงแล้วลักษณะการท่องเที่ยวแบบนี้ไม่น่าจัดว่าเป็นการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะตามหลักแล้ว การท่องเที่ยวต้องเป็นการเดินทางไปเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน แต่ความเป็นจริงแล้วผู้ไปเพื่อธุรกิจหรือสัมมนา มักจะแบ่งเวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบนี้ที่จะเป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยว คือต้องมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัยหรือโรงแรม และระบบคมนาคมที่ดี สะดวก รวดเร็ว ปัจจุบันการท่องเที่ยวลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อยๆ

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือ การที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงาน หรือ วิจัย การแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัย และจะไปอยู่ประเทศนั้นเป็นเวลานับเดือน การท่องเที่ยวประเภทนี้ รวมหมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาภายในประเทศด้วย จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศอย่างหนึ่ง

จากจุดประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้ากลายเป็นธุรกิจระหว่างชาติที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างกัน ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีการแข่งขันและปรับปรุงการบริการด้านการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆ เกิดขึ้นเสมอเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแบบ ECOTOURISM หรือการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวแบบเกษตร AGROTOURISM เป็นต้น

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ได้ 6 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวรรณกรรม การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ และ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

2.1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว นอกจากจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การสร้างงาน สร้างอาชีพ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง และรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีการสร้างงานหรืออาชีพใหม่ที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวมากมาย จึงทำให้ฐานและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นดีขึ้น ซึ่ง วิชัย เทียนน้อย ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการท่องเที่ยวทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่ง วิชัย เทียนน้อย (อ่างใน นันทนา โภธิแสงรัตน์ 2547: 10) กล่าวถึงไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวโดยตรง เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว สถานที่หรือบุคคลที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการท่องเที่ยว ได้แก่ เจ้าของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่นที่ประกอบอาชีพต่างๆ เช่น พนักงานโรงแรม บังกะโล หรือ รีสอร์ท ผู้ที่ประกอบการเกี่ยวกับร้านอาหาร ผู้ที่ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ เพราะ มัคคุเทศก์จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถให้ข่าวสารที่ถูกต้อง ดังนั้นคนในท้องถิ่นจึงเหมาะจะเป็นมัคคุเทศก์ที่สุด ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และ ทางอากาศ เพราะนักท่องเที่ยวจะต้องใช้บริการขนส่งเหล่านี้เพื่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการขายสินค้าพื้นเมืองของที่ระลึก สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้น

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวโดยอ้อม ได้แก่ การที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาทำให้อาชีพที่ได้รับประโยชน์ไปด้วย เช่น อาชีพการก่อสร้างและบริการอื่นๆ เพราะต้องก่อสร้างอาคารสถานที่ สาธารณูปโภค ต่างๆ ไว้คอยรับนักท่องเที่ยว อาชีพปลูกพืชผักผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ ซึ่งอาชีพเหล่านี้ต้องนำผลผลิตที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ไปประกอบอาหารให้นักท่องเที่ยว การผลิตสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่ทำจากวัสดุท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และเป็นการกระจายรายได้สู่ชนบท

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (<http://tat.or.th/tahi/tat/result.html>) ได้กล่าวถึงข้อดี และ ข้อเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว ในด้านต่างๆทั้ง 5 ด้าน คือ 1. เศรษฐกิจ 2. การเมือง 3. สังคม 4. วัฒนธรรม-ขนบธรรมเนียมประเพณี 5. สภาพแวดล้อม ไว้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

ข้อดี 1. ลดภาวะการขาดดุลในการชำระเงิน ถ้ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามามากเท่าใด ก็

หมายถึงการนำเงินตราเข้าประเทศมากขึ้นเท่านั้น ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ และการสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมเข้ามาเพื่อพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการนำการท่องเที่ยวมาเป็นจุดขายให้กับชาวต่างชาติ จะเป็นการช่วยลดภาระการขาดดุลได้บ้าง

ข้อดี 2. สร้างงานใหม่ให้แก่บุคคลในท้องถิ่น เมื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวขึ้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย ซึ่งได้แก่ โรงแรม บังกะโล ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การบริการขนส่ง จะต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานระดับต่างๆ มากมาย กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่ คนงานก่อสร้าง คนงานผลิตสินค้าพื้นเมือง การบริการขนส่ง พนักงานบริการฝ่ายต่างๆ เป็นต้น จึงจำเป็น ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก จึงเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำเพิ่มขึ้นทั้งแบบประจำและชั่วคราว

ข้อดี 3. สินค้าพื้นเมือง และสินค้าเกษตรกรรมขายได้ราคาดี ตามปกติแล้วประชากรไทยเกือบ 80% จะประกอบอาชีพการเกษตร ยามว่างจากงานก็จะผลิตสินค้าพื้นเมืองเพื่อใช้ภายในครอบครัว และมีบางส่วนเหลือส่งออก จำหน่ายในรูปแบบของที่ระลึกบ้าง ถ้ามีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเกิดขึ้นในย่านใกล้เคียงจะทำให้สินค้าการเกษตร และสินค้าพื้นเมือง ขายได้ราคาดี และมีปริมาณความต้องการมากขึ้น

ข้อเสีย จากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้สถานที่บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมาก จะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการให้บริการสูงขึ้น ดังนั้นเมืองท่องเที่ยวสำคัญจะมีค่าครองชีพสูงกว่าในบริเวณใกล้เคียงกันมาก เช่น ค่าครองชีพเมืองพัทยา หรือ ภูเก็ต ซึ่งหลังจากมีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ จะทำให้ สินค้าและบริการราคาสูงขึ้นหลายเท่าตัว ซึ่งจะทำให้ประชาชนที่มีรายได้ปานกลาง หรือต่ำ ดำเนินชีวิตด้วยความยากลำบาก เป็นต้น

ด้านการเมือง

ข้อดี การไปมาหาสู่กัน หรือการมีโอกาสเดินทางไปเยี่ยมเยียนกันอยู่เสมอ จะเป็นการเชื่อมสัมพันธไมตรี ส่งผลให้กลุ่มชนต่างๆ เกิดความเข้าใจดีต่อกัน ดังนั้นการขยายกิจการท่องเที่ยวเข้าไปสู่ภูมิภาค หรือต่างประเทศต่างๆ มากเท่าไร และเมื่อมีชาวต่างถิ่น หรือต่างแดนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว นอกจากเป็นการลดสภาพการอยู่อย่างโดดเดี่ยวแล้ว เมื่อกลุ่มชนเหล่านั้นมีโอกาสพบปะสังสรรค์กันอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความเป็นมิตรกระชับมันยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงทางด้านการเมืองในท้องถิ่น ในประเทศ หรือระหว่างประเทศได้เช่นกัน

ข้อเสีย การเดินทางของกลุ่มชนเข้าไปท่องเที่ยว ยังแดนที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้าน การเมือง ประชากรของเขามีความอิสระและเสรีภาพสูง จึงทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นนำกลับมาเปรียบเทียบกับประเทศของตน และในที่สุด จะกลายเป็นชนวนนำไปสู่การต่อต้านรัฐบาล ที่ปกครองประเทศต่อไป นอกจากนี้ การเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในกลุ่มชนที่มีพื้นฐาน ทุกด้านแตกต่างกัน แม้จะ

อยู่ในประเทศเดียวกันก็ไม่เกิดผลดีแต่อย่างใด

ด้านสังคม

ข้อดี 1. ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองอันมีศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติอันควรค่าแก่การเก็บรักษา เพื่อให้คนรุ่นหลังได้รู้ได้เห็น นอกจากนี้ประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวมีโอกาสพบปะพูดคุย แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

ข้อดี 2. จากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวทำให้มีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตามมาเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โรงแรมที่พักต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ และการสร้างวัตถุเหล่านี้ จะช่วยขจัดปัญหา หรือ ภัยที่เกิดจากการแทรกซึม หรือบ่อนทำลายต่างๆ ได้อย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่นได้อย่างมากด้วย

ข้อเสีย 1. ด้านศีลธรรม จากความแตกต่างของนักท่องเที่ยวกับชาวพื้นเมือง จึงทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นสร้างปัญหาทางสังคมเกิดขึ้น ไม่ว่าจะทางด้าน อาชญากรรม ยาเสพติด และการประพฤติผิดศีลธรรมด้านอื่นๆ อาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมท่องเที่ยวจะเป็นตัวเร่งที่ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

ข้อเสีย 2. เมื่อนักท่องเที่ยวเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างทางสังคมเป็นอย่างมาก ระหว่างสังคมของชาวพื้นเมือง และนักท่องเที่ยว อาจทำให้ชาวพื้นเมืองรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในการด้อยโอกาสของตน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ค่อยดีต่อนักท่องเที่ยว

ด้านวัฒนธรรม-ขนบธรรมเนียมประเพณี

ข้อดี เนื่องจากขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมบางประการของประเทศกำลังจะจางหายไปจากสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการละเล่น ประเพณี หรือ งานเทศกาลต่างๆ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวต่างแดน ซึ่งความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเหล่านี้ จะถือว่าเป็นของแปลกใหม่ ตัวอย่างเช่น งานเผาเทียนเล่นไฟที่จังหวัดสุโขทัย งานเทศกาลสงกรานต์ ที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น ดังนั้นถ้าจะดึงนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น จึงจะต้องมีการฟื้นฟูและนำขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของไทยออกมาแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังเป็นการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ไทยไว้ไม่ให้สูญหายไปอีกด้วย

ข้อเสีย จากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมปรากฏขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนา หรือกรณีที่ประชากรในเมืองเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชนบท

การปฏิบัติตัวของชาวเมือง หรือชาวต่างชาติ ในเรื่องกิริยามารยาท การแต่งกาย ขาวชนบทเหล่านั้น อาจจะไปเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติตน ส่งผลให้ชนบทธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไป

สภาพแวดล้อม

ข้อดี 1. ได้รับความสนใจจากหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม หรือมีการเข้าไปควบคุมเพื่อให้คงสภาพที่ดีเหมือนเดิมมากที่สุด หรืออย่างน้อยก็ให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด

ข้อดี 2. สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นดีขึ้น เพราะเป็นที่ทราบดีว่า หากสถานที่ใดมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับ ความเสื่อมโทรม ความสกปรก หรือไม่ปลอดภัยก็จะเป็นที่ประสงค์ที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไป เพราะนักท่องเที่ยวประสงค์ที่จะได้พบ หรือ สัมผัสกับสภาพธรรมชาติของท้องถิ่น ประชาชนมี อธิปไตยไม่ตรี ความสะอาดสวยงามที่พอควร และมีความปลอดภัย

ข้อเสีย จากการที่ประชากรเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในที่ต่างๆ มากเกินกว่าที่สถานที่ท่องเที่ยวจะรองรับได้ จะส่งผลให้สถานที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายมากเกินกว่าที่จะบูรณะให้คืนสู่สภาพเดิมได้ ยิ่งไปกว่านั้นการที่นักท่องเที่ยวนำสิ่งปฏิกูลต่างๆ ที่เกิดจากเศษอาหารและวัสดุ ที่ใช้ห่อหุ้มไว้ในสถานที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียงจะทำให้เกิดสิ่งสกปรกและน้ำในแหล่งน้ำเกิดมลพิษ ซึ่งจะ ทำให้ทัศนียภาพที่สวยงามโดยทั่วไปถูกทำลาย

ดังนั้น จึงมีการวางแผนในการป้องกัน มิให้สิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวถูกทำลาย อาจทำได้โดย

1. มีการวางแผนการจัดการและการควบคุมที่ดี
2. นำเอาหลักการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวมาใช้
3. ต้องได้รับความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

เมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าไปยังท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือส่งผลต่อท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจแบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านอาชีพ รายได้ หรือการนำเอาทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้
2. ด้านสังคม และสภาพแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าไปในท้องถิ่นอาจมีผลให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น มีลักษณะความเป็นเมืองมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมตามมา ถ้าหากไม่ได้เตรียมการล่วงหน้าที่ดี
3. ด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอาจก่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปะ และ ประเพณีเก่าแก่ของท้องถิ่น หรืออาจเป็นตัวทำลายค่านิยม วัฒนธรรมประเพณีอันดี

งามให้ด้อยค่าลงไป โดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยวและตัวเจ้าของท้องถิ่นเอง

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม การท่องเที่ยวส่งผลให้มีการพัฒนาเกิดขึ้นในพื้นที่นั้น ไม่ว่าจะเป็นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การสร้างงาน หรือ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค และด้านคมนาคม ซึ่งประชาชนในพื้นที่จะได้รับประโยชน์นั้น ส่งผลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวก็อาจก่อให้เกิดผลเสียด้วยเช่นกัน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงข้อดี และข้อเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว ในด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม-ขนบธรรมเนียมประเพณี และ ด้านสภาพแวดล้อม

2.2 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (SUSTAINABLE TOURISM) เริ่มจากการที่แหล่งท่องเที่ยวหนึ่ง ประกอบด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละแหล่ง และความงามอันมีค่าแก่การรักษาให้คงสภาพดังกล่าวไว้นานที่สุด หากการพัฒนาเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ขาดความรอบคอบในขบวนการตัดสินใจแล้ว ผลเสียหายต่อสภาพแวดล้อมจะเกิดขึ้น ยากที่จะฟื้นฟูได้ โดยการพัฒนานี้จะเน้นความสำคัญของการควบคุมคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การเอาใจใส่ดูแลจำนวนและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นแนวคิดนี้จึงได้รับความนิยมและแพร่หลายค่อนข้างมาก

2.2.1 ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

วรรณ วรชวานิช (อ้างใน ยศวีร์ ยุคตะนันต์ 2547: 20) ได้ให้ความหมายของการพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า เป็นรูปแบบของการพัฒนา ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยที่มาตรการปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวแบบนี้จะหมายรวมถึง การจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามของสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึงการท่องเที่ยวที่มีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภททั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
2. การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า และความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
3. การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

4. การท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้ สัมผัส เรียนรู้ และได้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม

5. การท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในระยะยาว

6. การท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นด้วย

ชัยวุฒิ ชัยพันธ์ ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (SUSTAINABLE TOURISM) หรือบางคนเรียกว่า การท่องเที่ยวทางเลือก (ALTERNATIVE TOURISM) นั่นก็คือ การพัฒนาการท่องเที่ยว ที่มีการบริหารจัดการที่จะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน ที่จะนำไปสู่ความต่อเนื่องอย่างยั่งยืน

ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จึงหมายถึงรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรได้อย่างยาวนาน โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเอกลักษณ์วัฒนธรรม วิถีชีวิตของท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็เกิดความพึงพอใจและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของ และนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้

2.2.2 หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

เชอร์เลย์ อีเบอร์ (Shirley Eber) ได้เสนอหลักการของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ 10 ประการ ดังนี้ (อ๋างโน นันทนา โทธิแสงรัตน์, 2547:16)

1) การใช้ทรัพยากรแบบยั่งยืน (Using Resource Sustainable) เป็นการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและเป็นแนวทางการทำธุรกิจระยะยาว

2) การลดการบริโภคที่มากเกินไป และ การลดของเสีย (Reducing Over Consumption and Waste) เป็นการช่วยเลี้ยงค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว

3) การรักษาความหลากหลาย (Maintaining Diversity) เป็นการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวระยะยาว และช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4) การผสมผสานการท่องเที่ยวเข้ากับการวางแผน (Integrating Tourism into Planning) เป็นการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบแผนงาน ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยให้การท่องเที่ยวคงอยู่ต่อไปได้ในระยะยาว

5) การสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น (Supporting Local Economics)

เป็นการท่องเที่ยวที่สนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาด้านราคาและคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัดแต่ยังเป็นการป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายด้วย

6) การทำให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม (Involving Local Communities) โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสาขาการท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่สร้างผลตอบแทนแก่ประชาชนและสิ่งแวดล้อมโดยรวม แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวอีกด้วย

7) การปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสาธารณะชน (Consulting Stakeholder and the Public) เป็นการปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนในท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นในการที่จะร่วมงานไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมแก้ปัญหา และลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน

8) การฝึกอบรมบุคลากร (Training Staff) เป็นการฝึกอบรมที่สอดคล้องแนวคิด และวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ จะช่วยยกระดับการบริหารการท่องเที่ยว

9) การตลาดท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (Marketing Tourism Responsibility) เป็นการตลาดที่จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารอย่างพร้อมมูล จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเคารพ ในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม ของแหล่งท่องเที่ยว และจะช่วยยกระดับความพอใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

10) การดำเนินการวิจัย (Undertaking Research) เป็นการวิจัย และการติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต่อการช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน

2.2.3 รูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ก่อให้เกิดทางเลือกแก่นักท่องเที่ยว(Alternative Tourism) ซึ่งมีการนำเสนอในหลายรูปแบบ ราโพนธรณ แก้วสุริยะ (อ่างใน นันทนา โพนแสงรัตน์ , 2547:18) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยว แบบยั่งยืน ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวที่นิยมจัดกันในประเทศไทย ได้แก่

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความ

รับผิดชอบ ในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล เช่น เดินชมธรรมชาติป่าบนเกาะ ป่าชายหาด ป่าชายเลน การดำน้ำดูปะการัง เป็นต้น

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา หรือ ศิลาสัญจร (Litho Travel) การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อความงามภูมิทัศน์ที่มีความแปลก ของการเปลี่ยนแปลงของพื้นโลก ศักยภาพธรรมชาติของหินประเภทต่างๆ และซากบรรพชีวิน หรือ ฟอสซิล

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ซึ่งมีการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมไว้หลายประเภท ได้แก่

2.1 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่างๆที่ชาวท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้นได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพ พิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้และความเข้าใจต่อสภาพสังคม และวัฒนธรรม ได้แก่ งานประเพณีในราชสำนัก (ประเพณีหลวง) และ ประเพณีพื้นบ้าน เช่น พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง เป็นต้น

2.2 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว ได้มีความรู้ ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ และโบราณคดีท้องถิ่น ได้แก่ การจัดรายการเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์ต่างๆ อาทิ เช่น ทัวร์เส้นทางศิลปะขอม เที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ต่างๆ เป็นต้น

2.3 การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ มีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน ได้แก่ การท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง-ป่างข้าง หมู่บ้านทอผ้า หมู่บ้านทำร่ม หมู่บ้านทำเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น

3. รูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสาน มีทั้งการผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวแบบผจญภัยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเมื่อผสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เรียกว่า Eco Adventure Travel เมื่อผสมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เรียกว่า Eco Cultural Travel ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ

ดังนั้น สรุปได้ว่า รูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีได้หลายรูปแบบ ซึ่งแบ่งได้ 3 รูปแบบหลักๆ

คือ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวผสมผสาน ในที่นี้ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดได้ว่าเป็นรูปแบบ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับทรัพยากรในท้องถิ่น อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และให้ความสำคัญประชาชนในพื้นที่ ในด้านการพัฒนาบุคคล การมีส่วนร่วมของชุมชน รูปแบบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน แบ่งออกเป็น 1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และ 3. รูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสาน

2.3 แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(อ่างใน ยศวีร์ ยุคตะวันตก 2547 : 23) จำไพพรรณ แก้วสุริยะ, การท่องเที่ยวในศตวรรษที่ 21 เป็นกระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม ปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นมาตรการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่รักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม หรือที่ใช้คำเป็นภาษาอังกฤษ ว่า GREEN TOURISM นักวิจัยตลาดการท่องเที่ยว จากองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) ได้สำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยว พบว่าเปลี่ยนไปจากเดิมที่นิยม 3 S ได้แก่ SEA SAND SUN นั้นได้ลดบทบาทลง เปลี่ยนเป็นการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยค่านิยมดังกล่าวได้เปลี่ยนมาเป็นค่านิยม 3 S ใหม่ คือ

SECURITY หมายถึง ความปลอดภัยทั้งทางธรรมชาติและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

SANITATION หมายถึง ความสะอาด ปราศจากเชื้อโรค และ มลพิษต่างๆ

SATISFACTION หมายถึง ความพึงพอใจ ความประทับใจ ทั้งสถานที่ท่องเที่ยว และการให้บริการ

การท่องเที่ยวเกษตร (Agro – Tourism) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นชัดเจน ว่าไม่ใช่เป็นแนวทางของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หรือ การท่องเที่ยวแบบนุ่มนวล (Soft- Tourism) (สร้อยศรี อาสาสรรพกิจ, 2540 :42) แต่จุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวประเภทนี้ เป็นการผสมผสานระหว่างการนำวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ชนบทประเพณี ความเป็นอยู่ของชาวชนบท รูปแบบของกิจกรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีหลากหลายรูปแบบ รวมกับทัศนียภาพของธรรมชาติอันสวยงามมาจัดให้มีระบบบริหารจัดการ โดยเกษตรกรหรือชุมชนเกษตร โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติและ วัฒนธรรมเกษตรกรรมบนพื้นที่จริง

สวนเกษตร จัดเป็นระบบนิเวศทางธรรมชาติอย่างหนึ่ง ที่เกษตรกรเป็นผู้สร้างขึ้น และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์ชวนให้นักท่องเที่ยวอยากเข้าไปชม โดยสวนเกษตรในที่นี้ รวมถึงรูปแบบ

การเกษตรต่างๆ ของการทำเกษตรด้วย เช่น ไร่ นา สวน ผสม ฟาร์มต่างๆ เป็นต้น

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(อ้างใน ยศวีร์ ยุคตะนันท์ 2547 : 24) นำชัย ทนุผล ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงนิเวศ (Agro Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีจุดหมายเพื่อการเรียนรู้ และเข้าใจในธรรมชาติ วัฒนธรรมการเกษตร อันเกิดจากภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของคนไทยในท้องถิ่นโดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติและ วัฒนธรรมเกษตรกรรมบนพื้นที่จริง ซึ่งจะยึดหลักแห่งการเคารพศักดิ์ศรี ของระบบนิเวศ เอื้ออำนวยประโยชน์และโอกาส ทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนท้องถิ่น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และ จัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) โดยกำหนดค่านิยม ของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไว้หลายวิธี เพื่อนำไปพิจารณาหาผลการศึกษาที่ชัดเจน ดังนี้

(อ้างใน ยศวีร์ ยุคตะนันท์ 2547 :24)

1) การให้ค่านิยมโดยใช้หลักองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ แหล่ง หรือ สิ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยว บริการ และนักท่องเที่ยว หมายถึง

“ การท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมหลัก ด้านการเกษตรที่สามารถดึงดูด และ เป็นที่สนใจ ของนักท่องเที่ยว โดยมีบริการจัดไว้ให้รองรับ เพื่อตอบสนองตามมาตรฐานความต้องการของนักท่องเที่ยว ให้ได้รับรู้และความเพลิดเพลิน โดยนักท่องเที่ยวมีความสามารถ และยินดีที่จะจ่ายเพื่อให้เข้าถึงแหล่ง และให้บริการนั้น ”

2) การให้ค่านิยมโดยใช้หลักการเชิงระบบ ที่ประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้ (INPUT) กระบวนการ (PROCESS) และผลที่ได้ (OUTPUT) รวมทั้งผลข้างเคียง (EFFECT) หรือผลกระทบ (IMPACT) หมายถึง

“ การท่องเที่ยว ที่ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว มีกิจกรรมเกษตรเป็นหลัก มีการบริหารและการจัดการไว้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และมีการจัดการผลกระทบ ”

3) การให้ค่านิยมโดยใช้หลักการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน ที่คำนึงถึงการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน และระบบบริหารและการจัดการที่ดี หมายถึง

“ การท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นหลัก มีการจัดการเชิงอนุรักษ์ โดยเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วม มีการจัดการบริหาร การจัดการคุณภาพ โดยมุ่งให้บังเกิดผลทางด้านส่งเสริมพัฒนาการเกษตร การพักผ่อน การศึกษาทางวัฒนธรรม และการรักษาสภาพแวดล้อม ”

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ, (อ้างใน นันทนา โภธิแสงรัตน์ 2547: 22) ได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในทำนองเดียวกันว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร โดยปราศจากการทำลาย หรือมีผลกระทบต่อรูปแบบการผลิตแบบท้องถิ่น และมีผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรน้อยที่สุด

ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่มีกิจกรรมด้านการเกษตรเป็นหลัก โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อน ศึกษาหาความรู้ และมีการจัดการโดยใช้หลักการอนุรักษ์พื้นที่ทางการเกษตร ส่งการพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

2.3.2 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (อ้างใน ศุภวัฒน์ แก้วขาว 2546:19) เนื่องจากประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศ เกษตรกรรม ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรจึงมีอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เช่น ช่วงที่มีผลไม้ออกชุก สถานที่นั้นก็สามารรถที่จะเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวได้ ทำให้เห็นวิถีชีวิตของเกษตรกร รวมถึงได้รู้วิีเพาะปลูก การบำรุงรักษา การจัดเก็บผลผลิต การจัดส่ง เป็นต้น รายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่ใช่เพียงการเที่ยวชมสวนผลไม้เท่านั้น แต่รวมถึงสวนไม้ตัดดอก สวนสมุนไพร ไร่ นาสวนผสม บ่อกึ่ง ฟาร์มต่างๆ กรมส่งเสริมการเกษตร ได้จัดประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (อ้างใน นันทนา แสงโพธิรัตน์ 2547: 22)

1. จุดท่องเที่ยวเกษตรประเภทชุมชน หรือ หมู่บ้านท่องเที่ยวทางการเกษตร

ดำเนินการในลักษณะกลุ่มเกษตรกรในหมู่บ้าน มีทั้งประเภทพักค้างแรมในหมู่บ้าน และประเภท ระยะสั้น ไม่เกิน 1 วัน ในแต่ละจุด จะมีจุดเด่นโดยเฉพาะ เช่น หมู่บ้านทำนา หมู่บ้านไม้ผล หมู่บ้านเกษตรยั่งยืน หมู่บ้านไม้ดอก เป็นต้น ในหมู่บ้านท่องเที่ยว จะแบ่งเขตเพื่อให้เหมาะสม และง่ายต่อการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นส่วนๆ ดังนี้

- 1.1 บริเวณที่เป็นจุด หรือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (VISITING CENTER) เป็นจุดแรกที่นักท่องเที่ยวจะแวะพัก ก่อนเที่ยวชมหรือร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ลานจอดรถที่นักท่องเที่ยวแวะรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ที่จำหน่ายสินค้าแปรรูป ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น
- 1.2 ส่วนที่เป็นพื้นที่การเกษตรของเกษตรกรในหมู่บ้าน เกษตรกรในหมู่บ้านจะได้รับคำแนะนำ ให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร สามารถให้นักท่องเที่ยว เข้าชมหรือ ร่วมกิจกรรมในพื้นที่ของเกษตรกรแต่ละราย

2. จุดท่องเที่ยวเกษตรประเภทเฉพาะรายบุคคล หรือรายกิจกรรม

เป็นจุดท่องเที่ยวเกษตรที่เป็นสวน หรือไร่ของเกษตรกรรายใดรายหนึ่ง ส่วนใหญ่จะเป็นสวนที่มีความก้าวหน้าในการปลูกพืชเฉพาะอย่าง เช่น สวนเงาะ สวนเกษตรผสมผสาน เป็นต้น

3. จุดท่องเที่ยวเกษตรประเภทเทศกาล หรือ ปรากฏการณ์

เป็นลักษณะการท่องเที่ยวที่มีการจัดงานเทศกาลต่างๆ หรืองานมหกรรมทางด้านการเกษตรที่น่าสนใจ เช่น งานวันทุเรียนโลก งานวันเงาะโรงเรียน หรือเป็นปรากฏการณ์ทางการเกษตรที่น่าสนใจในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น ทุ่งดอกทานตะวัน เป็นต้น

การคิดค้นนำเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศ จัดกิจกรรม จัดรูปแบบทางการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและอยากเดินทางไปเที่ยว เพื่อขยายเส้นทางทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นให้ผู้ประกอบการนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้แยกประเภทตามทรัพยากร โดยจัดกิจกรรม 9 กิจกรรม และได้นำมาเผยแพร่เป็น Amazing Thailand ประสบความสำเร็จเมื่อสองปีก่อนนั้น ความสำเร็จนี้ ททท. ยังถือแนวคิดจัดกิจกรรมแต่เพิ่มคุณค่าและคุณภาพ (Value Added) ในแต่ละกิจกรรม เสริมเส้นทางทางการท่องเที่ยวให้เป็นกิจกรรมที่ยั่งยืน

กิจกรรมหนึ่งใน Amazing Thailand ก็คือการเกษตรไทย หรือ Amazing Agricultural Heritage ซึ่งแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยๆ ได้แก่ (รำไพพรรณ แก้วสุริยะ)

1. การทำนา (Rice Cultivation) การทำนาปี การทำนาปรัง การทำนาหว่านน้ำตม การทำนาขั้นบันได พิพิธภัณฑชาวนา ความรู้เรื่องข้าวสายพันธุ์ต่าง ๆ ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับข้าว วัฒนธรรมการกินข้าวไทย เป็นต้น

2. การทำสวนไม้ตัดดอก (Cutting Flowers) การทำสวนดอกไม้เพื่อตัดดอกขายทุกชนิด เช่น สวนกุหลาบ ฟาร์มกล้วยไม้ สวนไม้ดอกไม้ประดับนานาชนิด ไม้กระถางทุกประเภท ไร่ดอกทานตะวัน

3. การทำสวนผลไม้ (Horticulture) การทำสวนผลไม้ทุกประเภท รวมทั้งการทำวนเกษตร การทำเกษตรแผนใหม่ การทำสวนผสม รวมถึงการทำสวนยางพารา สวนไม้ สวนปาล์ม น้ำมัน

4. การทำสวนครัวสวนผัก (Vegetables) การปลูกพืชผักสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ถั่ว ไร่ข้าวโพดข้าวฟ่าง ไร่พริกไทย เป็นต้น

5. การทำสวนสมุนไพร (Herbs) การปลูกพืชสมุนไพรนานาชนิด เพื่อใช้เป็นอาหารเสริมพืชผักสวนครัวข้างบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องดื่ม เพื่อใช้เป็นเครื่องสำอาง และเพื่อใช้ในการแพทย์แผนไทย

6. การทำฟาร์มปศุสัตว์ (Animal Farming) การเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจนานาชนิด อาทิ การเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลา การเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยแครง ฟาร์มจระเข้ บางแห่งเพาะขยายพันธุ์สัตว์ป่าหายาก เช่น ฟาร์มนกยูง ฟาร์มไก่ฟ้า ฟาร์มกวาง รวมถึงสวนรุกขชาติของสภากาชาดไทยด้วย

7. งานเทศกาลผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ (Festival) การจัดงานเพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เมื่อถึงฤดูที่พืชผลเหล่านั้นออกชุก อาทิ มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลิ้นจี่ เทศกาลลำไย เป็นต้น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ทำการศึกษาวิจัยถึงศักยภาพของพื้นที่ทางการเกษตร ที่สามารถจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ และได้จำแนกลักษณะของพื้นที่ทางการเกษตรกรรมที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้ดังนี้

(อ่างโน นันทนา แสงโพธิ์รัตน์ 2547: 24)

1. รูปแบบการทำนา ที่ใช้วัฒนธรรมดั้งเดิมในการเตรียมดิน และการเก็บเกี่ยว เช่น ใช้ควาย ไถนา การเก็บเกี่ยวและนวดใช้แรงคน มีการประกอบอาชีพเสริม ได้แก่ การยกยอ ลอบจับปลา เป็นต้น ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้สามารถพบเห็นได้ บริเวณจังหวัดอยุธยา อ่างทอง

2. รูปแบบเกษตรผสมผสาน ได้แก่ การปลูกพืชปลอดสารพิษ ร่วมกับไม้ผลและชุดบ่อเลี้ยงปลา หรือทำนา ควบคู่กันไป สามารถทำผักสด ขายผลไม้ บึงปลาหรือกุ้งชาย ให้นักท่องเที่ยว พบได้มากที่จังหวัดราชบุรี นครปฐม

3. รูปแบบสวนผลไม้ ไม้ผลที่เป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ ได้แก่ มะม่วง ส้มโอ มังคุด ทุเรียน ลำไย ลิ้นจี่ เป็นต้น ซึ่งสามารถจัดเทศกาลชิมผลไม้ของแต่ละจังหวัดได้ โดยให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเก็บผลไม้ด้วยตนเอง โดยจัดกิจกรรมวิธีการเก็บที่หลากหลาย

4. รูปแบบไม้ดอกไม้ประดับ ได้แก่ สวนไม้ดอกไม้ประดับที่จังหวัดนครปฐม เชียงใหม่ เชียงราย และ นครราชสีมา เป็นต้น

5. รูปแบบเกษตรเชิงอนุรักษ์ ผสมกับวัฒนธรรมไทยภูเขา เช่น การทำการเกษตรบนพื้นที่สูงในท้องที่จังหวัดเพชรบูรณ์ เชียงใหม่ เชียงราย และ แม่ฮ่องสอน

6. รูปแบบศูนย์ศึกษาและ ศูนย์วิจัยทดลองของหน่วยราชการต่างๆ ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

7. โครงการหลวง และ โครงการพระราชดำริ เช่น โครงการหลวงดอยอินทนนท์ โครงการดอยอ่างขาง ซึ่งมีพันธุ์ไม้หลากหลายและสวนผักต่างๆ สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

8. รูปแบบเกษตรชุมชน เช่น ชุมชนประมง ชุมชนชาวเขา ซึ่งจะรวมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมพื้นบ้านเข้าไปด้วย

9. รูปแบบสวนเกษตร หรือฟาร์มเอกชน เช่น ไร่บีเอ็น จังหวัดเพชรบูรณ์ ไร่บุญรอด จังหวัดเชียงราย ฟาร์มแม่สาและฟาร์มผีเสื้อแม่สา จังหวัดเชียงใหม่

10. รูปแบบตลาดการเกษตร เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตลาดจุน ตลาดผลไม้ ในเทศกาลต่างๆ

2.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

พีรชัย กุลชัย (ข้างใน ศุภวัฒน์ แก้วขาว 2546: 23) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีองค์ประกอบ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการจัดการ 4 องค์ประกอบดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เน้นพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมได้ เช่น แหล่งท่องเที่ยวเกษตรชุมชนห้วยแม่คำ อ. แม่ฟ้าหลวง จ. เชียงราย ซึ่งเป็นสถานที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เน้นการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรม เน้นทางด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับทางการเกษตร วิถีชีวิตวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยว จนก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ประทับใจ

4. องค์ประกอบการมีส่วนร่วม เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่น ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ เกษตรกร และ ชุมชน สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิต และท้องถิ่นของเกษตรกร และยังคงปลูกจิตสำนึกในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับชุมชน เพื่อให้มีทรัพยากรท่องเที่ยวต่อไป

นอกจากองค์ประกอบหลักแล้ว ยังควรมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ควรพิจารณา อีกดังนี้

5. องค์ประกอบทางการบริการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการบริการด้านต่างๆ สำหรับการท่องเที่ยว เช่น
 - ด้านที่พัก ควรมุ่งเน้นรูปแบบความเป็นท้องถิ่น โดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ในการตกแต่ง อีกทั้งควรตั้งอยู่ในพื้นที่ ที่เหมาะสมไม่ทำลายธรรมชาติ หรือพยายามทำให้เกิดความกลมกลืนกับธรรมชาติมากที่สุด
 - ด้านร้านอาหาร และ ภัตตาคาร อาจจัดบริการด้านอาหารพื้นเมือง หรือ อาหารประจำถิ่น
 - ด้านของที่ระลึก อาจมีหรือไม่มีก็ได้ ในกรณีที่มีของที่ระลึก ควรเป็นของที่ชุมชนสามารถผลิตได้ เพื่อเป็นการกระจายสินค้าของท้องถิ่น
 - ด้านมัคคุเทศก์และตัวแทนการนำเที่ยว ควรเป็นคนที่อยู่ในท้องถิ่น หรือเป็นตัวแทนเกษตรกร ที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
 - ด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยว ชุมชน หรือเกษตรกร ควรมีบทบาทในการจัดการสร้างกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว
 - ด้านการรักษาความปลอดภัย ทางชุมชนควรมาดูแล และจัดการเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการท่องเที่ยว โดยอาจประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

6. องค์ประกอบตลาดการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังไม่กว้างนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่สนใจมักเป็นชาวต่างชาติ สำหรับนักท่องเที่ยวไทยยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก ทางรัฐบาลควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากกว่านี้

7. องค์ประกอบอื่นๆ เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะมีนักท่องเที่ยว เข้าไปใช้ชีวิต หรือเข้าไปศึกษาความเป็นอยู่กับเกษตรกร อาจมีปัญหากับชุมชน เช่น ปัญหาขยะ น้ำเสีย เป็นต้น ชุมชนหรือเกษตรกรต้องมีแนวทางในการจัดการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา กับท้องถิ่น

2.3.4 ความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมักเป็นการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ชนบท ดังนั้นความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในเบื้องต้นจึงมีความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวในชนบท โดย GILBERT ได้กล่าวถึงความต้องการท่องเที่ยวชนบทดังนี้

(GILBERT, อ้างใน ศุภวัฒน์ แก้วขาว 2546:20)

1. จุดประสงค์ใหม่ (NEW OBJECT)

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างในวันหยุดทางด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ และวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย

2. แนวทางการท่องเที่ยวแต่ละบุคคล (INDIVIDUAL APPROACH)

จากเดิมที่มีลักษณะเป็นกลุ่ม (MASS MARKET) มุ่งสู่แบบที่เป็นส่วนตัวมากขึ้นหากเพียงมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอตามที่ต้องการแล้ว ทำให้การท่องเที่ยวชนบทมีความยืดหยุ่นมากขึ้น

3. ที่พักแบบเรียบง่าย (LESS LAVISH ACCOMMODATION)

โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่พักสะอาดแม้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ครบตามมาตรฐาน ก็ตาม ดังนั้น ที่พักแบบโรงนา หรือ กระท่อม ก็สามารถที่จะนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวได้

4. การถือความพอใจเป็นหลัก (HEDONISM)

มีการยึดถือความพอใจเป็นหลัก โดยแต่ละคนมีความพึงพอใจเป็นของตนเอง และต้องการรับความเพลิดเพลิน จากหลากหลายของกิจกรรมมากขึ้นกว่าที่มีอยู่เดิม

5. กิจกรรมในวันหยุด (HOLIDAY ACTIVITIES)

นักท่องเที่ยวรุ่นหนุ่มสาว มีแนวโน้มต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ที่มีลักษณะเฉพาะตัวมากขึ้น เช่น การไต่เขา เป็นต้น

6. การใช้จ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวมากขึ้น (INCREASED TOURISM SPENDING)

เนื่องจากปัจจุบันมนุษย์มีอายุยืนยาวมากขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุมากขึ้น จึงทำให้มีการใช้จ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวมากขึ้น

2.3.5 แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นำชัย ทำนุ (ช่างโน นันทนา แสงโพธิรัตน์ 2547:25) ได้กล่าวถึงหลักการในการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงนิเวศ ดังนี้

1. ต้องสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องมีจรรยาบรรณด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
2. กิจกรรมใดๆต้องไม่ทำให้ทรัพยากรเสื่อมโทรม
3. ให้ความสำคัญกับความการคงไว้ซึ่งคุณค่าที่แท้จริงของทรัพยากรธรรมชาติ
4. เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนพื้นที่
5. ต้องสัมผัสกับชุมชนท้องถิ่น ก่อให้เกิดกับชุมชนท้องถิ่น
6. เน้นกิจกรรมที่เป็นการศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เน้นการตื่นเต้นเร้าใจ
7. ต้องมีการวางแผน หรือ เตรียมการเพื่อให้นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนเกิดความพึงใจใน

ประสบการณ์ ดังนั้น กิจกรรมควรเน้นการเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง (EXPERIENCE BASED MANAGEMENT) มากกว่า กิจกรรมตื่นเต้นเร้าใจ (ACTIVITY BASED MANAGEMENT) เช่น ตกปลา ปีนเขา ล่าสัตว์ หรือ กิจกรรมที่มุ่งหวังแต่ผลกำไรอย่างเดียว

2.3.6 กิจกรรมของนักท่องเที่ยวในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้งที่เดินทางท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างคืน และแบบที่พักค้างคืนในที่พักที่ผู้ประกอบการจัดเตรียมไว้ในพื้นที่เกษตรกรรมนั้น มักมีกิจกรรมในแต่ละวัน ดังนี้

- เที่ยวชมพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีเกษตรกรเจ้าของพื้นที่ / มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำชม และให้ความรู้ด้านการเกษตร เรียนรู้เรื่องการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวผลผลิต การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ชิม / เลือกซื้อผลผลิตจากพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นๆ
- เที่ยวชมชุมชนเกษตรกรรมใกล้เคียง
- เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่อยู่ใกล้เคียง โดยมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นหรือ ท่องเที่ยวด้วยตัวเอง ด้วยวิธีในการเดินทางต่างๆกัน ตามสภาพของพื้นที่ เช่น เดินเท้า หรือ ยานพาหนะที่จัดเตรียมไว้ให้ เช่น เรือพาย/เรือหางยาว นั่งรถอีแต่น ซี่จักรยาน เป็นต้น
- เข้าที่พัก เพื่อทำกิจกรรมประจำวัน เช่น อาบน้ำ นั่งเล่น อ่านหนังสือ /นอนพักผ่อน
- ร่วมรับประทานอาหาร/สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับ กลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกัน และ เกษตรกรเจ้าของพื้นที่
- พักผ่อน

2.3.7 ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย เสนอกิจกรรมที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสามารถทำได้หลายวิธีแล้วแต่สภาพจุดท่องเที่ยวแต่ละแห่งเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในช่วงที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้ (อ้างใน ศุภวัฒน์ แก้วขาว 2546: 20)

1. ประเภทการแสดงสินค้า หรือ สาธิต เป็นการเข้าชมสถานที่ต่างๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยวทางการเกษตร การแสดงขั้นตอนในการปฏิบัติการต่างๆ ทางด้านการเกษตร รวมถึงการแสดงประเพณี วัฒนธรรมทางด้านการเกษตร

2. ประเภทให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น เป็นการเข้าให้นักท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น การเลือกซื้อผลผลิตทางการเกษตร โดยนักท่องเที่ยวได้เลือกเก็บเอง การรีดยาง การนั่งเกวียน เป็นต้น

3. ประเภทให้นักท่องเที่ยวพักผ่อนในหมู่บ้าน เป็นการให้บริการในรูปแบบพักผ่อนกับชาวบ้าน เพื่อให้ได้สัมผัสกับการใช้ชีวิตของเกษตรกร โดยให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่อบอุ่น ปลอดภัย สะอาด และสะอาด

4. ประเภทการให้ความรู้การเกษตรแผนใหม่ และความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นการบริการนักท่องเที่ยวในด้านการอบรมให้ความรู้ทางการเกษตร เช่น การแปรรูปรักษาผลผลิตทางการเกษตร พืชผักพื้นเมืองที่กินได้ การเก็บเห็ดป่า การทำน้ำตาลจากมะพร้าว และ ตาลโตนด

5. ประเภทจำหน่ายสินค้า และ ผลิตภัณฑ์ เป็นการรวบรวมสินค้า และ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เพื่อจำหน่าย ซึ่งรวมถึงหัตถกรรมพื้นบ้าน พันธุ์พืช และของที่ระลึกต่างๆ

6. ประเภทให้รู้ทางด้านธุรกิจ เป็นการนำเสนอสู่ทางในการทำธุรกิจการเกษตรสำหรับผู้ทำธุรกิจอยู่ เพื่อให้มีโอกาสในการทำธุรกิจร่วมกับการเกษตร กิจกรรมในการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ต้องมีการเตรียมข้อมูลและรายละเอียดในเชิงธุรกิจด้วย

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมที่จะจัดให้กับนักท่องเที่ยว จะเน้นในเรื่องของการให้ความรู้ทางการเกษตร การมีส่วนร่วมระหว่างเกษตรกรและนักท่องเที่ยว การเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตเกษตรกร และการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร และสินค้าหัตถกรรมชุมชน

2.3.8 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (อ้างใน ศุภวัจนี แก้วขาว 2546:26) สอนเกษตรจัดเป็นระบบนิเวศอย่างหนึ่งที่เกษตรกรได้สร้างขึ้นจึงเป็นสถานที่ที่มีความอ่อนไหวและเปราะบางมาก หากได้รับการกระทบ กระเทือนอย่างไม่ระมัดระวังทั้งจากนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และเจ้าของสวนเอง การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดีใน 3 ส่วน คือ

1. เจ้าของสวน หรือ กลุ่มเกษตรกร

ต้องตัดสินใจว่า จะจัดสวนใดของสวนเป็นสถานที่ให้บริการท่องเที่ยวสามารถรองรับนักท่องเที่ยว ได้ครั้งละ 1 รถบัส ประมาณ 30-35 คน กำหนดเส้นทางการชมสวนในลักษณะวงกลม เพื่อป้องกันนักท่องเที่ยวเดินซ้ำเส้นทาง มีจุดสำหรับสาธิตการเก็บผลผลิตออกสู่ตลาด ทดลองชิม และมุมจำหน่าย เช่นเดียวกับร้านขายของที่ระลึก

2. เจ้าหน้าที่บริษัท หรือ มัคคุเทศก์

จะต้องมีความรอบรู้ถึงการเกษตร เพื่อตอบข้อมูลการนำชม และรู้ว่าสิ่งใดควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติ โดยอธิบายวิธีเตรียมตัวในการเที่ยวสวนให้แก่นักท่องเที่ยวทราบ ทั้งข้อห้ามและข้อปฏิบัติ อีกทั้งควรเสนอข้อคิดว่า เมื่อมาเที่ยวชมแล้วนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้อะไรบ้าง ตลอดจนเอกสารแนะนำในการเตรียมตัวเดินทาง เพราะสวนบางแห่งมีสภาพพื้นที่และการจัดการที่แตกต่างกัน เช่น บางแห่งเป็นที่ราบ บางแห่งเป็นคูนน้ำ เป็นต้น สำหรับรายการนำชมสวนเกษตรแต่ละแห่งใช้เวลาในการนำชมต่างกันไป บางแห่งใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงครึ่ง หรือ บางแห่งอาจใช้เวลานาน ถึง 2 ชั่วโมงครึ่ง ซึ่งอาจมีบริการอาหารในสวน โดยต้องมี ระบบกำจัดขยะสด หรือขยะเปียก เพื่อป้องกันผลกระทบต่อพื้นที่

3. นักท่องเที่ยว

ไม่เพียงแต่มีการเตรียมตัวเดินทาง เตรียมอุปกรณ์ของใช้ มีความสนใจใฝ่รู้แล้ว ยังต้องรอบรู้วิธีการปฏิบัติตัว เช่น ไม่ควรใช้มือแตะ จับผลผลิตเมื่อถ่ายรูป หากเจ้าของสวนอนุญาตให้เก็บผลผลิตก็ควรใช้กรรไกรตัดตามที่สาธิตให้ชม เพื่อไม่ให้ผลผลิตบอบช้ำ เป็นต้น

2.3.9 ผลกระทบที่มีต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(อ้างใน ยศวีร์ ยุคตะนันท์ 2547:31) สุจารี จันทรสุข กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และ สังคม ทั้งในทางตรงและทางอ้อม และในทางที่เป็นผลดีและผลเสีย ขนาดของการเปลี่ยนแปลงจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว อัตราแรงในการพัฒนาการท่องเที่ยว ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคนท้องถิ่น กับนักท่องเที่ยว และขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นต้น อาจจะมีประมวผลผลกระทบของการท่องเที่ยว ได้ดังนี้

ผลดี คือ มีการเคลื่อนไหวทางสังคม ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการปรับปรุงบริการสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวก กระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว และปรับปรุงสิ่งแวดล้อม เกิดความภูมิใจในท้องถิ่น ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับคนต่างถิ่น

ผลเสีย คือ ค่าครองชีพสูงขึ้น ปัญหาอาชญากรรม มีกิจกรรมที่ไม่ดีเข้ามา เช่น ยาเสพติด โสเภณี การพนัน การบริการสาธารณะที่ไม่เพียงพอ ความสัมพันธ์ในครอบครัวเสื่อมลง ปัญหาความขัดแย้งของคนในท้องถิ่นและคนต่างถิ่น ความไม่เสมอภาคในการพัฒนาเฉพาะท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ค่านิยมและวิถีชีวิตอย่างรวดเร็ว ค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง เช่น เลียนแบบการอุปโภคบริโภคที่ฟุ่มเฟือยเกินจำเป็น และการทำลายสภาพแวดล้อม

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย มีรายงาน ว่า ผลดีที่จะตามมาของโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว การเกษตร ผลทางตรง คือ ก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างรายได้ให้กับชุมชน กระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น และผลทางอ้อม คือ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรรมและกลุ่มเกษตรกร สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพ การเกษตร

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีทั้งทางตรง และ ทางอ้อม มีทั้งผลดีและผลเสียที่เห็นได้ชัดเจน ในด้านผลดีคือ เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการเคลื่อนไหวทางสังคมมากขึ้น ก่อให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง เป็นต้น สิ่งที่ทำให้เกิดผลเสีย ส่วนมากมักเกิดจากตัวนักท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมนั้น เกิดการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมและวิถีชีวิตอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

2.3.10 การสำรวจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศต่าง ๆ

(ศุภวัฒน์ แก้วขาว 2546 :14-19) เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ชนบทเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ข้อมูลจึงมีความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวชนบท (RURAL TOURISM) และการท่องเที่ยวฟาร์ม (FARM TOURISM) เป็นอย่างยิ่ง โดยมีการสำรวจทางด้านการท่องเที่ยวชนบท และการท่องเที่ยวฟาร์ม ในประเทศต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ประเทศไชปรัส

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไชปรัส ได้ถูกกำหนดความหมายเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวชนบท ที่มีรูปแบบของการให้บริการด้านที่พัก และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นพื้นดินของหมู่บ้าน การพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท โดยมีแนวโน้มว่าผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมักมีขนาดเล็ก สาเหตุอาจเนื่องจาก

1. พื้นที่ในชนบทแต่ละที่อาจมีความดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ไม่เท่ากัน และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นถิ่นต่างๆ อาจไม่ถูกใจนักท่องเที่ยวในบางกลุ่ม ดังนั้นการจัดบริการท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องสร้างแรงจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมถึงราคาที่เหมาะสม
2. การพัฒนา และการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการการลงทุนจำนวนมาก
3. ธุรกิจและชุมชนในท้องถิ่น อาจพบความลำบากในการปรับตัว เนื่องจากค่านิยมบางอย่างของการเกษตร และการให้บริการกับนักท่องเที่ยวอาจไม่สัมพันธ์กัน
4. คุณภาพของการบริการและกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่เป็นไปตามความต้องการ หรือ ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจพบว่า มีที่พักรับรองมาจากรัฐบาลหรือ โรงเรียน มีไม่เกิน 30 เตียงเท่านั้น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไซปรัสได้รับการสนับสนุนโดย CYPRUS TOURISM ORGANIZATION (CTO) ตั้งแต่ปี ค.ศ.1991 เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่พื้นที่ชนบท ตลอดจนเป็นการสร้างความหลากหลายของการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวในพื้นที่ชนบทนั้น สามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งในยุโรป และอเมริกา เนื่องจากเป็นแนวทางเลือกหนึ่งที่มีศักยภาพในการแก้ปัญหาที่พื้นที่ชนบท กำลังเผชิญอยู่ ได้แก่

1. การเจริญเติบโต ความหลากหลาย และความมั่นคงของสภาพเศรษฐกิจ ผ่านการจ้างงาน ทั้งธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ หรือธุรกิจที่มีอยู่แล้ว
2. การพัฒนาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการกลับคืนถิ่นสู่ชุมชน การปรับปรุงการบริการสาธารณะ การเพิ่มโอกาสปฏิสัมพันธ์ชุมชน
3. การปรับปรุงสภาพแวดล้อม สิ่งปลูกสร้าง รวมถึงสาธารณูปโภค ต่างๆ ตลอดจนการป้องกันสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

อย่างไรก็ตามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท ที่เหมาะสม คือ การวางแผนใช้ทรัพยากรในชนบทเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตในชุมชน และเป็นคุณประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว

สำหรับผลที่ชุมชนได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่ามีประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน เช่น อาคารหรือที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ได้รับการอนุรักษ์และดูแลเพิ่มเติม การกลับมาเยี่ยมหมู่บ้านของคนหนุ่มสาว ความสนใจในวัฒนธรรมพื้นถิ่นมากขึ้น รวมถึงรายได้ที่เพิ่มของชุมชน แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อที่น่าสนใจด้านรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชุมชนยังต่ำกว่าเป้าหมาย ในส่วนของปัญหาที่พบในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไซปรัส พบว่ามีปัญหาดังนี้

1. ขาดการสนับสนุนจาก CYPRUS TOURISM ORGANIZATION (CTO) โดยเฉพาะด้านการปรับปรุง หรือตกแต่งอาคารสถานที่เก่า ซึ่ง CTO ใช้งบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายที่ได้เคยให้สัญญาไว้

2. ขาดการฝึกอบรม ที่ถูกต้อง ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การฝึกอบรมที่ CTO จัดให้ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านการเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีของไซปรัส หรือการบริการที่เป็นเฉพาะสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ ถึงแม้ว่าจะมีการไปดูงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในประเทศกรีกก็ตาม นอกจากนี้ผู้ประกอบการรายใหม่ มีโอกาสในการร่วมการอบรมดังกล่าวน้อยกว่าผู้ประกอบการกิจการอยู่แล้ว

3. การขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยส่วนใหญ่หมู่บ้านสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีขนาดเล็กจึงมีที่พักเพียง 1-2 แห่ง เป็นผลให้นักท่องเที่ยวมีข้อจำกัดด้านที่พักอย่างมาก นอกจากนั้นแล้วมีเพียงร้อยละ 15 เท่านั้นที่สามารถบริการที่พักพร้อมอาหารเช้า (BED & BREAKFAST) ได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงการขาดอุปกรณ์สำหรับงานฝีมือต่างๆ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้เข้าไปเรียนรู้

4. อัตราการจองที่พักต่ำกว่าความคาดหมายไว้ ส่วนใหญ่อัตราการจองอยู่ระหว่าง ร้อยละ 20 – 70 ขึ้นกับฤดูกาล โดยช่วงที่มีการจองมากที่สุด อยู่ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยวของประเทศไซปรัส ตามปกติ

5. การตลาดที่ไม่ได้ผลของ CTO ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะจองที่พักผ่าน CTO แต่ CTO เห็นว่าโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำเร็จในระดับหนึ่ง จึงลดความสนใจลง ทำให้ขาดการพัฒนาการตลาดอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ผู้ประกอบการรายย่อยแต่ละรายต้องทำการตลาดเองผ่านเครือข่ายสารสนเทศ (INTERNET) ยกเว้นผู้ประกอบการรายใหญ่ คือ CYPRUS VILLAGE COMPANY รายเดียวที่สามารถติดต่อกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและลูกค้าได้โดยตรงจึงได้เปรียบอย่างยิ่ง ในการทำการตลาดทำให้มีอัตราการจองที่พักสูงกว่าผู้ประกอบการรายอื่น

2. ประเทศเดนมาร์ก

ร้อยละ 10 ของฟาร์ม ในประเทศเดนมาร์ก (ประมาณ 60,000 ฟาร์มจากการสำรวจในปี 1997) ได้มีการจัดท่องเที่ยวฟาร์ม โดยมีกลุ่มผู้สนใจในการท่องเที่ยวให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ นอกจากนั้นแล้วยังมีองค์กรเกี่ยวกับการท่องเที่ยวฟาร์มในระดับชาติ คือ Landsforeningen for landboturisme โดยมีสมาชิก 210 กลุ่ม สำหรับกิจกรรมของการท่องเที่ยวฟาร์ม นั้น จะเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ และการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของฟาร์ม สำหรับรายได้ที่ได้เป็นเพียงรายได้เสริมเท่านั้น

3. แคว้นเวลส์ ประเทศอังกฤษ

WALES TOURIST BOARD ได้ให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวในชนบท โดยเฉพาะการท่องเที่ยวฟาร์มอย่างสนใจ โดยเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992- 1993 พบว่าการท่องเที่ยวฟาร์มส่วนใหญ่มักพบ

ในฟาร์มที่มีขนาดเล็ก ถึงค่อนข้างใหญ่ โดยผู้ประกอบการให้ความเห็นถึงสาเหตุหลักในการทำการท่องเที่ยวฟาร์ม คือ เพื่อเพิ่มรายได้เสริม ร้อยละ 85 เพื่อสร้างความสนใจหรือเป็นงานอดิเรกร้อยละ 39 นอกจากนี้ เห็นว่าสามารถไปได้ดีกับการทำฟาร์มที่ทำอยู่ ร้อยละ 27 และ ร้อยละ 10 เพื่อให้สมาชิกของครอบครัวได้อยู่ร่วมกันไม่ต้องออกไปหางานทำที่อื่น

4. ประเทศนอร์เวย์

การท่องเที่ยวฟาร์มในประเทศนอร์เวย์ เรียกว่า Bygdeturisme ซึ่งเป็นธุรกิจท่องเที่ยวขนาดเล็ก ในชนบท โดยได้รับการสนับสนุนจาก Norwegian Farmers Union เจ้าของป่าปลูกและตัวแทนผู้ให้บริการที่พักในหมู่บ้าน จากการสำรวจในมลรัฐ NORLAND พบว่าการท่องเที่ยวฟาร์มโดยเฉลี่ย มีอัตราการพักค้าง 205 คืน (Bed-Night) หรือประมาณ 10 สัปดาห์ต่อปี ในส่วนของรายได้ที่ได้จากการท่องเที่ยวฟาร์มยังค่อนข้างต่ำ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักเป็นชาวนอร์เวย์ ประมาณร้อยละ 50 ชาวเยอรมันประมาณร้อยละ 30 ชาวสวีเดนประมาณร้อยละ 12 และชาติอื่นๆ ร้อยละ 8

5. ประเทศไอร์แลนด์

ในประเทศไอร์แลนด์ มีองค์การที่ทำหน้าที่ดูแลด้านการท่องเที่ยว ฟาร์ม คือ IRISH FARM HOLIDAY ASSOCIATION โดยเน้นแนวคิดทางด้านการท่องเที่ยวฟาร์ม มีรากฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของประเทศ รวมถึงความสัมพันธ์ที่โดดเด่นระหว่างภูมิทัศน์ของประเทศไอร์แลนด์ และผู้คน โดยนักท่องเที่ยวสามารถพักผ่อนในแบบของชาวไอร์แลนด์ เช่น การเข้าร่วมการทำเกษตร การพักผ่อนตามสภาพธรรมชาติที่สงบเงียบสวยงาม รวมถึงอาหารสดๆ จากฟาร์ม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วที่พักเป็นบ้านแบบไอริชแท้ ซึ่งเป็นบ้านที่มีการพักอาศัยมาหลายชั่วคนที่ทำการเกษตร ทำให้สามารถเข้าใจในประเพณีและลักษณะของครอบครัวของชาวไอร์แลนด์ได้อย่างดี อย่างไรก็ตามไม่ได้มีข้อบังคับที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมกับครอบครัวที่ให้การพักอาศัย

6. ประเทศออสเตรเลีย

เป็นประเทศหนึ่งที่มีความโดดเด่นทางด้านการท่องเที่ยวฟาร์ม โดยเริ่มขยายตัวอย่างชัดเจน ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เนื่องจากระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ในบริเวณเมืองมีการทิ้งระเบิดทำให้คนต้องหนีออกมาสู่พื้นที่ชนบท ทำให้เกษตรกรเห็นว่าสามารถสร้างรายได้จากการให้เช่าที่พักเพื่อการนันทนาการ และการท่องเที่ยว จึงได้เริ่มการท่องเที่ยวฟาร์ม ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่ในประเทศออสเตรเลียจึงเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวฟาร์ม โดย ร้อยละ 50 ของรายได้ของฟาร์มมาจากการท่องเที่ยว สำหรับแรงจูงใจที่ทำให้เกษตรกรเข้ามาทำงานทางด้านการท่องเที่ยวฟาร์มมาจากสาเหตุหลัก ดังนี้ เพื่อให้ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศของการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรายได้ของประเทศ และ

สามารถสร้างรายได้บนพื้นฐานความสัมพันธ์ ระหว่างการท่องเที่ยวและการเกษตร มีการประมาณว่า 1 ใน 5 ของที่พักทั้งหมดในออสเตรเลีย (220,000 เตียง จากผู้ประกอบการ 21,276 แห่ง) เป็นที่พักแบบ ฟาร์ม แต่อย่างไรก็ตามตัวเลขนี้เริ่มมีการลดลงเล็กน้อยตั้งแต่ต้น ค.ศ.1980 เนื่องจากจำนวนฟาร์ม และรายได้ที่ลดลง รวมถึงคนรุ่นใหม่ถึงเลที่จะให้นักท่องเที่ยวมาอยู่ที่ฟาร์มตลอดเวลา

7. ประเทศอิตาลี

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศอิตาลีมีการขยายตัวค่อนข้างรวดเร็ว โดยมีการให้ความหมาย คือ เป็นการท่องเที่ยวที่เกษตรกรเสนอที่พักให้นักท่องเที่ยวเพื่อสร้างความหลากหลายของการท่องเที่ยวได้ โดยรายได้จากการท่องเที่ยวจะถูกหักภาษีในบางส่วนหนึ่ง ในแต่ละมลรัฐจะมีกฎหมายในการดูแลเรื่องนี้แตกต่างกันออกไปในละเอียด เช่น การก่อสร้างอาคารใหม่ในฟาร์ม ในมลรัฐ Tuscany ไม่สามารถก่อสร้างได้ แต่จะยอมรับการตกแต่งหรือปรับปรุงอาคารใหม่ ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอิตาลีจึงมีแนวโน้มที่จะพบที่พักเป็นอาคารเก่า แต่มีการตกแต่งภายในที่เป็นแบบทันสมัย ซึ่งทำให้ยากต่อการจัดกลุ่มและมาตรฐานของที่พัก นอกจากนั้นแล้ว มีผลทำให้การกำหนดราคาไม่สามารถระบุได้ชัดเจน ขึ้นอยู่กับเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้ตัดสินใจ นอกจากนั้นแล้ว จะต้องมิใบอนุญาตพิเศษในกรณีที่มีการบริการขายอาหารหรือสินค้าที่ระลึก หากมีร้านอาหารในฟาร์มจะต้องมีเพียงนักท่องเที่ยวเท่านั้น ที่สามารถเข้าไปใช้บริการได้ โดยวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการปรุงอาหารต้องมาจากฟาร์มเท่านั้น

8. ประเทศแคนาดา

สำหรับประเทศแคนาดามีการให้บริการการท่องเที่ยวฟาร์ม ในสองลักษณะ คือ แบบเน้นกิจกรรมของฟาร์ม และแบบเน้นทางด้านบริการที่พัก โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่ามีรูปแบบเน้นกิจกรรมฟาร์มมากกว่า เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวฟาร์มประเทศอื่น ฟาร์มที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มักมีขนาดกลางถึงขนาดเล็ก โดยมีการบริการห้องพักที่อยู่ในอาคารหลักเพื่อนักท่องเที่ยว นอกจากนั้น มีการเตรียมอาหารให้แก่นักท่องเที่ยวอีกด้วย ประมาณร้อยละ 65 มีการทำกิจกรรมอย่างนี้ตลอดทั้งปี และ ร้อยละ 80 เป็นสมาชิกของสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวฟาร์ม อย่างไรก็ตามรายได้จากการท่องเที่ยวฟาร์มนั้นค่อนข้างต่ำกว่าที่ประมาณการไว้

9. ประเทศสวีเดน

สำหรับ ผู้ที่จะประกอบการด้านการท่องเที่ยวฟาร์ม นอกจากต้องทำงานด้านการเกษตรแล้ว ยังต้องมีความสนใจในงานด้านนี้รวมถึงต้องมีเวลาให้นักท่องเที่ยว

โดยมีองค์กร Bo Pa Lantgard (Stay At A farm) ทำหน้าที่ดูแล การท่องเที่ยวฟาร์มในประเทศสวีเดน ได้เริ่มโครงการนำร่องในปี 1989 โดย National Agency for Agriculture และ Farmers' Union เป็นผู้บุกเบิก โดยเน้นทางด้านคุณภาพและการบริการเป็นหลัก ในด้านการตลาดได้เน้นจุดขายด้านความสวยงามของธรรมชาติ และพยายามผลักดันให้เป็นทางเลือกหนึ่งของการทัวร์แบบชุดใหญ่ (MASS TOUR) จากการสำรวจในปี 1995 พบว่ามีอัตราการพักค้างคืน 67,914 คืน (Bed-Night) จากผู้ประกอบการ 300 ราย โดยพบปัญหาต่างๆ เช่น แต่ละฟาร์มควรขึ้นกับการท่องเที่ยวในระดับไหน ระดับของคุณภาพและบริการควรอยู่ระดับไหน และการตลาดที่เหมาะสมเป็นอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบที่พักแบบบริการที่พักรูปแบบเดียว (Self-Catering) และการบริการแบบที่พักพร้อมอาหารเช้า (Bed & Breakfast) เป็นรูปแบบที่เป็นธรรมชาติของการท่องเที่ยวฟาร์ม สิ่งที่ต้องเน้นเป็นอย่างยิ่ง คือ กิจกรรมของฟาร์ม และคุณภาพของที่พักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม ในแต่ละประเทศที่มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในส่วนของกิจกรรม จะเน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในพื้นที่ฟาร์มของตน ในส่วนที่พัก พบว่าจะนำอาคารที่มีอยู่ซึ่งเป็นอาคารเก่า มาปรับปรุงและตกแต่ง เพื่อให้เป็นที่พักให้นักท่องเที่ยว โดยมีการให้บริการในส่วนของอาหารด้วย

2.4 แนวคิดในการออกแบบอย่างยั่งยืน

(นภวรรณ และ คณะ อ้างถึง USNPS, อ้างใน ดารณี ด่านวันดี 2545: 21) แนวคิดการออกแบบอย่างยั่งยืน (SUSTAINABLE DESIGN) เป็นแนวคิดที่ถือกำเนิดมาในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา พร้อมๆกับการแพร่ขยายของแนวคิดด้านการอนุรักษ์ ซึ่งสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรบนพื้นโลกอย่างชาญฉลาด ให้เกิด การสูญเสียน้อยที่สุด และสามารถคงฐานทรัพยากรอยู่ได้อย่างยั่งยืน

การออกแบบอย่างยั่งยืน มุ่งที่จะให้เทคโนโลยีต่างๆในอนาคตมีความเหมาะสมแก่ท้องถิ่น และผสมกลมกลืนกับรูปแบบและขนาดของชีวภาพ (BIOREGIONAL PATTERN AND SCALES) รักษาไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพและความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (รักษาคุณภาพอากาศ น้ำ ดิน และอื่นๆ) และลดผลกระทบจากการพัฒนาตามแบบที่กำหนดต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และ ระดับโลก ทั้งนี้ได้หมายความว่า มนุษย์จะสูญเสียคุณภาพชีวิตที่เคยมี และการพัฒนาเศรษฐกิจหยุดชะงัก แนวคิดนี้ เพียงแต่สนับสนุนให้มนุษย์บริโภค และดำเนินกิจกรรม การพัฒนาอย่างประหยัด และมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคมมากขึ้น ซึ่งก็สอดคล้องกับหลักการโดยภาพรวม ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศ

นอกเหนือจากคำว่า "SUSTAINABLE DESIGN" ที่ถูกบัญญัติขึ้น และใช้กันอย่างแพร่หลาย

ในหมู่นักวางแผนและนักออกแบบแล้ว ก็ยังมีศัพท์บัญญัติคำอื่นๆอีกหลายคำ ซึ่งถ้าหากแปลความเป็นภาษาไทย ก็คงให้ความหมายไม่แตกต่างจากคำว่า การออกแบบอย่างยั่งยืน เช่น “DESIGN WITH NATURE” “ ENVIRONMENTALLY SENSITIVE DESIGN ” เป็นต้น ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน กลุ่มนักวิชาการและผู้ประกอบอาชีพด้านการวางแผนและออกแบบตลอดจนองค์กรและสถาบันต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น THE WOLRD CONGRESS OF THE INTERNATIONAL UNION OF ARCHITECTS (UIA) , THE AMERICAN INSTITUTE OF ARCHITECT (AIA) , THE INTERNATIONAL COUNCIL OF ENVIRONMENTAL DESIGN (ICED) และองค์กรอื่นๆ ได้ร่วมกันกำหนดหลักการที่สำคัญในการออกแบบอย่างยั่งยืน มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับสิทธิของมนุษย์ และ ธรรมชาติเท่าเทียมกัน เพื่อให้องค์ประกอบทั้งสองส่วนอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อหนุน และสามารถคงไว้ซึ่งความหลากหลายของกันและกัน อย่างยั่งยืน
2. ให้ความสำคัญ กับความสัมพันธ์เชื่อมโยงภายในระหว่างองค์ประกอบทุกส่วนของระบบธรรมชาติ และ ผลกระทบจากการออกแบบต่อองค์ประกอบแต่ละส่วน ทุกระดับ
3. เคารพในความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณ/สิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจกับวัตถุ และพิจารณาองค์ประกอบทุกส่วน ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมภายในชุมชน / สังคมที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ
4. คำนึงถึงผลทั้งทางตรงและทางอ้อมของการพัฒนา อันเป็นผลมาจากการออกแบบ ต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของมนุษย์และระบบธรรมชาติ
5. สร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าในระยะยาว และไม่สร้างปัญหา ผลักภาระในการบำรุงรักษา การบริหารจัดการ ตลอดจนปัญหาด้านความปลอดภัย ให้กับคนรุ่นหลังที่ต้องรับผิดชอบดูแล ใช้ประโยชน์ตลอดจนยึดถือเป็นมาตรฐาน / แบบอย่าง
6. สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรในการพัฒนาอย่างคุ้มค่า และไม่มีของเสีย
7. ออกแบบเพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด และคุ้มค่า
8. ตระหนักเสมอว่า ไม่มีสิ่งใดที่สร้างขึ้นโดยที่มนุษย์จะคงอยู่ได้อย่างยั่งยืน และการออกแบบไม่สามารถแก้ปัญหาในทุกๆเรื่อง ดังนั้นจึงไม่ควรที่จะออกแบบเพื่อที่จะเอาชนะ และ / หรือควบคุมธรรมชาติ หากแต่ควรปล่อยให้ธรรมชาติ เป็นแม่แบบ หรือผู้ชี้นำการออกแบบ

2.4.1 การออกแบบอาคารตามหลักการออกแบบอย่างยั่งยืน

ในส่วนของการออกแบบอาคาร ตามหลักการออกแบบอย่างยั่งยืน จะเน้นที่รักษาความสมดุล ระหว่างความต้องการของมนุษย์ ผู้ใช้ประโยชน์ กับขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม มุ่งที่จะให้การพัฒนา / การก่อสร้าง สร้างผลกระทบน้อยที่สุดต่อพื้นที่และระบบนิเวศ ส่งเสริมการใช้วัสดุธรรมชาติที่หาง่ายในพื้นที่ ส่งเสริมการใช้พลังงานที่ทดแทน

ได้จากธรรมชาติ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และการกำจัดของเสีย ภายในอาคารที่จัดสร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดย USNPS(1993) ได้สรุปแนวทางการออกแบบอย่างยั่งยืนไว้ดังนี้ (อ้างใน ดารณี ตำนวันดี 2545: 27)

1. การออกแบบต้องก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม น้อยที่สุด และผลผลิตจากการออกแบบจะต้องไม่โดดเด่นเหนือธรรมชาติ หากแต่ส่งเสริมให้ธรรมชาติมีความโดดเด่นมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความชื่นชมที่ผู้ใช้ประโยชน์ต่อธรรมชาติ

2. การออกแบบต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อท้องถิ่น

3. เน้นการใช้วัสดุท้องถิ่นที่หาได้ง่าย และเป็นวัสดุที่ทดแทนได้

4. หลีกเลี่ยงการใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลือง การสร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อม การผลิตของเสีย และการใช้วัสดุที่เป็นพิษ

5. เน้นโครงสร้างขนาดเล็กที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างคุ้มค่า และมีความยืดหยุ่นในการปรับใช้พื้นที่ส่วนต่างๆ

6. ออกแบบอาคารที่เปิดโอกาสให้คนทุกกลุ่ม รวมทั้งคนพิการสามารถใช้ประโยชน์ได้

7. ดำเนินการพัฒนาที่ละน้อย เพื่อเปิดโอกาสให้มีการติดตามและประเมินผล ตลอดจนการปรับแผนในการใช้พื้นที่ และ การพัฒนาพื้นที่

8. สร้างความสะดวกในการจัดการของเสีย และนำของใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่

การจัดการพลังงาน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการออกแบบจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการของผู้ใช้ และปริมาณของพลังงานที่มีให้ได้ กระบวนการจัดการจะรวมถึงตั้งแต่การกระตุ้นจิตสำนึกผู้ใช้ประโยชน์ผ่านทางแบบสิ่งอำนวยความสะดวก การออกแบบให้มีการนำพลังงานที่ทดแทนได้ตามธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และการบริหารจัดการกิจกรรมการใช้ประโยชน์ให้สามารถลดการใช้พลังงานต่างๆ

การออกแบบอย่างยั่งยืนจะให้ความสำคัญกับการนำน้ำผิวดิน และน้ำจากธรรมชาติ เช่น น้ำฝน มาใช้ประโยชน์ การกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่ประหยัดการใช้น้ำ เช่น โถสุขภัณฑ์แบบประหยัดน้ำ การกำหนดกฎระเบียบในการใช้น้ำสำหรับพื้นที่ ที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ รวมถึงการรักษาคุณภาพ น้ำโดยการกำหนดให้มีระบบบำบัดที่เหมาะสมก่อนการปล่อยน้ำทิ้ง จากการใช้ประโยชน์ลงสู่แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ก็เป็นอีกวิธีการหนึ่ง ที่ต้องให้ความสำคัญ ในส่วนของการป้องกันของเสีย หรือ ป้องกันมลภาวะ (PREVENTING POLLUTION) ภายใต้แนวคิดของการออกแบบอย่างยั่งยืน จะให้ความสำคัญกับการลดการใช้วัสดุที่สร้างมลภาวะ (REDUCE) การใช้วัสดุที่ผ่านการใช้งานแล้ว (REUSE) และการนำวัสดุที่ไม่ใช้งานแล้วกลับมาผ่านกระบวนการจัดการแล้วนำมาใช้ใหม่(RECYCLE) การออกแบบระบบกำจัดของเสียโดยเฉพาะขยะและน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ

ก็เป็นหัวใจหลักอีกประการหนึ่งของการออกแบบอย่างยั่งยืนในพื้นที่ธรรมชาติ

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม การออกแบบอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ สิทธิมนุษยชนและธรรมชาติอย่างเท่าเทียมกัน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานหรือการใช้พลังงานจากธรรมชาติ คำนึงถึงผู้ใช้และสภาพแวดล้อม มุ่งที่จะให้เทคโนโลยีต่างๆมีความเหมาะสมกับท้องถิ่น

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้สภาพแวดล้อมและพฤติกรรม ของมนุษย์

2.5.1 ความหมายของการรับรู้ (Perception) กับการรู้ (Cognition)

การรับรู้ (Perception) สำหรับนักจิตวิทยา ที่เน้นการทดลอง และนักจิตวิทยาที่ศึกษาทาง สรีรวิทยา "Perception" หมายถึง การรับรู้สิ่งเร้าภายนอกผ่านการรู้สึก (Sensation) โดยเข้ามาทางประสาทสัมผัส ในทางปฏิบัติ การศึกษาสภาพแวดล้อมในชีวิตจริงนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมอาจเป็นการยากที่จะแยกกระบวนการรับรู้ออกจากกระบวนการรู้ (Cognition) อย่างไรก็ตามเรายังสามารถเน้นความแตกต่างกระบวนการรับรู้และกระบวนการรู้ตรงประเด็นหลักคือ กระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นและเกี่ยวข้องกับสิ่งเร้า กล่าวคือ มีพฤติกรรมตอบสนองทันทีภายหลังเมื่อเกิดการกระตุ้นของพลังงานผ่านทางประสาทสัมผัส ไม่ว่าจะ เป็นพฤติกรรมภายใน หรือ พฤติกรรมภายนอก และการตอบสนอง ที่เรียกได้ว่าเป็นกระบวนการรับรู้ นั้น ส่วนมากเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติทางกายภาพของสิ่งเร้านั้นคือ การรับรู้เป็นเรื่องของจิตวิทยาทางระบบประสาท (Neuropsychological) ส่วนกระบวนการรู้ นั้น เป็นกระบวนการทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับกลไกของกระบวนการรับรู้ แต่ขึ้นอยู่กับกลไกของกระบวนการรู้ภายในตัวมนุษย์ ได้แก่ การใช้กระบวนการความคิด การตัดสินใจ การจำ การมีสมมุติฐาน

(วิมลสิทธิ์ หรยางกูร 2541 : 7-12)

การรับรู้ (อารี สุทธิพันธุ์ , 2544 : 64)

โดยทั่วไปหมายถึง การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยตรงจากอวัยวะรับสัมผัส (Sense Organs) ซึ่งแยกออกได้เป็น การรับและการรู้ หรือรับและรู้ เป็นเรื่องของอวัยวะรับสัมผัสและประสาทสัมผัส การรู้ เป็นเรื่องของสมองและสติปัญญา เมื่อใช้ร่วมกันเป็นการรับรู้ จึงหมายถึง การรู้จักสิ่งต่างๆ ตามประสิทธิภาพของอวัยวะรับสัมผัสและสมอง หากเจาะจงเฉพาะประสาทสัมผัสตาซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง (The direct acquaintance with anything through the sense) กับทัศนศิลป์ ก็เรียกว่า การรับรู้ทางการเห็น (Visual Perception)

เนื่องจากการรับรู้ทางการเห็น ขึ้นอยู่กับปัจจัยเหตุของการเห็น (Visual Factors) ซึ่งได้แก่ รูป พื้น แสงสว่าง และ ระยะใกล้-ไกล ดังนั้น สิ่งที่มนุษย์รับรู้จึงเชื่อกันว่า มีส่วนหนึ่งรับรู้คล้ายๆกัน และอีก

ส่วนหนึ่งรับรู้แตกต่างกันตามปัจจัยเหตุต่างๆ และความรู้สึกของแต่ละคนโดยตรง ตัวอย่าง เช่น ปัจจัยเหตุทางแสงสว่าง และ สี เราว่าสีเดียวกัน เมื่ออยู่ในบริเวณที่มีปริมาณแสงสว่างต่างกัน เรารับรู้สีนั้นต่างกัน หรือ สีเดียวกันนั้นมองเห็นภายใต้แสงอาทิตย์ กับแสงนีออนก็รับรู้สีได้ต่างกัน

2.5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ภาพ (Visual Perception)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้พื้นฐาน (Basic Perception)

การรับรู้พื้นฐาน (Basic Perception) เป็นส่วนหนึ่ง ในการศึกษาวิชาการออกแบบเบื้องต้น ซึ่งมีความมุ่งหมายในการทำความเข้าใจกับภาพที่เรามองเห็น

องค์ประกอบในการรับรู้พื้นฐาน ประกอบด้วย

แสง (LIGHT) เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่มีผลต่อการรับรู้ทางสายตา ถ้าปราศจากแสงเราจะไม่สามารถรับรู้ภาพได้เลย แม้ว่าวัตถุนั้นจะมีอยู่จริงในสภาพแวดล้อม

รูปทรงที่รับรู้ได้โดยการมองเห็น (VISUAL FORM) กล่าวว่ามีปัจจัยจำนวนมากที่ส่งผลต่อรูปร่าง และ รูปทรงของวัตถุที่เรามองเห็น ได้แก่ คุณสมบัติด้านภาพและพื้น (Figure and Ground) คุณสมบัติเกี่ยวกับความลึก (Visual Depth) ของวัตถุ คุณสมบัติเกี่ยวกับการซ้อนทับ (Superposition) คุณสมบัติของแสงและเงา (Light and Shadow) ขนาดและทัศนียภาพ (Size and perspective) ระยะในการมอง (Perceived Distance) ฯลฯ

สี (COLOR) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้เราสามารถรับรู้ความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้านักจิตวิทยาหลายคนลงความเห็นว่าสีเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้รับรู้อย่างมาก

พื้นผิว (TEXTURE) คือ ความหยาบหรือ ความเรียบของวัสดุ ที่สามารถรับรู้ได้โดยการมองเห็น พื้นผิวที่มีรูปแบบที่สม่ำเสมอ เป็นพื้นที่กว้างอาจจะเรียกว่ารูปแบบ (PATTERN)

การเคลื่อนที่ (MOVEMENT)

2.5.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์

ประกอบด้วยพฤติกรรมภายนอก (OVERT BEHAVIOR) และ พฤติกรรมภายใน (COVERT BEHAVIOR) ได้แก่ พฤติกรรมที่ตัวเรารับรู้ เช่น การได้ยินเสียง การเข้าใจ การรู้สึกหิว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมภายใน มี 4 ลักษณะ คือ

1. พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกจากการสัมผัส (SENTITIVE) เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การสัมผัส เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่เป็นความเข้าใจ หรือ การตีความ (INTERPRETING) เช่น เมื่อเรามองตาเพื่อนก็สามารถเข้าใจได้

3. พฤติกรรมที่เป็นความจำ (REMEMBERING) เช่น เมื่อมีคนโทรศัพท์เข้ามา เราสามารถจะจำเสียงนั้นได้

4. พฤติกรรมที่เป็นความคิด (THINKING) การคิด มีหลากหลายชนิด อาจเป็นการคิดสร้างสรรค์ หรือ การคิดหาเหตุผล

2.5.4 พฤติกรรมของมนุษย์ กับ สภาพแวดล้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

“มนุษย์มีความสัมพันธ์ กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สิ่งต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เครื่องเรือน อาคาร ถนน ชุมชน เมือง สภาพแวดล้อมทางอุณหภูมิจึงแสงสว่าง ระดับเสียงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และในแต่ละสภาพสถานการณ์ของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีมิติทางด้านเวลา เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในชีวิตประจำวัน กิจกรรมต่างๆมักเกิดขึ้นตามเวลา กิจกรรมเปลี่ยนแปลงไป เพราะว่ามีมนุษย์มีการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม พฤติกรรม ของมนุษย์จึง ผูกพันกับเวลาเสมอ” (วิลลิสท์ หรยางกูร 2541 : 2-5) ... “คุณสมบัติของสภาพแวดล้อม ในฐานะที่เป็นสิ่งเร้า มีผลกระทบต่อความรู้สึก , การรับรู้ , การจำ , การคิด และพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม เป้าหมายของการออกแบบและวางแผน ประการหนึ่ง ได้แก่ การก่อให้เกิดการตอบสนองตามความต้องการทางหน้าที่ใช้สอย ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการทางพฤติกรรม คือ กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม” วิลลิสท์ หรยางกูร (2541 : 27) ให้ความหมายของการออกแบบให้ตอบสนองทางหน้าที่การใช้สอย คือ การจัดสภาพแวดล้อมให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ และ สอดคล้อง สนับสนุนกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้น

2.5.5 การออกแบบและวางแผนกับกระบวนการทางพฤติกรรม

การออกแบบและวางแผน ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จึงเกี่ยวข้องกับมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป้าหมายของการออกแบบและวางแผนที่สอดคล้องกับหลักการ ทางพฤติกรรมศาสตร์ ทั้ง 3 กระบวน ได้แก่ กระบวนการรับรู้ กระบวนการรู้ และ กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม คือ

1. การก่อให้เกิดสุนทรียภาพของรูปทรง ซึ่งเป็นการจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ กระบวนการรับรู้ จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ ที่เกิดจากคุณสมบัติต่างๆทางกายภาพของรูปทรงที่ส่งเสริมให้ความเด่นชัด ในขณะเดียวกันกับมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมข้างเคียงตามหลักสุนทรียภาพ

2. การก่อให้เกิดการสื่อความหมายทางสัญลักษณ์ งานออกแบบต่างๆจะต้องสื่อความหมายต่างให้ผู้ใช้ หรือผู้เห็นเข้าใจ ที่สามารถสื่อความหมายถึงหน้าที่ใช้สอยของสภาพแวดล้อมนั้นๆ เป็น

การบอกข่าวสารแก่ผู้ใช้ ที่เป็นการสื่อความหมายโดยไม่ต้องใช้การบอกกล่าว นอกจากการสื่อความหมายทางด้านประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังสามารถสื่อความหมายทางสัญลักษณ์อื่นๆ เช่น การแสดงสถานภาพทางสังคม และ การแสดงถึงระบบคุณค่าที่ยึดถือ นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมทางกายภาพอาจก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆ แก่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น การก่อให้เกิดความซาบซึ้งในบรรยากาศของสถานที่ มีความรู้สึกสงบเงียบ หรือ อบอุ่น นักออกแบบจะต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจ และ การจำ ตลอดจนการก่อให้เกิดความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมตามความคาดหมาย ที่สอดคล้องกับประสบการณ์ในอดีตของผู้ใช้ และ ผู้เกี่ยวข้อง

3. การก่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการด้านหน้าที่ใช้สอย ซึ่งเป็นหน้าที่ ที่สำคัญที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านหน้าที่ใช้สอย ของผู้ใช้มากที่สุด (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร : 26 - 27)

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

2.6.1 ความสำคัญของงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ความสำคัญของงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยเฉพาะ เรือนพักอาศัยในแต่ละภูมิภาค ในแต่ละสังคม ย่อมมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการวิวัฒนาการทางสังคม และวิถีชีวิตที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ในการศึกษาเรือนพักอาศัย ควรที่จะต้องทราบถึงกิจกรรมต่างๆ ของ มนุษย์วิทยา และ สังคมวิทยา ถือว่าเป็นศูนย์รวมของชีวิตในทุกๆสังคม ซึ่งนักมนุษยวิทยา และ สังคมวิทยา ถือว่าเป็นแหล่งที่สะท้อนถึงสภาพวัฒนธรรมของแต่ละสังคมได้เป็นอย่างดี ในรูปแบบของเรือนพักชาวบ้าน เป็นงานที่มีรูปร่าง ขนาด วัสดุ และระเบียบวิธีการก่อสร้าง ไม่เหมือนกันในแต่ละท้องถิ่น มิได้เป็นงานออกแบบเฉพาะตัวของสถาปนิกคนใดคนหนึ่ง ซึ่ง เปโตร เบลลัสชี (Pietro - Belluschi) สถาปนิกชาวฝรั่งเศส ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า " เป็นงานศิลปะที่ไม่ใช่ผลผลิตของคนฉลาด หรือผู้ชำนาญเพียงสองหรือ สามคน แต่หากว่าเป็นความคิดสร้างสรรค์ โดยเป็นไปตามธรรมชาติและกิจกรรมต่อเนื่องของประชาชนทั้งหมดในแต่ละสังคม ด้วยว่าเป็นมรดกทางสังคมที่สืบทอดกันมา จัดแสดงถึงกำลังของปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม และสุนทรีย์ของสังคม (วิวัฒน์ เตมียพันธ์, อ้างใน สุธนา สารวิวัฒน์ 2541: 15) แนวทางที่จะนำมาใช้ในการศึกษา แบ่งได้เป็นหัวข้อดังนี้

- 1) ศึกษาหน้าที่ใช้งานต่างๆ จาก อาคารพักอาศัยในเชิงพฤติกรรมทางวัฒนธรรมของแต่ละสังคม เพราะหน้าที่ใช้สอยต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีขนาด และ ปริมาตรที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมตามระดับของผู้อยู่อาศัย ตลอดจนการศึกษาถึงความเชื่อมต่อของเนื้อที่ต่างๆ โดยศึกษาจากรูปแบบของอาคารท้องถิ่นเดิมที่มีอยู่ ซึ่งเป็นแม่บทที่สะท้อนถึงพฤติกรรมได้เป็นอย่างดี
- 2) ความชำนาญและระดับฝีมือช่าง จะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดวิธีการและรูปแบบของอาคาร

วิธีการก่อสร้างของช่างท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น ทางสังคมวิทยาให้ความสำคัญถึงกับถือว่า เป็นระบบปฏิบัตินานาชาติที่สำคัญอย่างหนึ่งของสังคมเลยทีเดียว

3) วัสดุก่อสร้างแต่ละประเภทในท้องถิ่น มีรูปร่างเฉพาะตัวตามธรรมชาติ และวิธีการนั้นๆ การจะศึกษาให้เข้าใจจำเป็นที่จะต้องศึกษารวมรูปแบบ และวิธีการก่อสร้างจากอาคารที่สำเร็จแล้ว เพราะถือว่าได้ผ่านขบวนการปรับปรุงแก้ไขมาเรียบร้อยแล้ว การสะสมข้อมูลได้มากพอ จะสามารถทำให้วิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วหาแนวทางในการนำมาพัฒนาปรับปรุงให้ใช้ได้ โดยการคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีขนาดกลางขึ้นมา (Intermediate Technology) โดยเน้นว่า ควรจะดัดแปลงวัสดุท้องถิ่น และเทคนิควิทยาของชาวบ้าน มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการออกแบบ และการก่อสร้างปัจจุบัน ซึ่งนับวันมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology) มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีขนาดกลาง กับ เทคโนโลยีขั้นสูง

เทคโนโลยีขนาดกลาง	เทคโนโลยีขั้นสูง
1) ใช้วัสดุท้องถิ่น	1) ใช้วัสดุที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ
2) สามารถสร้างงานได้หลายประเภท	2) ใช้เครื่องจักรทางโรงงาน
3) เกิดโรงงานขึ้นในหมู่บ้าน	3) ต้องสร้างโรงงานขึ้นในเมือง
4) หาช่างที่มีความชำนาญระดับพื้นฐานได้ง่าย	4) ต้องฝึกอบบรมช่างชำนาญ มากขึ้น
5) ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้น สามารถใช้ได้ในระดับทั่วไป	5) ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องส่งขายไปต่างประเทศ
6) สภาพแวดล้อมไม่เป็นมลภาวะ	6) เกิดมลภาวะ ขึ้นได้
7) สามารถหาแหล่งพลังงานทดแทนขึ้นมาได้	7) ต้องใช้พลังงานน้ำมัน ที่หมดไปทดแทนไม่ได้
8) ไม่ขัดต่อประเพณีท้องถิ่น และชีวิตของประชาชน	8) ทำลายแบบแผนประเพณีท้องถิ่น ของสังคม
9) ซ่อมแซมได้ในท้องถิ่น	9) เครื่องอะไหล่มีราคาแพงมาก
10) ติดตั้งในราคาถูก	10) ต้องใช้ต้นทุนสูงในการติดตั้ง

(ที่มา : วิวัฒน์ เตมียพันธ์, ช่างใน สุธนา สารวิวัฒน์ 2541: 17)

ได้มีการประชุมวิชาการนานาชาติขึ้นในวันที่ 13-17 พฤษภาคม 2540 เรื่องการอนุรักษ์และฟื้นฟูสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ได้มีบทสรุปที่ใช้เป็นมาตรการแนะนำการอนุรักษ์ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยดังนี้

- 1) ให้มีการตระหนักถึงคุณค่า แห่งมรดกสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และพยายามปกป้องให้พ้นจากภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้น
- 2) พยายามให้มีการฟื้นฟูสถาปัตยกรรม และ สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในเวลาเดียวกัน ก็ควรจะได้รับการอนุรักษ์โลก และ สาธารณูปการสมัยใหม่ ให้มีมาตรฐานด้านสุขภาพ การศึกษาร่วมกับโอกาสด้านเศรษฐกิจด้วย
- 3) ป้องกันความเสื่อมถอยของชุมชนด้วยการควบคุมการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นผลมาจากการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรม และการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ไม่ว่าจะเป็นด้านการท่องเที่ยว การทำเหมือง การทำป่าไม้ และการก่อสร้างระบบสาธารณูปการต่างๆ
- 4) ส่งเสริมวิชาการผลดีวัสดุพื้นถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ไม้สัก หินปูน เพื่อการซ่อมบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
- 5) สนับสนุนให้มีการจัดฝึกอบรมช่างฝีมือไม้ ในด้านการซ่อม บำรุง อนุรักษ์ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยการจัดให้มีการจ้างแรงงานอย่างเป็นระบบ
- 6) สำรวจ และทำบันทึกทางทรัพยากร มรดกทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการอนุรักษ์ในอนาคต (อ้างใน สุธนา สารวิวัฒน์ 2541: 18)

2.6.2 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคกลาง

ลักษณะการสร้างบ้านพักอาศัยของคนไทย ถือว่าเป็นวัฒนธรรมรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีการก่อรูปสะสม มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และมีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง การพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบบ้านพักอาศัยของคนไทยนั้น จะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยด้วย (ไพโรจน์ แสงจันทร์ , 2536 : 7-11)

งานสถาปัตยกรรมของชาติไทย รวมทั้งบ้านเรือนของคนไทยในตอนปลายรัชสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อด้วยกรุงธนบุรี จนถึงรัชสมัยตอนต้นของกรุงรัตนโกสินทร์นั้น มีความคล้ายคลึงกันแน่นอน แต่จะแตกต่างกันอยู่บ้างเป็นเพียงข้อปลีกย่อยเท่านั้น และลักษณะของบ้านไทยในยุคนั้น ก็ยังแยกออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ บ้านชนบทซึ่งเป็นที่อยู่ของชาวไร่ ชาวนา และ โพร่ทั้งปวง กับบ้านในเมือง ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นบ้านของเจ้าขุนมูลนายและคหบดี ทั้งนี้ รูปแบบลักษณะย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมที่ต่างระดับชั้นกัน กล่าวโดยสรุปก็คือ ลักษณะบ้านของคนไทยในยุคนั้น จะมี 2 ลักษณะ คือ

1. เรือนไทยเดิมที่มีแบบแผนแน่นอน

2. เรือนพื้นบ้านในชนบททั่วไป

เรือนไทยเดิมที่มีแบบแผนแน่นอน มักตั้งอยู่ในเขตตัวเมือง และในนอกเขตเมือง เป็นเรือนที่มีรูปร่างลักษณะแบบแผนของแต่ละหลังที่แน่นอนคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ จะแตกต่างกันบ้าง เช่น ขนาดของเรือน แบบฝาบ้านแต่ละชนิด การจัดฐาน การวางบันไดและส่วนปลีกย่อยอื่นๆ เท่านั้น เรือนประเภทนี้มีวิธีการก่อสร้างที่ละเอียดเรียบร้อย เป็นเรือนที่ถาวร ทนทาน เรือนเหล่านี้มีอายุอยู่ได้นานตั้งแต่ 100 ปีขึ้นไป เรือนไทยเดิสดังกล่าวมักมีอยู่ในภาคกลาง และ ภาคเหนือ

ส่วนเรือนพื้นบ้านเป็นเรือนที่สร้างขึ้นในชนบท และใกล้เขตชุมชนของผู้มีอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ส่วนมากใช้วัสดุท้องถิ่นที่หามาได้ง่าย ราคาถูก ฝีมือปลูกสร้างไม่ใคร่ประณีต หยาบๆ เพราะส่วนใหญ่จะสร้างเอง

2.6.3 เรือนพื้นถิ่นแบบชาวบ้าน

1. เรือนพื้นถิ่น ในจังหวัดภาคกลางชีกตะวันออก

ฉะเชิงเทรา นครนายก และ ปราจีนบุรี เป็นจังหวัดภาคกลางทางชีกตะวันออก ของประเทศไทย ในสามจังหวัดนี้ จังหวัดฉะเชิงเทรามีความอุดมสมบูรณ์มากกว่าอีกสองจังหวัด เนื่องจากมีพื้นที่ราบมากกว่าและติดทั้งแม่น้ำและทะเล ประชาชนประกอบอาชีพได้หลายอย่าง เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน ทำการประมง และเลี้ยงสัตว์ วัตถุประสงค์ของพื้นที่ หมู่บ้านโดยทั่วไปอยู่ติดแม่น้ำ ล้ำคลองเป็นตำบลไป วัดและบ้านจึงปลูกในลักษณะใต้ถุนสูง เพราะในฤดูน้ำหลากจะได้ท่วมไม่ถึง อันเป็นมูลเหตุอย่างหนึ่งที่การปลูกสร้างอาคารจำเป็นต้องยกพื้นสูงและสร้างในลักษณะที่รื้อถอนไปปลูกที่อื่นได้ง่ายจึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เพี้ยนไปจากเดิมตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม บ้านที่เก่าแก่มีอายุเป็นร้อยปีขึ้นไป ค่อนข้างหาได้ลำบาก

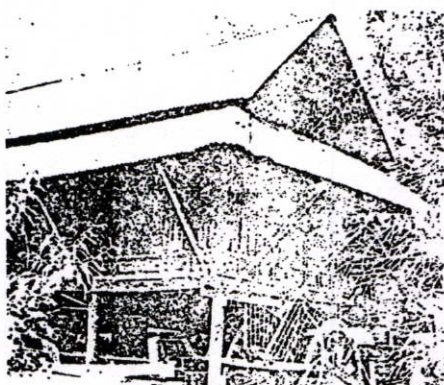

ภาพที่ 2.2 บ้านนายไต้ ปราสาทสิทธิ์ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ลักษณะ โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

บ้านนายไล่ ปราบสิทธิ์ เป็นเรือนแฝดเชื่อมกันด้วยพะไล ทรวดทรงอาคารคล้ายบ้านแถวจังหวัดอ่างทองและสิงห์บุรี ลักษณะเป็นบ้านขนาด3ห้อง มีเสากลม ฝาเป็นฝาสายบัวตั้งอยู่บนพริ้ง ไม่มีร่องดินข้าง หน้าต่างมีกรอบขีดหน้า หลังคาทรวดทรงสูงชะลูด หน้าบันตีทับเกล็ดใบปรี้อ หลังคาได้เปลี่ยนเป็นสังกะสี หน้าบ้านหันลงแม่น้ำบางปะกง

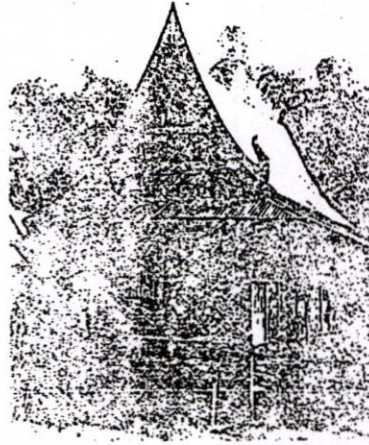
ส่วนจังหวัด นครนายกและปราจีนบุรี พื้นที่ไม่อุดมสมบูรณ์เท่าที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่โดยส่วนมากเป็นที่ดอน ยกเว้นริมสองฝั่งแม่น้ำเท่านั้นที่ทํานาทำไร่ได้ดี อำเภอที่อุดมสมบูรณ์ เห็นจะได้แก่ อำเภอเมืองของทั้งสองจังหวัด อำเภอองครักษ์ติดอำเภอเมืองนครนายก อาชีพของราษฎร คือ ทํานา ทำไร่ มีสวนผลไม้ประปราย เพิ่งจะทํากันในช่วงไม่กี่ห้าสิบปีนี้ บ้านเรือนเก่าแก่จึงหาได้ยากเช่นกัน (รศ.ร.อ. มล.ประทีป มาลากุล :107 ,2530)

ภาพที่ 2.3 บ้านนายถนัด หาเลิศ อำเภอโคกปีบ จังหวัดปราจีนบุรี

ลักษณะ โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

บ้านนายถนัด หาเลิศ เป็นบ้านขนาดสามห้อง หน้าบ้านมีพะไลเชื่อมชานเรือน ภายหลังได้ต่อจากชานเรือนออกไปอีกช่วงหนึ่ง ขวางกับตัวบ้านเดิม ฝาบ้านเป็นฝาสายบัวตั้งแต่เหนือระดับร่องดินข้างขึ้นไป เสากลม รอดทะเลกลางเสา ฝาสายบัวตอนบนเป็นแบบกระดานดุน ได้เปลี่ยนทรวดทรงหลังคาทรงสูงเป็นลาดธรรมดา และมุงด้วยสังกะสี (รศ.ร.อ. มล.ประทีป มาลากุล :107 ,2530)

ภาพที่ 2.4 บ้านนางหนู อ่อนมณี อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

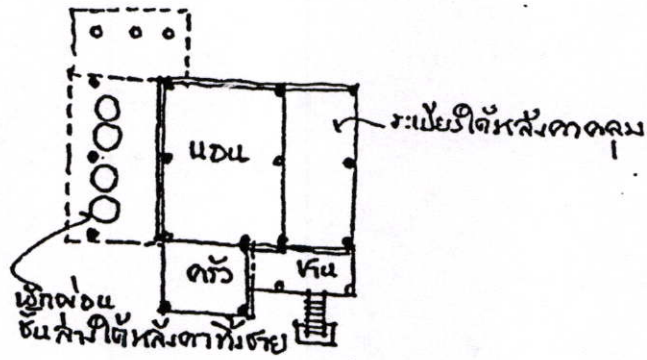
ลักษณะ โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

บ้านนางหนู อ่อนมณี เป็นบ้านขนาดสามห้อง มีพะไลที่ด้านหน้า โดยลดพื้นจากตัวห้องราว 40 เซนติเมตร ฝาบ้านเป็นฝาปะกน หลังคา แม้จะได้เปลี่ยนเครื่องมุง เป็นสังกะสีไปแล้ว แต่ยังคงรักษาทรวดทรงเดิมไว้ครบ ทั้งปั้นลม และหาง หน้าบันเป็นฝาปะกน เช่นเดียวกับฝา หน้าต่างมีกรอบ เช็ดหน้า และลูกกรงสูงตลอดทั้งบาน (รศ.ร.อ. มล.ประทีป มาลากุล :107, 2530)

2. เรือนพื้นดินภาคกลาง ที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 2.5 เรือนพื้นดินภาคกลาง ที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 2.6 ผังพื้นที่บน

(ศ.อรศิริ ปาณินท์ :75-77, 2543) เป็นเรือนเครื่องผูกผสมเรือนเครื่องสับ ยกพื้นสูง ได้ถุนโล่งใช้พักผ่อน รับแขก เก็บของ และ เก็บข้าวเปลือก เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมา และเป็นที่นอนสำหรับแขกที่มาเยี่ยมเยียนด้วย เรือนชั้นบนจากบันไดหน้าขึ้นไปถึงชานโล่งด้านหน้าขนาดเล็กๆ แล้วจึงเข้าไปในบ้าน ซึ่งอยู่ภายใต้หลังคาจั่วความเอียงลาดประมาณ 45 องศา ทั้งชายสองด้านไม่เท่ากัน ด้านติดชานหน้าทั้งชายน้อยประมาณ 1 เมตร แต่อีกด้านหนึ่งทั้งชายคายาวจากชั้นบนลงมาเกือบจรดพื้น ดังนั้นมวลของพื้นที่ได้ชายคามี 2 ระดับ คือ ระดับตัวเรือน 2 ชั้น และระดับชายคาซึ่งคลุมตมุน้ำ และพ้อมเก็บข้าวเปลือก และแคร่หนังพักผ่อน ลำดับการจัดที่วาง มวล และรูปทรงของเรือนหลังนี้ ถ้านำมาวิเคราะห์แบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัย จะพบว่า รูปทรง จังหวะของการจัดที่วาง มวล นุ่มนวลและเป็นกันเองอย่างมาก ชั้นบนของเรือนต่อจากชานหน้าแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ โถงด้านใต้ชายคากั้นฝาเฉพาะด้านปิดจั่ว ด้านข้างโล่งและส่วนที่สองคือส่วนบน กั้นฝาขัดแตะไม่มีบานหน้าต่าง ระดับระหว่างโถงด้านข้างและส่วนนอนต่างกันประมาณ 0.20 เมตร ครัวไฟและพื้นที่เล็กๆต่อเนื่องกับส่วนนอนลดระดับลงมาประมาณ 0.20 เมตร อยู่ใต้ชายคาปีกนกที่ยื่นจากจั่วด้านหน้า ด้านข้างเป็นฝาบานกระทุ้ง ครัวเปิดโล่งลักษณะนี้ระบายอากาศ และควันได้สะดวก วัสดุก่อสร้าง เสาคาน พื้นส่วนนอนเป็นโครงไม้จริง โครงหลังคาเป็นไม้ไผ่ ระบบเครื่องผูก หลังคามุงจาก ฝาเรือนเป็นฝาขัดแตะसान 2 ชั้น ซึ่งมีความหนาและแข็งแรงมากพื้นเรือนส่วนชานและครัวเป็นฟากไม้ไผ่บันไดเรือนเป็นไม้จริง

2.6.4 เรือนไทยกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม

สภาพสังคมโดยทั่วไปของคนไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก รูปแบบที่อยู่อาศัยดั้งเดิมย่อมไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน อย่างเช่น สังคมดั้งเดิมของไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม และสภาพแวดล้อมแต่ก่อนนั้น ต้องการบ้านเปิดโล่งเพื่อรับลม และมีพื้นที่กว้างขวางในการต้อนรับแขกและญาติพี่น้อง ในงานพิธีต่างๆ เจ้าของบ้าน จะอยู่บ้านเป็นประจำ หรือไปเรียกสวน

ไรรู้ว่า ไม่นานก็กลับเข้าบ้าน ดังนั้นการทำบ้านเรือนให้มิดชิดกันขโมย จึงไม่มีความจำเป็นเหมือนในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเกิดจากวัฒนธรรมความเป็นอยู่อื่นๆ อีก เช่น การบริโภค การอาบน้ำ หรือในด้านของวัสดุ และเทคโนโลยีต่างๆ (ไพโรจน์ แสงจันทร์ , 2536 : 48)

สำหรับในเขตชนบทในบางพื้นที่ การสร้างเรือนไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบางส่วน ทั้งรูปทรง และ วัสดุเพื่อให้เหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการ และวิถีชีวิตในปัจจุบัน ดังตัวอย่าง เช่น (รศ.ศรีศักร วัลลิโภดม : 50,2545) จากการสัมภาษณ์คนรุ่นเก่าๆ ในเขตอำเภอ โคกปีบ จังหวัดปราจีนบุรี การสร้างบ้านเรือนใน รุ่นแรกๆ นั้น ลักษณะเป็นเรือนหลังคาทรงสูง มุงด้วยแฝก ใช้ไม้จริงบ้าง แต่พื้นและฝาทำด้วยไม้ไผ่ รุ่นต่อมาจึงหันมาสร้างเป็นเรือนไทยที่ใช้ไม้จริง อย่างไรก็ตาม การสร้างเรือนไทยไม่เป็นไปทุกบ้าน เพราะ ชาวบ้าน ต้องการขยายเรือนให้มีหลายห้องเพื่อลูกจะได้มาอยู่รวมกันได้มาก จึงชอบทำหลังคาให้เตี้ยลง แม้จะเป็นทางหน้าจั่วก็ตาม เพื่อให้หลังคาปกคลุมได้กว้างขึ้น จึงเกิดความไม่เป็นระเบียบขึ้นในรูปแบบเรือน เพราะมีการต่อเติมกันมากมายหลายหน ยิ่งในสมัยหลังๆ ลงมานี้ ก็ใช้สังกะสีในการมุงหลังคา การใช้สังกะสีในการมุงหลังคานี้ช่วยทำให้เกิดเรือนไม้จริงขึ้นมา เพราะแต่ก่อนนั้น การสร้างเรือนด้วยไม้จริงมักจะทำได้เฉพาะคนมีเงิน คนจนๆ หรือคนที่เพิ่งจะเริ่มตั้งตัวนั้นนิยมปลูกเรือนด้วยไม้ไผ่ ที่เรียกว่า เรือนเครื่องผูก ซึ่งมีลักษณะได้ถุนเตี้ย และมีมุงแฝกเป็นส่วนใหญ่ เรือนเหล่านี้เป็นเรือนชั่วคราว เพราะผู้เป็นเจ้าของเรือนนั้นต่างมีอุดมคติว่า จะต้องพยายามสร้างเรือนถาวรที่เป็นไม้จริงให้ได้ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้มีหน้ามีตาและยอมรับในสังคม การเอาสังกะสีมามุงหลังคา มีส่วนช่วยให้เรือนไม้จริงเกิดได้เร็วขึ้น เพราะเมื่อตอนที่แพร์เข้ามาเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่คนนิยมว่าโก้ และภาคภูมิใจ คล้ายๆกับการระบอบของสิ่งที่ทำด้วยพลาสติกที่เข้ามาทดแทนสิ่งของพื้นเมืองที่คนในชุมชนทำได้เอง เมื่อความสำคัญของเรือนไปอยู่ที่หลังคาสังกะสี สิ่งที่เป็นแบบสวยงามของเรือนไทยเดิมก็ด้อยลง อีกทั้งการสร้างเรือนด้วยหลังคาสังกะสีนั้น สามารถทำเรือนให้กว้าง และมีหลายห้องกว่าแต่ก่อนได้ เรือนบางแห่งเพียงขึ้นหลังคาสังกะสี แล้วเอาแผ่นกระดานไม้มาแปะ หรือ กันเป็นห้องหยาบๆ ไว้ก็ได้ หรือไม่ก็อาจใช้ฝาไม้ไผ่เสริมไว้ก็ได้

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม เรือนพื้นถิ่น ในแต่ละพื้นที่ จะมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นผลมาจากวิวัฒนาการทางสังคม และวิถีชีวิตที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ในการศึกษาเรือนพื้นถิ่น จะได้ทราบถึง รูปร่าง ขนาด วัสดุ วิธีการก่อสร้าง รวมไปถึงได้รู้ถึงพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย เรือนพื้นถิ่นในภาคตะวันออก พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงเรือนไทยภาคกลาง แต่มีลักษณะที่แตกต่าง เช่น เป็นเรือนเดี่ยว หลังคาทรงจั่วไม่สูงมาก และมีการเปลี่ยนวัสดุในการก่อสร้าง เช่น ใช้สังกะสีมุงหลังคา และจากการที่มีการพัฒนาในส่วนของวัสดุ และพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย ทำให้รูปแบบของการสร้างบ้านปรับเปลี่ยนไป

2.7 การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา

การศึกษาในบทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัยชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยว โดยเน้นการจัดพื้นที่ที่สามารถให้ความสะดวกสบายในพื้นที่ขนาดจำกัด

2.7.1 การกำหนดขนาด และ การจัดพื้นที่ใช้สอย (SPACE REQUIREMENT)

ในแต่ละเขตการใช้สอยที่จำเป็นสำหรับบ้านพักอาศัยนั้น หมายถึงการรวมกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้อาศัยหรือผู้ใช้อาคารนั้นได้กระทำร่วมกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีพื้นที่ของแต่ละเขต เพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ ขนาดของพื้นที่นั้นย่อมต้องมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้สอย และจำนวนของผู้ใช้สอย การกล่าวถึงพื้นที่ใช้สอยโดยทั่วไปนั้นจะมี 2 ลักษณะ ด้วยกัน คือ

(ไพโรจน์ แสงจันทร์ , 2536 : 125)

1. พื้นที่ปิด (Enclosure Area) ซึ่งหมายถึง พื้นที่ที่ถูกปิดล้อม โดยผนังหรือส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อความมิดชิดเป็นสัดส่วน โดยทั่วไปเรียกว่า ห้อง

2. พื้นที่เปิด (Open Area) เป็นพื้นที่ที่ต้องการเปิดโล่งไว้ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับพื้นที่อื่นๆ เพื่อกำหนดมุมมองให้เปิดขยายออก โดยทั่วไปจะเป็นพื้นที่ๆ ใช้ร่วมกันของบุคคลหรือพื้นที่นอกบ้าน

การกำหนดขนาดของพื้นที่ใช้สอยนั้น ควรคำนึงถึง

1. กิจกรรมในลักษณะของกิจวัตรประจำวันของคนในบ้าน และลักษณะของพื้นที่ต่างๆ ที่จะอำนวยความสะดวกเหล่านั้น

2. ช่วง และ ขนาดต่างๆ ของคน และ ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหน่วยต่างๆ ของบ้าน นอกจากนั้น ต้องพิจารณาเกณฑ์ต่างๆ ที่กำหนดหรือควบคุมไว้ เช่น เทศบัญญัติ เป็นต้น ฐิติ เสงวีรัมย์ ได้กำหนดหลักเบื้องต้นของการพิจารณาขนาดของพื้นที่ต่างๆ ไว้ดังนี้

1. เนื้อที่ ที่จำเป็นต้องใช้สอย
2. ประโยชน์ ที่จะใช้
3. ความสุนทรีย์ภาพ
4. จำนวนบุคคลผู้ใช้ในบริเวณนั้น
5. ทุนทรัพย์
6. การจัดครุภัณฑ์ (เครื่องเรือน)
7. การสัญจรภายใน ระหว่างกัน

(ไฟโรจน์ แสงจันทร์, 2536 : 128 อ้างใน ม.ร.ว.ทองใหญ่ ทองใหญ่ ,2511 : 25) ในการกำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอยเกณฑ์ต่ำสุดนั้น พิจารณาจากความต้องการพื้นที่น้อยที่สุดของบ้านพักอาศัยราคาถูก สำหรับประเทศไทย ดังนี้

● เขตส่วนตัว	รวมประมาณ	12.15	ตารางเมตร
ห้องนอน (2คน กับเด็กเล็ก 1คน)	ประมาณ	10	ตารางเมตร
ห้องน้ำ ส้วม	ประมาณ	2.15	ตารางเมตร
● เขตกึ่งต้อนรับ	รวมประมาณ	14	ตารางเมตร
บริเวณรับแขก พักผ่อน และทำงานรวมทั้งบริเวณรับประทานอาหาร			
(สำหรับ 4คน)	ประมาณ	12	ตารางเมตร
บริเวณทางเข้าด้านหน้า		2	ตารางเมตร
● เขตปฏิบัติการทั่วไป	รวมประมาณ	22.5	ตารางเมตร
บริเวณปรุงอาหาร / ครั้ว		6	ตารางเมตร
บริเวณเก็บของ		4	ตารางเมตร
บริเวณซักล้าง / รีดผ้า		4	ตารางเมตร
บริเวณที่พักคนใช้ (2 คน)		6.5	ตารางเมตร

ไสว มงคล ได้อ้างถึงการกำหนดขนาดพื้นที่ของห้องที่ประหยัดนั้น ควรมีดังนี้

ห้องรับแขก (Living Room)	มีขนาดเนื้อที่	13.5 - 18	ตารางเมตร
ห้องครั้ว (Kitchen)	มีขนาดเนื้อที่	5 - 8	ตารางเมตร
ห้องนอน (Bed Room)	มีขนาดเนื้อที่	9 - 17.5	ตารางเมตร
ห้องน้ำ (Lavatory)	มีขนาดเนื้อที่	3.6 - 5	ตารางเมตร
ห้องส้วม (Water-Closet)	มีขนาดเนื้อที่	1.05 - 1.50	ตารางเมตร
ทางเข้า (Entry)	มีขนาดเนื้อที่	2 - 6	ตารางเมตร
ทางเดิน	มีขนาดเนื้อที่	2.55 - 5	ตารางเมตร
เนื้อที่สำรองไว้ของ	มีขนาดเนื้อที่	1.50 - 3	ตารางเมตร

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม จากขนาดเนื้อที่ใช้สอยภายในบ้าน ตามข้อมูลด้านบน สามารถนำมาเป็นข้อมูลอ้างอิง ในการกำหนดขนาดพื้นที่ในบ้านพักนักท่องเที่ยว โดยที่ขนาดพื้นที่ใช้สอยในบ้านนั้น ไม่ควรมีขนาดพื้นที่ต่ำกว่าขนาดพื้นที่ ที่นำมาอ้างอิง ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถพักแรมได้อย่างสบาย ไม่อึดอัด แม้ว่าจะเข้าพักแรมในระยะเวลายาวสั้น หรือยาวก็ตาม สำหรับ

บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้น ผู้วิจัยต้องการออกแบบบ้านพักให้มีความใกล้เคียงกับบ้านที่เกษตรกรในท้องถิ่นใช้อยู่อาศัย โดยที่พื้นที่ใช้สอยบางส่วนอาจจะตัดทิ้งไป ด้วยผู้วิจัยต้องการให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถที่จะลงทุนด้วยตัวเองได้ และ เนื่องจากกิจกรรมนั้นอาจรวมอยู่ในกิจกรรมท่องเที่ยวที่ทางผู้ประกอบการเตรียมไว้แล้ว เช่น พื้นที่เก็บอุปกรณ์ในการทำ การเกษตร เป็นต้น

สำหรับขนาดเนื้อที่ ที่ผู้วิจัยนำมาเป็นข้อมูลอ้างอิง ในการออกแบบนั้น ได้แก่

1. พื้นที่ระเบียง / ทางเข้า	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	2 – 6	ตารางเมตร
2. พื้นที่ห้องเอนกประสงค์	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	12 – 18	ตารางเมตร
3. พื้นที่ห้องนอน	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	9	ตารางเมตร ขึ้นไป
4. พื้นที่ห้องน้ำ	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	1.5 – 5	ตารางเมตร
5. พื้นที่ห้องครัว	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	5 – 8	ตารางเมตร

2.7.2 ปริมาตรของห้องอยู่อาศัย (VOLUME)

ควรมีอย่างพอเพียงโดยให้มีอากาศถ่ายเทตามธรรมชาติพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอากาศในประเทศไทย ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ ถ้าเราไม่พิจารณาให้รอบคอบในเรื่องการถ่ายเทอากาศจะทำให้คุณค่าของห้องที่สร้างขึ้น ได้รับประโยชน์น้อยกว่าที่ควร จะได้ ยกตัวอย่าง เราจะพิจารณาทำให้ห้องอยู่แต่เพียงให้รับลมในเวลาอากาศปลอดโปร่งอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องพิจารณาให้มีปริมาตรพอเพียงที่จะอยู่ในห้องนั้นอย่างสบายในเวลาอื่นๆด้วย เช่น หน้าฝนต้องปิดหน้าต่าง ประตู ตลอดทั้งวัน ดังนั้นห้องที่อยู่จะต้องมีปริมาตรสำหรับหายใจสะดวกเมื่อฤดูกาลนั้น หมายถึงการพิจารณาจัดรูปห้อง ให้ปลอดโปร่ง สบาย คล้อยตามธรรมชาติและดินฟ้าอากาศ ในด้านของความสูงของอาคารนั้น ไม่ควรให้อยู่ต่ำกว่า 2.60 เมตร ห้องชั้นล่างควรสูงประมาณ 2.80 เมตร ทั้งนี้เพื่อให้โปร่งพอเหมาะพอควร การกำหนดเพดานต่ำเกินไป แม้จะได้รูปร่างภายนอกเป็นที่พอใจของ สถาปนิกผู้ออกแบบก็ตาม แต่ถ้าผู้อยู่อาศัยภายในมีความรู้สึกคล้ายกับถูกกดถูกบีบเพราะเหตุเพดานต่ำก็ไม่เกิดประโยชน์ในด้านความสำเร็จทางสถาปัตยกรรมแต่อย่างใด และการยกเพดานสูงเกิน 4.00 เมตร จะไม่ทำให้ได้ประโยชน์อะไรนัก อากาศที่ผ่านตอนบนไม่ช่วยถ่ายเทความชื้น และคาร์บอนไดออกไซด์ ที่ออกจากร่างกายได้ ขนาดที่พอเหมาะที่สุดคือ 2.80 – 3.00 เมตร อย่างมาก 3.50 เมตร

2.7.3 ปริมาตรของห้องอยู่อาศัย ขนาดที่เหมาะสมสำหรับการใช้สอยของห้องต่างๆ

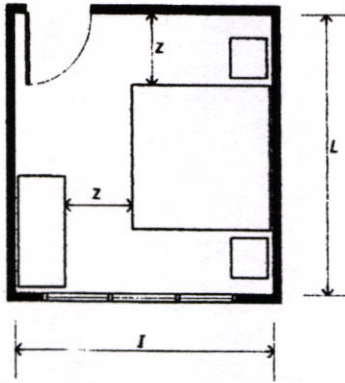
การออกแบบขนาดของห้องให้พอดี กับความต้องการและประหยัดเนื้อที่เรอาศัย ขนาดคนเป็น มาตรฐาน $V \times Z$ หรือ 50×90 เซนติเมตร² ด้วยมาตรฐานนี้เราใช้เป็นหลักในการออกแบบ หรือให้ขนาดของห้อง ตลอดจนการบรรจุเครื่องเรือนในห้องนั้นด้วย

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงขนาดและพื้นที่ พอดีของส่วนใช้สอย

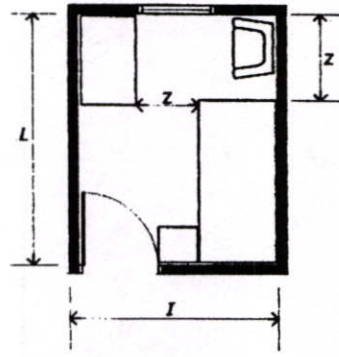
ขนาดและพื้นที่พอดีของห้อง				
ที่อยู่(หรือห้อง)	ลำดับอักษร	<i>L</i> ยาว(เมตร)	<i>I</i> กว้าง(เมตร)	เนื้อที่/ ตารางเมตร
ห้องนอนเดี่ยว	a	2.95	2.35	7
ห้องนอนคู่	b	4.00	3.50	14
ห้องนอน parents (2 เตียง + เตียงเล็ก)	c	4.75	3.35	17
ห้องน้ำพร้อม W.C.	d	1.85	1.60	3
ห้อง W.C.และอ่างล้างมือ	f	1.50	1.00	1.5
ทางเข้า Entrance ทางเดิน	h	-	1.00	-
ครัวขนาดเล็ก	l	2.30	1.95	4.5

*** คัดลอกบางส่วนที่เกี่ยวข้อง

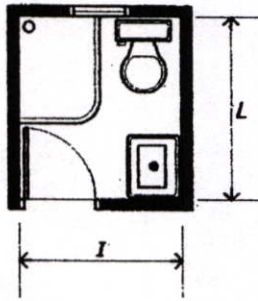
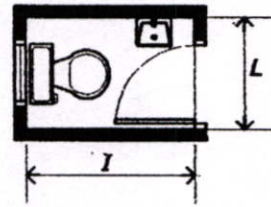
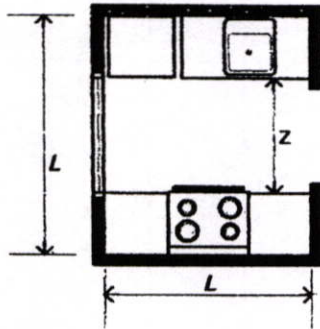
(ไพโรจน์ แสงจันทร์ ,2536 : 133)

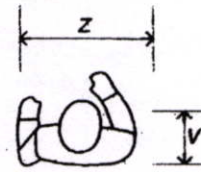
(A) ห้องนอนเตียงคู่ 4.00 x 3.50 เมตร

(B) ห้องนอนเตียงเดี่ยว 2.95 x 2.35 เมตร

(C) ห้องน้ำ พร้อม W.C. และ อ่างล้างมือ
ขนาด 1.85 x 1.60 เมตร(D) ห้อง W.C. และ อ่างล้างมือ
ขนาด 1.50 x 1.00 เมตร

(E) ห้องครัวขนาดเล็ก 2.30 x 1.95 เมตร

(F) ใช้สัดส่วนของผู้ใช้เป็นเกณฑ์ในการ
กำหนดขนาดระยะห้อง
 $V = 50 \text{ cm}$ $Z = 90 \text{ cm}$

ภาพที่ 2.7 แสดงการกำหนดระยะ-ขนาดของห้องให้เหมาะแก่การใช้สอย

2.7.4 การจัดเนื้อที่ภายใน

(ไพโรจน์ แสงจันทร์ ,2536 : 134) กิจกรรมการใช้สอยภายในอาคารนั้น เป็นตัวกำหนดพื้นที่ใช้สอย ทั้งขนาด และรูปร่างและทั้งหมดก็คือ การกำหนดหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION) ของอาคาร โดยรวมนั่นเอง พื้นที่ใช้สอยแต่ละพื้นที่จะต้องมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ผู้ใช้สอยจะต้องสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างสะดวกปลอดภัย และไม่มีอุปสรรคขัดขวาง ดังนั้นการจัดพื้นที่ภายในของส่วนใช้สอยต่างๆ จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ขนาด ต้องเหมาะสมกับการใช้สอย ไม่คับแคบจนเกินไป หรือกว้างขวางเกินหน้าที่ใช้สอย
2. รูปร่าง รูปร่างของห้อง หรือพื้นที่ใช้สอยนั้น จะต้องแปรตามลักษณะการใช้สอยโดยทั่วไป ควรเป็นสี่เหลี่ยมจะสะดวกกว่าเพราะสามารถจัดได้สะดวกและวางเฟอร์นิเจอร์ได้ลงตัวแต่มีข้อพิจารณาในการกำหนดรูปร่างเพื่อให้ได้รูปทรงของอาคารที่เหมาะสมที่สุดมีความประหยัดทั้งในการก่อสร้างและการใช้งานอาคารและมีประสิทธิภาพสูงในการใช้สอย อาจกำหนดความต้องการเกี่ยวกับรูปร่างไว้ ดังนี้

- 2.1 เป็นรูปร่างที่มีเส้นรอบรูปสั้นที่สุด ซึ่งจะทำให้ลดการก่อสร้างลงไปได้ เช่น ในพื้นที่เท่ากัน เส้นรอบรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสจะสั้นกว่าเส้นรอบรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นต้น

- 2.2 ควรเป็นรูปร่างที่รับแดดน้อยที่สุด หากสามารถวางอาคารได้เหมาะสมกับทิศทาง

- 2.3 ควรเป็นรูปร่างที่สามารถใช้ประโยชน์จากแสงสว่างธรรมชาติมากที่สุด

- 2.4 เป็นรูปร่างที่สามารถประหยัดค่าก่อสร้าง และสามารถก่อสร้างได้อย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการไม่เสียเศษวัสดุ และการที่สามารถใช้ระบบขึ้นส่วนสำเร็จรูปอย่างได้ผล หรืออาจพิจารณาใช้ระบบประสานทางพิกัด (MODULAR COORDINATION)

- 2.5 เป็นรูปร่างที่สามารถใช้ประโยชน์พื้นที่ได้เต็มที่ หากรูปร่างของห้องเป็นรูปโค้งหรือเอียงยอมทำให้มีเศษพื้นที่ที่ไม่อาจใช้ประโยชน์ได้ เพราะเป็นขอกมุมและการจัดวางครุภัณฑ์เป็นไปได้อำบาก

- 2.6 เป็นรูปร่างที่ทำให้มีการสัญจรภายในสั้นที่สุด

3. การจัดวางครุภัณฑ์ ลักษณะของครุภัณฑ์และการจัดวางตำแหน่งของครุภัณฑ์ย่อมมีผลต่อการจัดเนื้อที่ภายใน ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงและการกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด

4. ระบบการสัญจรภายใน นอกจากจะพิจารณาการจัดวางครุภัณฑ์แล้ว ระบบการสัญจรภายในจะมีส่วนกำหนดให้การจัดภายในเหมาะสมยิ่งขึ้นเช่นจะต้องเผื่อทางเดินระหว่างครุภัณฑ์ ให้สามารถเคลื่อนไหว เข้าไปได้โดยสะดวก

จากการจัดเนื้อที่ภายในของส่วนใช้สอยในงานวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมต่ำสุด เป็นการให้หลักการประสานทางพิกัด (MODULAR COORDINATION) ปรากฏลักษณะดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อที่	ขนาดที่ดิน	เนื้อที่ความคงสภาพ	การวางผังพื้นที่	ข้อข้อเสีย
ห้องนอน				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอน เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ตำแหน่งโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอกหอย เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> ตำแหน่งเตียงนอนไม่ เสริมอากาศ ตำแหน่งตู้เสื้อผ้า ไม่มีโต๊ะแต่งตัว ทางเดินติดคอก เปิดปิดหน้าต่างไม่สะดวก มีโต๊ะหัวเตียง เนื้อที่ 7.2 ตรม.

ภาพที่ 2.8 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องนอน ตามหลักการประสานทางพิกัด (ที่มา : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์, ต้นแบบที่อยู่อาศัยมาตรฐานต่ำสุด, 2522)

ประเภทของเนื้อที่	ขนาดที่ดิน	เนื้อที่ความต้องการ	การวางผังที่ดิน	ข้อดีข้อเสีย
ห้องนอน				<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งเตียงนอนไม่ดี 2. ตำแหน่งตู้เสื้อผ้าไม่ดี 3. ตำแหน่งโถษนลงตัวดี 4. ทางเดินคดเคี้ยว 5. หน้าต่างเปิดไม่สะดวก 6. เนื้อที่ 7.2 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งเตียงนอนดี 2. ตำแหน่งตู้เสื้อผ้าดี 3. ตำแหน่งโถษนลงตัวดี 4. ทางเดินคดเคี้ยว 5. หน้าต่างเปิดไม่สะดวก 6. เนื้อที่ 7.2 ตรม.
ห้องนอน				<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งเตียงนอนดี 2. ตำแหน่งตู้เสื้อผ้าดี 3. ตำแหน่งโถษนลงตัวดี 4. ทางเดินคดเคี้ยว 5. เปิดหน้าต่างสะดวก 6. มีโต๊ะหัวเตียง 7. เนื้อที่ 4.8 ตรม.
				<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งเตียงนอนดี 2. ตำแหน่งตู้เสื้อผ้าดี 3. ตำแหน่งโถษนลงตัวดี 4. ทางเดินคดเคี้ยว 5. เปิดหน้าต่างสะดวก 6. ไม่มีโต๊ะหัวเตียง 7. เนื้อที่ 4.8 ตรม.

ภาพที่ 2.9 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องนอน ตามหลักการประสานทางทิศทาง
(ที่มา : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ , ต้นแบบที่อยู่อาศัยมาตรฐานต่ำสุด, 2522)

ประเภทของ เนื้ขั้ว	ขนาดขั้วพิมพ์	เนื้อที่ห้ามขุดการ	การวางขั้วพิมพ์	ชนิดขั้วเนื้อ
ห้องครัว	80 187	80 50 160	120 60 80 60 320 50 50 50	1. ความยาวของเตา- เคอร์ 3.20 ม. 2. ไซ้เนื้อที่ 4.48 ตร.ม.
	120 160	120 50 160	60 60 80 60 260 50 50 50	1. ความยาวของเตา- เคอร์ 3.80 ม. 2. ไซ้เนื้อที่ 3.92 ตร.ม.
	60 120 160	60 120 50 160	120 120 240 50 50 50	1. ความยาวของเตา- เคอร์ 3.20 ม. 2. ไซ้เนื้อที่ 3.36 ตร.ม.
ห้องส่วน ห้องอาบน้ำ ห้องซักผ้า	140 150 80 120 40 160 53 70 51 113	90 120 120 120 70 50 130	80 80 120 120 80 150 240 130	

ภาพที่ 2.10 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องครัวและห้องน้ำ ตามหลักการประสานทางฟังก์ชัน (ที่มา : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์, ต้นแบบที่อยู่อาศัยมาตรฐานต่ำสุด,2522)

2.7.5 ห้องพักแรมแบบประหยัด

การกำหนดมาตรฐานของขนาดของที่พักแบบประหยัด ไม่ได้มีมาตรฐานแน่นอนตายตัว แต่ได้มีกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ เช่น พ.ร.บ. สาธารณสุข พ.ศ. 2484 , พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 , และร่างกฎกระทรวงของ ย.ธ. เป็นต้น กล่าวคือ มาตรฐานขั้นต่ำของห้องพักแรมแบบประหยัด คือ ขนาดห้องควรมีปริมาตร 18 ลูกบาศก์เมตร โดยมีความสูงไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และพื้นที่ห้องพัก 7.50 ตารางเมตร (กว้าง x ยาว = 2.50 x 3.00 เมตร) ซึ่งห้องพักดังกล่าวนี้สามารถพักได้ 1-2 คน โดยถูกสุขลักษณะด้วย เพราะตามพ.ร.บ. สาธารณสุข พ.ศ. 2484 ระบุให้ห้องสำหรับ 1 คนนั้น จะต้องมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า 9 ลูกบาศก์เมตร (นรินทร์ เลขะกุล :32-34, 2547)

2.7.5.1 แนวคิดในการพัฒนาห้องพักแรมแบบประหยัด

แนวคิดในการพัฒนา ห้องพักแรมแบบประหยัด จะต้องคำนึงถึง ส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1.ที่ว่างใช้สอย (SPACE) 2.วัสดุก่อสร้าง (MATERIALS) และ 3.รูปแบบบรรยากาศ (FORM & SOUL)

ก. ที่ว่างใช้สอย หมายถึง ที่ว่างที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ของผู้ใช้ เช่น เดิน นั่ง นอน อาบน้ำ แต่งตัว ทำงาน และ เก็บของ เป็นต้น

1. ห้องพักแรมแบบประหยัด กิจกรรม (ACTIVITY) ที่จำเป็นสำหรับห้องพักแรมแบบประหยัดของนักท่องเที่ยว คือ นอน นั่งเขียน - อ่านหนังสือ แต่งตัว เก็บกระเป๋า และเสื้อผ้า-เครื่องใช้ พื้นที่ใช้สอยต่อกิจกรรมดังกล่าว ตามความจำเป็นต่อ 1 คน ที่จะอยู่อาศัยได้ตาม พ.ร.บ. สาธารณสุข พ.ศ. 2484 ระบุว่าอาคารใดดินหรือห้องใดๆ ในอาคารนั้น มีคนอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อที่ว่าง 9ลูกบาศก์เมตร ให้ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

หมายความว่า ถ้าห้องนั้นสูง 2.40 เมตร ตามข้อบัญญัติควบคุม การก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 ดังนั้น ห้องพักแรม แบบประหยัดที่เล็ก เพื่อความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะควรมีปริมาตร เป็น

$$\begin{array}{rcl}
 & & 2 \times 9 = 18 \quad \text{ตารางเมตร} \\
 \text{และควรมีเนื้อที่พื้นเป็น} & 18/2.40 & = 7.5 \quad \text{ตารางเมตร} \\
 \text{โดยควรมีความกว้างของห้อง} & & = 2.5 \quad \text{เมตร} \\
 \text{ความยาวของห้องอีกด้าน คือ} & 7.5 / 2.50 & = 3.0 \quad \text{เมตร}
 \end{array}$$

ดังนั้นขนาดของห้อง พักแรมแบบประหยัดที่เล็ก ควรจะเป็น 2.50 x 3.00 เมตร

2. ห้องน้ำห้องส้วม กิจกรรมที่จำเป็น คือ อุจจาระ บัสสาวะ ล้างหน้า ฯลฯ ที่วางใช้สอย จะต้องมียืนที่ภายในไม่ต่ำกว่า 0.90 ตารางเมตร ความกว้างไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร ความสูงห้องไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร ตามข้อบัญญัติฯ ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2522

ห้องพักฯ ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่จะใช้ในสถานบริการที่พักแบบประหยัดสำหรับนักท่องเที่ยว อาจจัดห้องน้ำ ห้องส้วมแยกจากห้องนอน โดยใช้เป็นส่วนรวมได้ ซึ่งจะเข้าข่ายลักษณะเดียวกับหอพัก ซึ่งบังคับให้มีส้วม 1 ต่อเนื้อที่อาคาร 50 ตารางเมตรตามบัญญัติ ฯ พ.ศ.2522 และต้องยึดถือ สัดส่วนห้องน้ำและห้องส้วม อย่างละ 1 ห้อง เศษของพื้นที่ถ้าเกินกว่ากึ่งหนึ่งให้คิดเป็นจำนวนเต็ม ตามร่างกฎกระทรวงฯ ออกตามพ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

หากจะจัดห้องพักแรมแบบประหยัด พร้อมห้องน้ำ-ส้วม ในตัวสมบูรณ์ เป็นห้องลักษณะเดียวกับโรงแรม หรือจัดเป็นบ้านพักต่างอากาศลักษณะเดียวกับ บังกะโล ก็สามารถจะนำห้องพักแต่ละแบบ รวมกับห้องน้ำ-ส้วม แต่ละชุด การเจาะช่องเปิด หรือหน้าต่างระบายอากาศจะต้องสอดคล้องกับสภาพท้องที่ที่อำนวยความสะดวก ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ข้อบัญญัติ ฯ คือ ต้องมีพื้นที่ช่องเปิดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่รวมประตูหรือหน้าต่าง อันติดต่อกับห้องอื่น

ข. วัสดุก่อสร้าง การเลือกใช้วัสดุนั้น จะต้องพิจารณาความเหมาะสมกับลักษณะของสถานประกอบการ เช่น สถานบริการที่พักแรมที่อยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ควรเลือกใช้วัสดุถาวรในส่วนที่สำคัญผสมกับการใช้วัสดุชั่วคราวหรือถาวร ที่เป็นท้องถิ่น กลมกลืนกับธรรมชาติ เช่น การตกแต่งผนังหลังคา ด้วยวัสดุท้องถิ่น เช่น ไม้ทาบเปลือก ไม้ไผ่ผิว ไม้ไผ่ ฟาก จาก แฝก เป็นต้น

ค. รูปแบบบรรยากาศ รูปแบบบรรยากาศของสถานบริการที่พักแรมที่ดี จะต้องตอบสนองบรรยากาศ สร้างความประทับใจ สะดวกสบาย ให้อบอุ่นและปลอดภัย และควรมีลักษณะเฉพาะตัว

สรุปประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม ห้องพักแรมแบบประหยัดควรมี ปริมาตร 18 ลูกบาศก์เมตร มีความสูงไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และพื้นที่ห้องพัก 7.50 ตารางเมตร ห้องน้ำ-ห้องส้วมอาจอยู่รวมในห้องพัก หรือใช้ห้องน้ำรวมก็ได้ ห้องพักสามารถพักได้ 1-2 คน แนวคิดในการพัฒนา ห้องพักแรมแบบประหยัด จะต้องคำนึงถึง 1. ที่วางใช้สอย ที่เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรม 2. วัสดุก่อสร้างที่เหมาะสมกับสถานที่ 3. รูปแบบบรรยากาศ ที่สร้างความประทับใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการทำวิจัย (Research Methodology) เพื่อหาความพึงพอใจ และ ความต้องการในด้านที่พักชั่วคราว ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเป็นแนวทาง ในการออกแบบที่พักที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรดังต่อไปนี้

- 3.1 กรอบการวิจัย
- 3.2 ตัวแปรในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการทำวิจัย
- 3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย

3.1 กรอบการวิจัย

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์ตรงในการท่องเที่ยว สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบท และได้สัมผัสกับเจ้าของพื้นที่ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นโอกาสที่เกษตรกรในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมโดยตรง ด้วยการนำเสนอกิจกรรมในการท่องเที่ยว การให้ความรู้ทางการเกษตร การจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร รวมไปถึงการจัดเตรียมที่พักอาศัยชั่วคราว ให้กับนักท่องเที่ยว

นอกจากรูปแบบที่พักที่เหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวและสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนแล้วผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วยซึ่งประเด็นที่จะศึกษาวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

3.1.1 การออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่แสดงออกถึงสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมโดยรวม

3.1.2 การออกแบบภายในที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม รวมทั้งการเลือกใช้วัสดุธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ฝาไม้ไผ่สาน ปีกไม้ รวมทั้งการจัดวางครุภัณฑ์ (เครื่องเรือน) ที่เหมาะสมกับการใช้งาน

3.1.3 ขนาดของพื้นที่ ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัยชั่วคราว ที่สอดคล้องกับกิจกรรม รวมถึงให้ความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น พื้นที่ในส่วนพัก, พื้นที่ในห้องนอน พื้นที่ในส่วนห้องน้ำ ห้องส้วม

3.2 ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จัดเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผสมกับ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเข้าสำรวจพื้นที่ การสังเกตลักษณะองค์ประกอบของสถานที่พัก การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยว และการวิเคราะห์ข้อมูลตรงที่ได้จากแบบสอบถาม การกำหนดตัวแปรที่จะทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ในการจำแนกตัวแปรโดยพิจารณาถึงลักษณะ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเชิงเหตุผล ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และ ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และ ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

จากวัตถุประสงค์ สมมุติฐาน และการทบทวนวรรณกรรม และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

1. รูปแบบทางกายภาพของสถาปัตยกรรม
2. การออกแบบตกแต่งภายใน และการเลือกใช้วัสดุ
3. ขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในที่พักนักท่องเที่ยว
4. กลุ่มนักท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

1. การรับรู้ภาพลักษณ์ของสถาปัตยกรรม และ การออกแบบตกแต่งภายใน
2. ความพึงพอใจ ในที่พักที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนักท่องเที่ยว
3. ลักษณะเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยว

3.2.2 การประมวลนิยามด้านมโนทัศน์ และ นิยามด้านปฏิบัติการ

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดนิยามด้านมโนทัศน์ และ นิยามด้านปฏิบัติการ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประมวลนิยามด้านมโนทัศน์ (Conceptual Definition)

1.1 รูปแบบทางกายภาพของงานสถาปัตยกรรม คือ ส่วนประกอบของอาคาร ที่ประกอบขึ้นเป็นบ้านพักชั่วคราวของนักท่องเที่ยว ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบทางสถาปัตยกรรมนั้น มีผลต่อการรับรู้ และมีส่วนในการตัดสินใจเลือกที่พักของนักท่องเที่ยว

1.2 การออกแบบตกแต่งภายใน และการใช้วัสดุ คือ ส่วนประกอบภายในที่พักเพื่อการตกแต่ง เพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น และการนำเอาวัสดุจากธรรมชาติมาใช้

1.3 ขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในที่พักนักท่องเที่ยว คือ พื้นที่ภายในที่พัก เพื่อที่นักท่องเที่ยวใช้ทำกิจกรรมในระหว่างพักผ่อน เช่น นอนหลับ นั่งเล่นพูดคุย

1.4 กลุ่มนักท่องเที่ยว คือ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ซึ่งมี ภูมิหลัง พฤติกรรม และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้และการตีความสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจในการเลือกที่พัก

2. การประมวลนิยามด้านปฏิบัติการ (Operational Definition)

2.1 การรับรู้ภาพลักษณ์ของรูปแบบกายภาพของที่พักชั่วคราวของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น

2.1.1 องค์ประกอบภายนอกของที่พักชั่วคราวของนักท่องเที่ยว แบ่งเป็นส่วนต่างๆ คือ หลังคา , สัดส่วนของอาคาร ผนังและ ช่องเปิด , พื้นที่ระเบียง/ชานบ้าน และวัสดุที่นำมาใช้

2.1.2 องค์ประกอบภายในของที่พักชั่วคราวของนักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมภายใน ได้แก่ ระดับระนาบทางสถาปัตยกรรม คือ พื้น , ผนัง และ เพดาน องค์ประกอบอื่นๆ คือ ช่องเปิด , สัดส่วนอาคารกับมนุษย์ , แสงธรรมชาติ สีสันท และ วัสดุ

องค์ประกอบเครื่องเรือนเพื่อใช้ในกิจกรรมหลัก และ องค์ประกอบย่อย

- เครื่องเรือนเพื่อใช้ในกิจกรรมหลัก ได้แก่ ชุดเตียง ตู้เสื้อผ้า ชุดโต๊ะเครื่องแป้ง ชุดเก้าอี้นั่งเล่น
- ชุดโต๊ะเขียนหนังสือ
- องค์ประกอบย่อย ได้แก่ อุปกรณ์ตกแต่ง ได้แก่ หัตถกรรมพื้นบ้าน

2.2 ความพึงพอใจ ในที่พัก ที่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น ความพึงพอใจในส่วน ของ รูปแบบงานสถาปัตยกรรม การออกแบบตกแต่งภายใน และขนาดของพื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสม

2.3 ลักษณะเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยว แบ่งออกได้เป็น เพศ อายุ อาชีพ พฤติกรรมในการท่องเที่ยว และ วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

ตาราง 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนิยามด้านมโนทัศน์ และ นิยามด้านปฏิบัติการ

นิยามด้านมโนทัศน์ Conceptual Definition	นิยามด้านปฏิบัติการ Operational Definition
<p>คำถามการวิจัย ข้อที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีผลอย่างไรต่อการตัดสินใจเข้าพัก ของนักท่องเที่ยว</p>	
<p>1. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม</p>	<p>1.1 ลักษณะรูปแบบของที่พักนักท่องเที่ยว</p> <p>1.2 ขนาด และ สัดส่วน</p> <p>1.3 การเลือกวัสดุธรรมชาติภายในท้องถิ่น และ สีเส้นของตัวเรือน</p> <p>1.4 ความต่อเนื่องของพื้นที่ในส่วนต่างๆ ภายในตัวเรือน</p>
<p>2. การออกแบบตกแต่งภายในที่พัก</p>	<p>2.1 การเข้า – ออกของตัวเรือน</p> <p>2.2 การจัดวางเครื่องเรือนในส่วนห้องนอน</p> <p>2.3 การจัดวางเครื่องเรือนในส่วนห้องอเนกประสงค์</p> <p>2.4 การจัดวางสุขภัณฑ์ในส่วนห้องน้ำ</p> <p>2.5 การถ่ายเทอากาศภายในตัวเรือน</p> <p>2.6 แสงสว่างจากธรรมชาติ</p> <p>2.7 การใช้วัสดุในท้องถิ่นในส่วนของการตกแต่ง</p>
<p>3. การรับรู้ภาพลักษณ์ของ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายใน</p>	<p>3.1 การนำเอาลักษณะเฉพาะ หรือ องค์ประกอบทางกายภาพของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นมาใช้</p> <p>3.2 การนำเอาหัตถกรรมพื้นบ้าน มาใช้ในการตกแต่ง</p>
<p>4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว</p>	<p>4.1 ความพึงพอใจในงานสถาปัตยกรรม</p> <p>4.2 ความพึงพอใจในการออกแบบตกแต่งภายในที่พัก</p>

ตาราง 3.1 (ต่อ)

นิยามด้านมโนทัศน์ Conceptual Definition	นิยามด้านปฏิบัติการ Operational Definition
คำถามการวิจัย ข้อที่ 2 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีพื้นที่ใช้สอยเพียงพอ สอดคล้องกับกิจกรรม และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว มีผลอย่างไรต่อการตัดสินใจเข้าพัก ของนักท่องเที่ยว	
1. ขนาดของพื้นที่ใช้สอย	1.1 ขนาดของพื้นที่ระเบียง 1.2 ขนาดของพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ 1.3 ขนาดของพื้นที่ห้องนอน 1.4 ขนาดของพื้นที่ห้องน้ำ 1.5 ขนาดของทางเดินภายในตัวเรือน
2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	2.1 ความพึงพอใจในขนาดของพื้นที่ใช้สอยในแต่ละส่วนที่ใช้ประกอบกิจกรรม

3.3 ขั้นตอนในการทำวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร

1. การศึกษาหาข้อมูลของรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เพื่อหารูปแบบขององค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ
2. การหาข้อมูลทางด้านที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือลักษณะรูปแบบที่พักที่มีความใกล้เคียงกัน ในด้านของ ขนาดของตัวอาคาร การเลือกวัสดุ และการตกแต่งภายในตัวอาคาร
3. การหาข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เพื่อจำแนกกลุ่มของนักท่องเที่ยว จุดประสงค์ของการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลจากสำรวจข้อมูลภาคสนาม

1. การสำรวจที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเขตภาคกลาง เป็นกรณีศึกษา เพื่อข้อมูลโดยรวมของ สภาพที่พักที่ให้บริการในปัจจุบัน ในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม พื้นที่ใช้สอย วัสดุที่นำมาใช้
2. การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาในการดำเนินกิจการ รวมถึงแนวความคิดในการจัดเตรียมที่พักอาศัย และได้ทราบถึงกลุ่มของนักท่องเที่ยว จำนวนวันหรือช่วงที่เข้าพัก

3. การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ทราบถึงความต้องการของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่ รวมไปถึงรูปแบบและการตกแต่งภายในที่ให้บริการภาคที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

4. การเข้าทำการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามแก่นักท่องเที่ยว โดยกำหนดแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 160 ชุด

ขั้นตอนที่ 3 รวบรวมข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และ ขั้นตอนที่ 2

1. เพื่อประเมินคำตอบจากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 2 เพื่อแยกกลุ่มของนักท่องเที่ยว เช่น เพศ อาชีพ รายได้ การศึกษา จุดประสงค์ของการมาท่องเที่ยว

2. เพื่อประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์ของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อรูปแบบของงานสถาปัตยกรรม

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ในด้านของ รูปแบบของงานสถาปัตยกรรม รูปแบบการตกแต่งภายใน ขนาดของพื้นที่ใช้สอย

4. รวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อนำไปวิเคราะห์และนำไปสู่การสรุปผล

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปผลการศึกษา

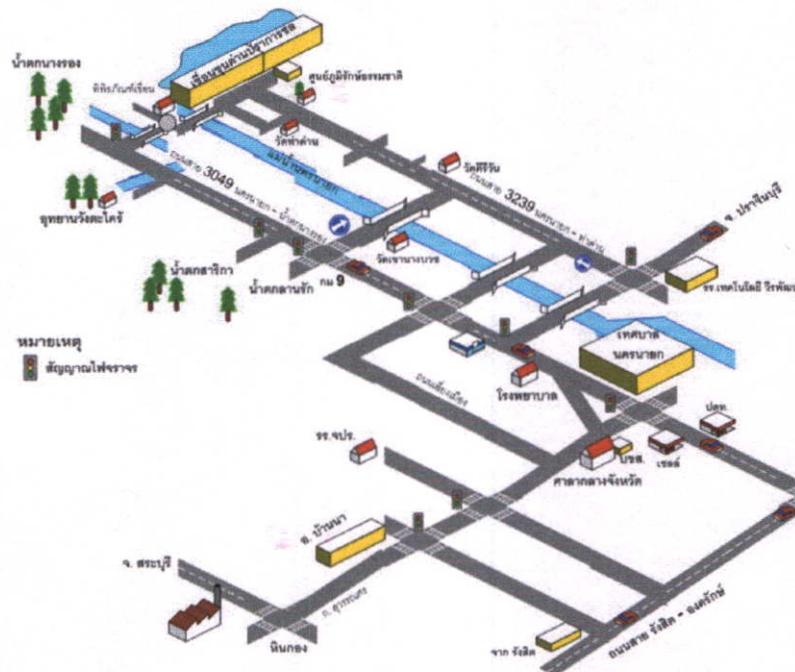
1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนักท่องเที่ยว จะนำมาสรุปผลและนำเสนอในรูปแบบของ ตาราง ร้อยละในแต่ละหัวข้อคำถาม พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการออกแบบและปรับปรุง บ้านพักนักท่องเที่ยว ในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้วย ผังพื้นที่ และภาพทัศนียภาพจำลอง

3.4 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาคือ 1. บ้านพักของเกษตรกรในจังหวัดนครนายก 2. บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 3. กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเข้ามาท่องเที่ยวและเข้าพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.4.1 เรือนพื้นดินแบบชาวบ้าน ในจังหวัดนครนายก

จังหวัดนครนายกมีพื้นที่ 1,326,250 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรม 775,091 ไร่ ประชากรร้อยละ 75 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก คือ กสิกรรม ปศุสัตว์ และการประมง เรือนพื้นดินในพื้นที่ทำการสำรวจนี้ จะอยู่ในเขตแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภาพที่ 3.1 แผนที่แสดงเส้นทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อ. เมือง จังหวัด นครนายก

ในการศึกษานี้ ได้เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของเกษตรกร ที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครนายก โดยเลือกเรือนที่ยังคงลักษณะเรือนชนบท คือ เป็นเรือนหลังคาจั่ว โครงสร้างเรือนเป็นไม้ ยกพื้นสูง โดยศึกษาในส่วนของคุณลักษณะรูปแบบสถาปัตยกรรมภายนอก และ สถาปัตยกรรมภายใน วัสดุในการก่อสร้างและตกแต่ง รวมไปถึงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายใน

1. บ้านนาง มณฑล จำปาเพชร ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภาพที่ 3.2 ทางขึ้นด้านหน้าบ้าน ระเบียงได้ขยายคามีม้านั่งยาวตลอดระเบียงสำหรับนั่งเล่นได้

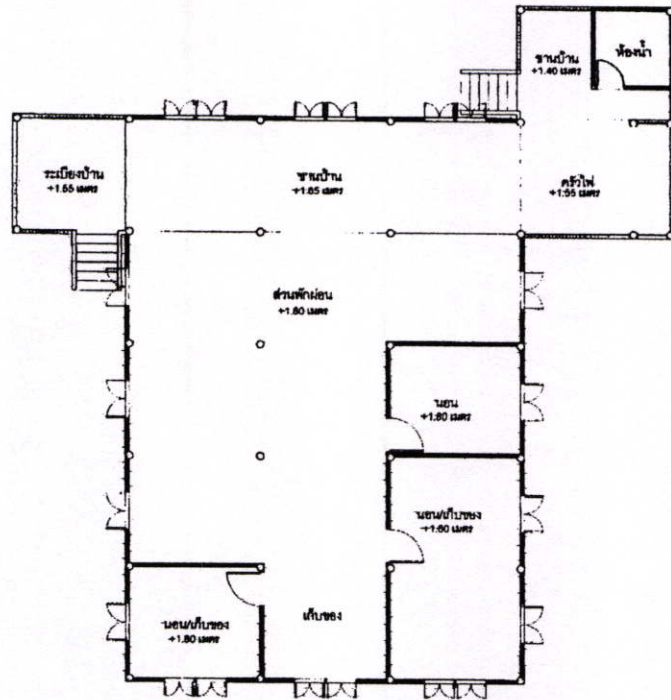
ภาพที่ 3.3 ส่วนครัวไฟ ผนังมีความสูงผนังเพียงครึ่ง

ภาพที่ 3.4 พื้นที่ใต้ถุนเรือน ใช้เก็บเครื่องมือในการทำเกษตรกรรมและใช้พักผ่อนด้วย

ภาพที่ 3.5 เจ้าของเรือน ยังมีอาชีพเสริมให้มีเรือยางล่องแก่งให้เช่าสำหรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

ภาพที่ 3.6 มังพื้นเรือน นางมณฑล จำปาเพชร

เจ้าของเรือน คือ นางมณฑล จำปาเพชร อายุ 55 ปี อาศัยอยู่กับสามี และหลานๆ อายุเรือน ประมาณ 60 ปี เป็นเรือนที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของครอบครัว โดยที่เจ้าของเรือนปัจจุบันก็เกิดที่เรือนหลังนี้ เจ้าของเรือนปัจจุบันและคนในครอบครัวยังคงมีอาชีพทำสวน สืบต่อกันมา จากการสอบถาม พบว่า ลักษณะของเรือนในปัจจุบันไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต นอกจากการซ่อมแซมตามสภาพเพื่อให้สามารถอยู่อาศัยได้เท่านั้น เช่น เปลี่ยนเสาเรือนจากไม้ มาเป็นเสาคอนกรีตสำเร็จรูปต่อด้วยเสาไม้เดิม หรือต่อเติมทางขึ้นด้านหน้า และเปลี่ยนรูปแบบบันไดทางขึ้น เพื่อให้ดูสวยงาม ต่อเติมในส่วนห้องน้ำ สำหรับการให้สอยนั้น ในส่วนใต้ถุนบ้านใช้เก็บเครื่องมือทางการเกษตร และยกพื้นไม้บางส่วนเพื่อให้นั่งเล่นพักผ่อนในช่วงกลางวัน

โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

โครงสร้างหลัก โครงหลังคา พื้นและผนังเป็นไม้ทั้งหมด ในส่วนเสาเรือนเปลี่ยนเป็นเสาคอนกรีต ภายหลัง ลักษณะเรือนเป็นเรือนทรงจั่ว มีชายคาปีกนกโดยรอบทั้ง 4 ด้าน ปัจจุบันหลังคามุงสังกะสี การวางเรือนตามแนวทิศตะวันออกและตะวันตก ขยายเรือนออกทางด้านข้างโดยหลังคาลาดลง ด้านท้ายสุดของเรือนขยายออกมาเป็นครัวไฟ และห้องน้ำ ติผนังด้วยโครงคร่าวไม้จริง ฝาไม้กระดาน ตามแนวนอนตีความสูงครึ่งหนึ่งของความสูงไม้โครงคร่าว เพื่อระบายอากาศในการประกอบอาหาร ตัวเรือนหลักพบว่าผนังทั้ง 4 ด้านมีช่องลมเป็นไม้ระแนง ระบายอากาศโดยรอบ

2. ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภาพที่ 3.7 ด้านข้างของเรือน

ภาพที่ 3.8 ห้องน้ำห้องส้วมอยู่ทางด้านข้าง

ตั้งอยู่บริเวณทางเข้าวัดบุญนาครักขิตาราม ใน ต.หินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จากการสอบถามพบว่าไม่มีผู้อยู่อาศัยในเรือนหลังนี้แล้ว

โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

ลักษณะของเรือนเป็นเรือนทรงจั่ว จั่วหลังคาตีไม้กระดานเป็นเกล็ดตามแนวนอน แขนกกลางเป็นไม้ตีแนวตั้ง หลังคาเป็นสังกะสีทั้งหมด ขานหน้าของเรือนหลักตีฝาไม้กระดานตามแนวนอนจนชนแนวหลังคา เชื่อมต่อเรือนทางด้านหน้า ผนังเรือนทุกด้านมีฝาไม้ระแนงสำหรับระบายอากาศ มีการขยายเรือนทางด้านข้างของเรือนหลัก ลักษณะเป็นเพิง ความสูง ใต้ถุนเรือนมีขนาดต่ำใช้เก็บของต่างๆไป จากสภาพปัจจุบันรอบๆได้ถุนเรือนมีน้ำท่วมขังโดยรอบ

3.บ้านนาย พิชิต สุมณฑา ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภาพที่ 3.9 บริเวณด้านหน้าบ้านของนายพิชิต สุมณฑา

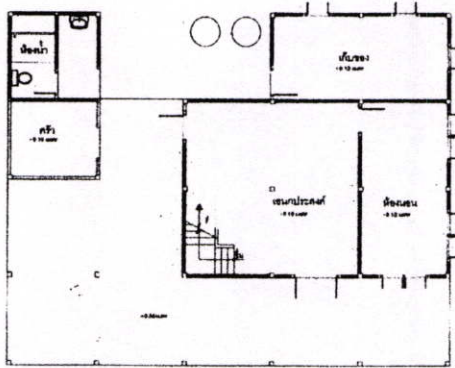
ภาพที่ 3.10 บริเวณรอบบ้าน ปลูกผลไม้

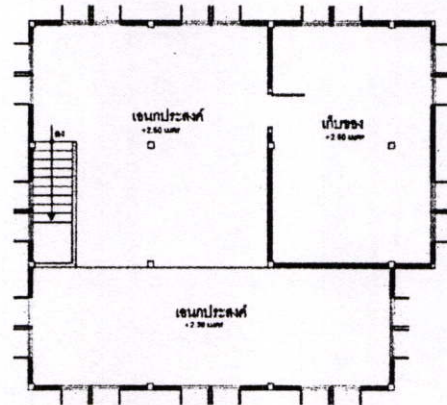
ภาพที่ 3.11 เสาเรือนประดับด้วยกรวด

ภาพที่ 3.12 ชั้นล่างต่อเติมเป็นที่พักอาศัย

ภาพที่ 3.13 ผังพื้นที่ชั้นล่าง

ภาพที่ 3.14 ผังพื้นที่ชั้นบน

เจ้าของเรือน คือ นายพิชิต สุมนธนา มีอาชีพหลัก คือ ทำสวนส้มโอ และได้เปิดให้บริการที่พักแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมทั้งค้าขายควบคู่ไปด้วย ปัจจุบันมีผู้อยู่อาศัย 3 คน คือ ภรรยาและ ลูก 1 คน ตัวเรือนมีอายุประมาณ 40 ปี เป็นเรือนครึ่งตึกครึ่งไม้ แต่เดิมเป็นเรือนไม้ชั้นเดียว ยกพื้นสูง สภาพในปัจจุบัน ได้มีการต่อเติมชั้นบน ส่วนที่เป็นระเบียบ ให้เป็นห้องเพิ่มเติม ในส่วนชั้นล่างได้ต่อเติมเป็นผนังก่ออิฐฉาบปูน มีห้องนอน 1 ห้อง และได้ต่อเติมในส่วนครัว และห้องน้ำ แยกออกจากตัวบ้านที่พักอาศัย ปัจจุบันชั้นบนไม่ได้ใช้งาน ปล่อยให้เป็นที่โล่ง ใช้ประโยชน์สำหรับเก็บของ และรับรองแขกของครอบครัวในบางครั้ง โดยใช้ชั้นล่างที่ต่อเติมใหม่ เป็นที่อยู่อาศัยมีห้องนอน 1 ห้อง ส่วนกลางเป็นห้องอเนกประสงค์

โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

ลักษณะเรือนชั้นบน เป็นเรือนหลังคาทรงจั่ว โครงสร้างไม้ ผนังตีเกล็ดไม้ตามแนวตั้ง มีระเบียบทางด้านหน้าลดระดับลงมา ซึ่งปัจจุบันได้ตีโครงไม้ ทำผนังสูงเป็นห้องเพิ่มเติมไปแล้ว ในส่วนชั้นล่างที่ทำการต่อเติม เป็นอาคารก่ออิฐฉาบปูน ด้านหน้าตกแต่งผนังส่วนประตูทางเข้าการกรุผนังด้วยกระเบื้องน้ำ และยังสามารถตกแต่งในส่วนของเขาหน้าเรือนทั้งหมด ชั้นล่างแบ่งเป็นห้องนอน 1 ห้อง ผนังทาสี พื้นปูกระเบื้องเซรามิก สีเขียว มีลวดลาย ด้านหลังมีห้องว่างที่ใช้เก็บของ มีห้องครัวและห้องน้ำ แยกออกจากตัวบ้านที่พักอาศัย ผนังห้องครัวช่วงล่างก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสี ผนังช่วงบนเป็นไม้ระแนงตีทแยง ซัดกันเป็นลายข้าวหลามตัด มีหน้าต่างระบายอากาศแบบบานกระทุ้ง ด้านหลังห้องครัวเป็นห้องน้ำ/ห้องส้วม

4. บ้านนาย จรัส กิ่งรัตน์ ตำบลหินตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภาพที่ 3.15 ด้านหน้าเรือน นาย จรัส กิ่งรัตน์เป็นเรือนหลังคาจั่ว ฝั่งซ้ายด้านหนึ่งยาวออกมา

ภาพที่ 3.16 บันไดขึ้นตัวเรือน อยู่ในชายคา

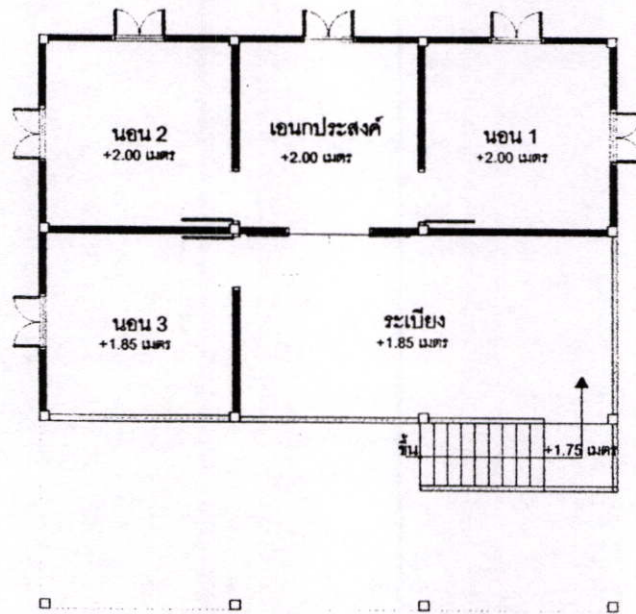
ภาพที่ 3.17 ลูกทรงไม้ ส่วนระเบียง

ภาพที่ 3.18 เนื่องจากปัญหาปลวก มีการซ่อมแซมโดยใช้เสาปูนช่วงล่าง

ภาพที่ 3.19 ใต้ถุนเรือน ยังคงใช้พักผ่อนในช่วงกลางวัน

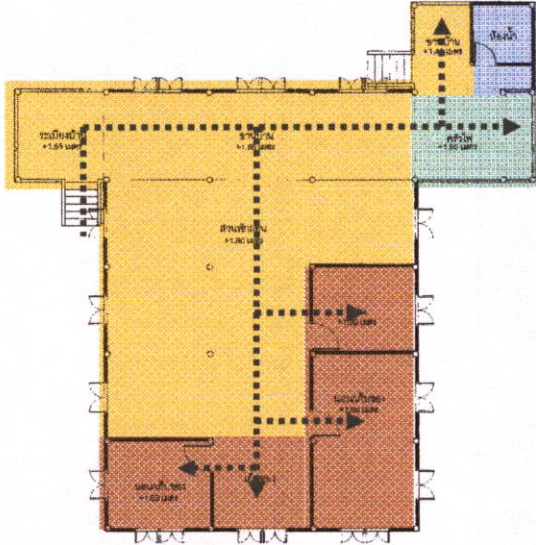
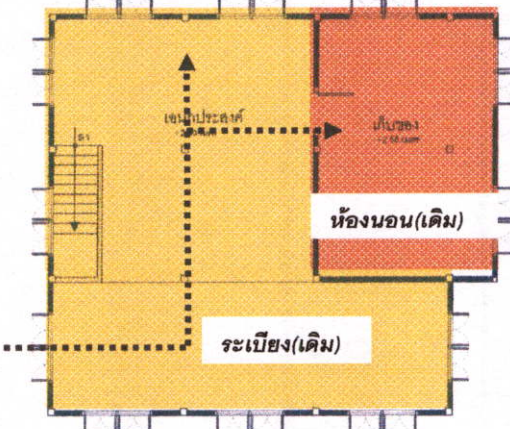
ภาพที่ 3.20 ผังพื้นบ้านชั้นบน

ปัจจุบัน ผู้ดูแลเรือนหลังนี้ นาย จรัส กิ่งรัตน์ มีอาชีพ รับจ้างทำสวนลونغกอง โดยอาศัยอยู่กับ ภรรยาและลูกชาย 1 คน ในช่วงลونغกองให้ผลผลิตนอกจากจะตั้งแผงขายด้านหน้าบ้าน ยังให้นักท่องเที่ยวเข้ามาดูในสวนด้วย เนื่องจากเป็นสวนลونغกองเก่าแก่ที่สุดในบริเวณนี้ โดยเจ้าของสวนได้ริเริ่มนำ เมล็ดลونغกองจากภาคใต้มาปลูกในช่วงประมาณปี พ.ศ.2500 ตัวเรือนชั้นบนมี 3 ห้องนอน มีห้องน้ำ อยู่ด้านล่าง ชั้นล่างของตัวเรือนใช้พักผ่อน ในช่วงกลางวัน และยังใช้ทำครัวด้วย โดยแบ่งการใช้งานในแต่ละส่วนด้วยเครื่องเรือน จะเห็นได้จากการผูกเปลยวนไว้ด้านหน้าใกล้บันไดทางขึ้นเรือน และมีตู้กับข้าว และเตาแก๊ส ในส่วนด้านหน้าห้องน้ำ

โครงสร้างและวัสดุก่อสร้าง

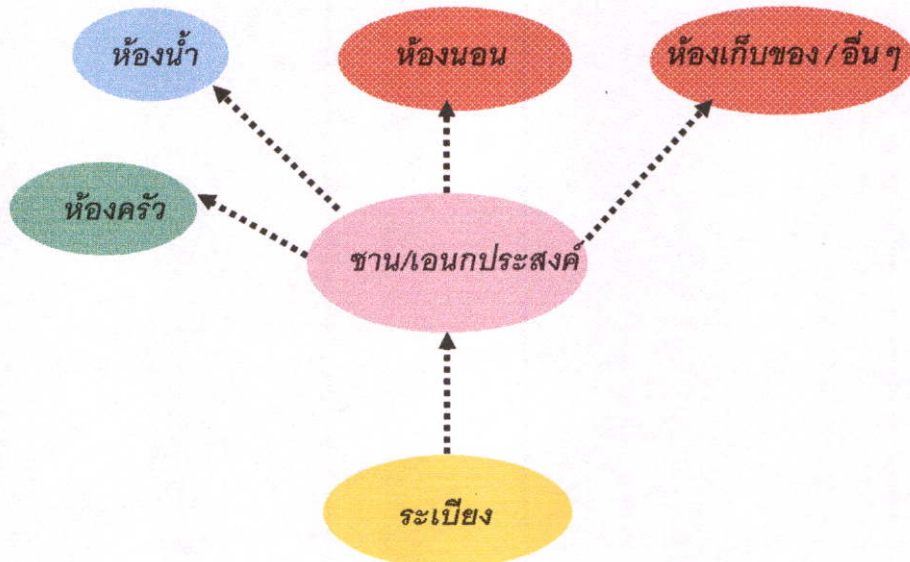
เป็นเรือนหลังคาทรงจั่ว โครงหลังคาไม้ มุงแผ่นสังกะสี ความยาวเรือน 3 ช่วงเสา ด้านหน้ามี ระเบียงยาวตามความยาวของเรือน แบ่งห้องชั้นบนเป็น 3 ห้องนอน โดยห้องนอนอีก 1 ห้องอยู่ในส่วนของระเบียง ผนังเป็นไม้ตีเกล็ดตามแนวนอน มีหน้าต่างทุกช่วงเสา หน้าต่างเป็นบานไม้แต่มีช่องแสง ด้านบน ผนังบางช่วงจะมีช่องระบายอากาศ เป็นไม้ระแนงอยู่ด้านบน ชายคาด้านหน้าเรือนทิ้งชายยาวกว่าอีกด้าน มีบันไดอยู่ในชายคา เป็นบันไดโครงสร้างไม้ ราวระเบียงเป็นไม้ระแนง ห้องน้ำ อยู่ชั้นล่าง เป็นตัวเรือน ครึ่งตึกครึ่งไม้ ครัวอยู่ทางด้านหน้าห้องน้ำ แต่เดิมกันด้วยไม้ระแนงตีทแยงลาย ข้าวหลามตัด แต่ได้รื้อออกไปแล้วเนื่องจากปัญหาปลวก เสาเรือนเดิมเป็นเสาไม้ แต่เนื่องจากปลวก เลย ได้ทำการตัดเสาช่วงล่างทิ้งและใช้เสริมด้วยเสาปูนแทน นอกจากนี้ยังได้ลาดพื้นชั้นล่างเป็นคอนกรีต ทั้งหมด

ตารางที่ 3.2 แสดงการเปรียบเทียบผังพื้นเรือนเกษตรกร จากการสำรวจ

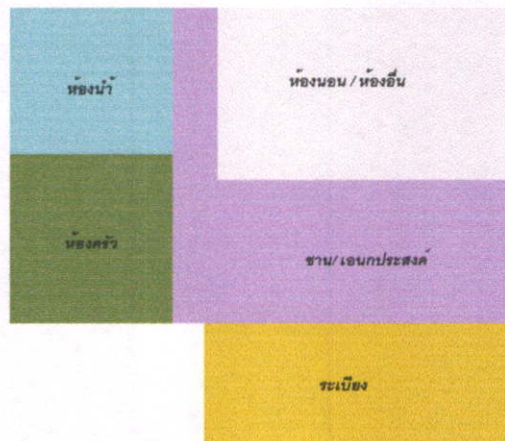
ลำดับที่	ผังพื้น	รายละเอียด
1	 <p>● พื้นที่เปิด ระเบียง / ชานบ้าน ● พื้นที่ปิด/ ห้องนอน หรือ เก็บของ ● ห้องน้ำ/ ห้องส้วม ● ห้องครัว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระเบียง/ ชานบ้าน จะมีหลังคาคลุมทั้งหมด 2. ระเบียง/ ชานบ้าน เป็นพื้นที่เชื่อมไปสู่พื้นที่ส่วนอื่นๆ ของบ้าน 3. มีทางขึ้นแยกต่างหากในส่วนของห้องน้ำ/ ห้องส้วม 4. พื้นที่ปิด เช่น ห้องนอน/ ห้องเก็บของ จะอยู่ส่วนด้านในสุดของบ้าน 5. ระดับความสูงของพื้นในแต่ละส่วน มีความแตกต่างกัน 6. มีการใช้งานประโยชน์ พื้นที่ชั้นล่าง แต่ไม่มีการต่อเติม
2	 <p>ผังพื้นที่ชั้นที่ 2 (หมายเหตุ: เปรียบเทียบเฉพาะผังเรือนเดิม)</p> <p>● พื้นที่เปิด ระเบียง / ชานบ้าน ● พื้นที่ปิด/ ห้องนอน หรือ เก็บของ ● ห้องน้ำ/ ห้องส้วม ● ห้องครัว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระเบียง/ ชานบ้าน จะมีหลังคาคลุมทั้งหมด 2. ระเบียง/ ชานบ้าน เป็นพื้นที่เชื่อมไปสู่พื้นที่ส่วนอื่นๆ ของบ้าน 3. พื้นที่ปิด เช่น ห้องนอน/ ห้องเก็บของ จะอยู่ส่วนด้านในสุดของบ้าน 4. ระดับความสูงของพื้นในแต่ละส่วน มีความแตกต่างกัน 5. มีการใช้ประโยชน์ พื้นที่ชั้นล่าง โดยได้ต่อเติมเป็นที่อยู่อาศัยเพิ่มเติม

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ผังพื้น	รายละเอียด
3	<p>● พื้นที่เปิด ระเบียง / ชานบ้าน ● พื้นที่ปิด/ห้องนอน หรือ เกือบของ ● ห้องน้ำ/ห้องส้วม ● ห้องครัว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระเบียง/ ชานบ้าน จะมีหลังคาคลุมทั้งหมด 2. ระเบียง/ ชานบ้าน เป็นพื้นที่เชื่อมไปสู่พื้นที่ส่วนอื่นๆ ของบ้าน 3. ระดับความสูงของพื้นในแต่ละส่วน มีความแตกต่างกัน 4. มีการใช้งานประโยชน์ พื้นที่ชั้นล่าง แต่ไม่มีการต่อเติม 5. ห้องน้ำอยู่ชั้นล่าง แยกออกจากตัวเรือน

ภาพที่ 3.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ส่วนต่างๆ ภายในบ้าน

ภาพที่ 3.22 แสดงผังพื้น แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ในส่วนต่างๆในบ้าน

จากการศึกษาผังพื้น และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน และวัสดุ ของบ้านพักเกษตรกร จำนวน 3 หลัง จะพบว่า

1. มีระเบียงอยู่ทางด้านหน้า โดยเป็นระเบียงที่มีชายคาคลุม ราวลูกกรงเป็นระแนงไม้ หรือ ลูกกรงไม้กลึง พบว่ามีม้านั่งไม้ยาวติดกับระเบียงใช้สำหรับนั่งเล่นพักผ่อน ระเบียงเป็นโครงสร้างไม้ ปูพื้นด้วยไม้กระดาน
2. บ้านใต้ทางขึ้น เป็นบ้านใต้แบบ I-SHAPE เป็นบ้านใต้โครงสร้างไม้ และเพื่อแก้ปัญหาปลวกกินไม้ ดินบ้านใต้ จะพบว่ามีการทำเป็นแท่นคอนกรีต หรือ ลาดพื้นคอนกรีตทั้งหมด
3. หลังคาเป็นทรงจั่ว ความสูงชันไม่สูงมาก เป็นโครงสร้างไม้ และ ใช้วัสดุมุงหลังคาแตกต่างกันออกไป เช่น สังกะสี หรือ กระเบื้องลอนคู่ แต่ไม่พบว่ามีการใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติ ภายในบ้านไม่มีมีฝ้าเพดาน ทำให้สามารถมองเห็นโครงสร้างของหลังคา
4. ชานบ้านอยู่ถัดเข้ามาจากระเบียง ในปัจจุบันใช้เป็นพื้นที่อเนกประสงค์ เช่น นั่งดูโทรทัศน์ รับประทานอาหาร หรือ นอนหลับพักผ่อน โดยมีระดับความสูงของพื้นสูงกว่าระเบียง ประมาณ 20-25 เซนติเมตร และเป็นโครงสร้างไม้ ปูพื้นด้วยไม้กระดาน
5. ห้องนอน โดยส่วนมากจะใช้สำหรับเก็บของ หรือไว้รับรองญาติมิตร จะพบว่าส่วนมากจะนอนกางมุ้ง ในบริเวณชานบ้าน/อเนกประสงค์มากกว่า

6. ห้องครัว และห้องน้ำ จะอยู่แยกออกจากตัวเรือนหลัก โดยมีระเบียงหรือชานบ้านเชื่อมหรืออาจจะอยู่ที่ชั้นล่างของบ้าน ในส่วนบ้านของเกษตรกรที่มีการต่อเติมชั้นล่างเป็นที่อยู่อาศัย พบว่าตำแหน่งห้องครัวจะอยู่แยกออกจากตัวบ้าน โดยมีหลังคาเชื่อมถึงกัน ในส่วนภายในห้องน้ำ จะพบว่ามีการใช้ภาชนะเก็บน้ำ เช่นถังพลาสติกขนาดใหญ่ โถงน้ำ หรือก้ออิฐฉาบปูนเป็นแท่งกักเก็บน้ำไว้อาบ มากกว่าใช้ฝักบัวอาบน้ำ สุขภัณฑ์มีใช้ทั้งแบบนั่งยองและนั่งราบ พื้นและผนังพบว่า มีทั้งฉาบปูนเรียบไม่ถูกระเบื้อง พื้นคอนกรีตหยาบ หรือถูกระเบื้องทั้งพื้น และผนัง
7. ใต้ถุนเรือน ยังคงมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ เช่นใช้เก็บเครื่องมือที่ใช้ในการทำเกษตรกรรม หรือของใช้อื่นๆ นอกจากนี้ ยังใช้นั่งเล่นพักผ่อนในช่วงกลางวัน ในบ้านบางหลังพบว่า ใช้พื้นที่ชั้นล่างทำครัวด้วย พบว่าสวนพื้นที่ชั้นล่างยังมีบางหลังเป็นพื้นดินอัดแน่น ในขณะที่เจ้าของบ้าน บางหลังได้ปรับปรุงเป็นพื้นคอนกรีตทั้งหมดเพื่อป้องกันปลวกกัดกินโครงสร้างบ้าน
8. เนื่องจากโครงสร้างของบ้านเป็นโครงสร้างไม้ วัสดุที่ใช้จะพบว่าใช้ไม้เป็นส่วนมาก และเป็นไม้สีธรรมชาติ โดยมีการทาน้ำยาเคลือบสีไม้ทำให้ไม้มีสีเข้มขึ้น ในบ้านบางหลัง ที่มีการปรับปรุงต่อเติม จะมีการประดับตกแต่ง เช่น ใช้หินกรวดแม่น้ำประดับผนัง และเสาเรือน เป็นต้น

3.4.2 การเลือกที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ในการทำการสำรวจที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยการสุ่มเลือก สถานที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก ด้วยการวัดขนาดพื้นที่บ้านพัก ถ่ายภาพภายนอก และภายในอาคาร รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และได้แจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักค้างแรม ด้วยจำนวน 40 ชุด ต่อสถานที่พักแรม ได้แก่

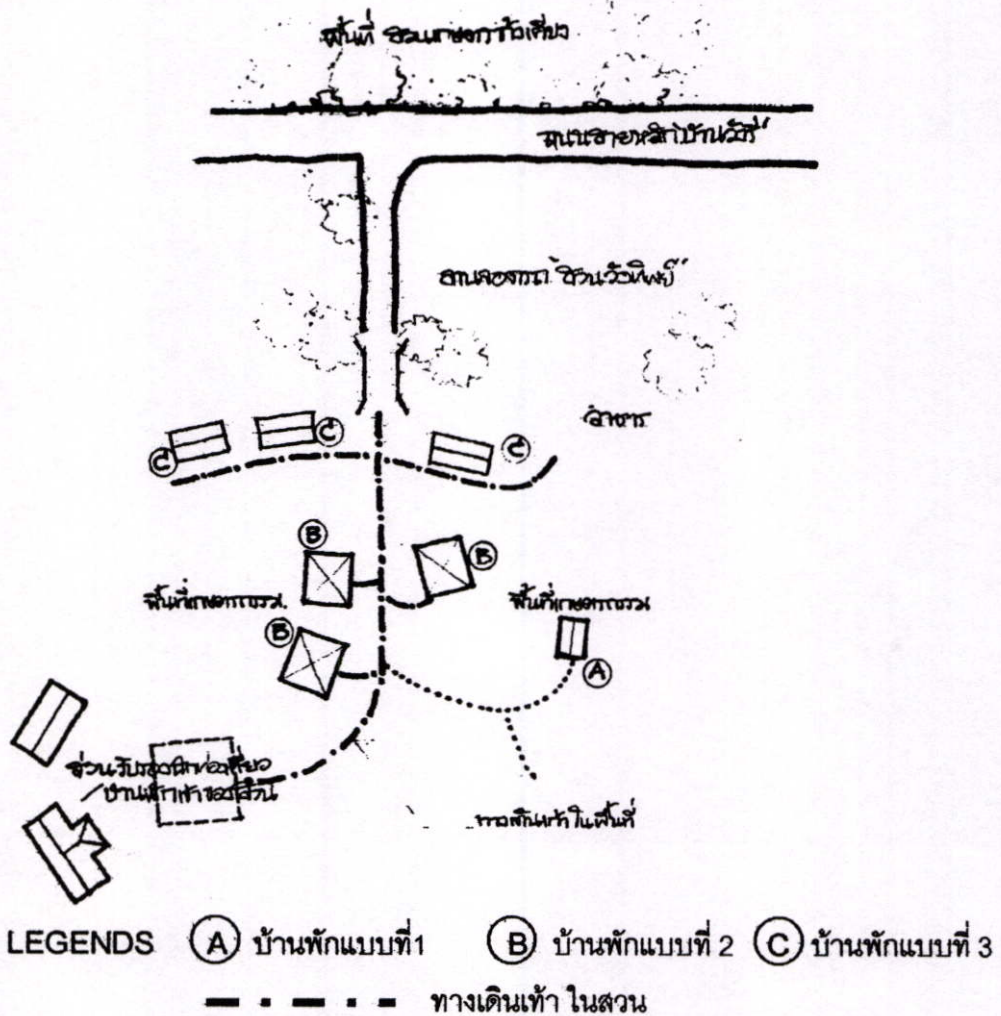
ลำดับที่	บ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	จำนวนของแบบสอบถาม
1	สวนวังทิพย์	40
2	กลุ่มท่าด่านโฮมสเตย์	40
3	บ้านสวนขวดแก้ว	40
4	บ้านสวนสายสมร	40
รวม		160

3.4.3 นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เพื่อต้องการศึกษาถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในระหว่างการเข้าพัก กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยว และความพึงพอใจที่มีผลต่อการเลือกเข้าพักของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบบ้านพัก และปรับปรุงบ้านพักเดิมที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3.4.4 ข้อมูลทั่วไป และ ลักษณะทางกายภาพ สวนวังทิพย์

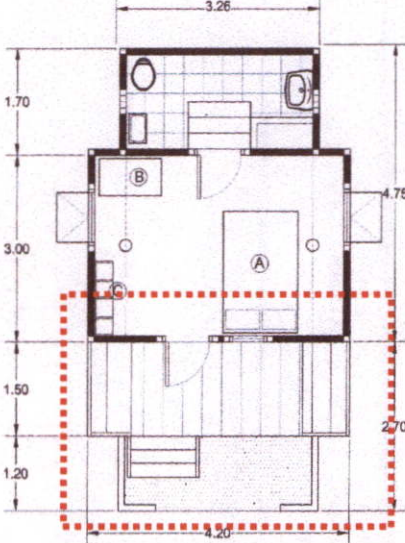

สวนวังทิพย์ ตั้งอยู่ที่ จ.นครนายก ผลผลิตทางการเกษตรได้แก่ ดอกดาหลา โดยเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษา วิธีการปลูก และการตัดดอกดาหลา รวมทั้งการนำดอกดาหลาไปแปรรูปทางการเกษตร เช่น การนำดอกดาหลามาทำอาหารให้นักท่องเที่ยวได้รับประทาน นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเที่ยวชมแบบไปเช้า-เย็น กลับหรือ พักค้างแรมภายในสวนได้

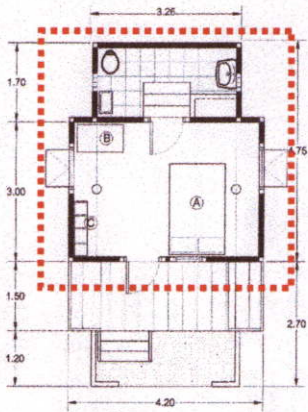

ภาพที่ 3.23 แสดงผังบริเวณ สวนวังทิพย์

บ้านพัก แบบที่ 1 ตัวเรือนเป็นแบบยกพื้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน หลังคาหน้าจั่ว โครงไม้มุงหลังคาด้วยหญ้าแฝก ตัวเรือนตีฝาไม้ตามแนวนอน พื้นเรือนไม้กระดาน มีระเบียงนั่งเล่นด้านหน้า พื้นระเบียงไม้ไผ่ มีเก้าอี้นั่งเล่นสร้างติดระเบียง ห้องน้ำอยู่ทางด้านหลัง พื้นกรุกระเบื้อง และผนังทาสี ช่องแสงใช้อลูมิเนียม หลังคามุงด้วยหญ้าแห้ง

ตารางที่ 3.3 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว สวนวังทิพย์ แบบที่ 1

พื้นที่สวนระเบียง	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	6.3 ตารางเมตร
 <p data-bbox="294 991 559 1078">ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1</p>	 <p data-bbox="869 991 1156 1034">ระเบียงบ้านด้านหน้าบ้านพัก</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
<ol style="list-style-type: none"> 1. บันไดทางขึ้น 2. ราวกันตก 3. พื้น 4. ราวกันตก 5. เก้าอี้นั่ง 6. พนักพิง 7. ฝ้าเพดาน 	<p>ลูกนอนไม้แผ่น ลูกตั้งไม้</p> <p>-</p> <p>ไม้ไผ่</p> <p>ไม้ไผ่</p> <p>ไม้ไผ่</p> <p>ไม้ฉำฉา</p> <p>โครงหลังคาไม้ไผ่/ มุงด้วย ตับหญ้า</p>	<p>สีธรรมชาติ</p> <p>-</p> <p>สีธรรมชาติ</p> <p>สีธรรมชาติ</p> <p>สีธรรมชาติ</p> <p>สีธรรมชาติ</p> <p>สีธรรมชาติ</p>

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

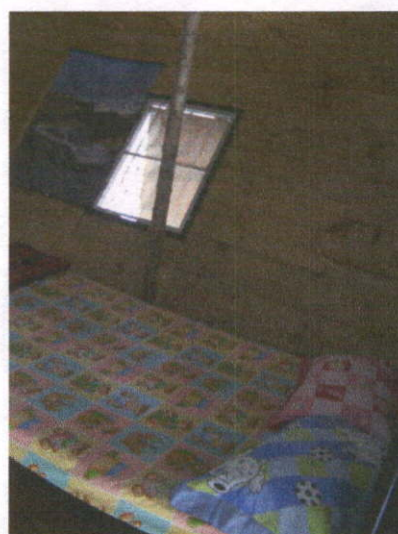
พื้นที่ส่วนห้องพัก	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	11.6 ตารางเมตร
 <p>ผังพื้นที่แสดงส่วนห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องน้ำ</p>
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	ไม้กระดาน	สีธรรมชาติ
2. ผนัง	ฝาไม้ฉำฉา ติดตามแนวนอน	สีธรรมชาติ
3. ฝ้าเพดาน	ไม้อัด กรุทับด้วยแผ่นพลาสติกพิมพ์ลาย ท้องฟ้า	
4. ประตู	บานโครงไม้เนื้อแข็ง กรุไม้อัด	สีธรรมชาติ
5. หน้าต่าง	บานไม้/แบบบานกระทุ้ง	สีธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	4.5 ตารางเมตร
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กรูกระเบื้อง ขนาด8"x8"	พื้นสีฟ้า /ลายสีน้ำเงิน
2. ผนัง	ก่ออิฐ/ฉาบปูนเรียบ ทาสี	สีเขียวอมฟ้า
3. ช่องแสง/หน้าต่าง	อิฐแก้ว	-
4. ประตู	บานโครงไม้เนื้อแข็ง กรุไม้อัด/ทาสี	สีเขียว
5. ฝ้าเพดาน	แผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์	สีธรรมชาติ
6. สุขภัณฑ์	-	สีขาว
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		
	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	22.5 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.4 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว สวนวังทิพย์ แบบที่ 1

เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
เตียงนอน	โครงเหล็ก / ทำสีพ่นสีดำ ขนาด 1.50x2.00x0.45 เมตร	1
พูกนอน	ขนาด 1.50x2.00x0.20 เมตร	1
โต๊ะ	โครงขาจักรเย็บผ้า / TOP ไม้อัดทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.50x.080x.080 เมตร	1
ชั้นวางของยึดติดผนัง	ไม้อัด ปิดสับขอบไม้ / ทำสีธรรมชาติ ขนาด .045x1.00x 0.35เมตร	1
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง	

ภาพที่ 3.24 ด้านหน้าบ้าน

ภาพที่ 3.25 ในห้องพัก

ภาพที่ 3.26 แสดงเครื่องเรือน

ภาพที่ 3.27 แสดงฝ้าเพดานในห้องนอน

ภาพที่ 3.28 สุขภัณฑ์แบบนั่งราบ /
ใช้น้ำราด

ภาพที่ 3.29 ส่วนอ่างล้างหน้า
และอาบน้

ตารางที่ 3.5 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

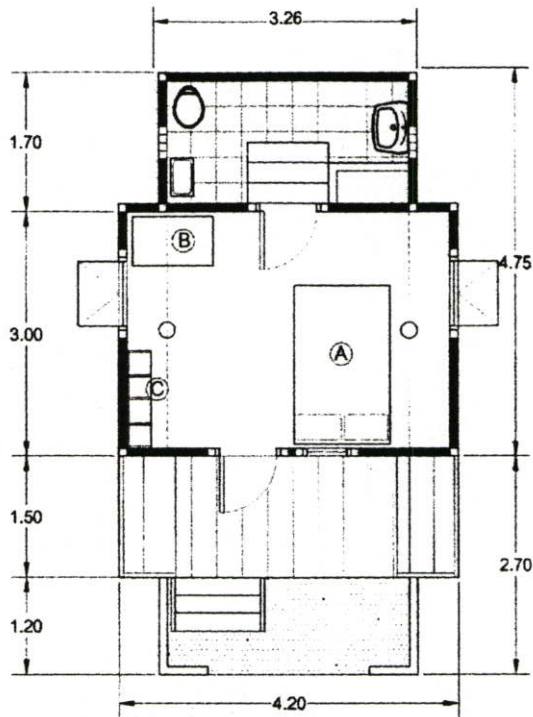
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

- พบว่าระดับความสูงของพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆในบ้านแตกต่างกัน เช่น ระเบียงลดระดับต่ำกว่าพื้นที่เอนกประสงค์ ระดับพื้นห้องน้ำต่ำกว่าพื้นระเบียง และพื้นที่เอนกประสงค์
- พื้นที่เอนกประสงค์ในบ้านพักเกษตรกรและในบ้านพักนักท่องเที่ยวถูกแบ่งการใช้งานออกด้วยการกำหนดเครื่องเรือนในส่วนนั้นๆ
- ตำแหน่งของห้องอาบน้ำ/ห้องส้วม อยู่ส่วนด้านในสุดของบ้านพัก

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

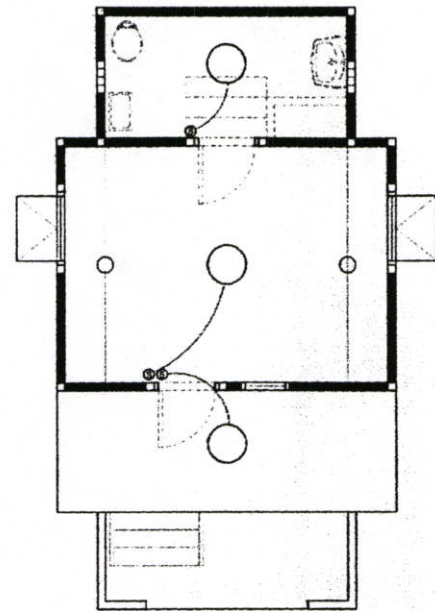
- วัสดุจากธรรมชาติยังคงถูกนำมาใช้ เช่น ไม้มาใช้ทำโครงสร้าง, พื้นเรือน และ ฝาบ้าน
- พบการนำวัสดุจากธรรมชาติในพื้นที่มาใช้ เช่น ไม้ไผ่

FURNITURE LAYOUT

LEGENDS

- (A) เบาะนอนโครงเหล็กเคลือบสี
1.50x2.00x0.45 M.
(B) โต๊ะ 0.50x0.80x0.80 M.
(C) ชั้นวางของติดผนัง 0.45x1.00x0.35 M.

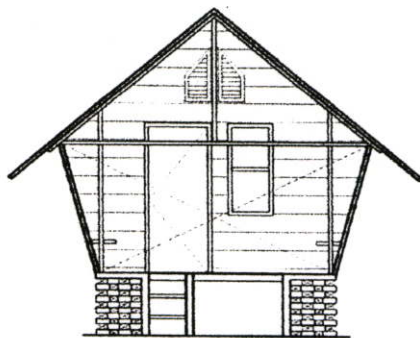

REFLECTED CEILING PLAN

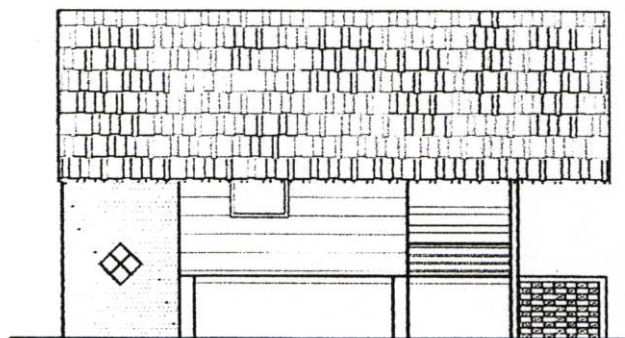
LEGENDS

- โคมไฟติดตั้งฝ้าเพดาน
Ⓢ สวิตช์ไฟ

ภาพที่ 3.30 แสดงผังเครื่องเรือน และ ผังไฟฟ้า ของบ้านพัก แบบที่ 1

FRONT ELEVATION

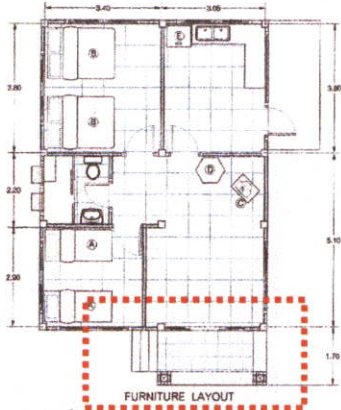

SIDE ELEVATION

ภาพที่ 3.31 แสดงรูปด้านหน้า และด้านข้าง ของบ้านพัก แบบที่ 1

บ้านพัก แบบที่ 2 ตัวเรือนแบบยกพื้นมีระเบียงด้านหน้า พร้อมที่นั่งเล่น ก่อคสล. ที่นั่งกรุหินธรรมชาติ พื้นปูกระเบื้อง หลังคาหน้าจั่ว มุงกระเบื้องลอนคู่ ตัวอาคารก่ออิฐ ฉาบปูนเรียบทาสี ผนังภายนอกบางส่วน ประดับด้วยฝาไม้สังเคราะห์ และหินเลียนแบบธรรมชาติ ภายในผนังทาสี พื้นกรุกระเบื้องสีเรียบ ขนาด30x30ซม. ฝ้าเพดานกรุฝ้ายิปซัม ฉาบเรียบ ภายในตัวเรือน แบ่งออกเป็น ห้องเอนกประสงค์ ห้องครัว ห้องน้ำ 1ห้อง ห้องนอน 2ห้อง ภายในห้องนอนติดเครื่องปรับอากาศ

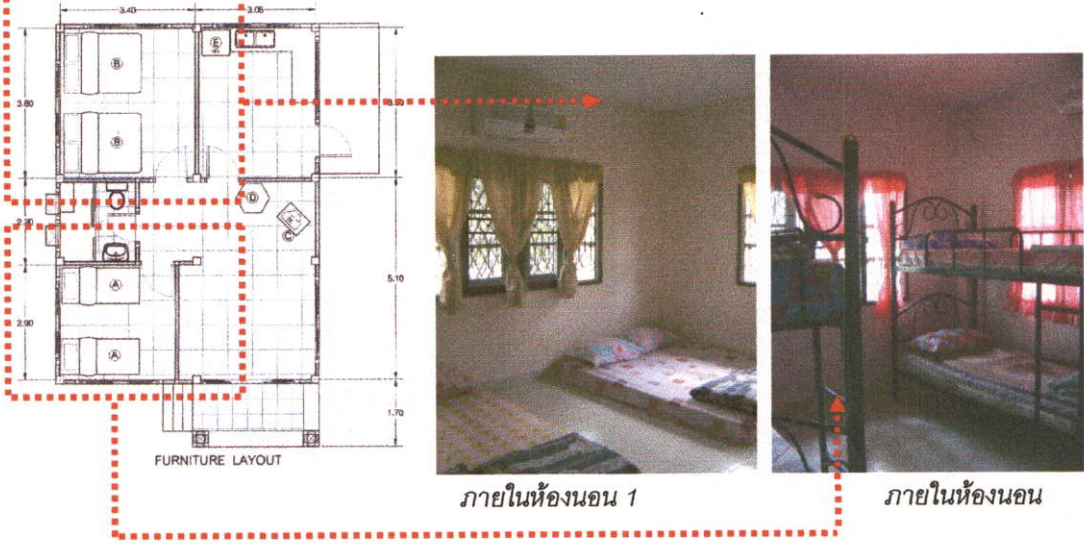
ตารางที่ 3.6 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 2 สนวนวังทิพย์

พื้นที่ส่วนระเบียง	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	5.2 ตารางเมตร
 <p>ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 2</p>	 <p>ระเบียงบ้านด้านหน้าบ้านพัก</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. บันไดทางขึ้น	ค.ส.ล.	สีธรรมชาติ
2. ราวกันตก	-	-
3. พื้น	กระเบื้อง ขนาด0.30x0.30 เมตร	สีขาว
4. เก้าอี้ที่นั่งเล่น	ค.ส.ล. / กรุหินธรรมชาติ	สีขาวเทา/เกล็ดดำ
5. ฝ้าเพดาน	ไม้ระแนง ทาสี	สีขาว

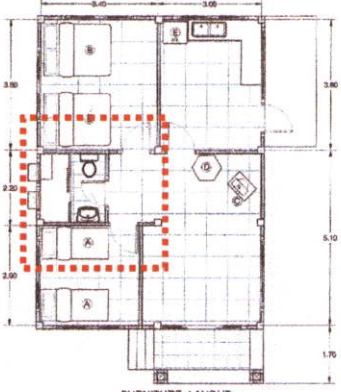

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	19.2 ตารางเมตร
 <p>FURNITURE LAYOUT</p> <p>ผังพื้นที่แสดงส่วนห้องอเนกประสงค์ และ ห้องครัว</p>	 <p>พื้นที่อเนกประสงค์</p>	 <p>ห้องครัว</p>
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น 2.ผนัง 3.ฝ้าเพดาน 4.ประตู 5. หน้าต่าง	กระเบื้องขนาด 0.30x0.30 เมตร ก่ออิฐ/ฉาบเรียบ ทาสี/ บัวไม้ ฝ้ายิปซัมบอร์ด /ฉาบเรียบทาสี กรอบบานไม้/ลูกฟักกระฉก กรอบบานไม้/ลูกฟักกระฉก	สีครีม สีครีม/บัวไม้สีธรรมชาติ สีขาว สีขาว สีขาว
พื้นที่ส่วนห้องครัว	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	11 ตารางเมตร
1. พื้น 2. ผนัง 3. ฝ้าเพดาน 4. ประตู 5. หน้าต่าง	กระเบื้องขนาด 0.30x0.30 เมตร กระเบื้องขนาด 0.20x0.20 เมตร ฝ้ายิปซัมบอร์ด ฉาบเรียบ ทาสี กรอบบานไม้/ลูกฟักไม้ กรอบบานไม้/ลูกฟักกระฉกใส	สีขาว สีขาว สลับ สีเขียว สีขาว สีธรรมชาติ สีธรรมชาติ

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องนอน	ห้องที่ 1 ขนาดพื้นที่ใช้สอย ห้องที่ 2 ขนาดพื้นที่ใช้สอย	13 8.4	ตารางเมตร ตารางเมตร
<p data-bbox="238 438 489 471">ผังพื้นที่แสดงส่วนห้องนอน</p> <p data-bbox="681 974 863 1006">ภายในห้องนอน 1</p> <p data-bbox="1109 974 1276 1006">ภายในห้องนอน</p>			
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้องขนาด 30x30	สีขาว	
2. ผนัง	ผนังก่ออิฐ/ฉาบเรียบทาสี	สีขาว	
3. ฝ้าเพดาน	ฝ้ายิปซัมบอร์ด ฉาบเรียบทาสี	สีขาว	
4. ประตู	กรอบบานไม้/ลูกฟักไม้	สีธรรมชาติ	
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้/ลูกฟักกระจกใส	สีธรรมชาติ	

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	3.8	ตารางเมตร
 <p>FURNITURE LAYOUT</p> <p>ผังพื้นที่แสดงส่วนห้องน้ำ</p>	 <p>ภายในห้องน้ำใช้กระจก ตกแต่งบริเวณพื้น</p>		
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้อง/ หินกรวดแม่น้ำ	กระเบื้องสีขาว/ หินกรวดคละสี	
2. ผนัง	กระเบื้อง	สีขาว / สลับสีฟ้า	
3. ฝ้าเพดาน	ฝ้ายิปซัมบอร์ด ฉาบเรียบทาสี	กรวยเชิง สีครีม/สลับ สีน้ำตาล	
4. ประตู	กรอบบานไม้/ ลูกฟักไม้	สีขาว	
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ / ลูกฟักกระจกฝ้า	สีธรรมชาติ	
	ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง	สีธรรมชาติ	
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		ขนาดพื้นที่ใช้สอย	60.6 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.7 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 2

เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
เตียงนอน 2 ชั้น	โครงเหล็ก / ทำสีพ่นสีดำ ขนาด 1.00 x2.00x1.50 เมตร	2
พูกนอน	ขนาด 1.00x2.00x0.20 เมตร	4
พูกนอน	ขนาด 1.50x2.00x0.20 เมตร	2
ที่วางโทรทัศน์	โครงขาจักรเย็บผ้า / TOP ไม้อัดทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.50x.070x0.80 เมตร	1
ตู้ใส่ของโชว์ ทรง6เหลี่ยม	ขนาด 0.80x1.80 เมตร	1
เตาประกอบอาหาร	เตาไฟฟ้า 2 หัว	1
ตู้เย็น	ตู้เย็นแบบบานเปิดเดียว ขนาด 0.55x0.60x1.35 เมตร	1
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง	
ผ้าม่าน	ติดตั้งเฉพาะในห้องนอน ห้องนอน ที่1 สีขาวครีม ห้องนอน ที่2 สีชมพู	
เครื่องปรับอากาศ	เครื่องปรับอากาศ ชนิด WALL TYPE ติดตั้งเฉพาะในห้องนอน	2
โทรทัศน์		1
กระจกเงา	กระจกเงาติดผนัง ในห้องน้ำ ขนาด 0.60x 1.20 เมตร	1
บานเลื่อนห้องอาบน้ำ	บานเลื่อน กรอบบานUPVC / ลูกฟักแผ่นอกสีลิค แบบซุ่น	1

ภาพที่ 3.32 ด้านหลังบ้านพักแบบที่ 2

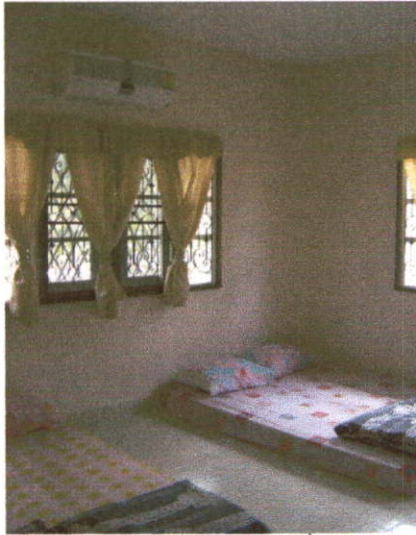
ภาพที่ 3.33 ด้านหน้าบ้านพักแบบที่ 2

ภาพที่ 3.34 พื้นที่อเนกประสงค์ สามารถนั่ง
กับพื้นเรือนได้

ภาพที่ 3.35 ภายในห้องครัวมีอุปกรณ์
เช่นอ่างล้าง ตู้เย็น เต้า

ภาพที่ 3.36 ในห้องนอนห้องที่1 ใช้พู่กันนอน
กับพื้นเรือน

ภาพที่ 3.37 ในห้องนอนห้องที่2 ใช้เตียง2ชั้น

ภาพที่ 3.38 ในห้องน้ำ มีฉากกันอาบน้ำ

ตารางที่ 3.8 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

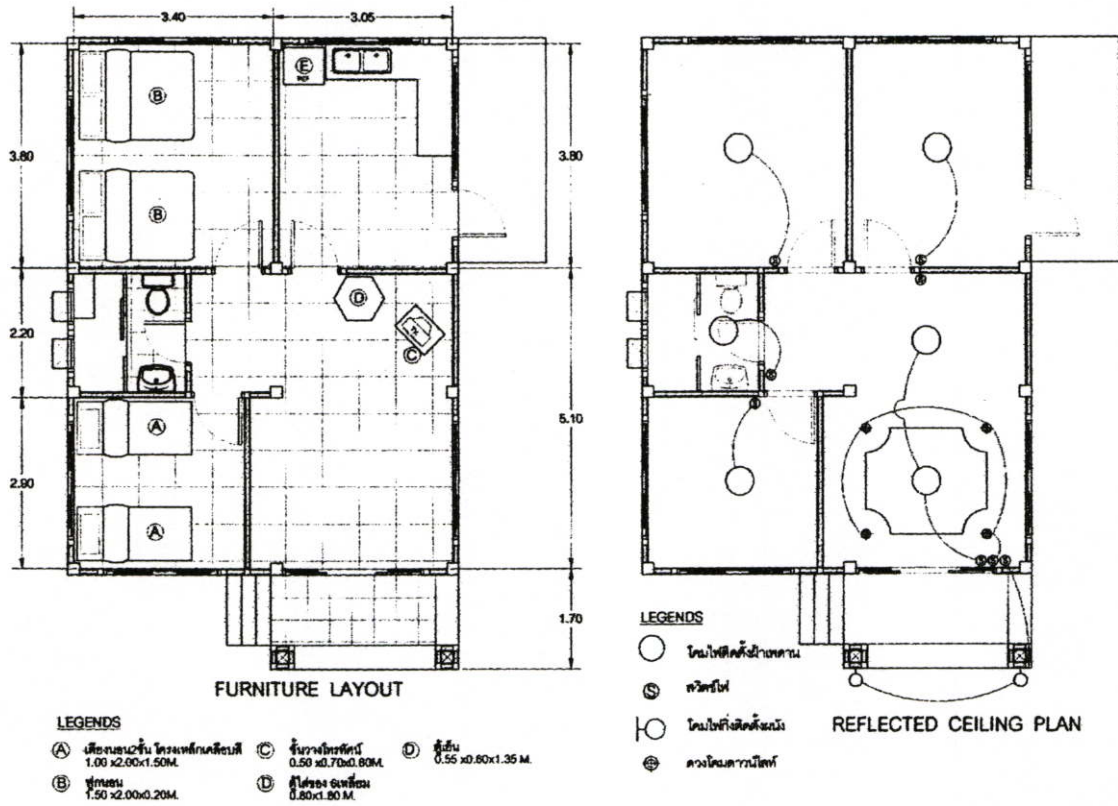
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

1. บ้านพักนักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัย ยังคงมีการเชื่อมพื้นที่เอนกประสงค์และระเบียงบ้าน ด้วยการใช้นานเปิดแบบกว้างเพื่อให้ทั้ง2ส่วนดูต่อเนื่องกัน ในขณะที่บ้านในท้องถิ่นเชื่อมพื้นที่ 2ส่วนด้วยกัน และใช้การลดระดับแยกพื้นที่
2. บ้านพักนักท่องเที่ยวในส่วนของห้องครัว มีระเบียงโล่งสำหรับซักล้างอยู่ด้านหลัง

ในส่วนวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

1. บ้านพักนักท่องเที่ยว ไม่มีการนำวัสดุจากธรรมชาติมาใช้ แต่กลับพบว่ายังคงนำวัสดุเลียนแบบธรรมชาติมาใช้ คือ ฝาไม้สังเคราะห์นำมาประดับผนังอาคารภายนอก หินธรรมชาติ นำมาทำม้านั่งในส่วนระเบียง และนำหินกรวด มาใช้โรยพื้นในส่วนห้องอาบน้ำ เป็นต้น

ภาพที่ 3.39 แสดงผังเครื่องเรือน และ ผังไฟฟ้า ของบ้านพัก แบบที่ 2

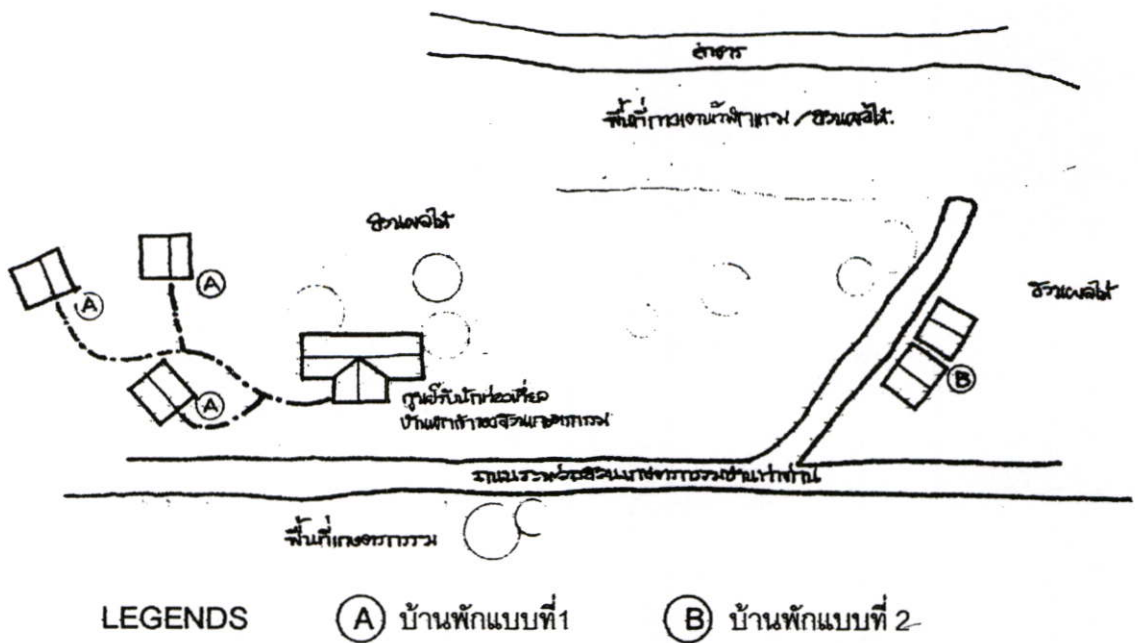
FRONT ELEVATION

ภาพที่ 3.40 แสดงรูปด้านหน้า ของบ้านพัก แบบที่ 2

3.4.5 ข้อมูลทั่วไป และ ลักษณะทางกายภาพ กลุ่มบ้านทำदानไฮมสเตย์

กลุ่มบ้านทำदानไฮมสเตย์ เป็นการรวมกลุ่มของชาวบ้านต.หินตั้ง อ.เมือง จังหวัดนครนายก โดยในระยะเริ่มต้นชาวบ้านที่รวมกลุ่มกันจะจัดบ้านพักของตนเอง ให้เป็นที่พักแรมของนักท่องเที่ยว ในระยะต่อมาช่วงปี 2549 นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้นและมีความต้องการที่พักที่เป็นส่วนตัว ชาวบ้านจึงสร้างบ้านพักขึ้นใหม่ ในบริเวณสวนผลไม้ของตน ในปัจจุบันมีบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ จำนวน 5 หลัง นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่สำหรับกางเต็นท์พักแรมได้ด้วย กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่

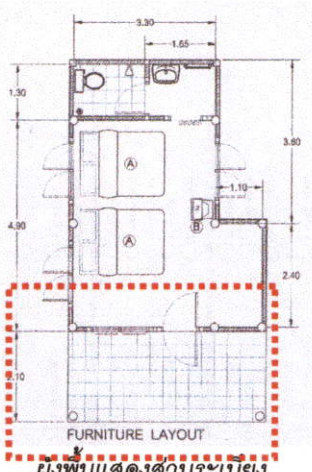

1. การทำสวนผลไม้ เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว ได้ร่วมกิจกรรมทำสวน โดยเก็บผลไม้เอง ได้ฝึกการขายพันธุ์พืช การดูแลรักษาต้นไม้ และได้เลือกซื้อผลไม้ราคาถูกตามฤดูกาล
มกราคม-มีนาคม	มะปราง-กล้วย-ขนุน
เมษายน-พฤษภาคม	มะม่วง-มะไฟ-กล้วย-ขนุน
พฤษภาคม-สิงหาคม	เงาะ-ทุเรียน-มังคุด-ลองกอง-กระท้อน-หน่อไม้ชนิดต่างๆ
กันยายน-ธันวาคม	ส้มโอ-กล้วย-ขนุน
2. กิจกรรมการแกะสลักเหาะไม้ไฟ
 3. ซี่จักรยานชมสวน หรือจักรยานเสือภูเขา
 4. การล่องแก่ง
 5. กิจกรรมการเดินป่า ตูนกในธรรมชาติ ตกปลา

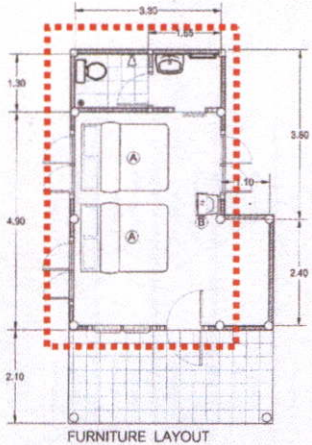
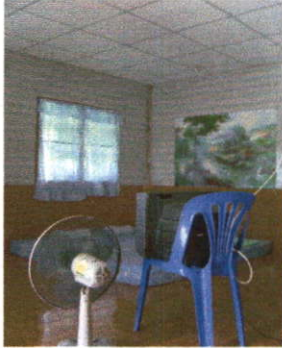

ภาพที่ 3.41 แสดงผังบริเวณ บ้านทำदानไฮมสเตย์ ในส่วนบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยว

บ้านพักแบบที่ บ้านพักสามารถเข้าพักได้ 2-4 คน ตัวเรือนเป็นอาคารชั้นเดียว ก่ออิฐ ฉาบปูนตกแต่งผนังด้านนอกช่วงล่างด้วยหินแม่น้ำ ด้านบนกรุปีกไม้ขนาดเล็ก หลังคามุงกระเบื้องลอนคู่ มีชานหน้าบ้าน ยกสูงจากพื้นประมาณ 30 ซม. ปูด้วยกระเบื้อง ขนาด 30x30 ซม. ภายในบ้านเป็นห้องโถง ใช้พุกปูนนอน พื้นกรุกระเบื้อง ผนังครึ่งล่างกรุกระเบื้อง ผนังช่วงบนกรุด้วยแผ่นพลาสติกกลามิเนต กรุฝ้าด้วยแผ่นยิปซัม โครงคร่าว T-BAR ห้องน้ำอยู่ทางด้านหลัง แยกส่วนอ่างล้างหน้าออกมาอยู่ด้านนอก ภายในห้องน้ำใช้สุขภัณฑ์แบบชักโครก มีฝักบัวอาบน้ำ ช่องระบายอากาศรอบห้องเป็นอิฐบุลือควาสลับช่องเพื่อให้เกิดช่องโล่ง

ตารางที่ 3.9 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านท่าด่านโฮมสเตย์

พื้นที่ส่วนระเบียง	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	9.6 ตารางเมตร
 <p>ผังพื้นที่แสดงส่วนระเบียง</p>	 <p>บริเวณระเบียงหน้าบ้านพัก</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้อง ขนาด 0.30x0.30 เมตร	สีน้ำตาล
2. ราวกันตก	-	-
3. ฝ้าเพดาน	ฝ้ายิปซัมบอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครง T-BAR	สีขาว

ตารางที่ 3.9 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านท่าด่านโฮมสเตย์ (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องพัก	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	18.5 ตารางเมตร
 <p>FURNITURE LAYOUT</p> <p>ผังพื้นแสดงส่วนห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องน้ำ</p>
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้อง ขนาด0.30x0.30 เมตร	สีน้ำตาล
2.ผนัง	ช่องล่างกรูกระเบื้อง/ชวงบนกรูแผ่น พลาสติกลามิเนต	สีน้ำตาล/สลับสีฟ้า
3.ฝ้าเพดาน	ฝ้ายิปซัมบอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครงT-BAR	สีขาว
4. ประตู	กรอบบานไม้/ลูกฟักชวงบนกระจกสีชา	สีธรรมชาติ
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ /ลูกฟักกระจก	สีธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	4.3 ตารางเมตร
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้อง ขนาด0.30x0.30 เมตร	สีชมพู
2.ผนัง	ช่องล่างกรูกระเบื้องขนาด0.30 x0.30 เมตร /ผนังชวงบนทาสี	สีชมพู /สลับสีฟ้า
3.ฝ้าเพดาน	ฝ้ายิปซัมบอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครงT-BAR	สีขาว
4. ประตู	บานสำเร็จรูปPVC	สีขาว
5. หน้าต่าง	อิฐบล็อด /มีช่องระบายอากาศ	-
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		ขนาดพื้นที่ใช้สอย 23 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.10 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1

เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
ฟูกนอน	ขนาด 1.50x2.00x0.20 เมตร	2
เก้าอี้	เก้าอี้พลาสติก ใช้วางโทรทัศน์	1
โทรทัศน์	-	1
พัดลมแบบตั้งพื้น		1
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง	
ผ้าปูที่นอน	ติดตั้งเฉพาะในห้องนอน สีฟ้า	
กระจกเงา	กระจกเงาติดผนัง หน้าอ่างล้าง ขนาด 0.60x 0.90 เมตร	1

ภาพที่ 3.42 ด้านหน้าบ้านพัก แบบที่ 1

ภาพที่ 3.43 ในห้องพัก ใช้ฟูกปูบนพื้น
ผนังช่วงล่างกรุกระเบื้อง

ภาพที่ 3.44 ในห้องพักจัดเตรียมพัดลมตั้งพื้น
และ โทรทัศน์

ภาพที่ 3.45 ในห้องน้ำ ไม่แยกส่วนเปียก-แห้ง

ภาพที่ 3.46 แยกอ่างล้างหน้าไว้นอกห้องอาบน้ำ

ตารางที่ 3.11 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

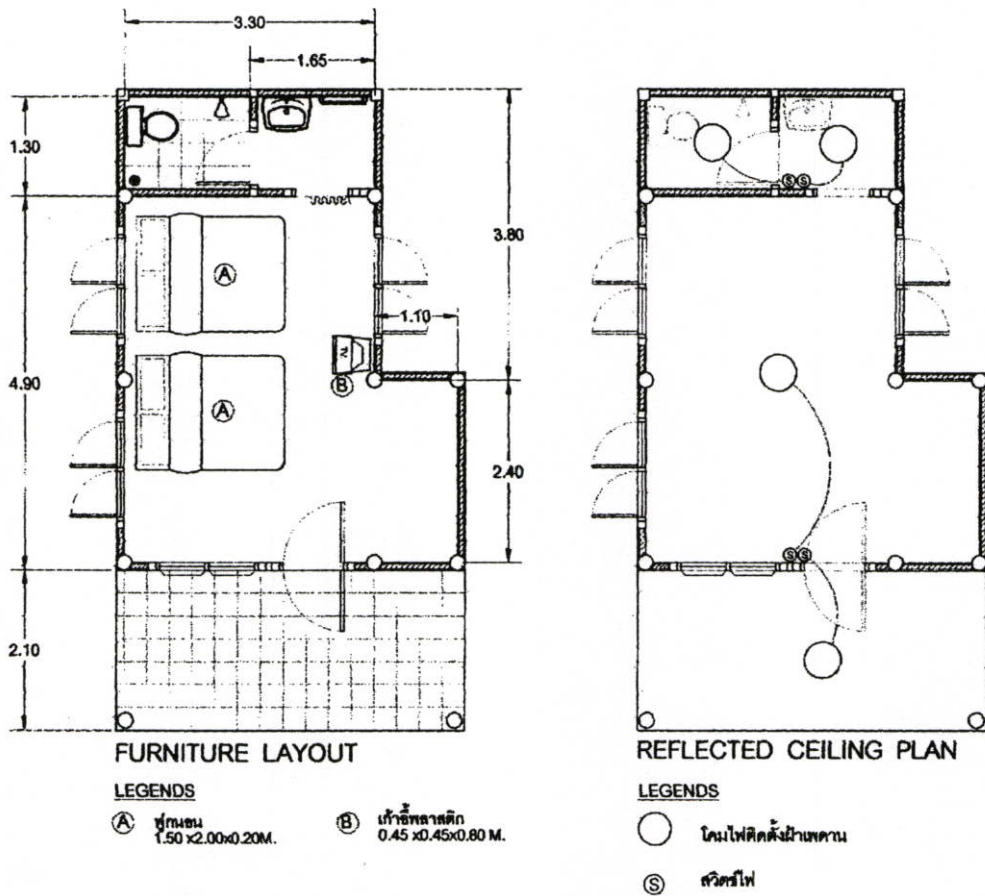
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
●	●	●	●	●
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามี ส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

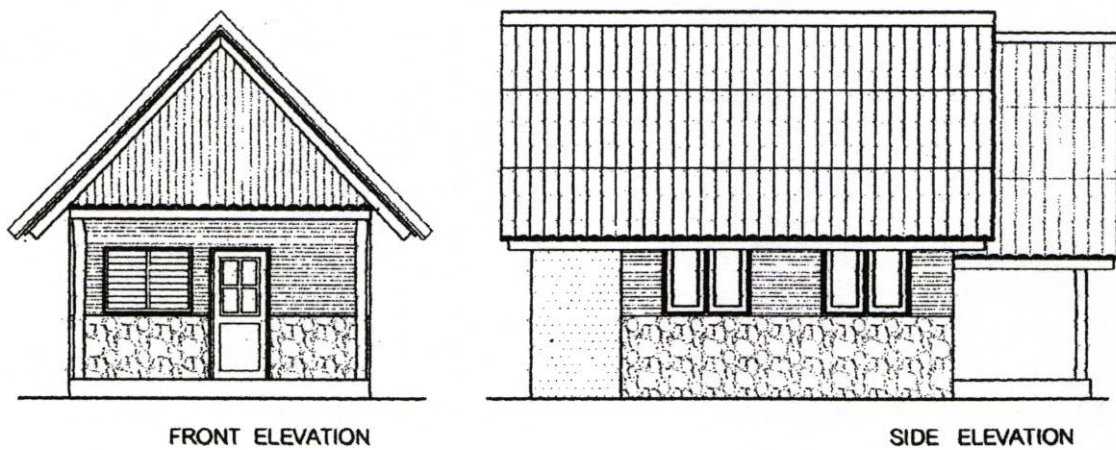
1. พื้นที่เอนกประสงค์ในบ้านพักเกษตรกรและในบ้านพักนักท่องเที่ยวถูกแบ่งการใช้งาน ออกด้วยการกำหนดเครื่องเรือนในส่วนนั้นๆ

2. ตำแหน่งของห้องอาบน้ำ/ห้องส้วม จัดอยู่ส่วนด้านในสุดของบ้านพัก
ในส่วนวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

- วัสดุจากธรรมชาติยังคงถูกนำมาใช้ เช่น นำไม้ไผ่ มาประดับส่วนจั่วหลังคา และผนัง และใช้หิน มาประดับผนังอาคาร เป็นต้น

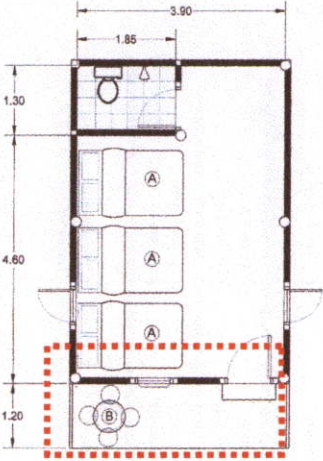

ภาพที่ 3.47 แสดงผังเครื่องเรือน และผังไฟฟ้า ของบ้านพักแบบที่ 1

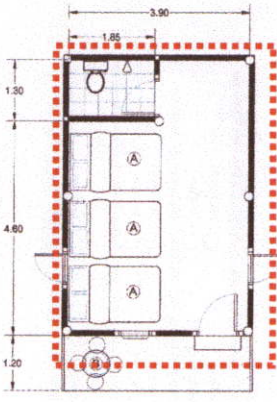

ภาพที่ 3.48 แสดงรูปด้านหน้า และด้านข้าง ของบ้านพัก แบบที่ 1

บ้านพักแบบที่ 2 สามารถเข้าพักได้ 4-6 คน ตัวเรือนเป็นอาคารชั้นเดียว ก่ออิฐ ฉาบปูนตกแต่งผนัง ด้านนอกช่วงบนด้วยฝาไม้ไผ่ขัดแตะ หลังคามุงตั่วหญ้า มีชานหน้าบ้าน ยกสูงจากพื้นประมาณ 10 ซม. เป็นพื้นคอนกรีตขัดหยาบ ภายในบ้านเป็นห้องโถง ใช้พุกปูนฉาบ ผนังกระเบื้อง ผนังครึ่งล่างก่ออิฐ ฉาบปูนเรียบทาสี ช่วงบนกรุฝาไม้ไผ่ขัดแตะ กรุฝ้าเพดานด้วยฝาไม้ไผ่ขัดแตะทั้งในส่วนห้องพัก และห้องน้ำ ตำแหน่งของห้องน้ำอยู่ทางด้านหลัง ภายในห้องน้ำใช้สุขภัณฑ์แบบชักโครก มีฝักบัว อาบน้ำ พื้นห้องน้ำกรุกระเบื้อง บัวพื้นกระเบื้องสูง 10 ซม. ผนังส่วนที่เหลือทาสี

ตารางที่ 3.12 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 2 บ้านท่าด่านไฮมสเตย์

พื้นที่ส่วนชานหน้าบ้าน	ขนาดพื้นที่ใช้สอย 5 ตารางเมตร	
 <p data-bbox="393 1277 642 1321">ผังพื้นที่แสดงส่วนชานบ้าน</p>	 <p data-bbox="899 1277 1141 1321">บริเวณชานหน้าบ้านพัก</p> <p data-bbox="831 1321 1209 1365">ใช้พื้นคอนกรีต ยกกระตับสูงจากพื้นดิน</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น 2. ราวกันตก 3. ฝ้าเพดาน	คอนกรีตขัดหยาบ กิ่งไม้ ขัดเปลือกไม้ออก/ทาสีน้ำมัน แผ่นไม้ไผ่สานขัดกัน	สีธรรมชาติ สีน้ำตาล สีธรรมชาติ

ตารางที่ 3.12 (ต่อ)

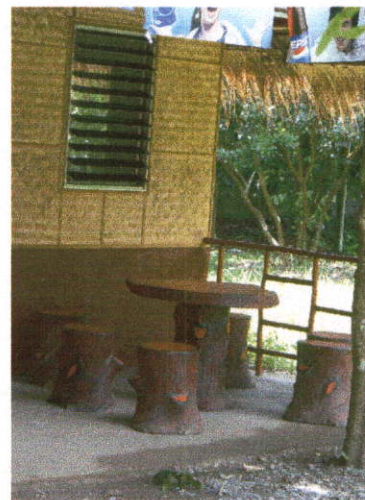
พื้นที่ส่วนห้องพัก	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	20	ตารางเมตร
 <p>ผังพื้นแสดงส่วนห้องพัก</p>	 <p>ในห้องพัก ใช้ฟูกปูบนพื้นห้อง ผนังตกแต่งด้วยผ้าไม้ไผ่สาน</p>	 <p>ภายในห้องน้ำ</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีน้ำตาล	
2. ผนัง	แผ่นไม้ไผ่สาน/ ช่วงล่างผนังก่ออิฐฉาบเรียบ ทาสี	สีธรรมชาติ	
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นไม้ไผ่สานขัดกัน	สีธรรมชาติ	
4. ประตู	กรอบบานไม้ / ลูกบิดไม้	สีธรรมชาติ	
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้/บานเกล็ดกระจกไล่	สีธรรมชาติ	
พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	2.2	ตารางเมตร
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีส้ม/ชมพู	
2. ผนัง	แผ่นไม้ไผ่สาน/ ช่วงล่างผนังก่ออิฐฉาบเรียบ ทาสี	สีธรรมชาติ	
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นไม้ไผ่สานขัดกัน	สีธรรมชาติ	
4. ประตู	บานสำเร็จรูปPVC	สีขาว	
5. สุขภัณฑ์	-	สีขาว	
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		ขนาดพื้นที่ใช้สอย	27.2 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.13 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 2

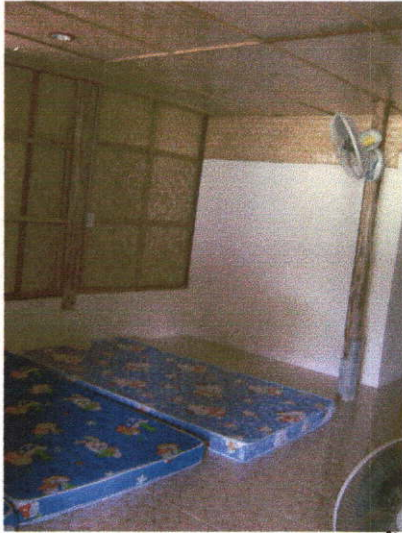
เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
พูกนอน	ขนาด 1.50x2.00x0.20 เมตร	3
พัตลมแบบตั้งพื้น		1
พัตลมแบบแขวนผนัง		1
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง	
ชุดโต๊ะ-ม้านั่ง	โต๊ะกลม-ม้านั่งกลมไม่มีพนัก หล่อคอนกรีต/ ทำสีเลียนแบบไม้ธรรมชาติ	1
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง	

ภาพที่ 3.49 ด้านหน้าบ้านพัก

ภาพที่ 3.50 แสดงรูปเครื่องเรือนหน้าบ้านพัก

ภาพที่ 3.51 ภายในบ้านพัก ใช้ฟูกปูกับพื้นเรือน

ภาพที่ 3.52 ผนัง และ ฝ้า กรุแผ่นไม้ไผ่สาน
ตกแต่ง

ภาพที่ 3.53 ภายในห้องน้ำ ไม้แยกส่วนเปียก-แห้ง
กรุแผ่นไม้ไผ่สานตกแต่งผนังช่วงบน

ตารางที่ 3.14 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบ บ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

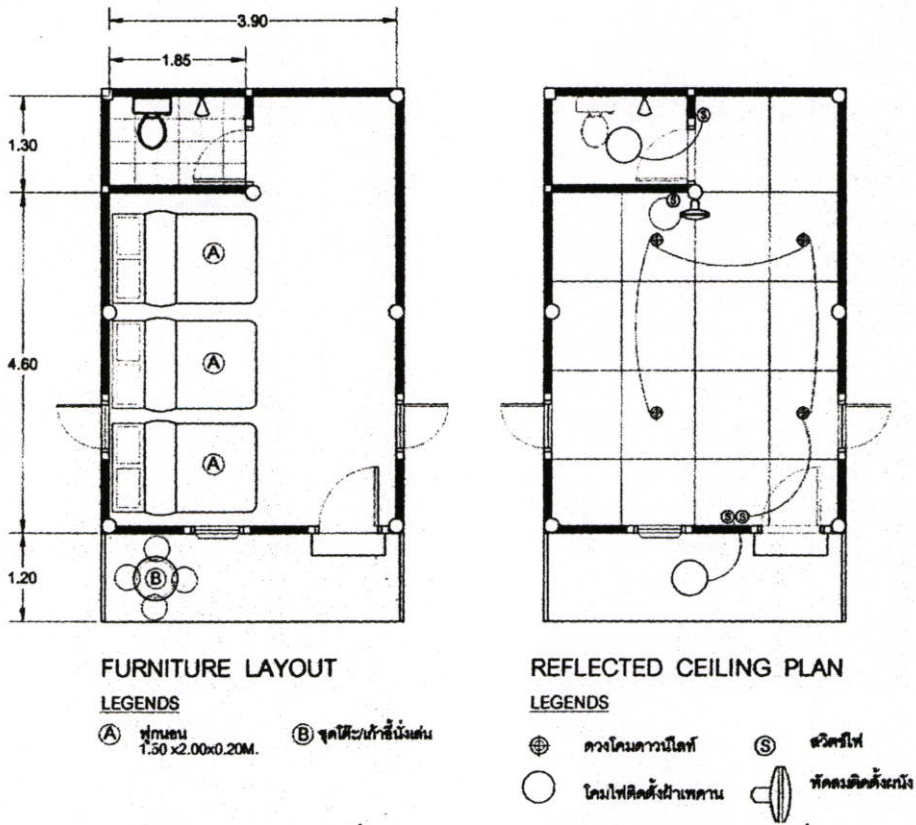
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามี ส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

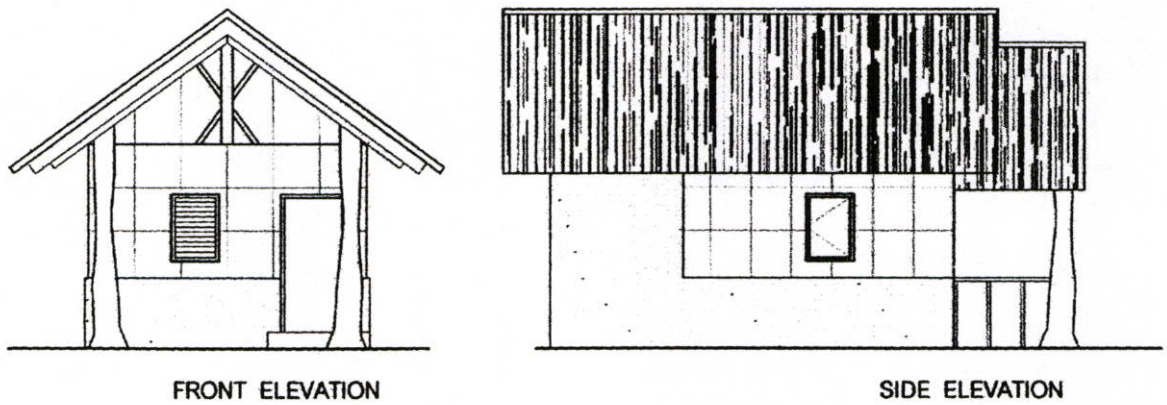
1. พื้นที่เอนกประสงค์ในบ้านพักเกษตรกรและในบ้านพักนักท่องเที่ยวถูกแบ่งการใช้งาน ออกด้วยการกำหนดเครื่องเรือนในส่วนนั้นๆ
2. ตำแหน่งของห้องอาบน้ำ/ห้องส้วม จัดอยู่ส่วนด้านในสุดของบ้านพัก

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

1. วัสดุจากธรรมชาติยังคงถูกนำมาใช้ เช่น นำไม้ไผ่ มาประดับส่วนจั่วหลังคา และผนัง นำไม้ไผ่ สานลวดลาย มาประดับในส่วนฝ้าเพดาน และผนังบ้าน

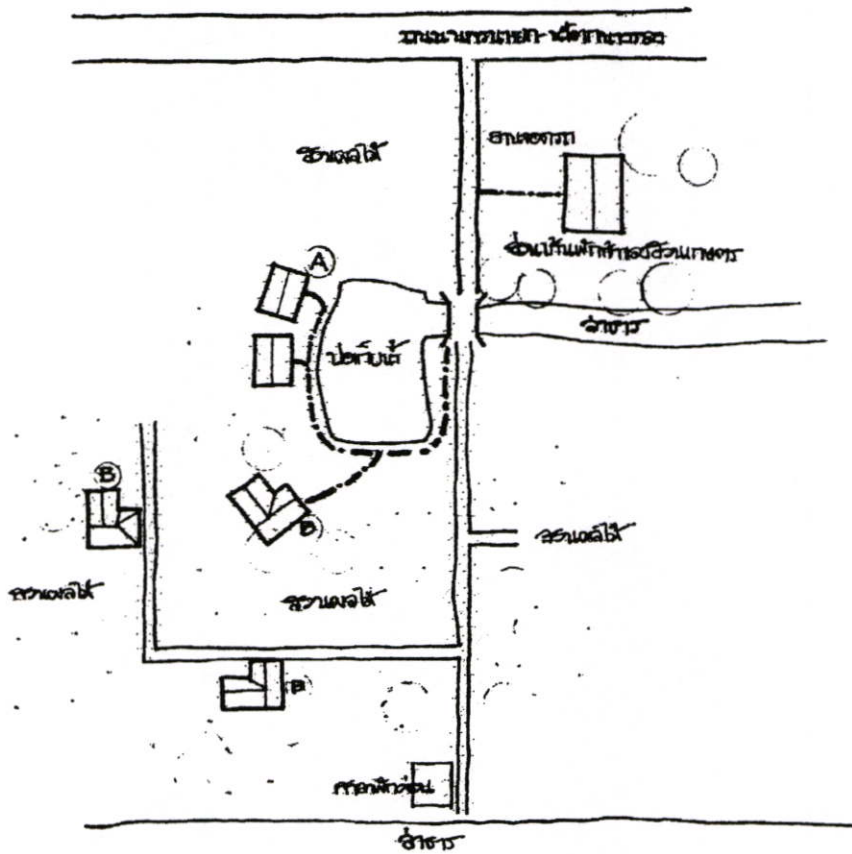
ภาพที่ 3.54 แสดงผังเครื่องเรือนและผังไฟฟ้า ของบ้านพัก แบบที่ 2

ภาพที่ 3.55 แสดงรูปด้านหน้า และด้านข้าง ของบ้านพัก แบบที่ 2

3.4.6 ข้อมูลทั่วไป และ ลักษณะทางกายภาพ บ้านสวนขวดแก้ว

บ้านสวนขวดแก้ว ดำเนินการโดย คุณประทุมมา ขวดแก้ว ตั้งอยู่ที่ตำบล สาริกา อำเภอ เมือง จังหวัดนครนายก มีเนื้อที่ประมาณ 15 ไร่ เป็นสวนผลไม้ทั้งหมด โดยมีผลไม้ให้ผลผลิตตลอดทั้งปี ได้แก่ เงาะ มังคุด ส้มโอ ลองกอง มะปราง ทุเรียน กัญชงเล็บมือนาง แต่เดิมทางสวนได้เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมสวน และเลือกซื้อผลไม้เท่านั้น แต่เนื่องจากในสวนมีลำธารธรรมชาติไหลผ่าน สามารถลงเล่นน้ำได้อย่างปลอดภัย นักท่องเที่ยวจึงมีความสนใจที่จะเข้าพักค้างแรมด้วย ในปี 2547 ทางเจ้าของสวนจึงสร้างบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว โดยทำแบบค้อยเป็นค้อยไป ในปัจจุบัน มีบ้านพักแบบห้องแถว จำนวน 4 ห้อง สามารถพักได้ 2-4 คน และบ้านพักแบบหลังเดี่ยว จำนวน 3 หลัง สามารถเข้าพักได้ 6-8 คน เป็นบ้านพักแบบใช้เครื่องปรับอากาศทั้งหมด

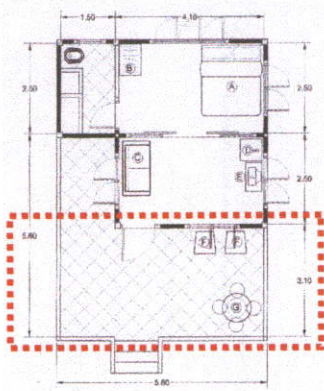

- LEGENDS (A) บ้านพักแบบที่ 1 (B) บ้านพักแบบที่ 2
 - - - - - ทางเดินเท้า
 _____ ทางเดินค.ส.ล.
 _____ สำหรับเดินเท้า / รถ

ภาพที่ 3.56 แสดงผังบริเวณ บ้านสวนขวดแก้ว

บ้านพักแบบที่ 1 เป็นบ้านพักแบบเดี่ยว ลักษณะเป็นอาคารชั้นเดียว ยกพื้นสูง ก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ตกแต่งด้านนอกด้วยแผ่นหินธรรมชาติและไม้ ด้านข้างทาสี หลังคามุงกระเบื้องลอนคู่ มีระเบียงนั่งเล่นด้านหน้า ภายในแบ่งออกเป็น 2 ห้อง ห้องด้านหน้าเป็นห้องเอนกประสงค์ มีโซฟา โทรทัศน์ และตู้เย็น แบ่งส่วนจากห้องนอนด้วยประตูบานเลื่อนอลูมิเนียม ห้องน้ำอยู่ในห้องนอน ทางด้านซ้าย ใช้โถสุขภัณฑ์นั่งยอง อาบน้ำแบบตักอาบ ภายในห้องน้ำกรุกระเบื้องทั้งหมด ในห้องนอน จัดเตรียมตู้ได้เสื้อผ้าแบบสูง มีเตียงนอน พร้อมพูก พื้นห้องปูกระเบื้อง ขนาด 30x30 ซม. ผ้าม่านในห้องในช่วงบนกรุไม้อัดทำสีธรรมชาติ ผ้าม่านล่างทาสีทั้งหมด ฝ้ากรุแผ่น ยิปซัมบอร์ดโครงคร่าว T-BAR หน้าต่างเป็นแบบบานเปิดเดี่ยว และแบบบานเกล็ดกระจก ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลงตกแต่งหน้าต่างด้วยผ้าม่านทั้งหมด

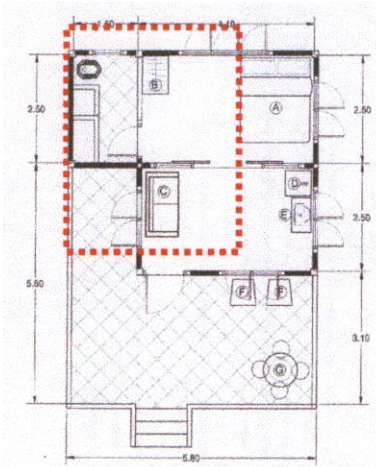

ตารางที่ 3.15 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านสวนขวดแก้ว

พื้นที่ส่วนระเบียง	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	21 ตารางเมตร
 <p>ผังพื้นที่แสดงส่วนระเบียง</p>	 <p>บริเวณระเบียงหน้าบ้านพัก</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีฟ้า
2. ราวกันตก	ลูกกรงเซรามิก	สีส้ม
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ / ฉาบเรียบทาสี	สีขาว
4. บันได	คสล. กรุทับด้วยกระเบื้อง 8"x8"	คละสี

ตารางที่ 3.15 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องพัก	ห้องนอน ขนาดพื้นที่ใช้สอย	10 ตารางเมตร	ตารางเมตร
	ห้องอเนกประสงค์ พื้นที่	9.6 ตารางเมตร	ตารางเมตร
<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: flex-start;"> <div style="text-align: center;"> <p>ผังพื้นแสดงส่วนห้องนอนและห้องอเนกประสงค์</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>ภายในห้องนอน</p> </div> </div>			
พื้นที่อเนกประสงค์			
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีครีม	
2.ผนัง	ผนังช่วงล่างทาสี / ช่วงบนกรุไม้อัดเคลือบแลคเกอร์	สีขาว/ สีธรรมชาติ	
3.ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม บอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครงT-BAR	สีขาว	
4.ประตู	กรอบบานไม้/ลูกรักไม้	สีธรรมชาติ	
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ / บานเกล็ดกระจก	สีธรรมชาติ	
ห้องนอน			
รายละเอียด	วัสดุ	สี	
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีครีม	
2.ผนัง	ผนังช่วงล่างทาสี / ช่วงบนกรุไม้อัดเคลือบแลคเกอร์	สีขาว/ สีธรรมชาติ	
3.ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม บอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครงT-BAR	สีขาว	
4. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ / บานเกล็ดกระจก	สีธรรมชาติ	

ตารางที่ 3.15 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	3.7 ตารางเมตร
 <p data-bbox="287 894 521 937">ผังพื้นแสดงส่วนห้องน้ำ</p>	 <p data-bbox="1005 894 1149 937">ภายในห้องน้ำ</p>	
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้อง 0.30x0.30 เมตร	สีเขียว
2. ผนัง	ผนังช่วงบนทาสี /	สีขาว/
	ช่วงล่างกรุกระเบื้อง 0.20x0.20 เมตร	สีเขียว
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม บอร์ด / ฉาบเรียบทาสี โครง T-BAR	สีขาว
4. ประตู	บาน PVC. สำเร็จรูป	สีขาว
5. สุขภัณฑ์	-	สีแดงเลือดหมู
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		
	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	44.3 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.16 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1

เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
เตียงนอน	โครงเหล็ก / ทำสีพ่นสีดำ ขนาด 1.80x2.00x0.45 เมตร	1
พูกนอน	ขนาด 1.80x2.00x0.20 เมตร	1
ที่วางโทรทัศน์	ไม้ขัดปิดผิวพลาสติกลามิเนต ลวดลายไม้ ขนาด 0.55x0.70x0.80 เมตร	1
โซฟา	โซฟา 2 ที่นั่ง หุ้มหนังเทียมสีฟ้า ขนาด 0.80x1.60x0.50 เมตร	1
ตู้ใส่เสื้อผ้า	ตู้ไม้ ทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.60x0.80x1.80 เมตร	1
ตู้เย็น	ตู้เย็นแบบบานเปิดเดี่ยว ขนาด 0.55x0.60x1.35 เมตร	
เครื่องปรับอากาศ	เครื่องปรับอากาศ ชนิด WALL TYPE ติดตั้งในห้องนอน	1
โทรทัศน์	-	1
พัดลมแบบตั้งพื้น		1
ผ้าม่าน	สีน้ำเงิน	
มุ้งลวด	ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหมด	
เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
โต๊ะ-เก้าอี้สนาม	โต๊ะ - เก้าอี้ ไม้ท่อน ทำสีธรรมชาติ ขนาดโต๊ะ เส้นศ.ก. 0.60x0.80 เมตร ขนาดเก้าอี้ เส้นศ.ก. 0.350x0.45 เมตร	1/5
เก้าอี้นั่งเล่น	โครงไม้ หุ้มหนังเทียมสีขาว ขนาด 0.48x 0.50 เมตร	2
โถงดินเผา-เคลือบ	โถงเก็บน้ำ บริเวณระเบียงหน้าบ้าน ขนาดความสูง 0.85 เมตร	1

ภาพที่ 3.57 แสดงรูปด้านหน้า ของบ้านพัก แบบที่ 1
มีการปลูกไม้ประดับตามทางเดิน และ ระเบียง

ภาพที่ 3.58 เครื่องเรือนในส่วนระเบียง

ภาพที่ 5.59 พื้นที่ระเบียง แบ่งออกใช้สำหรับเป็น
ส่วนซักล้าง และทำอาหาร

ภาพที่ 3.60 SOFAในห้องอเนกประสงค์

ภาพที่ 3.61 โทรทัศน์ตู้เย็น ในห้อง
อเนกประสงค์

ภาพที่ 3.62 ตู้เก็บสัมภาระในห้องนอน

ภาพที่ 3.63 ในห้องน้ำ

ตารางที่ 3.17 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบ บ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

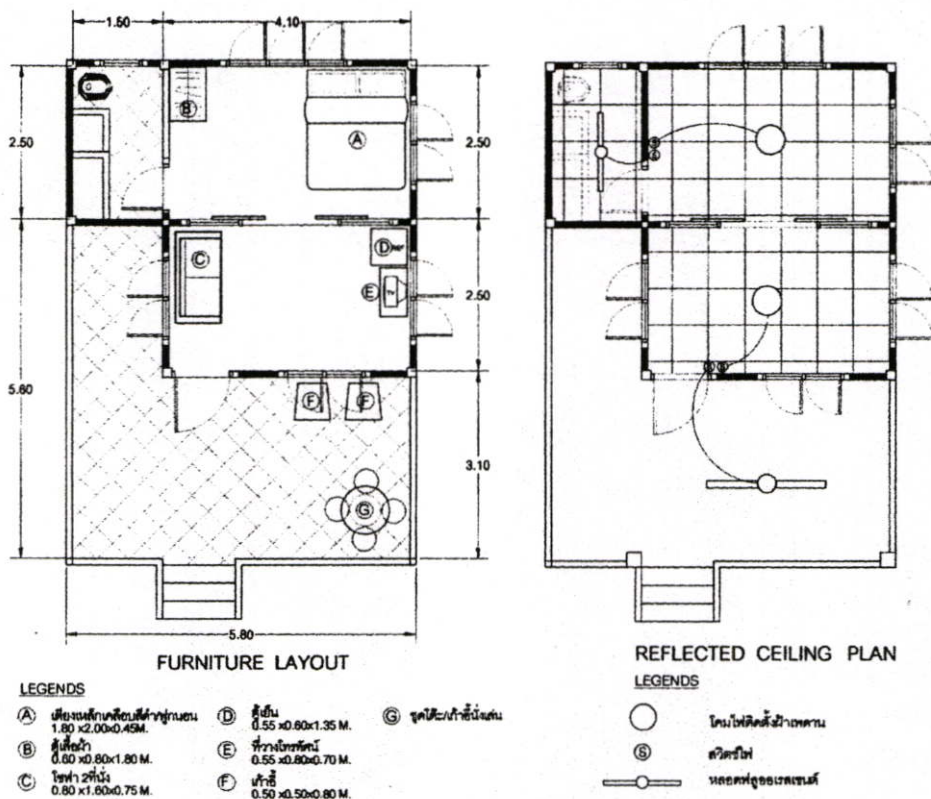
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บ ของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

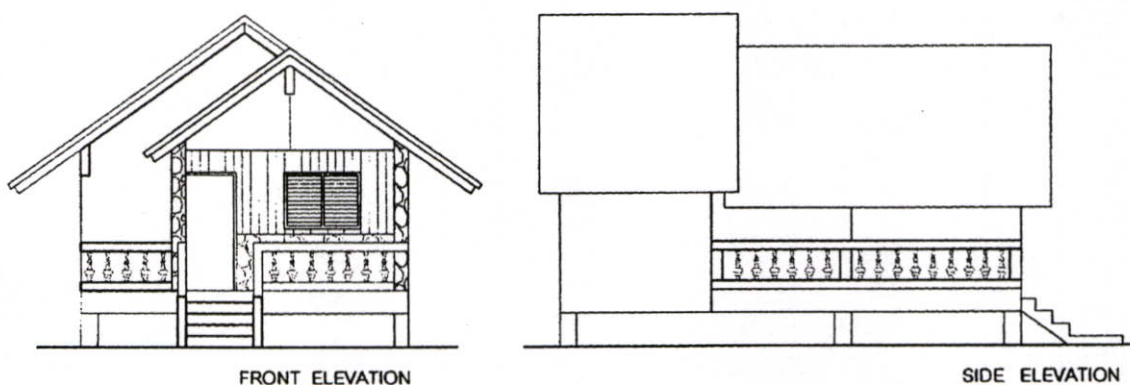
1. ระเบียงบ้านของ บ้านพักนักท่องเที่ยว นอกจากใช้นั่งพักผ่อนแล้ว ยังสามารถใช้ พื้นที่ด้านใน สำหรับประกอบอาหารในระหว่างพักแรมได้ โดยผู้ประกอบการได้เตรียมโถงเก็บน้ำ และเตาแก๊สขนาดเล็กไว้ให้

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

1. วัสดุจากธรรมชาติยังคงถูกนำมาใช้ เช่น นำหินธรรมชาติ และ ไม้ มาใช้ประดับผนังอาคาร

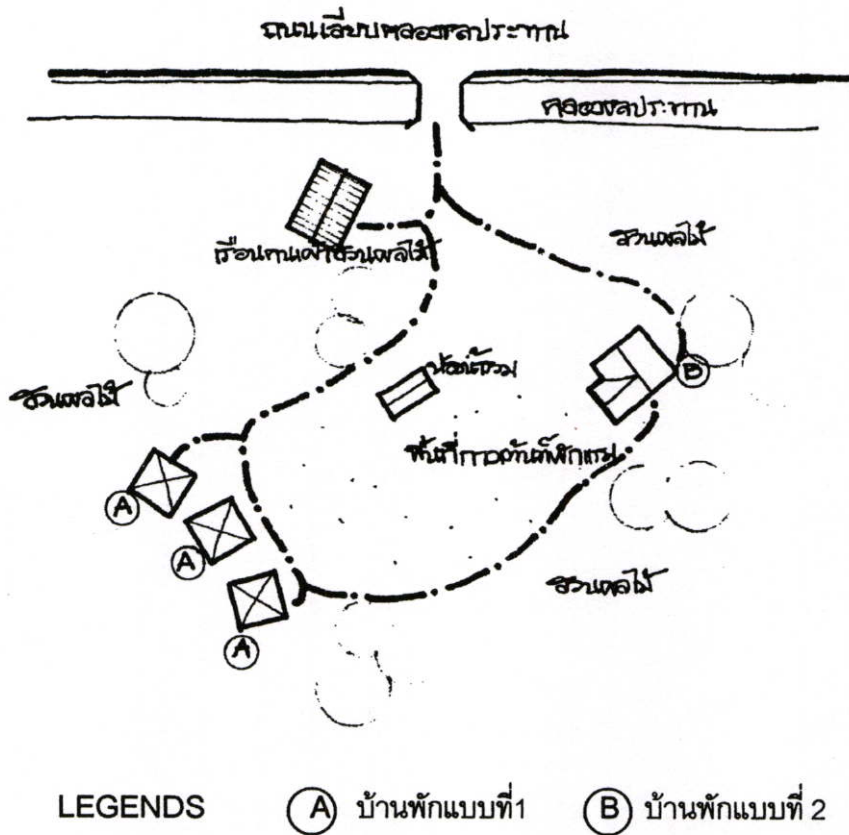
ภาพที่ 3.64 แสดงผังเครื่องเรือนและผังไฟฟ้า ของบ้านพัก แบบที่ 2

ภาพที่ 3.65 แสดงรูปด้านหน้า และด้านข้าง ของบ้านพัก แบบที่ 2

3.4.7 ข้อมูลทั่วไป และ ลักษณะทางกายภาพ บ้านสวนสายสมร

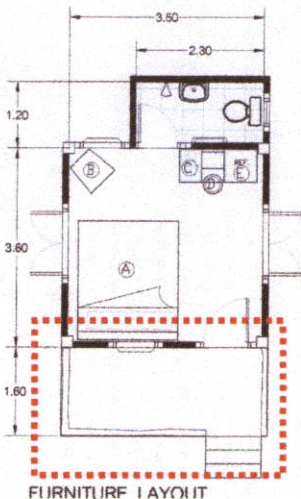
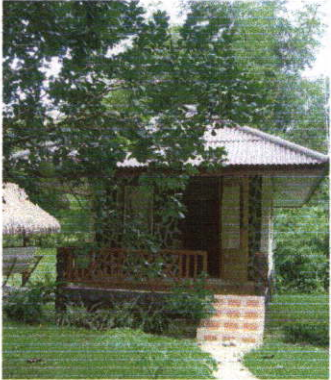
บ้านสวนสายสมร ดำเนินการโดย คุณ สายสมร อ่อนเอื้อน ตั้งอยู่บนถนนทางหลวงชนบท 3239 แยกบ้านวัดหุบเมย ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก เป็นพื้นที่สวนผลไม้ดั้งเดิมของทางครอบครัว มีผลไม้หลากหลายตามฤดูกาล เช่น ส้มโอ มังคุด ทุเรียน เงาะ ลองกอง และไผ่หวาน เป็นต้น แต่เดิมทางผู้ประกอบการขายแต่ผลผลิตจากสวนเท่านั้น ต่อมาเริ่มมีนักท่องเที่ยวเข้ามาซื้อผลไม้ และถามหาที่พักแรมในสวน ทางผู้ประกอบการเลยมีความคิดที่จะทำธุรกิจที่พักแรมเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเริ่มต้นดำเนินการเมื่อปี 2548 ในปัจจุบันมีบ้านพัก จำนวน 4 หลัง แบ่งออกเป็นบ้านบังกาไล ติดเครื่องปรับอากาศ สำหรับนักท่องเที่ยว 2-4 คน จำนวน 3 หลัง และเรือนรวม พัดลม สำหรับนักท่องเที่ยว 10-15 คน จำนวน 1 หลัง นอกจากนี้ยังปรับพื้นที่สวนบางส่วนเพื่อให้สามารถกางเต็นท์พักแรม และได้จัดสร้างห้องน้ำสนาม 8 ห้องไว้บริการนักท่องเที่ยวด้วย

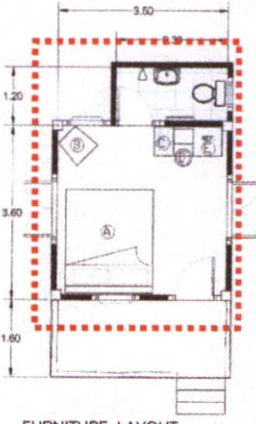

ภาพที่ 3.66 แสดงผังบริเวณ บ้านสวนสายสมร

บ้านพักแบบที่ 1 เป็นบ้านพักเดี่ยว ลักษณะเป็นอาคารชั้นเดียว ยกพื้นสูง ก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ตกแต่งด้านหน้าบ้านด้วยแผ่นหินกาบ ทาสีบางส่วน หลังคามุงกระเบื้องลอนคู่ มีระเบียงนั่งเล่นด้านหน้า พื้นกระเบื้อง ปูกระเบื้องสลับทรายล้าง รวากันตกเป็นกิ่งไม้ธรรมชาติ เคลือบเลคเกอร์ ภายในเป็นห้องขนาด 3.50x3.50 เมตร พื้นปูกระเบื้อง 8"x8" ผนังภายในทาสี ฝ้าเพดาน T-BAR ดวงโคมแบบกลม ติดเครื่องปรับอากาศ ติดตั้งมุ้งลวดทั้งหลัง ช่องเปิดมีทั้งหน้าต่างบานเกล็ด และหน้าต่างแบบบานเปิดคู่ มีเครื่องเรือนเตรียมให้ เช่น เตียง/พูกนอน โต๊ะแต่งตัว/ ตู้เก็บเสื้อผ้า โทรทัศน์และตู้เย็น ห้องน้ำอยู่ด้านหลัง พื้นปูกระเบื้อง 8"x8" ผนังกรุกระเบื้อง/ทาสี บางส่วน ระบายอากาศด้วยหน้าต่างบานเกล็ด ใช้กาสบลิ้อคช่วยให้แสงสว่างเข้ามาในห้อง ใช้ดวงโคมดาวน้ไฟที่หลอดตะเกียบประหยัดไฟ

ตารางที่ 3.18 แสดงรายละเอียดบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1 บ้านสวนสายสมร

พื้นที่ส่วนระเบียง	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	6 ตารางเมตร
<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>FURNITURE LAYOUT ผังพื้นแสดงส่วนระเบียง</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>บริเวณหน้าบ้านพัก</p> </div> </div>		
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้องขนาด 0.20x0.20 เมตร / สลับทรายล้าง	สีน้ำตาล
2. รวากันตก	กิ่งไม้ ชัดเปลือกไม้ ออก / เคลือบเลคเกอร์	สีธรรมชาติ
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ / ทาสี	สีขาว

ตารางที่ 3.18 (ต่อ)

พื้นที่ส่วนห้องพัก	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	12.2 ตารางเมตร
 <p>FURNITURE LAYOUT ผังพื้นแสดงส่วนห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องพัก</p>	 <p>ภายในห้องน้ำ</p>
รายละเอียด	วัสดุ	สี
1. พื้น	กระเบื้องขนาด 0.20x0.20เมตร	สีส้ม
2. ผนัง	ก่ออิฐ/ฉาบเรียบ ทาสี	สีครีม
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม บอร์ดฉาบเรียบ / ทาสี	สีขาว
4. ประตู	กรอบบานไม้/ลูกฟักไม้	สีธรรมชาติ
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ / ลูกฟักกระฉก	สีธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนห้องน้ำ	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	2.5 ตารางเมตร
1. พื้น	กระเบื้องขนาด 0.20x0.20เมตร	สีส้ม
2. ผนัง	ช่วงล่างกรูกระเบื้อง / ผนังช่วงบนทาสี	สีขาว/ผนังสีครีม
3. ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม บอร์ดฉาบเรียบ / ทาสี โครม T-BAR	สีขาว
4. ประตู	กรอบบานไม้/กรุไม้อัด ทาสีน้ำมัน	สีเทา
5. หน้าต่าง	กรอบบานไม้ / บานเกล็ดกระฉก	สีธรรมชาติ
6. สุขภัณฑ์	-	สีขาว
รวมพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก		
	ขนาดพื้นที่ใช้สอย	18.7 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.19 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือนในบ้านพักนักท่องเที่ยว แบบที่ 1

เครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก		
รายการ	รายละเอียด	จำนวน
เตียง/พูกนอน	เตียง ไม้อัดปิดผิวลามิเนตลายไม้ ขนาด 1.80 x 2.00 x 0.40 เมตร	1
เก้าอี้นั่งเล่น	เก้าอี้หวายสาน	1
ตู้เสื้อผ้า/โต๊ะแต่งตัว	ตู้สูงบานเปิดเดี่ยว สีไม้ธรรมชาติ โต๊ะแต่งตัว พร้อมลิ้นชัก ขนาด 0.60 x 0.80 x 1.80 เมตร	1
เก้าอี้กลม	เก้าอี้หวายสาน สำหรับนั่งแต่งตัว	1
ที่วางโทรทัศน์	ตู้วางโทรทัศน์/ วางตู้เย็นขนาดเล็กด้านล่าง	1
ผ้าปูที่นอน	ติดตั้งผ้าปูที่นอนทั้งหลัง ผ้าปูที่นอนสีครีม/น้ำตาล	-

ภาพที่ 3.67 ด้านหน้าบ้านพัก ใช้หินตกแต่งผนังด้านหน้า

ภาพที่ 3.68 พื้นปูกระเบื้อง/
สลัทรายล้าง

ภาพที่ 3.69 ราวกันตกใช้วัสดุจากธรรมชาติ

ภาพที่ 3.70 เครื่องเรือนในห้องพัก

ภาพที่ 3.71 ฝ้าเพดานในห้องพักใช้ T-BAR

ภาพที่ 3.72 บรรยากาศในห้องพัก

ภาพที่ 3.73 ฝ้าเพดานในห้องพักใช้โครงT-BAR

ภาพที่ 3.74 ใช้อิฐแก้วในส่วนผนัง

ตารางที่ 3.20 แสดงผังพื้นเปรียบเทียบบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่และบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

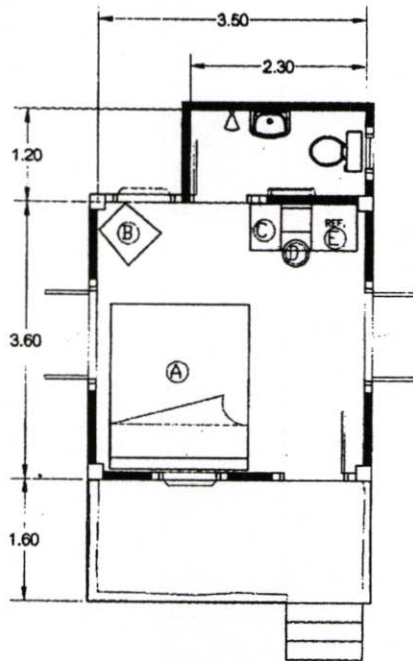
ผังพื้นบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่			ผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ระเบียง	พื้นที่ เอนกประสงค์	พื้นที่ปิด ห้องนอน/เก็บของ	ห้องครัว	ห้องน้ำ

จากการสำรวจพื้นที่ใช้สอยใน บ้านพักนักท่องเที่ยวและบ้านพักเกษตรกรในพื้นที่ จะพบว่ามีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตามนี้

1. พื้นที่เอนกประสงค์ในบ้านพักเกษตรกรและในบ้านพักนักท่องเที่ยวถูกแบ่งการใช้งาน ออกด้วยการกำหนดเครื่องเรือนในส่วนนั้นๆ
2. ตำแหน่งของห้องอาบน้ำ/ห้องส้วม จัดอยู่ส่วนด้านในสุดของบ้านพัก

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่ง พบว่า

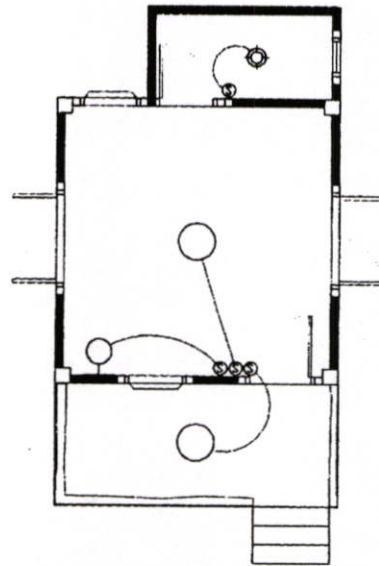
1. วัสดุจากธรรมชาติยังคงถูกนำมาใช้ เช่น นำกิ่งไม้ มาทำราวกันตก ในส่วนผนังใช้หินมาประดับผนังอาคาร เป็นต้น

FURNITURE LAYOUT

LEGENDS

(A) เบาะพนักนอน
1.80 x 2.00 x 0.45 M.	(C) ตู้เสื้อผ้าโต๊ะแต่งตัว
0.60 x 0.80 x 1.80 M.
(B) เก้าอี้หวายสาน	(D) เก้าอี้หวาย
Ø 0.35 x 0.45 M.
(E) ตู้วางโทรทัศน์
0.60 x 0.60 x 0.80 M.	

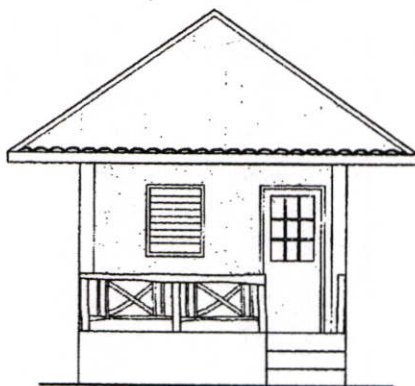

REFLECTED CEILING PLAN

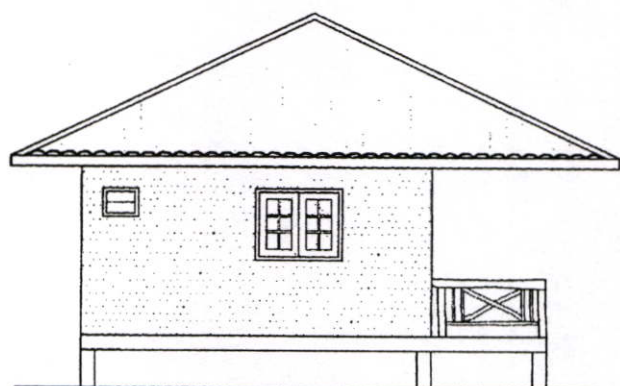
LEGENDS

○ โคมไฟติดตั้งฝ้าเพดาน	⊖ โคมไฟกิ่งติดตั้งผนัง
Ⓢ สวิตช์ไฟ	⊗ ดวงโคมคววนโมไลท์

ภาพที่ 3.75 แสดงผังเครื่องเรือน และ ผังไฟฟ้า ของบ้านพักแบบที่ 1

FRONT ELEVATION

SIDE ELEVATION

ภาพที่ 3.76 แสดงรูปด้านหน้า และด้านข้าง ของบ้านพักแบบที่ 1

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ ด้วยการสำรวจจากแบบสอบถาม ได้ทำการสำรวจนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดนครนายก โดยการสัมภาษณ์ พูดคุย และ แจกแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นและ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อรูปแบบทางสถาปัตยกรรมภายนอกและสถาปัตยกรรมภายใน พื้นที่ใช้สอยในที่พัก รวมทั้งความต้องการของนักท่องเที่ยว และนำข้อมูลที่ได้มาสรุปเป็นเกณฑ์ในการออกแบบและพัฒนาที่พักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อไป

4.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพตัวอย่าง

ในการสำรวจภาคสนามของที่พักนักท่องเที่ยวกรณีศึกษา ประเด็นที่ได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของที่พักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบ่งออกเป็น 5 ประเด็นหลักๆ คือ

- สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ตั้งที่พักนักท่องเที่ยว
- รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของที่พักนักท่องเที่ยว
- ขนาดของพื้นที่ใช้สอย ในส่วนของพื้นที่ระเบียง, ห้องพัก, ห้องน้ำ และห้องหรือพื้นที่เอนกประสงค์อื่นๆ
- วัสดุที่ใช้ภายนอกที่ที่พักนักท่องเที่ยว เช่น พื้นระเบียง , ผนัง , ฝ้าเพดานของแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย
- วัสดุที่ใช้ภายในที่ที่พักนักท่องเที่ยว เช่น พื้น , ผนัง , ฝ้าเพดานของแต่ละส่วนพื้นที่ใช้สอย

การวิเคราะห์ และ การรายงานผลจากการสำรวจภาคสนามที่ศึกษกรณีศึกษา จะแบ่งการรายงานออกเป็น ที่พัก 4 แห่ง โดยมีรายละเอียดตามตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ,การวางผัง, และขนาดพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ

1. สวนวังทิพย์						
แบบที่	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	การวางผัง	จำนวนตารางเมตร ต่อพื้นที่			
			ระเบียง	ห้องนอน	ห้องน้ำ	พื้นที่อื่นๆ
1			6.3	11.6	4.5	-
2			5.2	12.9 8.4	3.8	19.2
2.ท่าด่านโฮมสเตย์						
แบบที่	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	การวางผัง	จำนวนตารางเมตร ต่อพื้นที่			
			ระเบียง	ห้องนอน	ห้องน้ำ	พื้นที่อื่นๆ
1			8.6	18.5	3.95	-

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

2.ท่าด่านโฮมสเตย์						
แบบที่	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	การวางผัง	จำนวนตารางเมตร ต่อพื้นที่			
			ระเบียง	ห้องนอน	ห้องน้ำ	พื้นที่อื่น ๆ
2			5.0	20.0	2.2	-
3.บ้านสวนขวดแก้ว						
แบบที่	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	การวางผัง	จำนวนตารางเมตร ต่อพื้นที่			
			ระเบียง	ห้องนอน	ห้องน้ำ	พื้นที่อื่น ๆ
1			21.0	10.0	3.7	9.6
4.บ้านสวนสายสมร						
แบบที่	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	การวางผัง	จำนวนตารางเมตร ต่อพื้นที่			
			ระเบียง	ห้องนอน	ห้องน้ำ	พื้นที่อื่น ๆ
1			6.0	12.2	2.5	-

จากผังพื้นที่ใช้สอยของบ้านพัก นักท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบได้ว่า

1. บ้านพักประกอบด้วยพื้นที่หลักๆ 3 ส่วน ได้แก่ ระเบียง ห้องนอน และห้องน้ำ
2. บ้านพักทุกหลัง จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ระเบียง และขนาดของระเบียงมีขนาดแตกต่างกันออกไป
3. ระเบียงบ้าน จัดเครื่องเรือนลอยตัว สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ตามกิจกรรมที่เกิดขึ้น
4. บ้านพักส่วนใหญ่ยกสูงจากพื้นพอประมาณ ไม่มีพื้นที่ใช้สอยใต้ถุนเรือน
5. ห้องพักมีเครื่องเรือนเท่าที่จำเป็น เช่น พูกนอน ตู้เก็บสัมภาระ เป็นต้น ทำให้มีพื้นที่ว่างที่เหลือ สามารถใช้เป็นพื้นที่อเนกประสงค์ที่ปรับเปลี่ยนการใช้งานได้หลายอย่าง
6. บ้านพักบางแห่งห้องน้ำ ได้แยกส่วนอ่างล้างหน้าไว้ด้านนอก ทำให้ใช้งานพร้อมกันได้ในกรณีที่มีคนเข้าพักหลายคน
7. พื้นที่ประกอบอาหารมีลักษณะเชื่อมต่อกับออกไปนอกบ้าน เพื่อระบายอากาศและใช้ซักล้างได้ง่าย

4.2 วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ในการสำรวจภาคสนาม ประเด็นที่ทำการประเมินระดับความพึงพอใจ และความต้องการในเรื่องที่พักนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น

- ความพึงพอใจในด้านสถาปัตยกรรม พื้นที่ใช้สอย ที่มีผลต่อการเข้าพักของนักท่องเที่ยว
- ความต้องการในด้านรูปแบบสถาปัตยกรรมภายนอก และสถาปัตยกรรมภายใน เครื่องอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้านพัก
- ความพึงพอใจภายหลังการเข้าใช้บ้านพักนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ และรายงานผลการสำรวจในครั้งนี้ แบ่งรายงานผลออกเป็น 4 แห่ง ดังต่อไปนี้

4.2.1 สวนวัยชีพ

จากการแจกแบบสอบถามแบบสอบถามทั้งหมด 40 ชุด และรอรับแบบสอบถามกลับ ได้รับตอบกลับเต็มจำนวน ทั้งหมด 40 ชุด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็นเพศชาย 35 % เป็นเพศหญิง 65% มีช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี 37.5% และช่วงรองลงมาคือ อายุ 25-35 ปี 35% และช่วงอายุ 18-25 ปี 27.5 % มีที่อยู่อาศัยในกรุงเทพและเขตปริมณฑล 97.5% ในเขตภาคกลาง 2.5% มาท่องเที่ยวมากกว่า 3 ครั้ง 37.5% มาท่องเที่ยว 2 ครั้ง 52.5% และมาท่องเที่ยวครั้งแรก 10% โดยมาท่องเที่ยวกับครอบครัว 70% มาท่องเที่ยวกับเพื่อน 30% จำนวนระยะเวลาที่มาพักแรม 1-2 คืน 90% ระยะเวลาที่มาพักแรม 3-4 คืน 10% เหตุผลหลักที่เลือกมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง 67.5%

ค่าใช้จ่ายไม่แพง 15% และเพื่อมาสัมผัสชีวิตเกษตรกรรม 12.5% หาประสบการณ์ท่องเที่ยวใหม่ 5% ในส่วนของรูปแบบของที่พักรักที่นักท่องเที่ยวชอบแบบแยกออกเป็นบ้านพักส่วนตัว 85.5% เดินทางพักผ่อน และ ห้องพักรักในบ้านเกษตรกรรม 7.5% เท่าๆกัน โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องของประเทศ อายุ ที่อยู่อาศัย จำนวน ครั้งที่มาท่องเที่ยว บุคคลที่มาท่องเที่ยวด้วย ระยะเวลาที่มาพักผ่อน เหตุผล ที่เลือก มาท่องเที่ยว และ รูปแบบที่พักที่ชอบ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ ชาย	14	35.0	มาท่องเที่ยวกับครอบครัว	28	70.0
เพศ หญิง	26	65.0	เพื่อน	12	30.0
ช่วงอายุ 18-25 ปี	11	27.5	ระยะเวลาพักผ่อน 1-2 คืน	36	90.0
25-35 ปี	14	35.0	3-4 คืน	4	10.0
36-45 ปี	15	37.5	<u>เหตุผลที่เลือกพัก</u>		
<u>ที่อยู่อาศัย</u>			ท่องเที่ยวในแหล่งใกล้เคียง	27	67.5
กรุงเทพและเขตปริมณฑล	39	97.5	ค่าใช้จ่ายไม่แพง	6	15.0
ภาคกลาง	1	2.5	สัมผัสชีวิตเกษตรกรรม	5	12.5
<u>จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว</u>			ประสบการณ์ใหม่	2	5.0
มากกว่า 3 ครั้ง	15	37.5	<u>รูปแบบที่พักที่ชอบ</u>		
2 ครั้ง	21	52.5	บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว	34	85.0
มาท่องเที่ยวครั้งแรก	4	10.0	เดินทางพักผ่อน	3	7.5
			ห้องพักรักในบ้านเกษตรกรรม	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

การสำรวจเรื่องความพึงพอใจ ต่อสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ และทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก สำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของ นักท่องเที่ยว พบว่า บ้านพักที่มีความสอดคล้อง/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักมาก 47.5% มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง 37.5% และมีผลต่อการตัดสินใจน้อย 10% บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจมาก 45% บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอยพอเพียง ในส่วนของระเบียง/ห้องน้ำ/ห้องนอน มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด 65% บ้านพักที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 60% บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้าง หรือประดับตกแต่ง มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 50% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบของ
สถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม และ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก	มีผลมากที่สุด		มีผลมาก		มีผลปานกลาง		มีผลน้อย		ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. บ้านพักที่มีความสอดคล้อง / กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	1	2.5	19	47.5	15	37.5	4	10.0	1	2.5
2. บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์	1	2.5	18	45.0	15	37.5	4	10.0	2	5.0
3. บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอย พอเพียง ในส่วน ระเบียงห้องนอน ห้องน้ำ	26	65.0	14	35.0	-	-	-	-	-	-
4. บ้านพักที่มีรูปแบบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	-	-	9	22.5	24	60.0	6	15.0	1	2.5
5. บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุจาก ธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือ นำมาประดับ ตกแต่ง	-	-	3	7.5	20	50.0	1 5	37.5	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

จากการสำรวจ ในเรื่องความพึงพอใจ และความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยแยก
ออกเป็นในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ บรรยากาศในบ้านพัก และความสะอาดสบายใน
บ้านพัก พบว่า นักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้นสูง 57.5% รูปแบบเรือนไทยประยุกต์
30 % รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้นสูง 12.5% นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า วัสดุที่ใช้ในส่วนของ
หลังคาที่เหมาะสม คือใช้วัสดุทดแทนวัสดุจากธรรมชาติ 62.5% ในส่วนผนังอาคารภายนอกใช้วัสดุ
จากธรรมชาติ 87.5% ในส่วนผนังภายในบ้านพักใช้วัสดุจากธรรมชาติ 82.5% และในส่วนฝ้าเพดาน
มีความเห็นว่าควรใช้ วัสดุจากธรรมชาติ 57.5%

นักท่องเที่ยวต้องการ ขนาดของบ้านพักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 4-8 คน 85 %
ห้องนอนรองรับนักท่องเที่ยวได้ 2-4คน/ห้อง 70% ชอบบ้านพักแบบพัดลม 67.5% นักท่องเที่ยวไม่
ต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากพื้นที่ห้องนอน 62.5% นักท่องเที่ยวต้องการ

บ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหาร ระหว่างพักแรม 60 % ชอบรูปแบบแสงสว่างภายในบ้านพักแบบเน้นเฉพาะบาง พื้นที่ 62.5% นักท่องเที่ยวชอบรูปแบบช่องเปิดแบบยาวถึงระดับพื้น 55 %

ในส่วนของระเบียบ ชอบแบบระเบียบโล่ง/เครื่องเรือนลอยตัว 72.5% รวากันตกที่ทำจากวัสดุจากธรรมชาติ 70% ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนระเบียบเป็นพื้นไม้ 55%

ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนห้องนอนเป็นพื้นไม้ 87.5 % บรรยากาศในห้องนอน ชอบแบบใช้ฟูกปูบนพื้นเรือน 60 % ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยวต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง 92.5% ต้องการตู้เก็บเสื้อผ้า/สัมภาระ 55 % ต้องการโต๊ะ/เก้าอี้สำหรับเขียนหนังสือ หรือแต่งตัว 57.5%

ต้องการราวพาดผ้า 55 % นักท่องเที่ยวไม่ต้องการโทรทัศน์ 52.5% แต่ต้องการตู้เย็น 85 %

ในส่วนของห้องน้ำพบว่านักท่องเที่ยวชอบรูปแบบและบรรยากาศที่มีการใช้วัสดุและสุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท 70% ชอบหินธรรมชาติ ปูพื้นในส่วนห้องน้ำ 67.5% ผนังในห้องน้ำชอบวัสดุจากธรรมชาติ 80% ในส่วนผ้าเปาดานในห้องน้ำ ชอบวัสดุจากธรรมชาติ 52.5% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก

รูปแบบบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.รูปแบบเรือนไทยประยุกต์	12	30.0
2.รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ ยกพื้น	23	57.5
3.รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้น	5	12.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อขนาดของบ้านพัก/จำนวนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/หลัง	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	3	7.5
2.2-4 คน	1	2.5
3.4-8 คน	34	85.0
4.มากกว่า 8 คน	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ขนาดของห้องนอน/นักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/ห้องนอน	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	11	27.5
2.2-4 คน	28	70.0
3.4-6 คน	1	2.5
4.มากกว่า 6 คน	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อชนิด
ของบ้านพัก

บ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.บ้านพักแบบ พัดลม	27	67.5
2.บ้านพักแบบ เครื่องปรับอากาศ	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่
เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก

บ้านพัก	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. บ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากห้องนอน	15	37.5	25	62.5
2. บ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหารเองได้ ระหว่างพักแรม	24	60.0	16	40.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
รูปแบบ และระดับแสงสว่าง

รูปแบบ/แสงสว่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.แสงสว่างครอบคลุมทุกพื้นที่	15	37.5
2.แสงสว่างเน้นเฉพาะบางพื้นที่	25	62.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
รูปแบบช่องเปิดในบ้านพัก

รูปแบบช่องเปิด	จำนวน	ร้อยละ
1.บานกระทุ้ง / ช่องระบายอากาศ	3	7.5
2.บานเปิด/ ช่องแสงด้านบน	15	37.5
3.บานเปิดแบบยาวถึงพื้น	22	55.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการ
จัดพื้นที่ใช้งานในส่วนระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ระเบียงโล่ง/ เครื่องเรือนลอยตัว	29	72.5
2.ระเบียงมีที่นั่งตายตัว	11	27.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
รูปแบบ และวัสดุ ราวกันตก ในส่วนของระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ	28	70.0
2.ลูกกรงเซรามิก	1	2.5
3.ไม่มีราวกันตก	11	27.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องนอน

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ใช้เสื่อปู บนพื้นเรือน	5	12.5
2.ใช้พูกปู บนพื้นเรือน	24	60.0
3.เตียง / พูก	11	27.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องน้ำ

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในเมือง	12	30.0
2.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท	28	70.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
เครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน

ความต้องการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	%	N	%
1. ต้องการติดตั้ง มุ้งลวดกันแมลง	37	92.5	3	7.5
2. ต้องการ ตู้เก็บเสื้อผ้า/ลิ้นชัก	22	55.0	18	45.0
3. ต้องการ โต๊ะเขียนหนังสือ/แต่งตัว และเก้าอี้	23	57.5	17	42.5
4. ต้องการ ราวพาดผ้า	22	55.0	18	45.0
5. ต้องการ โทรทัศน์	19	47.5	21	52.5
6. ต้องการ ตู้เย็น	34	85.0	6	15.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนหลังคา ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ / ใบไม้	15	37.5
2.วัสดุทดแทนธรรมชาติ กระเบื้อง / สังกะสี	25	62.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ

พื้นที่	วัสดุ							
	พื้นไม้		กระเบื้อง		หินธรรมชาติ		พื้นคอนกรีต ขัด	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ระเบียง	22	55.0	7	17.5	11	27.5	-	-
2.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องนอน	35	87.5	2	5.0	3	7.5	-	-
3.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วนห้องน้ำ	-	-	9	22.5	27	67.5	4	10.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	-	-
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	35	87.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	5	12.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	5	12.5
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	33	82.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ วัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าสวยงาม/กลมกลืนกับ สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังกรูกระเบื้อง / ทาสี	6	15.0
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	32	80.0
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อ วัสดุที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าสวยงาม/กลมกลืน กับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	17	42.5
2.ฝ้ากรูวัสดุจากธรรมชาติ	23	57.5
3. ฝ้ากรูวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	19	47.5
2.ฝ้ากรูวัสดุจากธรรมชาติ	21	52.5
3. ฝ้ากรูวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ในส่วนของการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ภายหลังจากเข้าใช้ บ้านพักของ นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสำรวจความคิดเห็น ต่อรูปแบบสถาปัตยกรรม ขนาด พื้นที่ใช้สอยในส่วนของระเบียง ห้องพัก/ห้องนอน และห้องน้ำ วัสดุที่ใช้ในส่วนของภายนอกอาคาร และวัสดุที่ใช้ภายในอาคาร พบว่า นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับรูปแบบสถาปัตยกรรมบ้านพัก 90% พอใจมาก กับขนาดของบ้านพัก 52.5% ค่อนข้างพอใจกับการวางผังพื้นที่ 80% ค่อนข้างพอใจ กับวัสดุที่ใช้ในส่วนของหลังคา 97.5% ค่อนข้างพอใจ กับวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร 60 % พอใจ มากกับแสงสว่างในบ้านพัก 52.5% นักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจกับรูปแบบของช่องเปิด 82.5% ค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ ถ่ายเทอากาศ 72.5% นักท่องเที่ยวไม่ค่อยพอใจกับขนาดพื้นที่ระเบียง 40% ค่อนข้างพอใจกับ วัสดุปูพื้นบริเวณระเบียง 42.5% ค่อนข้างพอใจกับขนาดพื้นที่ห้องนอน 55% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้นห้องนอน 70% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุที่ใช้กรุผนังในส่วน ของห้องนอน 70% และค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุฝ้าเพดานในส่วน ห้องนอน 72.5% พอใจมากกับแสง สว่างในส่วนห้องนอน 60% ค่อนข้างพอใจการระบาย/ถ่ายเทอากาศ ในส่วนห้องนอน 52.5% ใน ส่วนของห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจกับขนาดพื้นที่ของห้องน้ำ 77.5% ค่อนข้างพอใจ กับวัสดุปูพื้น 100% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุผนัง 75% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุฝ้าเพดาน 87.5% ค่อนข้างพอใจกับแสงสว่าง 55% ในส่วนการระบาย/ถ่ายเทอากาศ นักท่องเที่ยวไม่ค่อยพอใจ 42.5% โดยมีรายละเอียด ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังจากการเข้าพักใน
บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อ	พอใจมาก		ค่อนข้างพอใจ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	4	10.0	36	90.0	-	-	-	-
2.ขนาดของบ้านพัก	21	52.5	19	47.5	-	-	-	-
3. การวางผังพื้นที่ของบ้านพัก	6	15.0	32	80.0	2	5.0	-	-
4. วัสดุที่ใช้ ในส่วนหลังคา	1	2.5	39	97.5	-	-	-	-
5. วัสดุที่ใช้ ผนังอาคาร ภายนอก	16	40.0	24	60.0	-	-	-	-
6.แสงสว่าง ในบ้านพัก	21	52.5	14	35.0	4	10.0	1	2.5
7. รูปแบบ ช่องเปิด	4	10.0	33	82.5	3	7.5	-	-
8. การถ่ายเทอากาศในบ้านพัก	8	20.0	29	72.5	3	7.5	-	-
9.ขนาดพื้นที่ ระเบียง	1	2.5	11	27.5	16	40.0	12	30.0
10. วัสดุปูพื้น บริเวณระเบียง	6	15.0	17	42.5	13	32.5	4	10.0
11. ขนาดพื้นที่ ห้องนอน	18	45.0	22	55.0	-	-	-	-
12.วัสดุปูพื้น ห้องนอน	7	17.5	28	70.0	5	12.5	-	-
13. วัสดุกรุผนัง ห้องนอน	1	2.5	29	72.5	10	25.0	-	-
14. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องนอน	1	2.5	34	85.0	4	10.0	1	2.5
15. แสงสว่างใน ห้องนอน	24	60.0	12	30.0	4	10.0	-	-
16. การถ่ายเทอากาศ ห้องนอน	16	40.0	21	52.5	3	7.5	-	-
17. ขนาดพื้นที่ ห้องน้ำ	-	-	31	77.5	6	15.0	3	7.5
18. วัสดุปูพื้น ห้องน้ำ	-	-	40	100	-	-	-	-
19. วัสดุกรุผนัง ห้องน้ำ	-	-	30	75.0	7	17.5	3	7.5
20. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องน้ำ	-	-	35	87.5	5	12.5	-	-
21. การถ่ายเทอากาศ ห้องน้ำ	-	-	15	37.5	17	42.5	8	20.0
22. แสงสว่าง ห้องน้ำ	1	2.5	22	55.0	11	27.5	6	15.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.2.2 ทำด้าน โสมสเดย์

จากการแจกแบบสอบถามแบบสอบถามทั้งหมด 40 ชุด และรวบรวมแบบสอบถามกลับ ได้รับตอบกลับเต็มจำนวนทั้งหมด 40 ชุด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบ สอบถาม แบ่งออกเป็นเพศชาย 62.5% เพศหญิง 37.5% มีช่วงอายุระหว่าง 18-25 ปี 42.5% และช่วงรองลงมาคือ อายุ 25-35 ปี 37.5% นักท่องเที่ยวส่วนมากมีที่อยู่อาศัยในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล 87.5% รองลงมา คือในเขตภาคกลาง 12.5% ส่วนมากนักท่องเที่ยวเคยมาเที่ยวในรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 ครั้ง 50% โดยมาท่องเที่ยวกับเพื่อน 85% จำนวนระยะเวลาที่มาพักผ่อน 1-2 คืน 92.5% ระยะเวลาที่มา พักแรม 3-4 คืน 7.5% เหตุผลหลักที่เลือกมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือเพื่อมาท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง 75% รองลงมาค่าใช้จ่ายไม่แพง 15% และเพื่อมาสัมผัสชีวิตเกษตรกร ชนบท 7.5% และ รูปแบบของที่พักที่นักท่องเที่ยวชอบ แบบแยกออกเป็นบ้านพักส่วนตัว 75% เต้นท์พัก แรม และ ห้องพักในบ้านเกษตรกร 12.5% อย่างละเท่าๆกัน โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องของเพศ อายุ ที่อยู่อาศัย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว บุคคลที่มาท่องเที่ยวด้วย ระยะเวลาที่มาพักผ่อน เหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยว และ รูปแบบที่พักที่ชอบ

รายการ	จำนวน	ร้อย ละ	รายการ	จำนวน	ร้อย ละ
เพศ ชาย	25	62.5	มาท่องเที่ยวกับครอบครัว	6	15.0
เพศ หญิง	15	37.5	เพื่อน	34	85.0
ช่วงอายุ ต่ำกว่า 18 ปี	3	7.5	ระยะเวลาพักผ่อน 1-2 คืน	37	92.5
18-25 ปี	17	42.5	3-4 คืน	3	7.5
25-35 ปี	15	37.5	เหตุผลที่เลือกพัก		
36-45 ปี	5	12.5	ท่องเที่ยวในแหล่งใกล้เคียง	30	75.0
ที่อยู่อาศัย			มีประสบการณ์ใหม่	1	2.5
กรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล	35	87.5	ค่าใช้จ่ายไม่แพง	6	15.0
ภาคกลาง	5	12.5	สัมผัสชีวิตเกษตรกรชนบท	3	7.5
จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว			รูปแบบที่พักที่ชอบ		
มากกว่า 3 ครั้ง	19	47.5	บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว	30	75.0
2 ครั้ง	20	50.0	เต้นท์พักแรม	5	12.5
มาท่องเที่ยวครั้งแรก	1	2.5	ห้องพักในบ้านเกษตรกร	5	12.5

จากการสำรวจเรื่องความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์และทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก สำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว พบว่า บ้านพักที่มีความสอดคล้อง/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักมาก 62.5% ในขณะที่บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง 50% บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอยพอเพียง ในส่วนของ ระเบียง/ห้องน้ำ/ห้องนอน มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด 80% บ้านพักที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 72.5% และบ้านพักที่มีการเลือกวัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้าง หรือประดับตกแต่ง มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 62.5% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบของสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม และ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก	มีผลมากที่สุด		มีผลมาก		มีผลปานกลาง		มีผลน้อย		ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. บ้านพักที่มีความสอดคล้อง / กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3	7.5	25	62.5	12	30.0	-	-	-	-
2. บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ (LANDSCAPE)	4	10.0	14	35.0	20	50.0	2	5.0	-	-
3. บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอย พอเพียง ในส่วน ระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ	32	80.0	8	20.0	-	-	-	-	-	-
4. บ้านพักที่มีรูปแบบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	-	-	8	20.0	29	72.5	1	2.5	2	5.0
5. บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุจาก ธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือนำมาประดับ ตกแต่ง	-	-	8	20.0	25	62.5	7	17.5	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

จากการสำรวจในเรื่องความพึงพอใจ และความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น ในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ บรรยากาศในบ้านพัก และความสะอาดสบายในบ้านพัก พบว่า นักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้น มากที่สุด 70% รองลงมาคือ รูปแบบเรือนไทยประยุกต์ 20 % และ รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้นสูง 10 % นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า วัสดุที่ใช้ในส่วนของหลังคาที่เหมาะสม คือใช้วัสดุทดแทนวัสดุจากธรรมชาติ 65% ในส่วนผนังอาคารภายนอกใช้วัสดุจากธรรมชาติ 87.5% ในส่วนผนังภายในบ้านพัก ใช้วัสดุจากธรรมชาติ 100 % และ ในส่วนฝ้าเพดานชอบฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ 57.5%

นักท่องเที่ยวต้องการ ขนาดของบ้านพักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 4-8 คน 95 % และมีห้องนอนรองรับนักท่องเที่ยวได้ 2-4คน 87.5 % ชอบบ้านพักแบบพัดลม 82.5% นักท่องเที่ยวต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากพื้นที่ห้องนอน 55% นักท่องเที่ยวมีความต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหารระหว่างพักผ่อน 57.5% รูปแบบแสงสว่างภายในบ้านพักแบบเน้นเฉพาะบาง พื้นที่ 57.5% นักท่องเที่ยวชอบรูปแบบ ช่องเปิดแบบยาวถึงระดับพื้น 52.5%

ในส่วนของระเบียบ ชอบรูปแบบระเบียบโล่ง/เครื่องเรือนลอยตัว 75% รวากันตกที่ทำจากวัสดุจากธรรมชาติ 67.5 % ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนระเบียบเป็นพื้นไม้ 47.5%

ในห้องนอนชอบวัสดุปูพื้นในส่วนห้องนอนเป็นพื้นไม้ 90% บรรยากาศในห้องนอนชอบแบบใช้ พู่กปูนพื้นเรือน 52.5% ภายในบ้านพัก นักท่องเที่ยวต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง 92.5% ต้องการตู้เก็บเสื้อผ้า/สัมภาระ 75% ต้องการตู้เย็น 72.5% และโทรทัศน์ 60% แต่ไม่ต้องการราวพาดผ้า 67.5% และไม่ต้องการโต๊ะ/เก้าอี้สำหรับเขียนหนังสือ หรือแต่งตัว 60%

ในส่วนของห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบและบรรยากาศที่มีการใช้วัสดุและสุขภัณฑ์ ใกล้เคียงชีวิตในชนบท 62.5% ในส่วนของวัสดุปูพื้นในส่วนห้องน้ำ ชอบกระเบื้อง 50% ส่วนผนังใน ห้องน้ำชอบวัสดุจากธรรมชาติ 92.5% ในส่วนฝ้าเพดานชอบฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ 62.5% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก

รูปแบบบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้น	28	70.0
2.รูปแบบเรือนไทยประยุกต์	8	20.0
3.รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้น	4	10.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ ขนาดของบ้านพัก/จำนวนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/หลัง	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	-	-
2.2-4 คน	-	-
3.4-8 คน	38	95.0
4.มากกว่า 8 คน	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ ขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/ห้องนอน	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	1	2.5
2.2-4 คน	35	87.5
3.4-6 คน	4	10.0
4.มากกว่า 6 คน	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ ชนิดของบ้านพัก

บ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.บ้านพักแบบ พัดลม	33	82.5
2.บ้านพักแบบ เครื่องปรับอากาศ	7	17.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ พื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก

บ้านพัก	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. บ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากห้องนอน	22	55.0	18	45.0
2. บ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหารเองได้ ระหว่างพักแรม	23	57.5	17	42.5

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
รูปแบบ และระดับแสงสว่าง

รูปแบบ/แสงสว่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.แสงสว่างครอบคลุมทุกพื้นที่	17	42.5
2.แสงสว่างเน้นเฉพาะบางพื้นที่	23	57.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อรูปแบบช่องเปิดในบ้านพัก

รูปแบบช่องเปิด	จำนวน	ร้อยละ
1.บานกระทุ้ง / ช่องระบายอากาศ	4	10.0
2.บานเปิด/ ช่องแสงด้านบน	15	37.5
3.บานเปิดแบบยาวถึงพื้น	21	52.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
การจัดพื้นที่ใช้งานในส่วนระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ระเบียงโล่ง/ เครื่องเรือนลอยตัว	30	75.0
2.ระเบียงมีที่นั่งตายตัว	10	25.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อรูปแบบ และวัสดุ ราวกันตก ในส่วนของระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ	27	67.5
2.ลูกกรงเซรามิก	-	-
3.ไม่มีราวกันตก	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อบรรยากาศในห้องนอน

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ใช้เสื่อปู บนพื้นเรือน	4	10.0
2.ใช้พูกปู บนพื้นเรือน	21	52.5
3.เตียง / พูก	15	37.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อบรรยากาศในห้องน้ำ

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในเมือง	15	37.5
2.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท	25	62.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อเครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน

ความต้องการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	%	N	%
1. ต้องการติดตั้ง มุ้งลวดกันแมลง	37	92.5	3	7.5
2. ต้องการ ตู้เก็บเสื้อผ้า/ลิ้นชัก	30	75.0	10	25.0
3. ต้องการ โต๊ะเขียนหนังสือ/แต่งตัว และเก้าอี้	16	40.0	24	60.0
4. ต้องการ ราวพาดผ้า	13	32.5	27	67.5
5. ต้องการ โทรทัศน์	24	60.0	16	40.0
6. ต้องการ ตู้เย็น	29	72.5	11	27.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ / ใบไม้	14	35.0
2.วัสดุทดแทนธรรมชาติ กระเบื้อง / สังกะสี	26	65.0

ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุ/พื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ

พื้นที่	วัสดุ							
	พื้นไม้		กระเบื้อง		หินธรรมชาติ		พื้นคอนกรีตขัด	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ระเบียง	19	47.5	12	30.0	8	20.0	1	2.5
2.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องนอน	36	90.0	3	7.5	1	2.5	-	-
3.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วนห้องน้ำ	2	5.0	20	50.0	15	37.5	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	-	-
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	35	87.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	5	12.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	-	-
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	40	100.0
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.42 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังกรุกระเบื้อง / ทาสี	3	7.5
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	37	92.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.43 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	17	42.5
2.ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ	23	57.5
3. ฝ้ากรุวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าสวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	15	37.5
2.ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ	25	62.5
3. ฝ้ากรุวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ในส่วนของการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ภายหลังจากการเข้าใช้บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสำรวจความคิดเห็นต่อรูปแบบสถาปัตยกรรม ขนาดพื้นที่ใช้สอยในส่วนของระเบียงห้องพัก/ห้องนอน และห้องน้ำ วัสดุที่ใช้ในส่วนของภายนอกอาคาร และวัสดุที่ใช้ภายในอาคาร พบว่า

นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรม 80% และพอใจมากกับ ขนาดของบ้านพัก 60% ค่อนข้างพอใจกับการวางผังพื้นที่ของบ้านพัก 70% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา 92% พอใจมากกับวัสดุที่ใช้บริเวณผนังภายนอกอาคาร 52.5% นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับแสงสว่างในบ้านพัก 67.5% และค่อนข้างพอใจกับรูปแบบช่องเปิด 67.5% ค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศในบ้านพัก 57.5% ส่วนของระเบียบในเรื่องของขนาดพื้นที่พบว่าพอใจมาก 35% และค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 57.5% ในส่วนของห้องนอน นักท่องเที่ยวพอใจมาก กับขนาดพื้นที่และค่อนข้างพอใจ 50%อย่างละเท่าๆกัน ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 67.5% แต่นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับ วัสดุกรุผนัง 47.5% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุฝ้าเพดาน 75% นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อ่อนข้างพอใจกับแสงสว่างในห้องพัก 57.5% และค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศในห้องนอน 57.5% เกี่ยวกับห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวไม่ค่อยพอใจกับขนาดพื้นที่และไม่พอใจ เท่าๆกัน 35% ค่อนข้างพอใจกับ วัสดุปูพื้น 92.5% และ วัสดุกรุผนัง 52.5 % และวัสดุกรุฝ้าเพดาน 95% นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับแสงสว่างในห้องน้ำ 72.5% แต่ไม่พอใจกับ การระบาย/ถ่ายเทอากาศ ในห้องน้ำ 52.5% ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.45 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังจากการเข้าพักใน บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อ	พอใจมาก		ค่อนข้างพอใจ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	7	17.5	32	80.0	1	2.5	-	-
2.ขนาดของบ้านพัก	24	60.0	16	40.0	-	-	-	-
3. การวางผังพื้นที่ของบ้านพัก	10	25.0	28	70.0	2	5.0	-	-
4. วัสดุที่ใช้ ในส่วนหลังคา	2	5.0	37	92.5	1	2.5	-	-
5. วัสดุที่ใช้ ผนังอาคารภายนอก	21	52.5	19	47.5	-	-	-	-
6. แสงสว่าง ในบ้านพัก	-	-	27	67.5	13	32.5	-	-
7. รูปแบบ ช่องเปิด	1	2.5	27	67.5	12	30.0	-	-
8. การถ่ายเทอากาศในบ้านพัก	3	7.5	23	57.5	8	20.0	6	15.0
9.ขนาดพื้นที่ ระเบียบ	14	35.0	11	27.5	6	15.0	9	22.5
10. วัสดุปูพื้น บริเวณระเบียบ	9	22.5	23	57.5	4	10.0	4	10.0

ตารางที่ 4.45 (ต่อ)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อ	พอใจมาก		ค่อนข้างพอใจ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
11. ขนาดพื้นที่ ห้องนอน	20	50.0	20	50.0	-	-	-	-
12. วัสดุปูพื้น ห้องนอน	1	2.5	27	67.5	12	30.0	-	-
13. วัสดุกรุผนัง ห้องนอน	1	2.5	19	47.5	14	35.0	6	15.0
14. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องนอน	7	17.5	30	75.0	3	7.5	-	-
15. แสงสว่างใน ห้องนอน	5	12.5	23	57.5	12	30.0	-	-
16. การถ่ายเทอากาศ ห้องนอน	4	10.0	23	57.5	9	22.5	4	10.0
17. ขนาดพื้นที่ ห้องน้ำ	-	-	12	30.0	14	35.0	14	35.0
18. วัสดุปูพื้น ห้องน้ำ	1	2.5	37	92.5	2	5.0	-	-
19. วัสดุกรุผนัง ห้องน้ำ	-	-	21	52.5	10	25.0	9	22.5
20. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องน้ำ	2	5.0	38	95.0	-	-	-	-
21. การถ่ายเทอากาศ ห้องน้ำ	-	-	1	2.5	18	45.0	21	52.5
22. แสงสว่าง ห้องน้ำ	-	-	29	72.5	6	15.0	5	12.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.2.3 บ้านสวนขวดแก้ว

จากการแจกแบบสอบถามแบบสอบถามทั้งหมด 40 ชุด และรวบรวมแบบสอบถามกลับ ได้รับตอบกลับเต็มจำนวนทั้งหมด 40ชุด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็นเพศชาย 25% เป็นเพศหญิง 75% ส่วนมากนักท่องเที่ยวมีช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี 37.5% นักท่องเที่ยวส่วนมากมีที่อยู่อาศัยในกรุงเทพและเขตปริมณฑล 90% ส่วนมากนักท่องเที่ยว เคยมาเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 ครั้ง 45% โดยมาท่องเที่ยวกับครอบครัว 65% จำนวนระยะเวลาที่มาพักผ่อน 1-2 คืน 92.5% ในขณะที่ เหตุผลหลักที่เลือกมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง 62.5% รองลงมา เพื่อมาสัมผัสชีวิตเกษตรกรชนบท 17.5% รูปแบบของที่พักที่นักท่องเที่ยวชอบ แบบแยกออกเป็นบ้านพักส่วนตัว 75% เต็มที่พักแรม 17.5% และ ห้องพักในบ้านเกษตรกร 7.5% โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ในเรื่องของเพศ อายุ ที่อยู่อาศัย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว บุคคลที่มาท่องเที่ยวด้วย ระยะเวลาที่มาพักผ่อน เหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยว และ รูปแบบที่พักที่ชอบ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ ชาย	10	30.0	มาท่องเที่ยวกับครอบครัว	26	65.0
เพศ หญิง	30	70.0	เพื่อน	14	35.0
ช่วงอายุ ต่ำกว่า 18 ปี	3	7.5	ระยะเวลาพักผ่อน 1-2 คืน	37	92.5
18-25 ปี	11	27.5	3-4 คืน	3	7.5
25-35 ปี	10	25.0	เหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยว		
36-45 ปี	15	37.5	ท่องเที่ยวในแหล่งใกล้เคียง	25	62.5
60 ปี ขึ้นไป	1	2.5	ค่าใช้จ่ายไม่แพง	4	10.0
ที่อยู่อาศัย			สัมผัสชีวิตเกษตรกรชนบท	7	17.5
กรุงเทพและเขตปริมณฑล	36	90.0	มีประสบการณ์ใหม่	4	10.0
ภาคกลาง	4	10.0	รูปแบบที่พักที่ชอบ		
จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว			บ้านพักแบบแยกเป็น	30	75.0
มาท่องเที่ยวครั้งแรก	6	15.0	ส่วนตัว	7	17.5
2 ครั้ง	18	45.0	เต็มที่พักแรม	3	7.5
มากกว่า 3 ครั้ง	16	40.0	ห้องพักในบ้านเกษตรกร		

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

การสำรวจเรื่องความพึงพอใจ ต่อสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ และทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก สำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของ นักท่องเที่ยว พบว่า บ้านพักที่มีความสอดคล้อง/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจมาก 52.5% และ บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจมาก 65% ในขณะที่ บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอย พอเพียง ในส่วนของระเบียง/ห้องน้ำ/ ห้องนอน มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด 62.5% บ้านพักที่มี รูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 75% และบ้านพักที่มีการเลือกใช้ วัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้าง หรือประดับตกแต่ง มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 65 % โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบของสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม และ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก	มีผลมากที่สุด		มีผลมาก		มีผลปานกลาง		มีผลน้อย		ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1.บ้านพักที่มีความสอดคล้อง /กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	2	5.0	21	52.5	17	42.5	-	-	-	-
2. บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์	1	2.5	26	65.0	12	30.0	1	2.5	-	-
3. บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอย พอเพียง ในส่วน ระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ	25	62.5	15	37.5	-	-	-	-	-	-
4. บ้านพักที่มีรูปแบบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	-	-	4	10.0	30	75.0	4	10.0	2	5.0
5. บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุจาก ธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือ นำมาประดับ ตกแต่ง	-	-	6	15.0	26	65.0	7	17.5	1	2.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

จากการสำรวจ ในเรื่องความพึงพอใจ และความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น ในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ บรรยากาศในบ้านพัก และความสะอาดสบายในบ้านพัก พบว่า นักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้นสูง 55% รองลงมา คือรูปแบบเรือนไทยประยุกต์ 25% นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า วัสดุที่ใช้ในส่วนของหลังคาที่เหมาะสม คือใช้วัสดุทดแทนวัสดุจากธรรมชาติ 67.5% ในส่วนผนังอาคารภายนอกใช้วัสดุจากธรรมชาติ 70% ในส่วนผนังภายในบ้านพักใช้วัสดุจากธรรมชาติ 82.5% และส่วนฝ้าเพดานนักท่องเที่ยวมีความ ชอบฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ 55%

นักท่องเที่ยวต้องการ ขนาดของบ้านพักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 4-8 คน 70% ห้องนอนรองรับนักท่องเที่ยวได้ 2-4 คน 75% ต้องการบ้านพักแบบพัดลม 52.5% นักท่องเที่ยวต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากพื้นที่ห้องนอน 60% และมีความต้องการพื้นที่ประกอบอาหารระหว่างพักผ่อน 62.5% ต้องการรูปแบบแสงสว่างจากดวงโคมภายในบ้านพักแบบสว่างคลุมทุกพื้นที่ 52.5% ชอบรูปแบบช่องเปิดแบบยาวถึงระดับพื้น 47.5%

ในส่วนของระเบียบ ชอบรูปแบบระเบียบโค้ง/เครื่องเรือนลอยตัว 67.5% ราวกันตกที่ทำจากวัสดุจากธรรมชาติ 77.5% ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนระเบียบเป็นหินธรรมชาติ 40%

บรรยากาศในห้องนอนชอบแบบใช้ปูพุกบนพื้นเรือน 55% รองลงมาชอบพุก/เตียง 32.5% ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนห้องนอนเป็นพื้นไม้ 70% ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยวต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง 87.5% นักท่องเที่ยวต้องการตู้เก็บเสื้อผ้า/ลิ้นแบริ่ง 70% ต้องการราวพาดผ้า 60% ต้องการโต๊ะ/เก้าอี้สำหรับเขียนหนังสือ หรือแต่งตัว 60% ต้องการตู้เย็น 77.5% แต่ไม่ต้องการ โทรทัศน์ 62.5%

ในส่วนของห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวชอบรูปแบบและบรรยากาศที่มีการใช้วัสดุ และสุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท 60% วัสดุปูพื้นในส่วนห้องน้ำชอบหินธรรมชาติ 37.5% ส่วนผนัง ในห้องน้ำชอบวัสดุจากธรรมชาติ 62.5% ในส่วนฝ้าเพดานชอบฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ 60% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.48 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก

รูปแบบบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้น	22	55.0
2.รูปแบบเรือนไทยประยุกต์	10	25.0
3.รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้น	8	20.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.49 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ขนาดของบ้านพัก/จำนวนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/หลัง	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	1	2.5
2.2-4 คน	1	2.5
3.4-8 คน	28	70.0
4.มากกว่า 8 คน	10	25.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.50 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/ห้องนอน	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	7	17.5
2.2-4 คน	30	75.0
3.4-6 คน	3	7.5
4.มากกว่า 6 คน	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.51 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ชนิดของบ้านพัก

บ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.บ้านพักแบบ พัดลม	21	52.5
2.บ้านพักแบบ เครื่องปรับอากาศ	19	47.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.52 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
พื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก

บ้านพัก	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. บ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากห้องนอน	24	60.0	16	40.0
2. บ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหารเองได้ ระหว่างพักแรม	25	62.5	15	37.5

ตารางที่ 4.53 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบ และระดับแสงสว่าง

รูปแบบ/แสงสว่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.แสงสว่างครอบคลุมทุกพื้นที่	21	52.5
2.แสงสว่างเน้นเฉพาะบางพื้นที่	19	47.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.54 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบช่องเปิดในบ้านพัก

รูปแบบช่องเปิด	จำนวน	ร้อยละ
1.บานกระทุ้ง / ช่องระบายอากาศ	5	12.5
2.บานเปิด/ ช่องแสงด้านบน	16	40.0
3.บานเปิดแบบยาวถึงพื้น	19	47.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.55 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการ จัดพื้นที่ใช้งานในส่วนระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ระเบียงโล่ง/ เครื่องเรือนลอยตัว	27	67.5
2.ระเบียงมีที่นั่งตายตัว	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.56 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ รูปแบบ และวัสดุ ราวกันตก ในส่วนของระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ	31	77.5
2.ลูกกรงเซรามิก	-	-
3.ไม่มีราวกันตก	9	22.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.57 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องนอน

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ใช้เสื่อปู บนพื้นเรือน	5	12.5
2.ใช้พูกปู บนพื้นเรือน	22	55.0
3.เตียง / พูก	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.58 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องน้ำ

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในเมือง	16	40.0
2.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท	24	60.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.59 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
เครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน

ความต้องการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	%	N	%
1. ต้องการติดตั้ง มุ้งลวดกันแมลง	35	87.5	5	12.5
2. ต้องการ ตู้เก็บเสื้อผ้า/สัมภาระ	28	70.0	12	30.0
3. ต้องการ โต๊ะเขียนหนังสือ/แต่งตัว และเก้าอี้	24	60.0	16	40.0
4. ต้องการ ราวพาดผ้า	24	60.0	16	40.0
5. ต้องการ โทรทัศน์	15	37.5	25	62.5
6. ต้องการ ตู้เย็น	31	77.5	9	22.5

ตารางที่ 4.60 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนหลังคา ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ / ใบไม้	13	32.5
2.วัสดุทดแทนธรรมชาติ กระเบื้อง / สังกะสี	27	67.5

ตารางที่ 4.61 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ

พื้นที่	วัสดุ							
	พื้นไม้		กระเบื้อง		หินธรรมชาติ		พื้นคอนกรีตขัด	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ระเบียง	10	25.0	12	30.0	16	40.0	2	5.0
2.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องนอน	28	70.0	8	20.0	4	10.0	-	-
3.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วนห้องน้ำ	1	2.5	13	32.5	15	37.5	11	27.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.62 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าสวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	-	-
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	30	75.0
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	10	25.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.63 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	3	7.5
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	33	82.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	4	10.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.64 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังกรุกระเบื้อง / ทาสี	6	15.0
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	25	62.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	9	22.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.65 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
วัสดุที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าสวยงาม/กลมกลืน
กับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	15	37.5
2.ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ	22	55.0
3. ฝ้ากรุวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.66 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	13	32.5
2.ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ	24	60.0
3. ฝ้ากรุวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	13	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ในส่วนของการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ภายหลังจากเข้าใช้บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสำรวจความคิดเห็นต่อรูปแบบสถาปัตยกรรม ขนาดพื้นที่ใช้สอยในส่วนของระเบียง ห้องพัก/ห้องนอน และห้องน้ำ วัสดุที่ใช้ในส่วนของภายนอกอาคาร และวัสดุที่ใช้ภายในอาคาร พบว่านักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรม 80% มีความพอใจมาก และ ค่อนข้างพอใจกับขนาดของบ้านพัก 50% เท่าๆกัน ค่อนข้างพอใจกับการวางผังพื้นของบ้านพัก 80% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา 100% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุที่ใช้บริเวณผนังภายนอกอาคาร 62.5% นักท่องเที่ยวพอใจมากกับแสงสว่างในบ้านพัก 57.5% ค่อนข้างพอใจกับรูปแบบช่องเปิด 92.5% ค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศในบ้านพัก 72.5% ส่วนของระเบียงในเรื่องของขนาดพื้นที่ พบว่าพอใจมาก 42.5% และค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 87.5% ในส่วนของห้องนอน นักท่องเที่ยวพอใจมากและค่อนข้างพอใจกับขนาดพื้นที่ 50% เท่าๆกัน ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 52.5% และค่อนข้างพอใจกับ วัสดุกรุผนัง 67.5% นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่ค่อยพอใจวัสดุกรุฝ้าเพดาน 70% แต่พอใจมากกับแสงสว่างในห้องพัก 62.5% และค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศในห้องนอน 67.5% เกี่ยวกับห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวไม่ค่อยพอใจกับขนาดพื้นที่ 47.5% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 90% และค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุผนัง 67.5% แต่ไม่ค่อยพอใจกับวัสดุกรุฝ้าเพดาน 60% นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับแสงสว่างในห้องน้ำ 65% แต่ไม่พอใจกับ การระบาย/ถ่ายเทอากาศ ในห้องน้ำ 50% ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.67 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังการเข้าพักใน
บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อ	พอใจมาก		ค่อนข้างพอใจ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	7	17.5	32	80.0	1	2.5	-	-
2.ขนาดของบ้านพัก	20	50.0	20	50.0	-	-	-	-
3. การวางผังพื้นที่ของบ้านพัก	5	12.5	32	80.0	3	7.5	-	-
4. วัสดุที่ใช้ ในส่วนหลังคา	-	-	40	100.0	-	-	-	-
5. วัสดุที่ใช้ ผนังอาคารภายนอก	14	35.0	25	62.5	1	2.5	-	-
6.แสงสว่าง ในบ้านพัก	23	57.5	15	37.5	2	5.0	-	-
7. รูปแบบ ช่องเปิด	3	7.5	37	92.5	-	-	-	-
8. การถ่ายเทอากาศในบ้านพัก	11	27.5	29	72.5	-	-	-	-
9.ขนาดพื้นที่ ระเบียง	17	42.5	14	35.0	9	22.5	-	-
10. วัสดุปูพื้น บริเวณระเบียง	4	10.0	35	87.5	1	2.5	-	-
11. ขนาดพื้นที่ ห้องนอน	20	50.0	20	50.0	-	-	-	-
12.วัสดุปูพื้น ห้องนอน	-	-	21	52.5	18	45.0	1	2.5
13. วัสดุกรุผนัง ห้องนอน	-	-	27	67.5	13	32.5	-	-
14. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องนอน	-	-	12	30.0	28	70.0	-	-
15. แสงสว่างใน ห้องนอน	25	62.5	15	37.5	-	-	-	-
16. การถ่ายเทอากาศ ห้องนอน	13	32.5	27	67.5	-	-	-	-
17. ขนาดพื้นที่ ห้องน้ำ	1	2.5	18	45.0	19	47.5	2	5.0
18. วัสดุปูพื้น ห้องน้ำ	2	5.0	36	90.0	2	5.0	-	-
19. วัสดุกรุผนัง ห้องน้ำ	-	-	27	67.5	8	20.0	5	12.5
20. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องน้ำ	-	-	16	40.0	24	60.0	-	-
21. การถ่ายเทอากาศ ห้องน้ำ	-	-	8	20.0	20	50.0	12	30.0
22. แสงสว่าง ห้องน้ำ	1	2.5	26	65.0	4	10.0	9	22.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

การสำรวจเรื่องความพึงพอใจ ต่อสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ และทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก สำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของ นักท่องเที่ยว พบว่า บ้านพักที่มีความสอดคล้อง/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจมาก 67.5% และ บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง 52.5% ในขณะที่ บ้านพักที่มีพื้นที่ ใช้สอยพอเพียง ในส่วนของระเบียง/ห้องน้ำ/ ห้องนอน มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด 70% บ้านพักที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักมาก 50% และบ้านพักที่มีการเลือกใช้ วัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้าง หรือประดับตกแต่ง มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักปานกลาง 65% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.69 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม รูปแบบของสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม และ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก	มีผลมากที่สุด		มีผลปานกลาง		มีผลน้อย		ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ			
	N	%	N	%	N	%	N	%		
1.บ้านพักที่มีความสอดคล้อง /กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	-	-	27	67.5	11	27.5	2	5.0	-	-
2. บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์	4	10.0	15	37.5	21	52.5	-	-	-	-
3. บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอย พอเพียง ในส่วน ระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ	28	70.0	5	12.5	7	17.5	-	-	-	-
4. บ้านพักที่มีรูปแบบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	-	-	20	50.0	15	37.5	5	12.5	1	5.0
5. บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุ จากธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือนำมาประดับ ตกแต่ง	-	-	10	25.0	26	65.0	4	10.0	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

จากการสำรวจ ในเรื่องความพึงพอใจ และความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็นในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ บรรยากาศในบ้านพัก และความสะอาดสบายในบ้านพัก พบว่า นักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้นสูง 60% รองลงมา คือรูปแบบเรือนไทยประยุกต์ 20% และ รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้นสูง 20% เท่าๆกัน นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าวัสดุที่ใช้ในส่วนของหลังคาที่เหมาะสมคือใช้วัสดุทดแทนวัสดุจากธรรมชาติ 77.5% ในส่วนผนังอาคารภายนอกใช้วัสดุจากธรรมชาติ 82.5% ในส่วนผนังภายในบ้านพัก ใช้วัสดุจากธรรมชาติ 92.5% และในส่วนฝ้าเพดานนักท่องเที่ยวมีความชอบ ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ 60% รองลงมาเป็นฝ้ายิปซัม ฉาบเรียบทาสี 32.5% นักท่องเที่ยวต้องการ ขนาดของบ้านพักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 4-8 คน 92.5% ห้องนอนรองรับนักท่องเที่ยวได้ 2-4 คน 87.5 % ชอบบ้านพักแบบพัดลม 65% นักท่องเที่ยวต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากพื้นที่ห้องนอน 95% และนักท่องเที่ยวมีความต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหาร ระหว่างพักแรม 70%

นักท่องเที่ยวดำเนินการรูปแบบแสงสว่างจากดวงโคมภายในบ้านพักแบบสว่างเน้นเฉพาะบางพื้นที่ 67.5% ชอบรูปแบบช่องเปิดแบบยาวถึงระดับพื้น 55% ในส่วนของระเบียง ชอบรูปแบบระเบียงโล่ง/เครื่องเรือนลอยตัว 65% รวากันตกที่ทำจากวัสดุจากธรรมชาติ 62.5% ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนระเบียงเป็นพื้นหินธรรมชาติ 60% ชอบวัสดุปูพื้นในส่วนห้องนอนเป็นพื้นไม้ 67.5% บรรยากาศในห้องนอน ชอบแบบใช้พู่กุ่มบนพื้นเรือน 55% ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว ต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง 100% นักท่องเที่ยวต้องการตู้เก็บเสื้อผ้า/สัมภาระ 82.5% ต้องการตู้เย็น 62.5% และโทรทัศน์ 57.5% และต้องการโต๊ะ/เก้าอี้สำหรับเขียนหนังสือ หรือแต่งตัว 72.5% ต้องการราวพาดผ้า 65% ในส่วนของห้องน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวชอบ รูปแบบและบรรยากาศที่มีการใช้วัสดุและสุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท 65% ในส่วนของวัสดุปูพื้นในส่วนห้องน้ำ ชอบหินธรรมชาติ 60% ส่วนผนังในห้องน้ำชอบวัสดุจากธรรมชาติ 72.5% ในส่วนฝ้าเพดานชอบฝ้ากรุแผ่นยิปซัม/ทาสี 62.5% โดยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.70 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก

รูปแบบบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้น	24	60.0
2.รูปแบบเรือนไทยประยุกต์	8	20.0
3.รูปแบบเรือนบังกาโลปูน/ยกพื้น	8	20.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.71 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อขนาดของบ้านพัก/จำนวนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/หลัง	จำนวน	ร้อยละ
1.2 คน	-	-
2.2-4 คน	-	-
3.4-8 คน	37	92.5
4.มากกว่า 8 คน	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.72 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ขนาดของห้องนอนนักท่องเที่ยว

สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว/ห้องนอน	จำนวน	ร้อยละ
1. 2 คน	2	5.0
2. 2-4 คน	35	87.5
3. 4-6 คน	3	7.5
4. มากกว่า 6 คน	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.73 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
ชนิดของบ้านพัก

บ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.บ้านพักแบบ พัดลม	26	65.0
2.บ้านพักแบบ เครื่องปรับอากาศ	14	35.0

ตารางที่ 4.74 แสดงจำนวนร้อยละ ของ ความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
พื้นที่เอนกประสงค์ และพื้นที่ประกอบอาหารในบ้านพัก

บ้านพัก	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. บ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากห้องนอน	38	95.0	2	5.0
2. บ้านพักที่มีพื้นที่ประกอบอาหารเองได้ ระหว่างพักแรม	28	70.0	12	30.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.75 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อ
รูปแบบ และระดับแสงสว่าง

รูปแบบ/แสงสว่าง	จำนวน	ร้อยละ
1.แสงสว่างครอบคลุมทุกพื้นที่	13	32.5
2.แสงสว่างเน้นเฉพาะบางพื้นที่	27	67.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.76 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว
ต่อรูปแบบช่องเปิดในบ้านพัก

รูปแบบช่องเปิด	จำนวน	ร้อยละ
1.บานกระทุ้ง / ช่องระบายอากาศ	2	5.0
2.บานเปิด/ ช่องแสงด้านบน	16	40.0
3.บานเปิดแบบยาวถึงพื้น	22	55.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.77 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการ
จัดพื้นที่ใช้งานในส่วนระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ระเบียงโล่ง/ เครื่องเรือนลอยตัว	26	65.0
2.ระเบียงมีที่นั่งตายตัว	14	35.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.78 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
รูปแบบ และวัสดุ ราวกันตก ในส่วนของระเบียง

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ	25	62.5
2.ลูกกรงเซรามิก	-	-
3.ไม่มีราวกันตก	15	37.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.79 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องนอน

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ใช้เสื่อปู บนพื้นเรือน	5	12.5
2.ใช้พูกปู บนพื้นเรือน	22	55.0
3.เตียง / พูก	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.80 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
บรรยากาศในห้องน้ำ

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในเมือง	14	35.0
2.ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ใกล้เคียงชีวิตในชนบท	26	65.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.81 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อ
เครื่องเรือน / อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในบ้าน

ความต้องการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	N	%	N	%
1. ต้องการติดตั้ง มุ้งลวดกันแมลง	40	100.0	-	-
2. ต้องการ ตู้เก็บเสื้อผ้า/สัมนา	33	82.5	7	17.5
3. ต้องการ โต๊ะเขียนหนังสือ/แต่งตัว และเก้าอี้	29	72.5	11	27.5
4. ต้องการ ราวพาดผ้า	26	65.0	14	35.0
5. ต้องการ โทรทัศน์	23	57.5	17	42.5
6. ต้องการ ตู้เย็น	25	62.5	15	37.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.82 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนหลังคา ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ / ใบไม้	9	22.5
2.วัสดุทดแทนธรรมชาติ กระเบื้อง / สังกะสี	31	77.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.83 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ปูพื้น ในส่วนระเบียง ห้องพัก และ ห้องน้ำ

พื้นที่	วัสดุ							
	พื้นไม้		กระเบื้อง		หิน ธรรมชาติ		พื้นคอนกรีตขัด	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ระเบียง	9	22.5	7	17.5	24	60.0	-	-
2.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องนอน	27	67.5	11	27.5	2	5.0	-	-
3.วัสดุที่ใช้ปูพื้น ในส่วนห้องน้ำ	3	7.5	11	27.5	24	60.0	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.84 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผนังภายนอกอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	2	5.0
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	33	82.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	5	12.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.85 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผนังภายในอาคาร ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังอาคารทาสี	-	-
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	37	92.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.86 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผนังภายในห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผนังกรุกระเบื้อง / ทาสี	9	22.5
2.ผนังจากวัสดุธรรมชาติ ปีกไม้/ ไม้ / หิน ฯลฯ	29	72.5
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ หินเทียม/ ไม้เทียม	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.87 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนฝ้าเพดานในส่วนห้องพัก ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ฝ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	13	32.5
2.ฝ้ากรุวัสดุจากธรรมชาติ	24	60.0
3. ฝ้ากรุวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	3	7.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.88 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนผ้าเปดานในส่วนห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่า สวยงาม/กลมกลืนกับ
สภาพแวดล้อม

วัสดุ	จำนวน	ร้อยละ
1.ผ้าฉาบเรียบ/ ทาสี	25	62.5
2.ผ้ากรูวัสดุจากธรรมชาติ	15	37.5
3. ผ้ากรูวัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ	-	-

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ในส่วนของการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ภายหลังจากเข้าใช้บ้านพักในแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสำรวจความคิดเห็นต่อรูปแบบสถาปัตยกรรม ขนาดพื้นที่ใช้สอยในส่วนของ
ระเบียง ห้องพัก/ห้องนอน และห้องน้ำ วัสดุที่ใช้ในส่วนของภายนอกอาคาร และวัสดุที่ใช้ภายใน
อาคาร พบว่านักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรม 85 % และค่อนข้างพอใจกับ
ขนาดของบ้านพัก 42.5% ค่อนข้างพอใจกับการวางผังพื้นของบ้านพัก 62.5% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุ
ที่ใช้ในส่วนหลังคา 90% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุที่ใช้บริเวณผนังภายนอกอาคาร 45% นักท่องเที่ยว
พอใจมากกับแสงสว่างในบ้านพัก 57.5% ค่อนข้างพอใจกับรูปแบบช่องเปิด 77.5% ค่อนข้างพอใจ
กับการระบาย/ถ่ายเทอากาศในบ้านพัก 57.5% ส่วนของระเบียงในเรื่องของขนาดพื้นที่พบว่าค่อนข้าง
พอใจ 67.5% และพอใจมากกับวัสดุปูพื้น 47.5% ในส่วนของห้องนอน นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจกับ
ขนาดพื้นที่ 42.5% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 87.5% และค่อนข้างพอใจกับวัสดุกรุผนัง 60 %
นักท่องเที่ยวนิยมส่วนใหญ่ไม่ค่อยพอใจวัสดุกรุผ้าเปดาน 55% แต่ค่อนข้างพอใจกับแสงสว่างในห้องพัก
60% และค่อนข้างพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศ ในห้องนอน 62.5% เกี่ยวกับห้องน้ำ พบว่า
นักท่องเที่ยวนิยมค่อนข้างพอใจกับขนาดพื้นที่ 50% ค่อนข้างพอใจกับวัสดุปูพื้น 82.5% และค่อนข้าง
พอใจกับวัสดุกรุผนัง 72.5% แต่ไม่ค่อยพอใจกับวัสดุกรุผ้าเปดาน 50% นักท่องเที่ยวค่อนข้างพอใจ
กับแสงสว่างในห้องน้ำ 60% แต่ไม่ค่อยพอใจกับการระบาย/ถ่ายเทอากาศ ในห้องน้ำ 47.5 %
ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.89 แสดงจำนวนร้อยละ ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายหลังจากการเข้าพักใน
บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อ	พอใจมาก		ค่อนข้างพอใจ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	4	10.0	34	85.0	2	5.0	-	-
2.ขนาดของบ้านพัก	9	22.5	17	42.5	14	35.0	-	-
3. การวางผังพื้นที่ของบ้านพัก	6	15.0	25	62.5	8	20.0	1	2.5
4. วัสดุที่ใช้ ในส่วนหลังคา	3	7.5	36	90.0	1	2.5	-	-
5. วัสดุที่ใช้ ผนังอาคารภายนอก	15	37.5	18	45.0	5	12.5	2	5.0
6.แสงสว่าง ในบ้านพัก	14	35.0	23	57.5	3	7.5	-	-
7. รูปแบบ ช่องเปิด	1	2.5	31	77.5	8	20.0	-	-
8. การถ่ายเทอากาศในบ้านพัก	8	20.0	23	57.5	9	22.5	-	-
9.ขนาดพื้นที่ ระเบียง	4	10.0	27	67.5	7	17.5	2	5.0
10. วัสดุปูพื้น บริเวณระเบียง	19	47.5	16	40.0	5	12.5	-	-
11. ขนาดพื้นที่ ห้องนอน	8	20.0	17	42.5	13	32.5	2	5.0
12.วัสดุปูพื้น ห้องนอน	3	7.5	35	87.5	2	5.0	-	-
13. วัสดุกรุผนัง ห้องนอน	-	-	24	60.0	14	35.0	2	5.0
14. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องนอน	-	-	15	37.5	22	55.0	3	7.5
15. แสงสว่างใน ห้องนอน	15	37.5	24	60.0	1	2.5	-	-
16. การถ่ายเทอากาศ ห้องนอน	7	17.5	25	62.5	8	20.0	-	-
17. ขนาดพื้นที่ ห้องน้ำ	-	-	20	50.0	18	45.0	2	-
18. วัสดุปูพื้น ห้องน้ำ	3	7.5	33	82.5	4	10.0	-	-
19. วัสดุกรุผนัง ห้องน้ำ	-	-	29	72.5	11	27.5	-	5.0
20. วัสดุกรุฝ้าเพดาน ห้องน้ำ	1	2.5	17	42.5	20	50.0	2	25.0
21. การถ่ายเทอากาศ ห้องน้ำ	1	2.5	10	25.0	19	47.5	10	2.5
22. แสงสว่าง ห้องน้ำ	11	27.5	24	60.0	4	10.0	1	

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.3 วิเคราะห์กิจกรรม และ พฤติกรรมการเข้าใช้พื้นที่ของ กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยว

ในการสำรวจภาคสนาม ประเด็นที่ทำการสำรวจกิจกรรม และพฤติกรรมการเข้าใช้พื้นที่ภายใน บ้านพักนักท่องเที่ยว โดยสำรวจในประเด็น ดังต่อไปนี้

- กิจกรรมและพฤติกรรมการเข้าใช้พื้นที่ ของนักท่องเที่ยวในระหว่างการเข้าพัก
- ความต้องการในการใช้พื้นที่สำหรับกิจกรรม ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเข้าพัก

การวิเคราะห์ และรายงานผลการสำรวจ ในครั้งนี้รายงานผลได้ แบ่งออก4แห่ง ดังต่อไปนี้

4.3.1 สวนวังทิพย์

จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ที่ทำการแจกแบบสอบถาม จะพบว่ากิจกรรมหลักของ นักท่องเที่ยวในระหว่างการเข้าใช้พื้นที่ในบ้านพัก พบว่าเป็น การนั่งเล่น/พูดคุย 47.5% รองลงมาคือ การดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 25% ในส่วนของการเข้าใช้พื้นที่ภายในบ้านพักจะพบว่านักท่องเที่ยวจะใช้ พื้นที่ ในส่วนของห้องพัก/ห้องนอน ในการทำกิจกรรม 70% พื้นที่ที่เข้าใช้รองลงมาคือในส่วนของนอก ฐาน/ระเบียงบ้าน 30% จากแบบสอบถามจะพบว่ากิจกรรมของนักท่องเที่ยว มีผลต่อการเลือกใช้พื้นที่ แตกต่าง กัน ดังต่อไปนี้ นักท่องเที่ยวชอบ ใช้พื้นที่ของระเบียงบ้าน/นอกฐาน ในการนั่งเล่น/พูด 67.5 % นั่งทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว 72.5% นักท่องเที่ยวชอบ ใช้พื้นที่ของห้องพัก/ห้องนอน ในการดูโทรทัศน์/ ฟังเพลง 67.5 % อ่าน/เขียนหนังสือ 70 % นอนหลับ/พักผ่อน 77.5 %

ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.90 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับ นักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. นั่งเล่น/พูดคุย	19	47.5
2. ดูหนัง/ฟังเพลง	10	25.0
3. นอนหลับ/พักผ่อน	4	10.0
4. อ่านหนังสือ	3	7.5
5. ทำงาน/เขียนหนังสือ	2	5.0
6. ทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.91 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก

พื้นที่ภายในบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องนอน/ห้องพัก	27	67.5
2.ระเบียงบ้าน	13	32.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.92 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก

กิจกรรม	พื้นที่ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว			
	ระเบียงบ้าน		ห้องพัก/ห้องนอน	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. อ่าน/เขียนหนังสือ	12	30.0	28	70.0
2. นั่งเล่น/พูดคุย	27	67.5	13	32.5
3. นันทนาการ/ชมรมชมเคียว	29	72.5	11	27.5
4. ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	13	32.5	27	67.5
5. นอนหลับ/พักผ่อน	9	22.5	31	77.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.3.2 ทำด้านโฮมสเตย์

จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ที่ทำการแจกแบบสอบถามจะพบว่า กิจกรรมหลักของ
นักท่องเที่ยว ในระหว่างการเข้าพักที่บ้านพัก พบว่าเป็น การนั่งเล่น/พูดคุย 40 % รองลงมาคือ
นอนหลับ/พักผ่อน 17.5 % ในขณะที่การอ่านหนังสือมีจำนวนเท่าๆกันกับการดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 15 %
ในส่วนของที่พักภายในบ้านพักจะพบว่านักท่องเที่ยวจะใช้พื้นที่ในส่วนของห้องพัก/ห้องนอน
ในการทำกิจกรรม 57.5% พื้นที่ที่เข้าใช้รองลงมา คือ ส่วนของนอกบ้าน/ระเบียงบ้าน 42.5 % จาก
แบบสอบถามจะพบว่า กิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการเลือกใช้พื้นที่ แตกต่างกันไป
นักท่องเที่ยวชอบ ใช้พื้นที่ของระเบียงบ้าน/นอกบ้าน ในการนั่งเล่น/พูด 67.5 % นันทนาการ/ชมรมชม
เคียว 70 % นักท่องเที่ยวชอบ ใช้พื้นที่ของห้องพัก/ห้องนอน ในการดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 67.5 % อ่าน/
เขียนหนังสือ 60 % และนอนหลับ/พักผ่อน 77.5 % ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.93 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว
ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. นั่งเล่น/พูดคุย	16	40.0
2. นอนหลับ/พักผ่อน	7	17.5
3. อ่านหนังสือ	6	15.0
4. ดูหนัง/ฟังเพลง	6	15.0
5. ทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว	3	7.5
6. ทำงาน/เขียนหนังสือ	2	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.94 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก

พื้นที่ภายในบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1. ห้องนอน/ห้องพัก	23	57.5
2. ระเบียงบ้าน	17	42.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.95 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก

กิจกรรม	พื้นที่ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว			
	ระเบียงบ้าน		ห้องพัก/ห้องนอน	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. อ่าน/เขียนหนังสือ	16	40.0	24	60.0
2. นั่งเล่น/พูดคุย	27	67.5	13	32.5
3. นั่งทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว	28	70.0	12	30.0
4. ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	13	32.5	27	67.5
5. นอนหลับ/พักผ่อน	9	22.5	31	77.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.3.3 บ้านสวนขวดแก้ว

จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ที่ทำการแจกแบบสอบถามจะพบว่า กิจกรรมหลักของนักท่องเที่ยวในระหว่างการเข้าใช้พื้นที่ในบ้านพัก พบว่า คือการนั่งเล่น/พูดคุย 50% รองลงมาคือ การดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 15 % ในส่วนของการเข้าใช้พื้นที่ภายในบ้านพักจะพบว่า นักท่องเที่ยวจะใช้พื้นที่ในส่วนของห้องพัก/ห้องนอน ในการทำกิจกรรม 65 % พื้นที่ที่เข้าใช้รองลงมา คือในส่วนของนอกชาน/ระเบียงบ้าน 35% จากแบบสอบถามจะพบว่ากิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการเลือกใช้พื้นที่แตกต่างกัน ชอบใช้พื้นที่ของระเบียงบ้าน/นอกชาน ในการนั่งเล่น/พูดคุย 75 % ชอบใช้พื้นที่ของห้องพัก/ห้องนอนในการดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 75 % อ่าน/เขียนหนังสือ 52.5 % และนอนหลับ/พักผ่อน 82.5 % ชอบใช้พื้นที่ ในส่วนของระเบียงบ้าน และในห้องพัก/ห้องนอนจำนวนเท่าๆกัน ในการนั่งทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว 50% ตามรายละเอียดดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.96 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว
ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. นั่งเล่น/พูดคุย	20	50.0
2. นอนหลับ/พักผ่อน	4	10.0
3. อ่านหนังสือ	5	12.5
4. ดูหนัง/ฟังเพลง	6	15.0
5. ทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว	2	5.0
6. ทำงาน/เขียนหนังสือ	3	5.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.97 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก

พื้นที่ภายในบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องนอน/ห้องพัก	26	65.0
2.ระเบียงบ้าน	14	35.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.98 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก

กิจกรรม	พื้นที่ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว			
	ระเบียงบ้าน		ห้องพัก/ห้องนอน	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. อ่าน/เขียนหนังสือ	19	47.5	21	52.5
2. นั่งเล่น/พูดคุย	30	75.0	10	25.0
3. นันทนาการ/ชมชมขบเคี้ยว	20	50.0	20	50.0
4. ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	10	25.0	30	75.0
5. นอนหลับ/พักผ่อน	7	17.5	33	82.5

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

4.3.4 บ้านสวนสายสมร

จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ที่ทำการแจกแบบสอบถามจะพบว่ากิจกรรมหลักของนักท่องเที่ยว ในระหว่างการเข้าพักที่บ้านพัก พบว่าเป็นการนั่งเล่น/พูดคุย 47.5% รองลงมาคือการอ่านหนังสือ 17.5% ในส่วนของการเข้าพักที่พบว่า นักท่องเที่ยวจะใช้พื้นที่ในส่วนของห้องพัก/ห้องนอนในการทำกิจกรรม 70% พื้นที่ที่เข้าใช้รองลงมา คือในส่วนของนอกชาย/ระเบียงบ้าน 30% จากแบบสอบถาม จะพบว่ากิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการเลือกใช้พื้นที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้ นักท่องเที่ยว ชอบใช้พื้นที่ของระเบียงบ้าน/นอกชายในการนั่งเล่น/พูด 55% การนั่งทานอาหาร/ชมชมขบเคี้ยว 65% ใช้พื้นที่ของห้องพัก/ห้องนอนในการดูโทรทัศน์/ฟังเพลง 80% อ่าน/เขียนหนังสือ 65% และนอนหลับ/พักผ่อน 80% ตามรายละเอียด ดังตารางด้านล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.99 แสดงจำนวนร้อยละ ของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. นั่งเล่น/พูดคุย	19	47.5
2. นอนหลับ/พักผ่อน	2	5.0
3. อ่านหนังสือ	7	17.5
4. ดูหนัง/ฟังเพลง	6	15.0
5. ทานอาหาร/ชมชมขบเคี้ยว	2	5.0
6. ทำงาน/.เขียนหนังสือ	4	10.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.100 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมระหว่างเข้าพัก

พื้นที่ภายในบ้านพัก	จำนวน	ร้อยละ
1.ห้องนอน/ห้องพัก	28	70.0
2.ระเบียงบ้าน	12	30.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

ตารางที่ 4.101 แสดงจำนวนร้อยละ ของพื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว
เลือกใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเข้าพัก

กิจกรรม	พื้นที่ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว			
	ระเบียงบ้าน		ห้องพัก/ห้องนอน	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. อ่าน/เขียนหนังสือ	14	35.0	26	65.0
2. นั่งเล่น/พูดคุย	22	55.0	18	45.0
3. นันทนาการ/ชมชมเขียว	26	65.0	14	35.0
4. ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	8	20.0	32	80.0
5. นอนหลับ/พักผ่อน	8	20.0	32	80.0

ที่มา : แบบสอบถาม พฤษภาคม 2550

บทที่ 5

การสรุปผลการวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากผลการศึกษา บ้านพักนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สามารถสรุปได้เป็น 3 ส่วน ในเรื่องของ

- 1) สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม
- 2) การออกแบบและตกแต่งทางสถาปัตยกรรมภายใน และพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก รวมไปถึง
- 3) พฤติกรรมและกิจกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยว , การสรุปผลวิเคราะห์ในเรื่อง ความพึงพอใจความต้องการ และ ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว โดยสรุปผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแนวทางในการออกแบบบ้านพักนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ตรงความต้องการของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

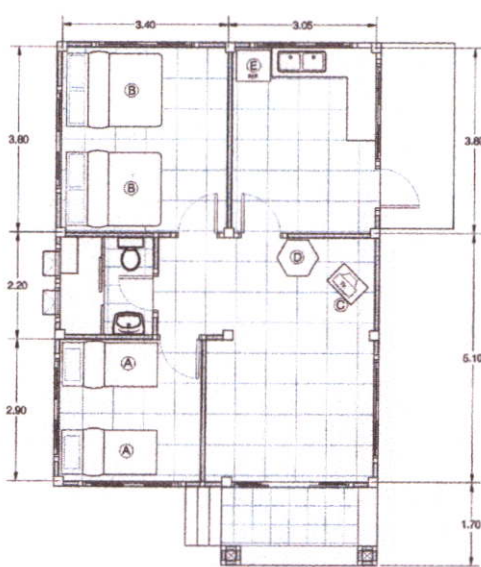
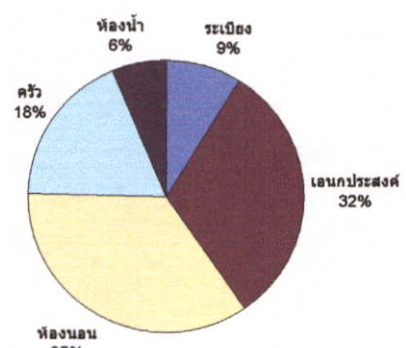
จากข้อมูลที่ได้สำรวจทางกายภาพสามารถสรุปได้ว่าบ้านพักนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีการจัดวางตำแหน่งของบ้านตามทางเดินภายในสวน โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถจอดรถได้ที่บริเวณลานจอดรถ ที่ทางผู้ประกอบการจัดเตรียมไว้ซึ่งจะอยู่ด้านทางเข้าของสวน การจัดวางตำแหน่ง ของบ้านจะจัดเกาะกลุ่มกัน แต่รักษาระยะห่างที่ได้ความเป็นส่วนตัวในการเข้าพัก จากการสังเกตจะพบว่า บ้านพักนักท่องเที่ยวปลูกสร้างอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรม มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ในสวนบ้านพักนักท่องเที่ยวด้วยการ ปลูกไม้ประดับประเภท ไม้ใบและไม้ดอกในบริเวณด้านหน้าของบ้าน พื้นที่ส่วนบริการนักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์ข้อมูลการเข้าพัก ร้านอาหาร หรือ ร้านขายผลผลิตทางการเกษตร จะอยู่ ในส่วนของบริเวณบ้านผู้ประกอบการ ซึ่งจัดสร้างเป็นเพียงศาลาแยกออกมาจากบ้าน หรือ ใช้พื้นที่บริเวณระเบียงบ้านของผู้ประกอบการเท่านั้น

ในส่วนของขนาดของ บ้านพักนักท่องเที่ยว และ ขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว ดูรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

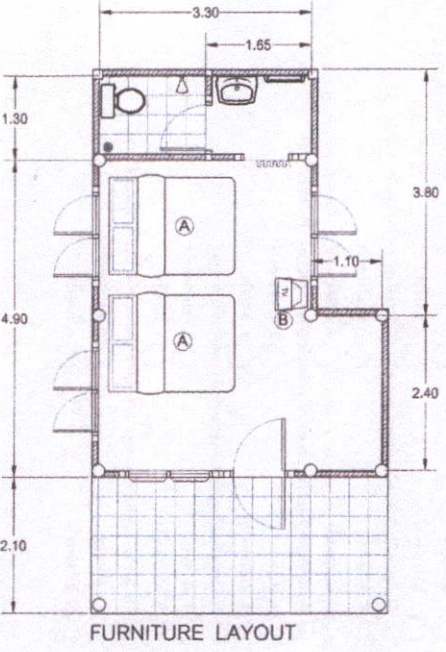
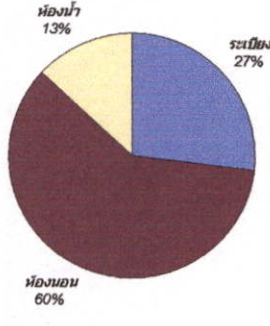
ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดผังพื้นบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

บ้านพักสวนวังทิพย์ แบบที่ 1	
ผังพื้น	แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย
พื้นที่ใช้สอย	
บริเวณ	จำนวนพื้นที่
ระเบียง	6.3 ตารางเมตร
ห้องนอน	11.6 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	4.5 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ใช้สอย	22.5 ตารางเมตร
รายละเอียด	
<ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่หลัก 3 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจากระเบียง / ห้องนอน / ห้องน้ำ 2. ภายในห้องพักแบ่งการใช้งานออกด้วยการจัดวางเครื่องเรือน 3. ระดับของพื้นที่ในแต่ละส่วนมีความแตกต่างกัน 4. ห้องน้ำไม่แยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก 5. ติดตั้งมุ้งลวดในส่วนห้องนอน 6. นำวัสดุจากธรรมชาติมาใช้ทั้งภายนอก และภายในบ้านพัก 	

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

บ้านพักสวนวังทิพย์ แบบที่2	
ผังพื้น	แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย
	
พื้นที่ใช้สอย	
บริเวณ	จำนวนพื้นที่
ระเบียง	5.2 ตารางเมตร
เอนกประสงค์	19.2 ตารางเมตร
ครัว	11 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	3.8 ตารางเมตร
ห้องนอน	21.3 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ใช้สอย	60.5 ตารางเมตร
	<ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่หลัก 5 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจาก ระเบียง / ห้องเอนกประสงค์ / ห้องครัว / ห้องนอน / ห้องน้ำ 2. ภายในบ้านพักแบ่งพื้นที่การใช้งานออกด้วยการใช้ผนังแยกพื้นที่ใช้งาน 3. ห้องน้ำมีการแยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก 4. ติดตั้งมุ้งลวดในบ้านพักทั้งหมด 5. ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องนอน 6. นำวัสดุจากธรรมชาติ และ วัสดุเลียนแบบธรรมชาติ มาใช้ทั้งภายนอก และ ภายใน บ้านพัก

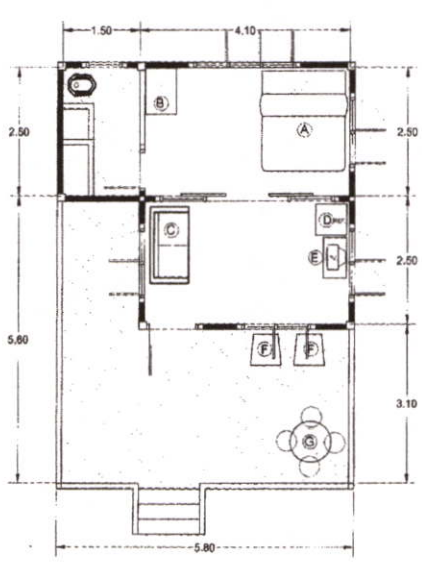
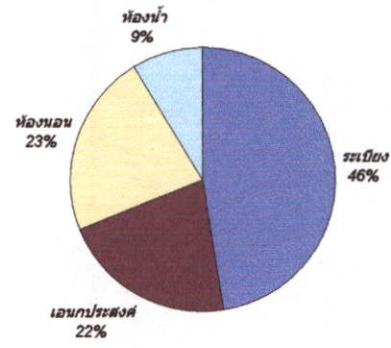
ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

บ้านพัก บ้านท่าด่านโฮมสเตย์ แบบที่ 1		
ผังพื้น	แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย	
 <p>FURNITURE LAYOUT</p>	 <p>ห้องน้ำ 13% ระเบียง 27% ห้องนอน 60%</p>	
พื้นที่ใช้สอย		
บริเวณ	จำนวนพื้นที่	รายละเอียด
ระเบียง	8.6 ตารางเมตร	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่หลัก3 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจาก ระเบียง / ห้องนอน / ห้องน้ำ ภายในบ้านพักแบ่งพื้นที่การใช้งานออกด้วยการจัดวางเครื่องเรือน ห้องน้ำไม่มีการแยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก แยกอ่างล้างหน้าอยู่นอกห้องน้ำ/ส้วม ติดตั้งมุ้งลวดในบ้านพักทั้งหมด นำวัสดุจากธรรมชาติ มาใช้ประดับตกแต่งภายนอกบ้านพัก
ห้องนอน	18.5 ตารางเมตร	
ห้องน้ำ	3.95 ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ใช้สอย	31 ตารางเมตร	

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

บ้านพัก บ้านท่าด่านโฮมสเตย์ แบบที่ 2											
ผังพื้น	แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย										
พื้นที่ใช้สอย											
รายละเอียด	รายละเอียด										
<table border="1"> <thead> <tr> <th>บริเวณ</th> <th>จำนวนพื้นที่</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ระเบียง</td> <td>5 ตารางเมตร</td> </tr> <tr> <td>ห้องนอน</td> <td>20 ตารางเมตร</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำ</td> <td>2.2 ตารางเมตร</td> </tr> <tr> <td>รวมพื้นที่ใช้สอย</td> <td>27.2 ตารางเมตร</td> </tr> </tbody> </table>	บริเวณ	จำนวนพื้นที่	ระเบียง	5 ตารางเมตร	ห้องนอน	20 ตารางเมตร	ห้องน้ำ	2.2 ตารางเมตร	รวมพื้นที่ใช้สอย	27.2 ตารางเมตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่หลัก3 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจาก ระเบียง / ห้องนอน / ห้องน้ำ 2. ภายในบ้านพักแบ่งพื้นที่การใช้งานออกด้วยการจัดวางเครื่องเรือน 3. ห้องน้ำไม่มีการแยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก 4. ติดตั้งมุ้งลวดในบ้านพักทั้งหมด 5. นำวัสดุจากธรรมชาติ มาใช้ประดับตกแต่ง ทั้งภายนอก และ ภายในบ้านพัก
บริเวณ	จำนวนพื้นที่										
ระเบียง	5 ตารางเมตร										
ห้องนอน	20 ตารางเมตร										
ห้องน้ำ	2.2 ตารางเมตร										
รวมพื้นที่ใช้สอย	27.2 ตารางเมตร										

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

บ้านพัก บ้านสวนขวดแก้ว			
ผังพื้นที่		แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย	
			
พื้นที่ใช้สอย		รายละเอียด	
บริเวณ	จำนวนพื้นที่	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่หลัก 4 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจาก ระเบียบ / เอนกประสงค์ / ห้องนอน / ห้องน้ำ ภายในบ้านพักแบ่งพื้นที่การใช้งานออกด้วยผนังกันแบ่งพื้นที่ใช้งาน ห้องน้ำไม่มีการแยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก ติดตั้งมุ้งลวดในบ้านพักทั้งหมด ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องนอน ตำแหน่งห้องน้ำต้องเดินผ่านห้องนอนเข้าไป ระเบียบมีพื้นที่ซีกล่าง / ทำอาหาร นำวัสดุจากธรรมชาติ มาใช้ประดับตกแต่ง ทั้งภายนอก และ ภายในบ้านพัก 	
ระเบียบ	21 ตารางเมตร		
เอนกประสงค์	9.6 ตารางเมตร		
ห้องนอน	10 ตารางเมตร		
ห้องน้ำ	3.7 ตารางเมตร		
รวมพื้นที่ใช้สอย	44.3 ตารางเมตร		

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

บ้านพัก บ้านสวนสายสมร	
ผังพื้น	แผนภูมิขนาดพื้นที่ใช้สอย
พื้นที่ใช้สอย	
รายละเอียด	
บริเวณ	จำนวนพื้นที่
ระเบียบ	6 ตารางเมตร
ห้องนอน	12.2 ตารางเมตร
ห้องน้ำ	2.5 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ใช้สอย	20.7 ตารางเมตร
<ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่หลัก3 ส่วนประกอบ โดยเริ่มจาก ระเบียบ / ห้องนอน / ห้องน้ำ 2. ห้องน้ำไม่มีการแยกส่วนแห้ง / ส่วนเปียก 3. ติดตั้งมุ้งลวดในบ้านพักทั้งหมด 4. ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ 5. นำวัสดุจากธรรมชาติ มาใช้ประดับตกแต่ง ทั้งภายนอก และ ภายในบ้านพัก 	

จากตารางสามารถวิเคราะห์ และสรุปได้ว่าพื้นที่มาตรฐานจากการวิจัยที่ผ่านมา ห้องพักผ่อนแบบประหยัด ที่มีขนาดและอุปกรณ์ที่ครบถ้วน สะดวกสบาย มีขนาด 18.00 ลูกบาศก์เมตรและเป็นพื้นที่ห้องพัก 7.50 ตารางเมตร จากการสำรวจพบว่า พื้นที่ในบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีเพียง 11% ของจำนวนบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่มีขนาดพื้นที่โดยรวมเท่ากับพื้นที่ของบ้านพักตามขนาดมาตรฐานบ้านพัก นอกจากนี้ มีขนาดมากกว่าพื้นที่มาตรฐานทั้งสิ้น โดยพื้นที่มากกว่าพื้นที่มาตรฐานที่กำหนด ระหว่าง 1.88- 30.78 ตารางเมตร กล่าวได้ว่า ขนาดของบ้านพักนักท่องเที่ยวมีขนาดกว้างขวาง เนื่องจากขนาดที่ดินมีพื้นที่มาก จึงไม่ต้องจำกัดขนาดพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน นักท่องเที่ยวมักเป็นครอบครัว หรือเป็นหมู่คณะ จึงต้องการให้นักท่องเที่ยวได้ที่พักที่อยู่สะดวกสบาย กว้างขวาง

พื้นที่ใช้สอยในส่วนระเบียงมาตรฐานมีขนาด 7.20 ตารางเมตร และพบว่า 55% ของจำนวนบ้านพักนักท่องเที่ยวมีขนาดระเบียงต่ำกว่ามาตรฐานระหว่าง 0.9-4.1 ตารางเมตร และใน ส่วน 45% ของจำนวนบ้านพักนักท่องเที่ยวมีขนาดระเบียงสูงกว่ามาตรฐานระหว่าง 0.5-13.8 ตารางเมตร กล่าวได้ว่าบ้านพักนักท่องเที่ยวมีขนาดของระเบียงส่วนมากที่ต่ำกว่า มาตรฐานเนื่องมาจากกระเบื้องใช้ เป็นเพียงพื้นที่เชื่อมส่วนห้องพัก และบริเวณลานหน้าบ้านพักไม่ค่อยได้ใช้พื้นที่ระเบียงในการจัดวางเครื่องเรือน เพราะนักท่องเที่ยวสามารถมีมุมนั่งเล่นพักผ่อนตามอัธยาศัย ในบริเวณโดยรอบบ้านพัก เช่น ปูเสื่อ/ผ้าใต้ต้นไม้ หรือ ม้านั่งสนาม/แคร่ ที่ทางเจ้าของสวนจัดวางตามมุมต่างๆ ในบริเวณโดยรอบบ้านพัก

พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องนอน ตามมาตรฐานมีขนาด 9.00 ตารางเมตร และพบว่ามีเพียง 11% ของจำนวนบ้านพักนักท่องเที่ยว มีขนาดห้องนอนต่ำกว่ามาตรฐาน 0.4 ตารางเมตร ส่วนมากของบ้านพักพบว่า มีพื้นที่ห้องนอนกว้างกว่าพื้นที่มาตรฐานเนื่องมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มาพักเป็นครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อนฝูงขนาดใหญ่ มาพักร่วมกัน จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจที่จะใช้พื้นที่ในส่วนห้องพัก/ห้องนอนทำกิจกรรม เช่น ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง อ่านเขียนหนังสือ และพักผ่อนมากกว่าส่วนอื่นของบ้านพัก

พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องน้ำตามมาตรฐานมีขนาด 2.52 ตารางเมตร และพบว่ามีเพียง 22% ของจำนวนบ้านพักนักท่องเที่ยวมีขนาดห้องน้ำต่ำกว่ามาตรฐานระหว่าง 0.2-0.4 ตารางเมตร แต่ส่วนมากของบ้านพัก มีพื้นที่ห้องน้ำกว้างกว่าพื้นที่มาตรฐาน แต่จากการสำรวจพบว่า ห้องน้ำไม่ได้มีการจัดแยกส่วนเปียก และส่วนแห้ง การจัดวางสุขภัณฑ์สลับตำแหน่ง ส่งผลให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้งานขึ้น

วัสดุที่ใช้ในบ้านพักนักท่องเที่ยว ส่วนมากจะเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติ และหาได้ในท้องถิ่น บ้านพักในแต่ละแห่งจะเลือกใช้วัสดุที่คล้ายๆกันเช่น ในส่วนอาคารบ้านพัก ต้องการให้มีความคงทนก็เลือกใช้อิฐฐาปูน ตกแต่งพื้นผิวผนัง ด้วยหินแม่น้ำหรือกรวดแม่น้ำในผนังข้างล่าง ช่วงบนบางแห่งเลือกใช้ไม้ไผ่ผ่าครึ่งซีก หรือไม้ไผ่สานเป็นลวดลาย หรือใช้วิธีการเลียนแบบธรรมชาติ เช่นการหล่อแบบและทาสีผนังอาคารให้เป็นสีน้ำตาลแบบท่อนซุง ซึ่งมีความหลากหลายในรูปแบบขึ้นอยู่กับความคิด และความชอบของผู้ประกอบการเอง ในส่วนหลังคา พบว่าบ้านพักส่วนมากใช้กระเบื้องลอนคู่มากกว่าเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ เนื่องจากผู้ประกอบการ ต้องการวัสดุที่มีความคงทน ราคาไม่แพง และหาได้ง่าย แต่ได้เลือกสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เช่น สีฟ้า สีเขียว

วัสดุที่ใช้ในส่วนระเบียง พบว่ากระเบื้องเซรามิกเป็นที่นิยมใช้เป็นส่วนมาก เพราะมีความคงทน และมีขนาด และลวดลายหลากหลาย สามารถหาซื้อได้ง่าย แต่จากแบบสอบถามกลับพบว่านักท่องเที่ยวชอบระเบียงที่เป็นพื้นไม้มากกว่า

วัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพัก/ห้องนอน ในส่วนผนังพบว่าส่วนมากนิยมผนังฉาบปูนเรียบทาสี นอกเหนือจากนั้น พบว่ามีการตกแต่งผนังด้วยการกรุไม้อัดลามิเนตช่วงบน ช่วงล่างกรุด้วยกระเบื้องเซรามิก มีบางแห่งใช้ไม้ไผ่สานลวดลายกรุผนัง และบางแห่งใช้ไม้กระดานกรุผนังตีตามแนวนอน ในส่วนวัสดุปูพื้น ส่วนมากนิยมใช้กระเบื้องเซรามิก เพราะมีลวดลายและเฉดสีให้เลือกมาก สามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีความทนทานในการใช้งาน ในส่วนวัสดุกรุฝ้าเพดาน พบว่า ส่วนมากนิยมใช้โครงคร่าว T-BAR กรูยิปซัมแผ่นเรียบ หรือกรูยิปซัมฉาบเรียบ ทาสีขาว มีบ้านพักเพียงแห่งเดียวที่ใช้แผ่นไม้ไผ่สานลวดลายกรุตกแต่งส่วนฝ้าเพดาน

วัสดุที่ใช้ในส่วนห้องน้ำ ในส่วนวัสดุกรุผนัง พบว่าส่วนมากนิยมกรุช่วงล่างด้วยกระเบื้องเซรามิก สีเรียบไม่มีลวดลาย ช่วงบนทาสี สุขภัณฑ์มีทั้งแบบนั่งราบ และแบบนั่งยอง มีความหลากหลายของสีสุขภัณฑ์ โดยพบว่ามีการเลือกใช้สุขภัณฑ์สีขาวจำนวนพอๆกันกับสีเข้ม เช่น สีแดงเลือดหมู สีน้ำเงิน จากการสอบถามพบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า สีเข้มทำความสะอาดง่าย และบางส่วนขึ้นกับความชอบผู้ประกอบการ ที่ต้องการเลือกสีกระเบื้อง และสีของสุขภัณฑ์ ให้สอดคล้องกัน มีบางแห่งพบว่า ผนังห้องน้ำไม่ได้กรุกระเบื้องช่วงล่าง แต่ใช้ทาสีทั้งหมด จะพบว่ามีคราบเปื้อนเป็นผนังช่วงล่าง ในส่วนการตกแต่งส่วนฝ้าเพดาน พบว่า มีความใกล้เคียงกับฝ้าตกแต่งในส่วนห้องนอน นอกจากมีบางแห่งที่ไม่ได้กรุฝ้าตกแต่งใดๆ เป็นเพียงโครงไม้กรูวัสดุปูหลังคา

ในส่วนของพื้นที่เอนกประสงค์อื่นๆ ในบ้านพัก พบว่า บ้านพักนักท่องเที่ยวบางแห่งมีพื้นที่เอนกประสงค์ ที่ใช้นั่งเล่น ดูโทรทัศน์ และสามารถปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่นอนได้ ในกรณีที่ห้องนอนไม่เพียงพอ วัสดุที่ใช้ปูพื้น ใช้กระเบื้องเซรามิก ในส่วนของผนังไม่พบว่าการตกแต่งใดๆ เป็นผนังฉาบปูนเรียบ ทาสีเท่านั้น ในส่วนของฝ้าเพดาน ในส่วนนี้พบว่า เป็นฝ้ายิปซัม ฉาบเรียบทาสีขาว เท่าๆกันกับใช้

โครงคร่าว T-BAR กรูยิปซ์มีแผ่นเรียบ จากแบบสอบถามจะพบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีพื้นที่เอนกประสงค์ แยกออกจากห้องนอน และจากการสำรวจพบว่า มีบ้านพักที่มีห้องครัว สำหรับให้นักท่องเที่ยวได้ใช้ประกอบอาหารระหว่างเข้าพัก โดยจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกไว้ ได้แก่ ตู้เย็น เตาแก๊ส และ อ่างล้างจาน วัสดุปูพื้นที่ใช้ในส่วนห้องครัว พบว่า ใช้กระเบื้องเซรามิก ผนังช่วงล่างก่อ ค.ส.ล. เป็นเคาน์เตอร์กรุด้วยกระเบื้องเซรามิกเรื่อยไปจนถึงผนัง ในส่วนฝ้าเพดาน พบว่า กรูแผ่นยิปซ์มีฉาบเรียบ ทาสีขาว และจากการสอบถามนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนมากนักท่องเที่ยวต้องการให้มีห้องครัวในบ้านพักนักท่องเที่ยวในระหว่างการพักค้างแรม

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรม พึงพอใจที่จะใช้พื้นที่ในส่วนของห้องนอน/ห้องพัก มากกว่าพื้นที่ระเบียง กิจกรรมที่ใช้พื้นที่ในห้องนอน ได้แก่ อ่าน/เขียนหนังสือ ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง นอนหลับพักผ่อน ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องจัดวางเครื่องเรือน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จากความต้องการ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการพูกนอนปูนพื้นเรียบ ขนาดไม่ต่ำกว่า 5 ฟุต นักท่องเที่ยวต้องการโต๊ะ/เก้าอี้ และต้องการให้มีโทรทัศน์ด้วย จากแบบสอบถามจะพบว่า ในพื้นที่ ส่วนของระเบียงนั้น นักท่องเที่ยวพึงพอใจที่จะใช้ทำกิจกรรม นั่งเล่น/พุดคุย และใช้นั่งรับประทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว มากกว่าในพื้นที่ในส่วนห้องพัก/ห้องนอน แต่จากการสำรวจพบว่าขนาดของระเบียงมีพื้นที่ต่ำกว่าขนาดระเบียงมาตรฐาน จึงเป็นไปได้ที่ควรมีการออกแบบให้พื้นที่ระเบียงมีขนาดกว้างขึ้น และอยู่ได้ขายคาเพื่อสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดช่วงวันหรือในช่วงฤดูฝน นอกจากนี้การจัดวางเครื่องเรือนให้สอดคล้องกับกิจกรรมของนักท่องเที่ยว โดยใช้เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้งานได้หลายรูปแบบ

ในส่วนความต้องการในเรื่องอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ ในบ้านพัก พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง และต้องการเครื่องเรือน ได้แก่ โต๊ะ/เก้าอี้สำหรับเขียนหนังสือและแต่งตัว ตู้เก็บเสื้อผ้าและสัมภาระ ราวพาดผ้า โทรทัศน์ และ ตู้เย็น ในส่วนของบ้านพักนักท่องเที่ยวต้องการบ้านพักแบบติดตั้งพัดลม มากกว่าเครื่องปรับอากาศ จากการสำรวจพบว่ารูปแบบของบ้านพักทั้งแบบพัดลม และติดตั้งเครื่องปรับอากาศ มีจำนวนใกล้เคียงกัน การออกแบบบ้านให้มีช่องเปิดที่พอเพียง และตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อรับอากาศบริสุทธิ์ สามารถเพิ่มทางเลือกให้นักท่องเที่ยวโดยที่ไม่ต้องเปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลาในช่วงเข้าพักแรม รวมทั้งสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบอาคารอย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นการใช้พลังงานจากธรรมชาติ และลดการสร้างมลพิษ ในส่วนบ้านพักที่ติดตั้งพัดลม จะพบว่ามีการใช้พัดลม 2 แบบ คือติดตั้งที่ผนัง และใช้แบบเคลื่อนย้ายได้ ร่วมกัน ซึ่งสามารถช่วยให้ใช้งานได้อย่างทั้งถึง อย่างไรก็ตาม อาจพบปัญหาด้านความ

สวยงามและความปลอดภัย เนื่องจากพัดลมที่เคลื่อนย้ายได้ มีสายยาวเกะเกะ อาจเป็นอันตรายได้ อาจจะมีจุดติดตั้งพัดลมแบบติดผนังให้กระจายลมได้ทั่วถึงมากขึ้น

จากแบบสอบถาม สามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างได้ว่า มีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีช่วงอายุระหว่าง 18-25 ปี นักท่องเที่ยวส่วนมากมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อน และเคยมาท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยว 2 ครั้ง ส่วนมากมีที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเลือกมาท่องเที่ยวด้วยเหตุผลหลักคือเพื่อท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ในส่วนของรูปแบบของบ้านพัก พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบรูปแบบ บ้านพักที่แยกออกเป็นส่วนตัว การศึกษาในเรื่องความพึงพอใจในการตัดสินใจเข้าพักบ้านพักนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเด็นพบว่า แต่ละประเด็นมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันออกไป ได้แก่ ประเด็นที่มีผลมากที่สุด ในการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว มีเพียงประเด็นเดียว คือ 1. บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีพื้นที่ใช้สอยพอเพียงในส่วนของ ห้องพัก /ระเบียบ และห้องน้ำ

ประเด็นที่มีผลมาก ในการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว มี 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่สะอาดคล่อง/กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ประเด็นที่ 2 บ้านพักที่มีการจัดสภาพภูมิทัศน์ ประเด็นที่ 3 บ้านพักที่มีการใช้วัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้างและประดับตกแต่ง ประเด็นที่มีผลปานกลางในการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว มีเพียงประเด็นเดียวคือ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ข้อมูลในส่วนของความพึงพอใจภายหลังการเข้าพักโดยแบ่งหัวข้อออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ผังพื้น และขนาดพื้นที่ใช้สอย ,วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง หรือ ประดับตกแต่ง , แสงสว่าง และ การระบายอากาศ ในบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 4 แห่ง สามารถสรุปได้ว่า

ประเด็นในเรื่องสถาปัตยกรรมพบว่า นักท่องเที่ยวพอใจมากกับขนาดพื้นที่ใช้สอยในบ้านพักค่อนข้างพอใจในส่วนของรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และ การวางผังพื้นของบ้านพัก , ขนาดพื้นที่ใช้สอยบนระเบียงบ้าน และ ขนาดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก/ห้องนอน

ประเด็นในเรื่องวัสดุในการก่อสร้างและประดับตกแต่ง พบว่านักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจ ในส่วนของวัสดุที่ใช้ภายนอก ในส่วนหลังคา และ ผนังอาคารภายนอก, วัสดุกรุผนังและวัสดุปูพื้นในห้องนอน , วัสดุกรุผนังและวัสดุปูพื้นในห้องน้ำ ,และวัสดุที่ใช้กรุฝ้าเพดานในบ้านพัก

ประเด็นในเรื่องแสงสว่าง พบว่า พักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจ กับแสงสว่างในบ้านพัก , ในส่วนระเบียง และในห้องน้ำ

ประเด็นในเรื่องการระบายอากาศ พบว่า พักท่องเที่ยว ค่อนข้างพอใจ กับการระบายอากาศในบ้านพัก , ในส่วนห้องนอนห้องพัก แต่พบว่า นักท่องเที่ยวไม่ค่อยพอใจกับการระบายอากาศในห้องน้ำ

ข้อมูลในส่วนความพึงพอใจในความต้องการบ้านพักของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากชอบรูปแบบบ้านแบบบังกาโลไม้/ยกพื้นสูง ขนาดของบ้านสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 4-8 คน/หลัง ชอบแบบติดตั้งพัดลม หรือเปิดรับธรรมชาติ มากกว่าใช้เครื่องปรับอากาศ และชอบช่องเปิดหน้าต่าง ที่มีรูปแบบยาวจรดพื้น ในด้านพื้นที่ใช้สอย นักท่องเที่ยวต้องการให้ภายในบ้านมีพื้นที่เอนกประสงค์แยกออกจากห้องนอน และยังต้องการพื้นที่สำหรับประกอบอาหารในบ้านพัก

ในส่วนที่เกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในบ้านพัก สามารถสรุปได้ว่า ในส่วนวัสดุหลังคา นักท่องเที่ยวพอใจกับวัสดุทดแทนวัสดุธรรมชาติ ในส่วนผนังอาคาร นักท่องเที่ยวพอใจกับวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ไผ่ หิน หรือ กรวด ในส่วนการตกแต่งสถาปัตยกรรมภายใน พบว่า นักท่องเที่ยวชอบวัสดุปูพื้นที่มาจากธรรมชาติ ได้แก่ พื้นกระเบื้องและพื้นในห้องพัก เป็นพื้นไม้ธรรมชาติ ในส่วนห้องน้ำ ต้องการวัสดุปูพื้นเป็นหินธรรมชาติ ผนังภายในและฝ้าตกแต่งเพดาน เป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ไผ่สาน ไม้ หรือ หิน ในส่วนบรรยากาศในบ้านพัก ภายในห้องนอน นักท่องเที่ยวต้องการรูปแบบห้องนอนที่ให้บริการอากาศ ชนบท ที่ใช้พู่กันบนพื้นเรือน และห้องน้ำ ชอบรูปแบบการตกแต่ง/สุชภัณฑ์ ใกล้เคียงชีวิตในชนบท

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเป็นการพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อาคารที่พักที่จะจัดสร้างขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว จึงควรที่จะมีการออกแบบ และมีการเลือกใช้วัสดุที่สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลมาปรับใช้และ นำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการออกแบบ บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้ดังนี้

1. หลักการออกแบบอาคารอย่างยั่งยืน

หลักการที่นำมาปรับใช้ ในการออกแบบบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่

- 1.1 ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อท้องถิ่น
- 1.2 เน้นการใช้วัสดุท้องถิ่นที่หาได้ง่าย และเป็นวัสดุที่ทดแทนได้
- 1.3 เน้นโครงสร้างขนาดเล็กที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างคุ้มค่าและมีความยืดหยุ่นในการปรับใช้พื้นที่ส่วนต่างๆ
- 1.4 การออกแบบต้องก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติ และทรัพยากรทางวัฒนธรรม น้อยที่สุด
- 1.5 หลีกเลี่ยงการใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลือง การสร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อมการผลิตของเสีย และการใช้วัสดุที่เป็นพิษ
- 1.6 การออกแบบให้มีการนำพลังงานที่ทดแทนได้ตามธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์

2. ทฤษฎีสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

หลักการที่นำมาปรับใช้ ในการออกแบบบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นๆ จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น โดยเฉพาะ เรือนพักอาศัย เนื่องด้วย เรือนพักอาศัยในแต่ละท้องถิ่นจะมีรูปแบบ ลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการวิวัฒนาการทางสังคม และวิถีชีวิตที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ในการศึกษา จะเน้นในส่วนของกิจกรรมของผู้อยู่อาศัย ขนาดของเรือนพักอาศัย วัสดุ และ วิธีการก่อสร้าง

3. ขนาดพื้นที่ใช้สอย และการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพัก

นำหลักการมาปรับใช้ในการออกแบบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้พื้นที่ใช้สอยที่สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสะดวกสบายในการเข้าใช้พื้นที่ โดยเลือกขนาดพื้นที่เกณฑ์ต่ำสุดที่ใช้ในบ้านพักอาศัยราคาถูกนำมาปรับใช้ เช่น

1. พื้นที่ระเบียง / ทางเข้า	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	2 – 6	ตารางเมตร
2. พื้นที่ห้องเอนกประสงค์	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	12 – 18	ตารางเมตร
3. พื้นที่ห้องนอน	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	9	ตารางเมตร ขึ้นไป
4. พื้นที่ห้องน้ำ	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	1.5 – 5	ตารางเมตร
5. พื้นที่ห้องครัว	ควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ	5 – 8	ตารางเมตร

4. รูปแบบกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นทางเลือกที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว นอกเหนือจากรูปแบบที่พักที่มีเอกลักษณ์แล้ว กิจกรรมระหว่างเข้าพัก ก็สามารถสร้างความประทับใจและให้ประสบการณ์ใหม่แก่นักท่องเที่ยวด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่กล่าวถึง ได้แก่ การเข้าชมสถานที่ต่างๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยวทางการเกษตร การให้ความรู้การเกษตรแผนใหม่ หรือความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การแสดงขั้นตอนในการปฏิบัติการต่างๆ ทางด้านการเกษตร รวมถึงการให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมด้วย เช่น การเก็บผลไม้ การพักผ่อนกับชาวบ้านเพื่อสัมผัสกับการใช้ชีวิตของเกษตรกร การจัดจำหน่ายสินค้า และ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หรือ งานหัตถกรรมในท้องถิ่น

เนื่องจากพื้นที่ทางด้านการเกษตรกรรม ในจังหวัดนครนายกมีอยู่จำนวนมาก และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่ที่น่าสนใจอีกด้วย การจัดการท่องเที่ยว ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงเป็นทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่ง ที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ ด้วยกิจกรรมที่ให้โอกาสได้เข้าไปเรียนรู้ชีวิตเกษตรกรในชนบท ราคาของที่พักที่ราคาไม่สูงนัก การให้บริการ และต้อนรับนักท่องเที่ยวแบบญาติมิตร ในปัจจุบัน การให้บริการบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับจำนวนของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าชม ผู้วิจัยจะสรุปข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงบ้านพักนักท่องเที่ยวเดิม หรือที่จะสร้างใหม่ และกิจกรรมในการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

5.2.1 ด้านกายภาพ

เพื่อให้บ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีบรรยากาศ และมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมทั้งภายนอกและภายใน ที่มีเอกลักษณ์พื้นถิ่น และสอดคล้อง กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังรวมไปถึง วัสดุที่ใช้ในการประดับตกแต่ง ตามความคิดเห็น และความต้องการของนักท่องเที่ยวนั้น สามารถสรุปจากข้อมูล ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามได้รายละเอียด ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงผลสรุปจากแบบสอบถาม ของรูปแบบสถาปัตยกรรมของบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่นักท่องเที่ยวชอบ

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบ้านพัก	
รูปแบบที่นักท่องเที่ยวเลือก มากที่สุด	รูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
	

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

รายละเอียด
<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบเป็นเรือนไม้ชั้นเดียว ยกพื้นสูง หลังคาจั่วทรงเตี้ย 2. สามารถใช้พื้นที่ใต้ถุนเรือนได้ พื้นเป็นลานคอนกรีตขัด หรือ ดินอัดแน่น 3. ระเบียงหน้าบ้านมีหลังคาคลุม บันไดขึ้นเรือนอาจมีหลังคาคลุมด้วย 4. ไม่นิยมติดตั้งฝ้าเพดาน สามารถมองเห็นโครงสร้างหลังคา และวัสดุมุงหลังคา 5. ผนังเรือน นิยมตีเกล็ดไม้ตามแนวนอน ผนังช่วงบนตีไม้ระแนงตามแนวตั้งใช้ระบายอากาศได้แผ่นไม้ที่ใช้ นิยมให้เป็นสิริธรรมชาติ 6. พื้นเรือนเป็น พื้นไม้ ไม่นิยมลงน้ำยาชักเงาบนผิวหน้าไม้ 7. ลูกกรงกันตก ในส่วนระเบียงเป็นลูกกรงไม้ มีทั้งใช้ ลูกกรงไม้กลึง และ ไม้ระแนง เป็นสีไม้ธรรมชาติ 8. ห้องน้ำ และ ห้องครัว แยกออกจากเรือนนอน มีชานบ้านเป็นพื้นที่เชื่อมต่อ หรืออาจจะจัดให้อยู่ที่ใต้ถุนเรือน 9. ไม่นิยมติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และไม่ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง

นักท่องเที่ยวยังต้องการให้ บ้านพักมีพื้นที่อเนกประสงค์ที่แยกออกจากห้องนอน เพื่อให้แยกใช้สำหรับนั่งเล่น พุดคุย หรือ นั่งดูโทรทัศน์ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้มีพื้นที่สำหรับเตรียมหรือประกอบอาหารในระหว่างพักแรมได้อีกด้วย ซึ่งมีรูปแบบ และรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงรูปแบบ พื้นที่อเนกประสงค์

รูปแบบพื้นที่อเนกประสงค์

รายละเอียด

1. นิยมจัดวางเครื่องเรือนแบบลอยตัวชิดผนัง เพื่อให้ได้พื้นที่โล่งตรงกลาง ปรับเปลี่ยนการใช้พื้นที่ตามกิจกรรมได้หลากหลาย
2. ในบ้านแบบเรือนไม้ ยังพบว่าพื้นมีระดับความสูงที่ระดับแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.4 แสดงรูปแบบ พื้นที่ห้องครัว

รูปแบบพื้นที่ครัว

รายละเอียด

1. ตำแหน่งของห้องครัว จะแยกห่างออกจากพื้นที่พักผ่อน หรือห้องนอน อาจจะมีเรือนครัวแยกออกไปต่างหาก เพื่อกันกลิ่นรบกวน ในกรณีบ้านที่ยกพื้นสูง ครัวอาจอยู่ใต้ถุนเรือน
2. ครัวที่อยู่ใต้ถุนเรือน ไม่มีผนังกันเป็นห้องมิดชิด อาจจะมีรั้วเตี้ยๆ กันโดยรอบ เพื่อป้องกันสัตว์เลื้อย เช่น สุนัข เป็ด มาคุ้ยอาหาร
3. ผนังห้องครัวช่วงบน ติ้ไม่ระแนงตามแนวตั้ง เพื่อใช้ประโยชน์ในการระบายอากาศ หรือ แขนงอุปกรณ์ทำครัว
4. ใต้เคาน์เตอร์ คสล. มักจะปล่อยโล่ง ไม่นิยมทำตู้ติดตายตลอดแนว เหมือนครัวแบบบ้านในเมือง

ในส่วนของรูปแบบช่องเปิด หรือ หน้าต่าง จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชอบรูปแบบหน้าต่างแบบสูง ที่ช่วงล่างจะมีลูกกรงกันตก ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.5 แสดงรูปแบบ หน้าต่างที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม

<p>รูปแบบหน้าต่าง</p>
<p>รูปแบบที่นักท่องเที่ยวเลือก จากแบบสอบถาม มากที่สุด</p>

<p>รูปแบบช่องเปิด จากสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น</p>

<p>รายละเอียด</p>
<p>1. ลักษณะเป็นบานเปิดแบบ บานเปิดคู่ เป็นบานกรอบไม้/ลูกพักไม้ อยู่สูงจากพื้น ประมาณ 90 เซนติเมตร</p>

ในส่วนของระเบียง จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชอบรูปแบบ ของระเบียง ที่มีการจัดวาง เครื่องเรือนแบบลอยตัว ชอบพื้นระเบียงไม้ และราวกันตก เป็นวัสดุจากธรรมชาติ ซึ่งมีรายละเอียดตาม ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.6 แสดงรูปแบบ ระเบียงที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม

รูปแบบระเบียง / ราวกันตก
รูปแบบที่นักท่องเที่ยวเลือก จากแบบสอบถาม มากที่สุด

รูปแบบระเบียง / ราวกันตก จากสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

รายละเอียด
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีหลังคาคลุมระเบียง ไม้ติดตั้งฝ้าเพดาน 2. มีที่นั่งตายตัว พร้อมพนักพิง ตามแนวระเบียงด้านใดด้านหนึ่ง 3. ราวลูกกรงกันตก มีความสูงประมาณ 0.90เมตร เป็นลูกกรงไม้กลึง หรือไม้ระแนง สีธรรมชาติ

รูปแบบบรรยากาศ ภายในห้องนอน จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชอบบรรยากาศที่เป็นชนบท โดยเลือกปูมปูบนพื้นเรือน มากที่สุด ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.7 แสดงรูปแบบ บรรยากาศห้องนอน ที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม

รูปแบบ/ บรรยากาศในห้องนอน
<p data-bbox="217 482 1350 541">รูปแบบที่นักท่องเที่ยวเลือก จากแบบสอบถาม มากที่สุด</p>
<p data-bbox="217 956 1350 1015">รูปแบบ และ บรรยากาศ จากสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น</p>
<p data-bbox="217 1393 1350 1452">รายละเอียด</p> <ol data-bbox="217 1474 1350 1808" style="list-style-type: none"> 1. พื้นนอน ควรจัดวางในจุดที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก 2. จัดเตรียม มุ้งนอนในกรณีที่ไม่ติดตั้ง มุ้งลวดกันแมลงภายในบ้านพัก 3. ใช้เสื่อ หรือ พูก ปูบนพื้นเรือน แทนการใช้เตียงและพูก เพื่อสร้างบรรยากาศที่แตกต่างจากรูปแบบบ้านในเมือง หรือถ้าใช้เตียง ควรเลือกรูปแบบที่เรียบง่ายเป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ ไม้ไผ่ หรือ หวาย เป็นต้น 4. เครื่องนอน เช่น ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ควรเลือกใช้ ผ้าทอพื้นเมือง ที่หาได้ในพื้นที่

รูปแบบบรรยากาศภายในห้องน้ำ จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชอบบรรยากาศที่เป็นชนบท เช่น มีการใช้วัสดุจากธรรมชาติในการประดับตกแต่ง การอาบน้ำแบบ ตักอาบจากโอ่งน้ำหรืออาบนํ้ากลางแจ้ง และควรให้ความสำคัญในเรื่องการจัดวางตำแหน่งสุขภัณฑ์ให้ใช้งานได้สะดวก ไม่ทับซ้อนในการใช้งาน รวมถึงการสวนแห้ง/สวนเปียก ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8 แสดงรูปแบบ บรรยากาศห้องน้ำ ที่นักท่องเที่ยวเลือกจากแบบสอบถาม

รูปแบบ/ บรรยากาศภายในห้องน้ำ
รูปแบบที่นักท่องเที่ยวเลือก จากแบบสอบถาม มากที่สุด

องค์ประกอบอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศชนบท ในห้องน้ำ

รายละเอียด
<ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ ที่หาได้ในท้องถิ่น ในการประดับตกแต่งในห้องน้ำ 2. เลือกใช้ภาชนะที่มีความเป็นท้องถิ่น เช่น โอ่งดิน โอ่งเคลือบ ชันน้ำ ที่ทำจากกะลามะพร้าว หรือ ชันเงิน/โลหะ ถังขยะหวายสาน แทนผลิตภัณฑ์จากพลาสติก 3. แบ่งพื้นที่ในห้องน้ำ ให้มีพื้นที่เปิดเพื่อสัมผัสธรรมชาติบ้าง เช่น เปิดหลังคาโล่ง ผึงสวนบนต้นไม้ระแนงโปร่ง เป็นต้น

นอกจากลักษณะทางกายภาพโดยรวม ในบ้านพักแล้ว องค์ประกอบย่อยๆ ที่ส่งเสริมบรรยากาศในบ้านพัก ให้มีรูปแบบ และบรรยากาศที่มีเอกลักษณ์ท้องถิ่น ควรเลือกใช้เครื่องเรือน หรือ ของประดับตกแต่ง ที่สามารถหาได้ในพื้นที่ ในส่วนของจังหวัดนครนายก มีงานหัตถกรรมของชุมชนที่สามารถนำมาใช้ตกแต่งในบ้านพักได้ เช่น เครื่องเรือน ที่ทำจากไม้ไผ่ และหวาย เสื้อทอมือ โคมไฟตั้งโต๊ะจากการแกะสลักไม้ไผ่ งานแกะสลักเหง้าไม้ไผ่ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางต่อไป

ตารางที่ 5.9 แสดงรูปแบบงานหัตถกรรมในท้องถิ่น ที่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมบรรยากาศในบ้านพัก

งานหัตถกรรมจาก ไม้ไผ่ / หวาย

<p>รายละเอียด</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. โคมไฟตั้งโต๊ะ หรือโคมไฟตั้งพื้น แกะสลักจากเหง้าไม้ไผ่ / ปล้องไม้ไผ่ 2. ถัง หรือตะกร้า จากดอกหรือ หวายสาน

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

งานเครื่องเรือน จาก ไม้ไผ่

รายละเอียด

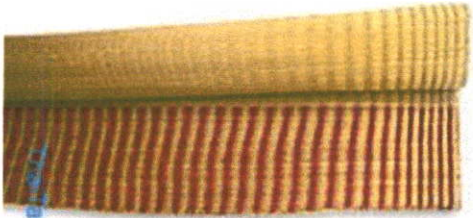
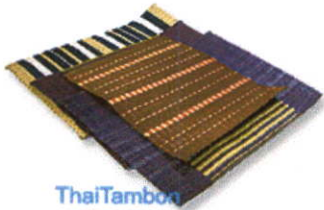

1. เครื่องเรือนที่ใช้ภายในบ้าน เช่น เตียงนอน เก้าอี้นอน ชุดรับแขก
2. เครื่องเรือนที่ใช้ภายนอกบ้าน เช่น ชุดเก้าอี้สนาม แคร่

หมายเหตุ : ควรเลือกใช้ผ้าทอพื้นเมืองในส่วนปลอกหุ้มเบาะ หรือ หมอนอิง เป็นต้น

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

งานหัตถกรรมจาก กะลามะพร้าว	
 <p>ThaiTambon</p>	 <p>ThaiTambon</p>
รายละเอียด	
<p>1. โคมไฟตั้งโต๊ะ จากกะลามะพร้าว</p> <p>2. ของใช้ ในชีวิตประจำวัน เช่น กระบอกตักน้ำ แก้วน้ำ ถ้วย ที่วางสบู่ เป็นต้น</p>	
งานหัตถกรรม ผ้าทอพื้นเมือง	
 <p>ThaiTambon</p>	 <p>ThaiTambon</p>
 <p>ThaiTambon</p>	 <p>ThaiTambon</p>
รายละเอียด	
<p>ผ้าฝ้ายทอมือ อ. บ้านนา / ผ้าทอไทพวนบ้านใหม่ อ. ปากพลี จ. นครนายก</p> <p>ผลิตผ้าฝ้ายลายน้ำไหล ผ้าทอลายสีเหลี่ยม ผ้าทอลายสก๊อต ผ้าฝ้ายสีพื้น เป็นต้น</p>	

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

งานหัตถกรรมจาก ตันกก	
	
	
<p>รายละเอียด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เสื้อ จากตันกก มีทั้งกสิกรรมชาติ และกกย้อมสี 2. แผ่นรองจาน หรือแก้วน้ำ 	

5.2.2 ด้านสภาพแวดล้อม

- 1.1 ด้านภูมิทัศน์ (LANDSCAPE) ควรจัดปลูกไม้ทั้งประดับประเภทดอก และใบ รวมทั้งไม้ดอกที่ให้กลิ่นหอมในบริเวณบ้านพัก
- 1.2 จัดทำป้ายข้อมูลของไม้ดอก/ไม้ผล ประเภทต่างๆ ในพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในขณะเดินเที่ยวในสวน
- 1.3 จัดทำป้ายบอกเส้นทางท่องเที่ยวในสวน และมีป้ายบอกชัดเจนในส่วนของ พื้นที่เกษตรกรรมที่ผู้ประกอบการ ไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ เพื่อลดความเสียหายของผลผลิต
- 1.4 ควรมีไฟฟ้าแสงสว่างตามทางเดินจากลานจอดรถ หรือ ศูนย์รับนักท่องเที่ยว ไปสู่บ้านพัก เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในการเดินเท้าเข้า-ออก บ้านพัก
- 1.5 เพิ่มพื้นที่ใช้สอยในสวนของระเบียงและการจัดวางเครื่องเรือน ให้สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลาย
- 1.6 ภายในบ้านพัก ควรเพิ่มการใช้วัสดุจากธรรมชาติในการประดับตกแต่ง เช่น ใช้พื้นไม้ในห้องนอน แทนการปูกระเบื้องเซรามิก
- 1.7 เพิ่มพื้นที่เอนกประสงค์ภายในบ้านพักโดยที่แยกออกจากห้องนอน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ในกรณีที่เข้าพักเป็นกลุ่มใหญ่
- 1.8 ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลงภายในห้องพัก ทุกตำแหน่งของช่องเปิด รวมทั้งช่องระบายอากาศในสวนของห้องน้ำ เพื่อความสะดวกสบายในการเข้าพักและใช้งาน ของนักท่องเที่ยว
- 1.9 ให้แสงสว่างในบ้านพักเป็นแบบเน้นเฉพาะที่เพื่อความสวยงามบ้าง เช่น โคมไฟจากไม้ไผ่ในบริเวณหัวเตียง แทนดวงโคมแบบกลมติดตั้งกลางห้องบนฝ้าเพดาน
- 1.10 บ้านพักทุกหลัง ควรมีเครื่องเรือนและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเป็นมาตรฐาน เช่น ตู้เก็บเสื้อผ้า , ราวพาดผ้า , โต๊ะเก้าอี้สำหรับ เขียนหนังสือ/แต่งตัว , โทรทัศน์และตู้เย็น เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายให้นักท่องเที่ยวระหว่างเข้าพัก
- 1.11 อุปกรณ์เครื่องนอนต่างๆควรทำความสะอาดทุกครั้งหลังจากมีการเข้าพักของนักท่องเที่ยว รวมทั้งในการเลือกใช้อุปกรณ์เครื่องนอน เช่น ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ควรเลือกใช้ ผ้าพื้นเมือง ที่ผลิตในท้องถิ่นหรือพื้นที่ใกล้เคียง
- 1.13 บ้านพักควรจัดเตรียมห้องครัว ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้ประกอบอาหารในระหว่างพักแรมได้เพื่อที่จะได้ใช้ผลผลิตทางการเกษตรจากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และผู้ประกอบการจำเป็นต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของอุปกรณ์ทำครัว เช่น มีติดควรกำหนดจำนวนมีด รวมทั้งควรมีที่เก็บที่ปลอดภัยห่างจากมือเด็ก เตาประกอบอาหารอยู่ในที่โปร่ง ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย เป็นต้น

1.14 ควรมีการปรับปรุง และทำความสะอาดภายในบ้านพัก และบริเวณโดยรอบบ้านพัก อยู่ตลอดเวลา

5.2.3 ด้านกิจกรรม

เพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ใหม่ และได้สัมผัสวิถีชีวิตในชุมชนเกษตรกรรม นอกเหนือไปจากการได้ท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว ผู้ประกอบการควรเพิ่มเติมกิจกรรมในระหว่างการเข้าพัก โดยแบ่งออกตามประเภทของกิจกรรม ได้แก่ 1. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 2. กิจกรรมที่เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมในชุมชน 3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน โดยมีข้อเสนอแนะตามตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.10 แสดงกิจกรรมเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตในชุมชนเกษตรกรรม

ประเภทของกิจกรรม	รายละเอียด
1. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม	<ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้ภาคทฤษฎีเกี่ยวกับพืชพันธุ์ที่มีอยู่ในแหล่ง ท่องเที่ยวนั้นๆ เช่น วิธีการขยายกิ่งพันธุ์ วิธีการดูแลบำรุงรักษา วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิต การแปรรูปผลผลิต และ การจัดจำหน่าย ให้นักท่องเที่ยวได้ลองลงมือปฏิบัติในพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีเกษตรกร คอยดูแล และให้คำแนะนำที่ถูกต้อง
2. กิจกรรมที่เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมในชุมชน	<p>ส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมในชุมชนได้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ผู้ประกอบการอาจจะเชิญวิทยากรมาสอนนักท่องเที่ยว หรือนำกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม และเรียนรู้ ในแหล่งที่มีการทำงานหัตถกรรมนั้นๆ</p> <ol style="list-style-type: none"> การแกะสลักเห้งไม้ไผ่ / จักสานไม้ไผ่ ดอกไม้ประดิษฐ์จากเทียน โคมตะเกียงดินเผา ไม้กวาดดอกหญ้า ทอเสื่อกก งานหัตถกรรมกะลามะพร้าว ทอผ้าด้วยกี่กระตุก แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

ประเภทของกิจกรรม	รายละเอียด
3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับ วัฒนธรรม วิถีชีวิตประจำวัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำบุญ / ตักบาตร หรือ ถวายอาหารพระ ในวัดที่อยู่ใน แหล่งชุมชนเกษตรกรรมนั้นๆ 2. เข้าร่วมในงานเทศกาล หรือ งานรื่นเริงของชุมชน เช่น ช่วยจัดเตรียมสถานที่ เตรียมอาหาร ของที่ระลึก 3. สอนทำอาหารคาว/ หวาน ของท้องถิ่น โดยเน้นที่จะเลือกใช้ ผลผลิตในพื้นที่ในการประกอบ อาหาร ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนชนิดของอาหาร ตามฤดูกาล ของพืชพันธุ์นั้นๆ

จากแบบสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาท่องเที่ยว และพักผ่อนในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และมีจำนวนเพิ่มขึ้นในช่วงหน้าฝน และช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิต รายการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างเข้าพัก ที่เสนอแนะมีรายละเอียด ตามตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.11 เสนอแนะ รายการท่องเที่ยว และกิจกรรมระหว่างเข้าพัก

วัน	เวลา	รายละเอียด
วันเสาร์	11.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่บ้านพักของเกษตรกร บริการ น้ำสมุนไพร และผลไม้ตามฤดูกาล ● เก็บของเข้าที่พักรวม และ พักผ่อนตามอัธยาศัย <p>นักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เดินเล่น / ซี่ จักรยานเที่ยวชมในพื้นที่เกษตรกรรม เล่นน้ำในลำธาร ธรรมชาติ เทียน้ำตก ล่องแก่ง โดยผู้ประกอบการ อาจจะจัดเตรียม หรือให้เช่า ยี่ม ห่วงยาง รถจักรยาน ให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่น คอยแนะนำ และให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวด้วย</p>
	16.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● เที่ยวชมแหล่งผลิตงานหัตถกรรมในชุมชน เพิ่มกิจกรรมสอนทำงานหัตถกรรม

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

วัน	เวลา	รายละเอียด
วันเสาร์	18.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● รับประทานอาหารเย็น เพิ่มกิจกรรมสอนทำอาหาร เพื่อให้เกษตรกรที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม และเรียนรู้วิธีประกอบอาหาร เกษตรกรที่เกี่ยวข้องสามารถ ร่วมรับประทานอาหาร กับครอบครัว เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรอื่น หรือรับประทานอาหารที่บ้านพักได้ ● พักผ่อนตามอัธยาศัย
วันอาทิตย์	06.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● รวมกลุ่มที่บ้านเกษตรกร เตรียมอาหารเช้าเพื่อไปทำบุญ ที่วัดใกล้ที่พัก <p>หมายเหตุ : อาจดเว้นในกรณีที่มีการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน</p>
	07.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● รับประทานอาหารเช้า ผู้ประกอบการอาจนำเกษตรกรที่เกี่ยวข้องไปเที่ยวชม และ รับประทานอาหารเช้าที่ตลาดชุมชน เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต ชุมชน จาก ผู้คน อาหาร และ สินค้าในตลาด
	09.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความรู้ภาคทฤษฎีเกี่ยวกับพืชพันธุ์ที่มีอยู่ ในแหล่ง ท้องถิ่นนั้นๆ ● ภาคปฏิบัติ ให้นักท่องเที่ยวได้ ลองลงมือปฏิบัติในพื้นที่ เกษตรกรรม โดยมีเกษตรกร คอยดูแล และให้คำแนะนำ ที่ถูกต้อง
	12.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● รับประทานอาหารกลางวัน ผู้ประกอบการสามารถจัดเตรียมอาหารในภาชนะ หรือ วัสดุธรรมชาติ เช่น ใบตอง ใบบัว จัดเตรียมพื้นที่ในพื้นที่เกษตรกรรม ให้นักท่องเที่ยวได้นั่ง รวมกลุ่มทานอาหารร่วมกับ เกษตรกร เพื่อพูดคุย และแลกเปลี่ยนความรู้ ในการทำการเกษตร

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

วัน	เวลา	รายละเอียด
วันอาทิตย์	13.00 น.	● พักผ่อนตามอัธยาศัยในบ้านพัก
	15.00 น.	● ออกจากที่พัก ผู้ประกอบการจัดเตรียมของที่ระลึก ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น งานหัตถกรรม กิ่งพันธุ์ไม้

5.3 ประเด็นเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

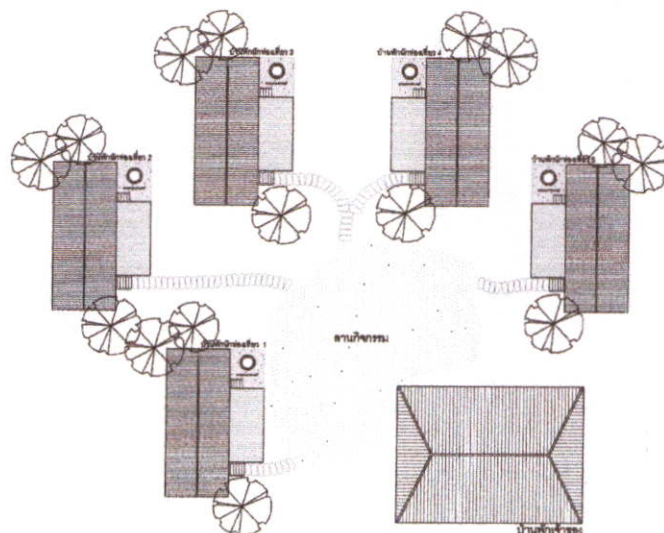
เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของนักท่องเที่ยว และเป็นทางเพิ่มรายได้ของเกษตรกร ควรที่จะมีการปรับปรุงบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้ดึงดูดใจและเกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะทางกายภาพ

อาคารชั้นเดียว ยกพื้นสูง ด้านหน้าอาคารหันสู่ทิศเหนือ มีระเบียงหน้าบ้าน และด้านหลังบ้าน หลังคาจั่ว มุงด้วยกระเบื้องลอนคู่ เสาคอนกรีตสำเร็จรูป ตกแต่งเสาช่วงล่างด้วยกรวดแม่น้ำสีธรรมชาติ ผังช่วงล่างตีเกล็ดไม้ตามแนวนอน ช่วงบนตีเกล็ดไม้ตามแนวตั้ง หน้าต่างมีขนาดสูงเพื่อให้บ้านแลดูโล่ง โปร่ง ควรมีลูกกรงไม้ระแนงกันช่วงล่างเพื่อกันตก และติดตั้งมุ้งลวดกันแมลงภายในตัวบ้าน เพื่อให้สามารถเปิดหน้าต่างรับลม และระบายอากาศในบ้านพักได้ตลอดทั้งวัน เนื่องจากไม่ได้ใช้เครื่องปรับอากาศ ห้องน้ำอยู่ทางด้านหลัง ก่ออิฐ ฉาบปูนเรียบทาสี ในส่วนห้องอาบน้ำผนังช่วงบนตีระแนงไม้ไผ่ มีลานโล่งอาบน้ำอยู่ด้านหลังรวมทั้งลานอเนกประสงค์ สามารถชกล้างได้ พื้นคอนกรีตขัดหยาบ ผังช่วงล่างก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ช่วงบนเป็นระแนงไม้ ได้ทุนเรือนมีพื้นที่สำหรับประกอบอาหาร ผังช่วงบนเป็นไม้ระแนง เพื่อให้ระบายอากาศได้ดี และไม่ทึบ มีรั้วเตี้ยๆกันเพื่อกันสัตว์เลื้อยเข้ามาในพื้นที่ประกอบอาหาร พื้นที่ได้ทุนเรือน สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้หลากหลาย เช่น สามารถใช้นั่งรับประทานอาหาร นั่งทำงานหัตถกรรม จอดรถจักรยาน เป็นต้น

ภาพที่ 5.1 รูปแสดงบรรยากาศบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ภาพที่ 5.2 รูปแสดงผังบ้านพักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

บ้านพักนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้น อาจจะมีจำนวนประมาณ 3-5 หลัง โดยมีบ้านพักเกษตรกรเป็นจุดศูนย์กลาง โดยอาจจะจัดให้มีพื้นที่ส่วนหนึ่ง สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว ก่อนที่นักท่องเที่ยวจะแยกย้ายไปพักตามบ้านพักแต่ละหลัง นอกจากนี้ยังสามารถดัดแปลงให้เป็นพื้นที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การฝึกทำหัตถกรรมในท้องถิ่นตำแหน่งของบ้านพักนักท่องเที่ยว ควรที่จะอยู่ไม่ไกลจากบ้านพักของเกษตรกร เพื่อที่เจ้าบ้านสามารถที่จะดูแลนักท่องเที่ยวของตนอย่างใกล้ชิด และ นักท่องเที่ยวเองก็สามารถที่จะเดินแวะเวียนมา พบปะพูดคุย และได้เรียนรู้หรือสัมผัสวิถีชีวิตของเกษตรกรได้ด้วย

ตารางที่ 5.12 แสดงรายละเอียดวัสดุของบ้านพักนักท่องเที่ยวและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

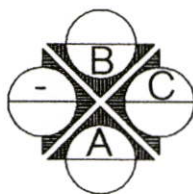
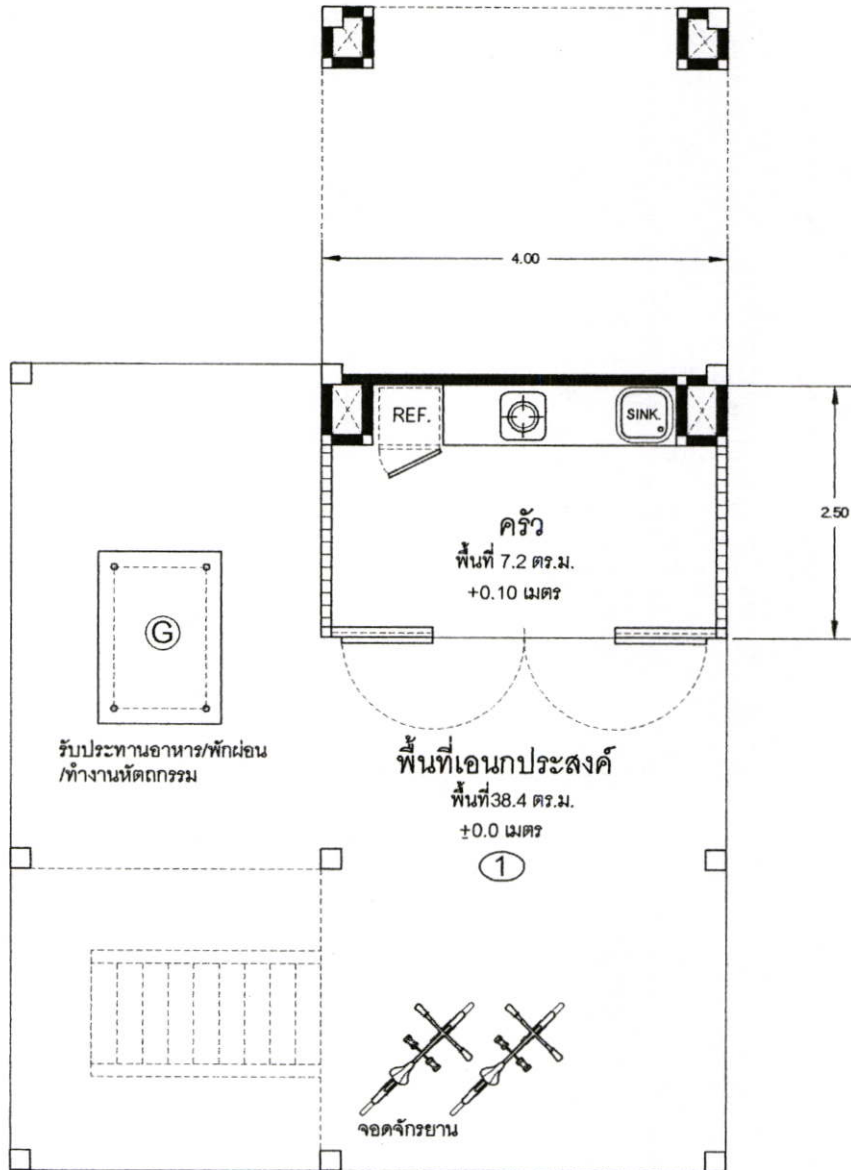
รายละเอียด	วัสดุ	สี
<p><u>ในส่วนของระเบียบ</u> บันไดทางขึ้น ราวกันตก</p>	<p>ไม้เนื้อแข็ง ไม้ระแนง มีช่องกันช่วงกลางกันตก</p>	<p>ทำสีธรรมชาติ ทำสีธรรมชาติ</p>
<p><u>ในส่วนของระเบียบ</u> พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน <u>ในส่วนพื้นที่เอนกประสงค์</u> พื้น</p>	<p>ไม้กระดาน/ไม้เนื้อแข็ง ผนังช่วงล่าง ไม้เนื้อแข็งตีเกล็ดตาม แนวนอน ผนังช่วงบนตั้งแต่ระดับ 0.90 เมตร AFF. ตีเกล็ดไม้เนื้อแข็งตามแนวตั้ง กรอบไม้เนื้อแข็ง/ ไม้ไผ่สานลวดลาย พื้นไม้เนื้อแข็ง</p>	<p>ทำสีธรรมชาติ สีธรรมชาติ สีธรรมชาติ สีธรรมชาติ</p>
ผนัง	ตีเกล็ดไม้ตามแนวตั้ง	สีเขียวอ่อน
ฝ้าเพดาน	แผ่นยิปซัม ฉาบเรียบ ปิดขอบคิ้วไม้เนื้อแข็ง	สีขาว สีธรรมชาติ
<p><u>ในส่วนพื้นที่นอน</u> พื้น</p>	<p>พื้นยกจากระดับ FF. 0.20 เมตร พื้นไม้เนื้อแข็ง</p>	สีธรรมชาติ
ผนัง	ตีเกล็ดแผ่นไม้ตามแนวตั้ง กันด้วยฉากไม้ ต่อลวดลายตามแบบ	สีเขียวอ่อน สีขาว
ฝ้าเพดาน	กรุแผ่นไม้ไผ่สานลวดลาย ในกรอบไม้เนื้อแข็ง	สีธรรมชาติ

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

รายละเอียด	วัสดุ	สี
ในส่วนห้องน้ำ พื้น	พื้นในส่วนแห้ง กระเบื้องดินเผา ขนาด 0.30 x 0.30 เมตร พื้นในส่วนเปียก คอนกรีตขัดหยาบ	สีธรรมชาติ
ผนัง	ผนังในส่วนแห้ง ก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ปูนเปลือยขัด ผนังในส่วนเปียก ช่วงล่างผนังก่ออิฐ ปูนเปลือยขัด ช่วงบน ตั้งแต่ระดับ 1.50 เมตร ตีระแนงไม้ เว้นช่องห่างเท่าๆกัน กรุแผ่นไม้ไผ่สานลวดลาย ช่วงบน กึ่งไม้ไผ่ธรรมชาติ เว้นระยะห่าง ระหว่างกิ่งพอสวยงาม	สีธรรมชาติ สีธรรมชาติ
ฝ้าเพดาน	ตีระแนงไม้ เว้นช่องห่างเท่าๆกัน กรุแผ่นไม้ไผ่สานลวดลาย	สีธรรมชาติ
ในส่วนห้องครัว พื้น	พื้นคอนกรีตขัด	สีธรรมชาติ
ผนัง	ก่ออิฐ ฉาบปูนเรียบ ช่วงบนตั้งแต่ระดับ 0.80 เมตร ติดตั้งไม้ระแนง	สีธรรมชาติ สีธรรมชาติ

ตารางที่ 5.13 แสดงรายละเอียดเครื่องเรือน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ในบ้านพัก
นักท่องเที่ยว

อุปกรณ์อำนวยความสะดวก			
รายการ	รายละเอียด	จำนวน	หมายเหตุ
1. พูกนอน	พูกนอน หน้า 4" ขนาด 5'	2	หมอน / ผ้าห่ม มุ้ง ตามจำนวน นักท่องเที่ยว
2. โต๊ะหัวเตียง	ไม้เนื้อแข็ง ทำสีย้อมเข้ม ขนาด 0.45x0.45x0.25 เมตร	1	-
3. ชั้นวางโทรทัศน์	โครงไม้เนื้อแข็ง กรูไม้ขัดลึกลง ทำสีย้อมเข้ม ขนาด 0.60x 1.00x 0.75 เมตร	1	-
4. ตู้เตียง/ วาง กระเป๋า	โครงไม้เนื้อแข็ง กรูไม้ขัดลึกลง ทำสีย้อมเข้ม มีลิ้นชักด้านล่าง ขนาด 0.60x 1.20x 0.75 เมตร	1	-
5. ราวพาดผ้า	ไม้เนื้อแข็ง ทำสีย้อมเข้ม ขนาด 0.80 เมตร	1	เลือกใช้เครื่องเรือน จากไม้ไม่ได้
6. โต๊ะเตี้ย	ไม้เนื้อแข็ง ทำสีย้อมเข้ม ขนาด 0.60x0.60x0.35 เมตร	1	
7. มู่ลี่ไม้ไผ่	ไม้ไผ่สีธรรมชาติ/ ขอบกั้นผ้าสีขาว	-	ติดตั้งทุกหน้าต่าง
8. มุ้งลวด			ติดตั้งทุกหน้าต่าง และ ประตูในห้องพัก
9. เสื่อกก	กกสีธรรมชาติ ขอบกั้นผ้า	1	สำหรับใช้บนบ้าน
10. แคร่ไม้ไผ่	ไม้ไผ่สีธรรมชาติ ขนาดกว้าง 0.90-1.00 เมตร	1	
11. อื่นๆ	- โทรทัศน์ - ตู้เย็น - เตาประกอบอาหาร - อุปกรณ์เครื่องครัว		

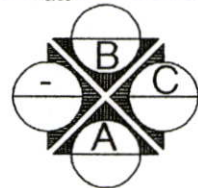
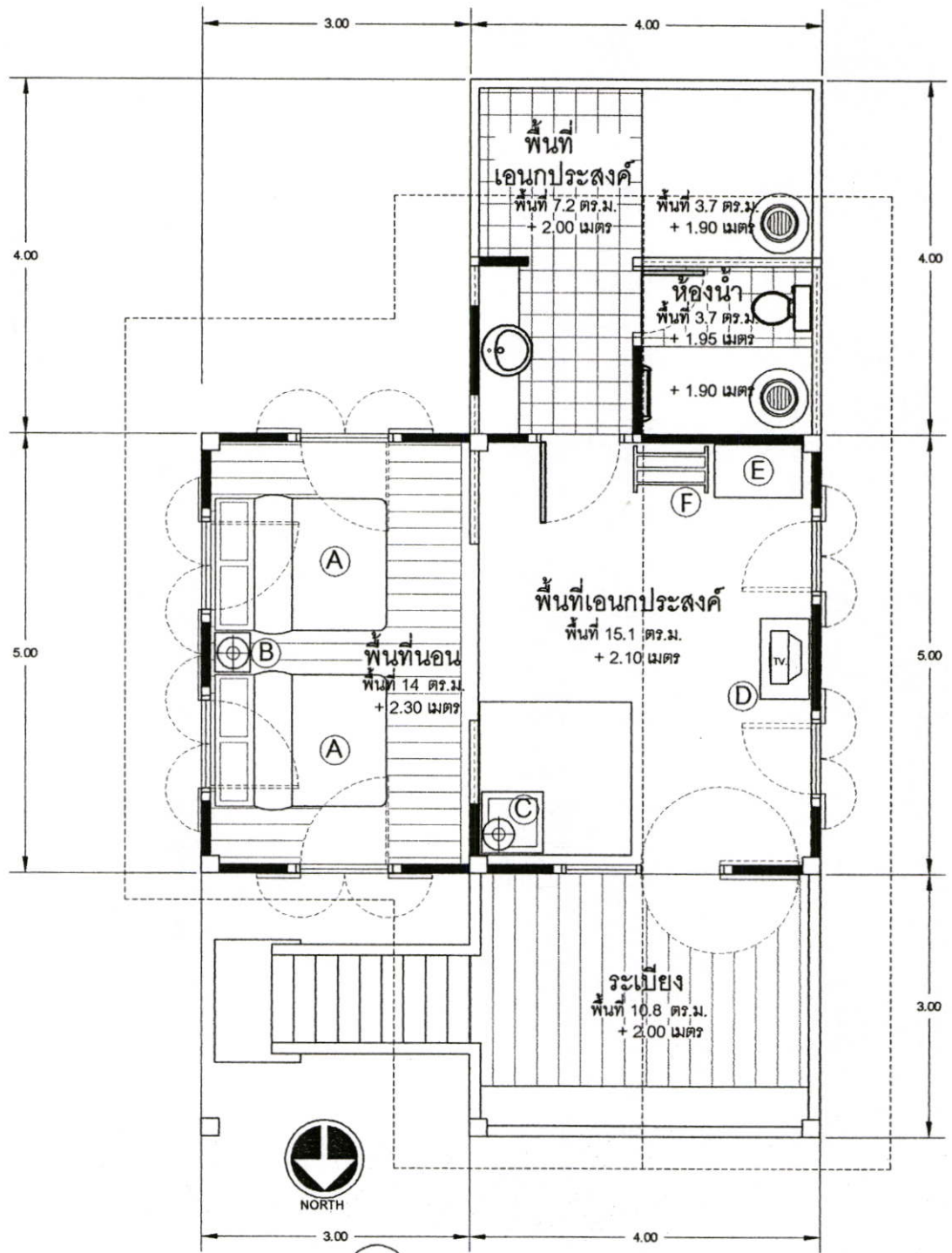

GROUND FLOOR
FURNITURE LAYOUT 1 : 75

LEGENDS

ⓐ แคร่ไม้ไผ่ 1.60*1.20เมตร

ภาพที่ 5.3 แสดงผังเครื่องเรือนชั้นล่าง

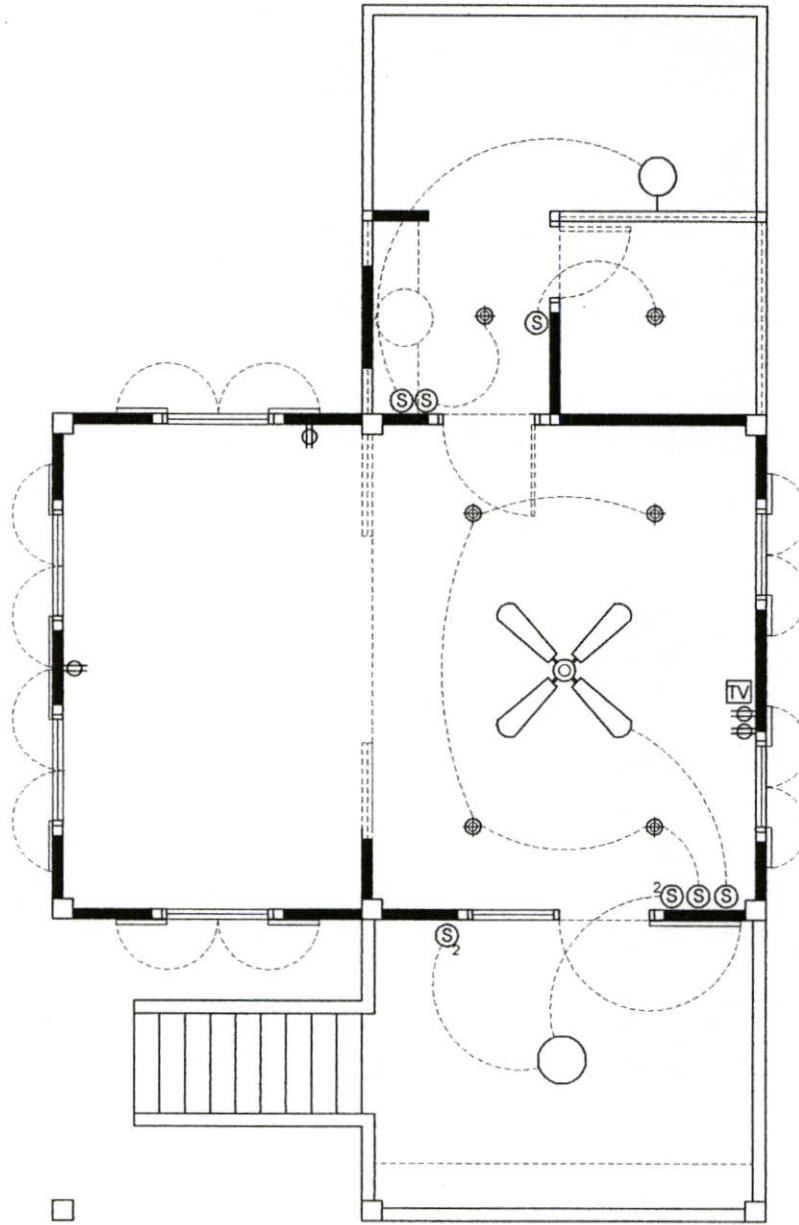

2nd. FLOOR
FURNITURE LAYOUT 1: 75

LEGENDS

- Ⓐ ฟูกนอน ขนาด 5' Ⓑ โต๊ะหัวเตียง/โคมไฟ Ⓒ โต๊ะเตี้ย 0.70*0.70 M.
- Ⓓ ชั้นวางโทรทัศน์/ตู้เย็น Ⓔ ตู้เตี้ยเก็บของ Ⓕ ราวพาดผ้า 0.80 เมตร
- Ⓖ แคร่ไม้ไผ่ 1.60*1.20 เมตร

ภาพที่ 5.4 แสดงผังเครื่องเรือน

REFLECTED CEILING PLAN

SCALE 1 : 75

LEGENDS

	โคมไฟติดตั้งฝ้าเพดาน		ดาวนไลท์/หลอดประหยัดไฟ
	สวิตช์ไฟ		DUPLX OUTLET
	พัดลมแบบแขวนฝ้าเพดาน		โทรทัศน์
	ไฟกิ่งติดผนัง		

ภาพที่ 5.5 แสดงผังไฟฟ้า

ภาพที่ 5.6 แสดงรูปทัศนียภาพภายในบ้านพักนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 5.7 แสดงรูปทัศนียภาพห้องน้ำในบ้านพักนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 5.8 แสดงรูปทัศนียภาพภายในห้องครัว

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2547. **ท่องเที่ยวเกษตรทั่วถิ่นไทย**. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- กมลทิพย์ ชูประทีป. “ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2547.
- ดารณี ต่วนวันดี. “การประยุกต์หลักการออกแบบอย่างยั่งยืนในการปรับปรุงผังบริเวณและสิ่งอำนวยความสะดวก ในอุทยานแห่งชาติเฉลิมรัตนโกสินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(อุทยานและนันทนาการ) บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2545 .
- นรินทร์ เลขะกุล. “การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการออกแบบสถานที่พักตากอากาศริมทะเลแบบประหยัด กรณีศึกษา เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2547 .
- นันทนา แสงโพธิ์รัตน์. “ผลการเปลี่ยนแปลง ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏจันทรเกษม , 2547.
- นำชัย ทนุผล , “การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ เอกสารประกอบการบรรยายในการฝึกอบรม หลักสูตร 28 พฤศจิกายน 2540” , มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่.
- ประกฤต รินทรานุรักษ์ , “ที่อยู่อาศัยในชุมชนชนบทกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม : กรณีศึกษา หมู่บ้านแหลมยาง-ตรอกสมุทร ตำบลน้ำคอก อำเภอเมือง จังหวัดระยอง” วิทยานิพนธ์เคหพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคหการ บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541 .
- ประทีป มาลากุล . รศ.ร.อ.มล., 2530 . **พัฒนาการบ้านของคนไทยในภาคกลาง** , กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
- ปรีชญา โรจน์ฤดากร , “การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพเพื่อหาการออกแบบสถาปัตยกรรมบังกาลเชิงนิเวศ กรณีศึกษา เขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ภาคตะวันออก” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน , บัณฑิตวิทยาลัย ,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ,2547 .
- พงศ์ทิพย์ อินทร์แก้ว , “โครงการเสนอแนะเพื่อการออกแบบ สถาปัตยกรรมภายใน ศูนย์
ศึกษานานาชาติ รอบทะเลสาบสงขลา”
วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ,สาขาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ,2544.
ไพโรจน์ แสงจันทร์ , 2536. สถาปัตยกรรมบ้านพักอาศัย , ตำรา-เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 64
ภาค พัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู :กรุงเทพฯ
ยศวีร์ ยุกตะนันท์ , “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบบดลอง
มหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2547.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ , 2542 , เกษตรสัญจร (Agro Tour) , จุลสาร ท.ท.ท.3 : กรุงเทพฯ
วิทยา ผลลูกอินทร์ , “ภาพลักษณ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพในการรับรู้ของนักท่องเที่ยว
บริเวณชายหาดเมืองพัทยา” , วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2547
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร .ศาสตราจารย์ ดร., 2541 , พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทาง
พฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน , สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:กรุงเทพฯ
ศรีศักร วัลลิโภดม ,รองศาสตราจารย์ , 2545 , เรือนไทย บ้านไทย , เมืองโบราณ : กรุงเทพฯ
ศุภวัจน์ แก้วขาว , “การออกแบบวางผังบริเวณเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สถาบันวิจัย
กาญจนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2546.
- สมใจ นิ่มเล็ก ,รองศาสตราจารย์ ราชบัณฑิต , สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เรือนชาวสวน , 2545
ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร :กรุงเทพฯ
สุธนา สารวิวัฒน์ , “การศึกษาลักษณะการใช้สอยพื้นที่ภายในบ้านไทยล้านนา
ในเขตเมืองเก่า จังหวัด เชียงใหม่” ,วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2541.
- อรสิริ ปาณินท์ , ศาสตราจารย์ , เรือนพื้นถิ่นลุ่มภาคเหนือ : กรณีศึกษาไทย ลาว อินโดนีเซีย
ฟิลิปปินส์ ผ่านที่ว่าง มวล และชีวิต, 2543 ,ภาควิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร:กรุงเทพฯ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามชุดที่

วันที่เวลา.....สถานที่

.....

แบบสอบถามนักท่องเที่ยว ที่เข้าพักบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

คำชี้แจง กรุณาเติมคำลงในช่องว่าง หรือ ทำเครื่องหมาย X ลงในข้อที่ท่านเลือก

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ และรูปแบบ สถาปัตยกรรม ของบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1) บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร **ที่สอดคล้อง/กลมกลืน กับสภาพแวดล้อม** มีผลต่อการตัดสินใจ เข้าพักของท่านอย่างไร

1. มีผลมากที่สุด 2. มีผลมาก 3. มีผลปานกลาง
 4. มีผลน้อย 5. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

2) บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร **ที่มีการจัดภูมิทัศน์(LANDSCAPE)** มีผลต่อการตัดสินใจ เข้าพักของท่านอย่างไร

1. มีผลมากที่สุด 2. มีผลมาก 3. มีผลปานกลาง
 4. มีผลน้อย 5. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

3) บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร **ที่มีพื้นที่ใช้สอยพอเพียง ในส่วนของ ระเบียงห้องนอน และ ห้องน้ำ** มีผลต่อการตัดสินใจ เข้าพักของท่านอย่างไร

1. มีผลมากที่สุด 2. มีผลมาก 3. มีผลปานกลาง
 4. มีผลน้อย 5. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

4) บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร **ที่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของพื้นที่** มีผลต่อการตัดสินใจ เข้าพักของท่านอย่างไร

1. มีผลมากที่สุด 2. มีผลมาก 3. มีผลปานกลาง
 4. มีผลน้อย 5. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

5) บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร **ที่มีการเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือ ประดับ /ตกแต่ง** มีผลต่อการตัดสินใจ เข้าพักของท่านอย่างไร

1. มีผลมากที่สุด 2. มีผลมาก 3. มีผลปานกลาง
 4. มีผลน้อย 5. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจที่มีต่อ สถาปัตยกรรมภายใน พื้นที่ใช้สอยหลังการเข้าใช้ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 2/1 แบบสอบถามความพึงพอใจและความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยว

6) รูปแบบสถาปัตยกรรมของบ้านพักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบใด ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. รูปแบบเรือนไทยภาคกลางประยุกต์

2. รูปแบบเรือนบังกาโลไม้/ยกพื้นสูง

3. รูปแบบบ้าน ชั้นเดียว ก่ออิฐ/ฉาบปูน

7) ท่านต้องการบ้านพัก ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณกี่คน / หลัง

1. 2 คน

3. 2-4 คน

3. 4-8คน

4. มากกว่า 8 คน

8) ท่านต้องการบ้านพัก แบบใดมากที่สุด

1. บ้านพักแบบพัดลม.

2. บ้านพักแบบปรับอากาศ

9) ท่านต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่เอนกประสงค์ แยกออกจาก ห้องนอนหรือไม่

1. ต้องการ

2. ไม่ต้องการ

10) ท่านต้องการบ้านพักที่มีพื้นที่ให้ประกอบอาหารเองได้ ในระหว่างพักแรมหรือไม่

1. ต้องการ

2. ไม่ต้องการ

11) วัสดุที่ใช้ภายนอก ในส่วนของ หลังคา ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม สำหรับ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

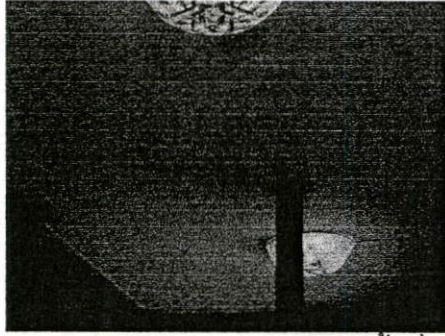
1. วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ , ใบไม้

2. วัสดุทดแทนธรรมชาติ กระเบื้อง ,สังกะสี

12) วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง/ ตกแต่ง ในส่วนของผนังภายนอกอาคาร ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม สำหรับบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. ผนังทาสี 2. วัสดุจากธรรมชาติ ไม้, หิน
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ

13) รูปแบบ และ ระดับของแสงสว่างจากดวงโคม ที่ท่านต้องการในบ้านพัก

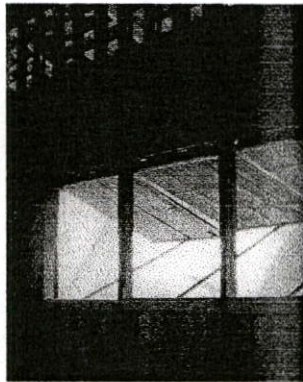

1. แสงสว่าง ครอบคลุมทุกพื้นที่

2. แสงสว่าง เน้นเฉพาะบางพื้นที่

14) รูปแบบ ของช่องเปิด ที่ท่านต้องการ ในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. บานกระทุ้ง / ช่องระบายอากาศ

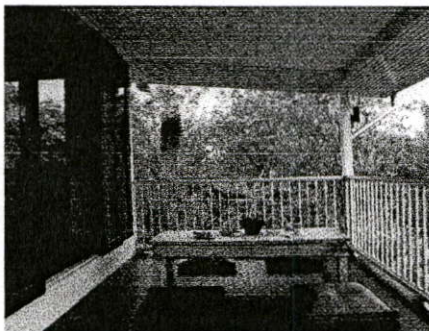

2. บานเปิด ช่องแสงด้านบน

3. บานเปิดยาวถึงพื้น

15) รูปแบบ ของการจัดพื้นที่ใช้งานบริเวณระเบียง ที่ท่านชอบมากที่สุด

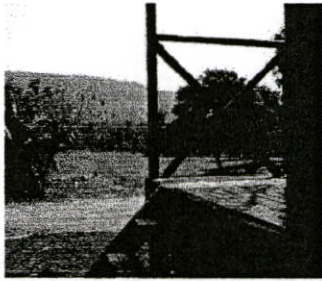

1. ระเบียงโล่ง / จัดวางเครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้

2. ระเบียงที่มีที่นั่งตายตัว

16) รูปแบบ และ วัสดุ ที่ใช้สำหรับ ราวกันตก ในส่วนของระเบียง ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. วัสดุจากธรรมชาติ 2. ลูกกรงเซรามิก 3. ไม่มีราวกันตก

17) วัสดุปูพื้น ที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ระเบียงบ้าน ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. พื้นไม้ 2. กระเบื้อง
 3. หินธรรมชาติ 4. พื้นคอนกรีตขัด

18) ท่านต้องการ ห้องนอน ในบ้านพักที่สามารถรองรับจำนวน นักท่องเที่ยวได้กี่คน / ห้อง

1. 2คน/ ห้อง 2. 2-4 คน/ ห้อง
 3. 4- 6คน/ ห้อง 4. มากกว่า 6 คน

19) วัสดุปูพื้น ที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องนอน/ ในบ้านพัก ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. พื้นไม้ 2. กระเบื้อง
 3. หินธรรมชาติ 4. พื้นคอนกรีตขัด

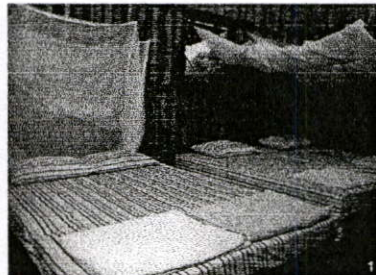
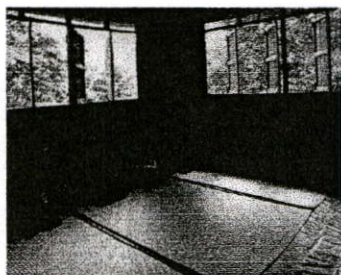
20) วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง / ตกแต่ง ในส่วนของ ผนังภายใน ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สำหรับ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. ผนังทาสี 2. วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ , หิน
 3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ

21) วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง / ตกแต่ง ในส่วนของ ฝ้าเพดาน ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สำหรับ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. ฝ้าฉาบเรียบ/ทาสี 2. วัสดุจากธรรมชาติ ไม้
 3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ

22) บรรยากาศ ในห้องนอนในบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. ใช้ปูเสื่อ บนพื้นเรือน 2. ปูพูกบนพื้นเรือน 3. เตี้ยง/พูก

23) ท่านต้องการให้ติดตั้งมุ้งลวดกันแมลง ในห้องนอน/ บ้านพัก หรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

24) ท่านต้องการ ตู้เก็บเสื้อผ้า / สัมภาระ ในห้องนอน/ บ้านพักหรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

25) ท่านต้องการ โต๊ะเขียนหนังสือ/เก้าอี้ ในห้องนอน/ บ้านพัก หรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

26) ท่านต้องการ ราวพาดผ้า ในห้องนอน/ บ้านพัก หรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

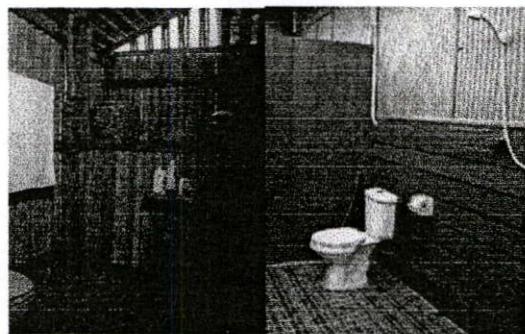
27) ท่านต้องการ โทรทัศน์ ในห้องนอน/ บ้านพัก หรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

28) ท่านต้องการ ตู้เย็น ในห้องนอน/ บ้านพัก หรือไม่

1. ต้องการ 2. ไม่ต้องการ

29) บรรยากาศ /รูปแบบ ในห้องน้ำ ของบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ ใกล้เคียงชีวิตในเมือง 2. ห้องน้ำที่มีการใช้วัสดุตกแต่ง / สุขภัณฑ์ ใกล้เคียงชีวิตในชนบท

30) วัสดุปูพื้น ที่ใช้ปูพื้น ในส่วน ห้องน้ำ ที่ท่านชอบมากที่สุด

1. พื้นไม้ 2. กระเบื้อง
 3. หินธรรมชาติ 4. พื้นคอนกรีตขัด

31) วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง / ตกแต่ง ในส่วนของ ผนังห้องน้ำ ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สำหรับ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. ผนังกรุกระเบื้อง/ทาสี 2. วัสดุจากธรรมชาติ ไม้ , หิน
 3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ

32) วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง / ตกแต่ง ในส่วนของ ฝ้าเพดาน ในห้องน้ำ ที่ท่านคิดว่าสวยงาม /เหมาะสม กับสภาพแวดล้อม สำหรับ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. ฝ้าฉาบเรียบ/ทาสี 2. วัสดุจากธรรมชาติ
3. วัสดุสังเคราะห์ เลียนแบบธรรมชาติ

แบบสอบถามตอนที่2/2 ความพึงพอใจที่มีต่อ สถาปัตยกรรมภายใน พื้นที่ใช้สอย หลังการเข้าใช้ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

33) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อรูปแบบทางสถาปัตยกรรมบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

34) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อขนาดของ บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

35) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการวางผังพื้นที่ของบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

36) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการเลือกใช้วัสดุภายนอกในส่วนของ หลังคา

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

37) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการเลือกใช้วัสดุภายนอก ในส่วนของ ผนังบ้าน

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

38) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อระดับแสงสว่าง ในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

39) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อรูปแบบช่องเปิด เพื่อการถ่ายเทอากาศ ในบ้านพัก

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

40) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการถ่ายเทอากาศ ในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

41) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อขนาดพื้นที่บริเวณระเบียงบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

42) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุปูพื้นบริเวณระเบียงของบ้านพัก การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

43) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อขนาดพื้นที่บริเวณห้องนอน ในบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

44) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุที่ใช้ปูพื้น ในบริเวณห้องนอน/ ในบ้านพัก

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

45) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุที่ใช้กรุผนัง ในบริเวณห้องนอน

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

46) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุที่ใช้กรุฝ้าเพดาน ในบริเวณห้องนอน

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

47) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อแสงสว่างที่ได้รับ ในบริเวณห้องนอน

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

48) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการระบาย/ถ่ายเท อากาศ ในห้องนอน/บ้านพัก

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

49) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อขนาดพื้นที่ห้องน้ำ ในบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

50) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุปูพื้นห้องน้ำ ของบ้านพักในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

51) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุก่อสร้าง / ตกแต่ง ในส่วนของ ผนังห้องน้ำ

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

52) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อวัสดุที่ใช้กรุฝ้าเพดาน ในบริเวณห้องน้ำ

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

53) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการระบาย/ถ่ายเท อากาศ ในห้องน้ำ

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

54) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อแสงสว่าง ภายในห้องน้ำ

1. พอใจมาก 2. ค่อนข้างพอใจ
 3. ไม่ค่อยพอใจ 4. ไม่พอใจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ใช้สอย ภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

55) พื้นที่ใช้สอยใด ภายในบ้านพักนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ท่านเข้าใช้พื้นที่เพื่อ ประกอบกิจกรรมมากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก/ห้องนอน

56) กิจกรรมที่ท่านชอบทำ ในระหว่างเข้าพักภายใน บ้านพักนักท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากที่สุด

1. อ่านหนังสือ 2. เขียนหนังสือ
 3. นั่งเล่น/พูดคุย 4. ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง
 5. รับประทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว 6. นอนหลับพักผ่อน

57) พื้นที่สวนใด ของบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ท่านใช้ทำกิจกรรม อ่าน/เขียนหนังสือ มากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก /ห้องนอน

58) พื้นที่สวนใด ของบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ท่านใช้ นั่งเล่น/พูดคุย มากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก/ ห้องนอน

59) พื้นที่สวนใด ของบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ท่านใช้ นั่งรับประทานอาหาร/ขนมขบเคี้ยว มากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก/ห้องนอน

60) พื้นที่สวนใด ของบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ท่านใช้ ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง มากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก/ห้องนอน

61) พื้นที่ส่วนใด ของบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ท่านใช้ นอนหลับ/พักผ่อน มากที่สุด

1. ระเบียงบ้าน 2. ห้องพัก/ห้องนอน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก แรม
ในบ้านพักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

62) เพศ

1. ชาย 2. หญิง

63) อายุ

1. ต่ำกว่า 18 ปี 2. 18 -25 ปี 3. 26 - 35 ปี 4. 36 - 45 ปี
 4. 46 - 60 ปี 6. 60 ปี ขึ้นไป

64) ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

1. กรุงเทพมหานคร /และเขตปริมณฑล 2. ภาคกลาง
 3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4. ภาคตะวันออก
 5. เขตภาคเหนือ 6. ภาคตะวันตก
 7. ภาคใต้

65) จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. มาท่องเที่ยวครั้งแรก 2. สองครั้ง 3. มากกว่า 3 ครั้ง

66) ท่านมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ กับ

1. ครอบครัว 2. เพื่อน 3. กรุ๊ปทัวร์/ กลุ่มสัมมนา

67) ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว หรือ/ เข้าพักแรม

1. ไปเช้า-เย็นกลับ 2. 1-2 คืน 3. 3-4 คืน
 4. มากกว่า 4 คืน

68) เหตุผลหลักที่ท่านเลือกมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1. มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 2. ศึกษา/ดูงาน ในการทำเกษตรกรรม
 3. สัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกรในชนบท 4. ท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง
 5. ค่าใช้จ่ายไม่แพง

69) รูปแบบของที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ท่านชอบมากที่สุด

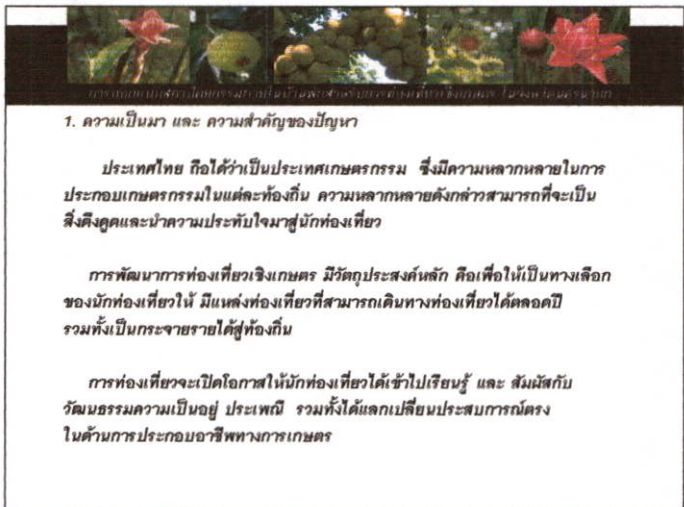
1. บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว 2. บ้านพักแบบรวม /เรือนนอน
 3. ห้องพักในบ้านของเกษตรกร 4. เต็นท์พักแรม

ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ภาพนิ่ง ที่ 1

ภาพนิ่ง ที่ 2

ภาพนิ่ง ที่ 3

การออกแบมสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โรงเรียนเกษตรนิคม

2. ประเด็นปัญหา ของการวิจัย

เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จัดเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยวจึงควรที่จะ มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น และสอดคล้องกับกิจกรรมในการท่องเที่ยว

ในด้านที่พัก พบว่ามีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ 1.บ้านพักแบบโฮมสเตย์ร่วมกับเกษตรกร 2.บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว และ 3.เต็นท์พักแรม

บ้านพักแบบแยกเป็นส่วนตัว เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น รวมถึงต้องการมีพื้นที่ใช้สอยที่สอดคล้อง และตอบสนองต่อกิจกรรมระหว่างเข้าพักด้วย

ภาพนิ่ง ที่ 4

การออกแบมสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โรงเรียนเกษตรนิคม

3. จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เสนอ แนวทางในการออกแบบที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้แก่ผู้ประกอบการ ที่ต้องการเปิดรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเรียนรู้วิถีชีวิต ในการประกอบสัมมาชีพทางการเกษตร

ในที่พักที่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น รวมทั้ง มีพื้นที่ใช้สอยที่สอดคล้องกับ พฤติกรรม และ กิจกรรมในการท่องเที่ยว

ภาพนิ่ง ที่ 5

การออกแบมสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โรงเรียนเกษตรนิคม

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการออกแบบบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อ

1. เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และมีกรออกแบบตกแต่งภายในที่กลมกลืนกับ สภาพแวดล้อมชุมชนและแสดงถึงเอกลักษณ์พื้นถิ่น
2. เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักนักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรม และกิจกรรมของนักท่องเที่ยว

ภาพนิ่ง ที่ 6

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

5. สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 :
การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีรูปแบบกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมชุมชน หรือมีเอกลักษณ์พื้นที่นั้น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

สมมุติฐานที่ 2 :
บ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีพื้นที่ใช้สอย สอดคล้องกับกิจกรรม และความต้องการ ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว

ภาพนิ่ง ที่ 7

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

6. ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของรูปแบบสถาปัตยกรรม , ขนาดของพื้นที่ภายในที่พัก และการตกแต่งภายใน ของบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก
2. ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของสถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัย ประเภทเรือนพื้นดิน โดยเลือกศึกษาเฉพาะเรือนของเกษตรกร ในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่แห่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดนครนายก
3. ศึกษาพฤติกรรม และกิจกรรม ทัดคนคิด และความพึงพอใจในการใช้พื้นที่ ของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักแบบค้างคืนในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ภาพนิ่ง ที่ 8

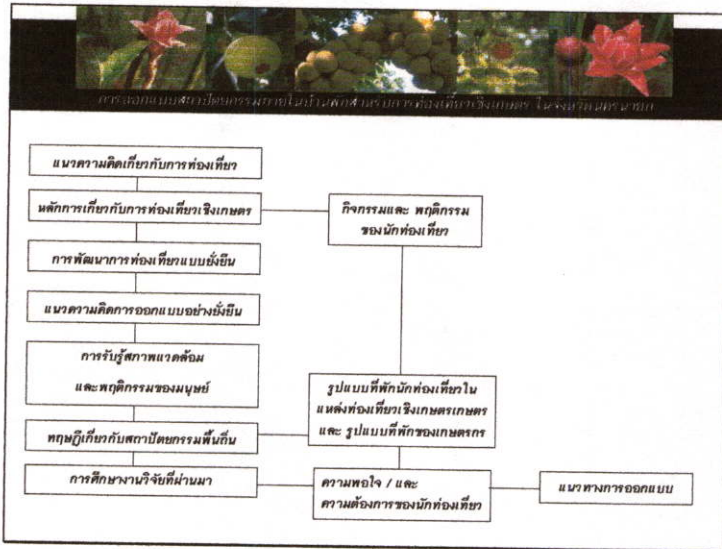
การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

7. วิธีการดำเนินการวิจัย

```

    graph TD
      A[ประเด็นปัญหา] --> B[ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพกายภาพของที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร]
      A --> C[ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานะทางกายภาพภายในของที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในปัจจุบัน]
      B --> D[การศึกษารูปแบบที่พักนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในปัจจุบัน]
      C --> E[กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน]
      C --> F[กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนอย่างง่าย]
      D --> G[แนวทางการขยายขอบเขตนักท่องเที่ยว]
      D --> H[รูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นที่ดิน]
      E --> I[พฤติกรรมภายในที่พักของนักท่องเที่ยว]
      F --> I
      I --> J[การศึกษารูปแบบ]
      J --> K[แนวทางการขยายพื้นที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตร]
      J --> L[สรุปผลการวิจัย เพื่อเสนอแนะแนวทางการขยายพื้นที่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร]
      K --> M[การศึกษารูปแบบที่พักนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสถานะทางกายภาพ]
      M --> N[1. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม]
      M --> O[2. ขนาดพื้นที่ใช้สอยภายใน และภายนอกที่พัก]
      M --> P[3. การออกแบบตกแต่งภายใน ที่ใช้ วัสดุ และรูปแบบ]
      M --> Q[4. ภารกิจและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก]
    
```

ภาพนิ่ง ที่ 9

ภาพนิ่ง ที่ 10

แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวประเภทนี้ คือ การผสมผสานระหว่าง การนำวิถี การดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของชาวชนบท รูปแบบของกิจกรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีหลายรูปแบบ รวมทั้งทัศนียภาพของธรรมชาติอันสวยงามมาจัดให้มีระบบบริหารจัดการโดย เกษตรกร หรือชุมชนเกษตร โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติ และ วัฒนธรรมเกษตรกรรมบนพื้นที่จริง

ภาพนิ่ง ที่ 11

- องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร**
- องค์ประกอบด้านพื้นที่ เน้นพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
 - องค์ประกอบด้านการจัดการ เน้นการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ สังคม
 - องค์ประกอบด้านกิจกรรม เน้นทางด้านการศึกษาเกี่ยวกับทางการเกษตร วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ประทับใจ
 - องค์ประกอบการมีส่วนร่วม เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่น ก่อให้เกิดประโยชน์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในท้องถิ่นของเกษตรกร

ภาพนิ่ง ที่ 12

การออกแบบสวนผักสำหรับภายในบ้านพักสำหรับภาคท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

การออกแบบอาคาร ตามหลักการออกแบบอย่างยั่งยืน

- การออกแบบต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อท้องถิ่น
- ส่งเสริมการใช้วัสดุธรรมชาติที่หาง่ายในพื้นที่
- เน้นโครงสร้างขนาดเล็กที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างคุ้มค่า และมีความยืดหยุ่นในการปรับใช้พื้นที่ส่วนต่างๆ
- ส่งเสริมการใช้พลังงานที่ทดแทนได้จากธรรมชาติ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม

ภาพนิ่ง ที่ 13

การออกแบบสวนผักสำหรับภายในบ้านพักสำหรับภาคท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา

การกำหนดขนาด และ การจัดพื้นที่ใช้สอย (SPACE REQUIREMENT)

ในการกำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอยเกณฑ์ค่าสุดนั้น พิจารณาจากความต้องการพื้นที่น้อยที่สุดของบ้านพักอาศัยราคาถูกสำหรับประเทศไทย ดังนี้

• เขตส่วนตัว	รวมประมาณ	12.15	ตารางเมตร
นั่งนอน	ประมาณ	10	ตารางเมตร
น้ำดื่ม	ปริมาณ	2.15	ตารางเมตร
• เขตกึ่งห้องรับ	รวมประมาณ	14	ตารางเมตร
บริเวณรับแขก	พักผ่อน และทำงาน	บริเวณรับประทานอาหาร	
(สำหรับ 4คน)	ประมาณ	12	ตารางเมตร
บริเวณทางเข้าตัวบ้าน		2	ตารางเมตร
• เขตปฏิบัติการทั่วไป	รวมประมาณ	22.5	ตารางเมตร
บริเวณปรุงอาหาร / ล้าง		6	ตารางเมตร
บริเวณเก็บของ		4	ตารางเมตร
บริเวณซักล้าง / รีดผ้า		4	ตารางเมตร
บริเวณที่จอดรถ (2 คน)		8.5	ตารางเมตร

ภาพนิ่ง ที่ 14

การออกแบบสวนผักสำหรับภายในบ้านพักสำหรับภาคท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา

ห้องพักผ่อนแบบประหยัด

มาตรฐานขั้นต่ำของห้องพักผ่อนแบบประหยัด คือ ขนาดห้องควรมีปริมาตร 8 ลูกบาศก์เมตร โดยมีความสูงไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และพื้นที่ห้องพัก 7.50 ตารางเมตร (กว้าง X ยาว) = 2.50 X 3.00 เมตร ซึ่งห้องพักดังกล่าวนี้ สามารถพักได้ 1-2 คน

ห้องน้ำห้องส้วม

ที่ว่างใช้สอยจะต้องมีเนื้อที่ภายในไม่ต่ำกว่า 0.90 ตารางเมตร ความกว้างไม่ต่ำกว่า 0.90 เมตร ความสูงห้องไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร ตามข้อบัญญัติฯ ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2522

ภาพนิ่ง ที่ 15

ภาพของแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสงเคราะห์ จังหวัดจันทบุรี ในจังหวัดจันทบุรี

เรือนพื้นดินในภาคกลางจันทตะวันออก

จะเชิงเตรา มีพื้นที่ราบอุดมสมบูรณ์ หมู่บ้านโดยทั่วไปปลูกแตงน้ำส้มคอง วัดและบ้านจึงปลูกในลักษณะได้ถูกสูงเพราะในฤดูน้ำหลากจะได้ท่วมไม่ถึง และสามารถถือถอนไปปลูกที่อื่นได้ง่าย นครนายกและปราจีนบุรี พื้นที่โดยส่วนมากเป็นที่ดอน ยกเว้นริมสองฝั่งแม่น้ำเท่านั้นที่ทันทำไรได้ดี อาชีพของราษฎร คือ ทานา ทำไร่ สวนผลไม้

บ้านทำไร่ ย่านนาดี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ลักษณะเป็นบ้านขนาดห้อง มีเสากลม ฝาเป็นฝาชายบัว หน้าบันคันทันทิศใต้เป็นเรือนหลังคาทรงสูงระฆัง ได้เปลี่ยนเป็นสังกะสี

บ้านขุดดิน หน้าโค อำเภอโคกใหญ่ จังหวัดปราจีนบุรี

เป็นบ้านขนาดสามห้อง หน้าบันมีเพลาะเรือนชานเรือน ฝาบ้านเป็นฝาชายบัว ได้เปลี่ยนทราดทรงหลังคาทรงสูง เป็นศาลาธรรมศาลา และมุงด้วยสังกะสี

ภาพนิ่ง ที่ 16

ภาพของแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสงเคราะห์ จังหวัดจันทบุรี ในจังหวัดจันทบุรี

เรือนพื้นดิน ในจังหวัดนครนายก

ห้องนอนยกอกม ขาวขมเรือนทิวาชัย

มณโฑไม้สักคันทันแนวระนาบ
มณโฑซุงมอตัวปับไม้ระแนง
โถงประตูหน้ายกพื้นใต้ถุนเรือน

ภาพนิ่ง ที่ 17

ภาพของแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสงเคราะห์ จังหวัดจันทบุรี ในจังหวัดจันทบุรี

เรือนพื้นดิน ในจังหวัดนครนายก

ระเบียง
เปิดระเบียงที่ผนังสูงคานคอง ไม้กระดานจัดวางคันทันเรือนทิวาชัย ทำบันไดขึ้นด้านในคันทันแนวระเบียงแทน

ผังพื้นเรือนชั้นบน

ครัวและห้องน้ำ
มีบันไดขึ้นชั้นในไปที่ ครัว และ ห้องน้ำ มณโฑเรือนทิวาชัยสูงคันทันสูงคันทันคันทันไม้ระแนง

ภาพนิ่ง ที่ 18

ภาพออกแบบสถาปัตย์โดยกรมวางผังเมืองผังเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

เรือนพื้นดิน ในจังหวัดนครนายก

ตั้งเดิมเป็นเรือนไม้ ยกพื้นสูง ต่อมาภายหลังได้ต่อเติมขึ้นข้างเป็นที่อยู่อาศัย

ผังพื้นที่บ้าน

ผังพื้นที่ชั้นบน

ใช้วัสดุธรรมชาติประเภทไม้

ภาพนิ่ง ที่ 19

ภาพออกแบบสถาปัตย์โดยกรมวางผังเมืองผังเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

เรือนพื้นดิน ในจังหวัดนครนายก

ลักษณะเรือน เป็นเรือนไม้ยกพื้นสูง ระเบียงมีหลังคาคลุม ห้องน้ำ และ ครัวอยู่ชั้นล่าง

ผังพื้นที่ชั้นบน

ภาพนิ่ง ที่ 20

ภาพออกแบบสถาปัตย์โดยกรมวางผังเมืองผังเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

เรือนพื้นดิน ในจังหวัดนครนายก

ผังเรือนที่ 1

ผังเรือนที่ 2

ผังเรือนที่ 3

ผลกาวิเคราะห์

LEGENDS

- ระเบียง
- งานนอกประเทศ
- นอก/อื่นๆ
- ห้องน้ำ
- ครัว

เรือนไม้ยกพื้นสูง หลังคาจั่ว โครงสร้างไม้ ฝาผนัง ผนังฉาบปูน มีระเบียงโอบรอบจากพื้นที่ชั้นล่าง ระเบียงคั่นบันไดมีหลังคาคลุม พื้นเรือนมีระดับแตกต่างกัน มีระเบียง/งานเชื่อมห้อง หรือพื้นที่มี เช่น ห้องน้ำ ห้องนอน

ภาพนิ่ง ที่ 21

ภาพของแบบสถาปัตย์โดยกรมช่างไม้บ้านพักสงเคราะห์คลองเขื่อนจังหวัดนครราชสีมา โฉนดของกรมช่างไม้

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม สวนวังทิพย์

ห้องครัว
พื้นที่ 4.8 ตารางเมตร

ห้องนอน
พื้นที่ 11.8 ตารางเมตร

ระเบียง
พื้นที่ 0.3 ตารางเมตร

พื้นที่บ้านพักแบบที่ 1
พื้นที่ใช้สอย 22.5 ตารางเมตร

ระโง่งบ้าน
ไม่มีเครื่องเรือนติดตัว
มีน้ำดื่มชาวดาม เหวระโง่ง
ใช้วัสดุจากธรรมชาติ
ไม้ไผ่ และไม่ใช้ฉา

ห้องพัก
พื้นบ้านความสะอาด /
เครื่องเรือน โต๊ะเก้าอี้
เตียงนอนขนาด 4 ฟุต
โต๊ะเขียนหนังสือ /
และชั้นวางของ
บรรยากาศในห้อง
ทุกแห่งเน้นด้วยไม้

ห้องน้ำ
-ไม่แยก ส่วนนั่งส่วนเปียก
อาบน้ำแบบติดอาบ
-ส่วนเปียก ส่วนนั่ง
สุขภัณฑ์ที่ติดตั้ง
ไม่ติดมากในการใช้งาน
-ช่องระบายอากาศน้อย

ภาพนิ่ง ที่ 25

ภาพของแบบสถาปัตย์โดยกรมช่างไม้บ้านพักสงเคราะห์คลองเขื่อนจังหวัดนครราชสีมา โฉนดของกรมช่างไม้

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม สวนวังทิพย์

มุข
พื้นที่ 12.8 ตารางเมตร

ห้องครัว
พื้นที่ 11.8 ตารางเมตร

โถง
พื้นที่ 3.8 ตารางเมตร

มุข
พื้นที่ 8.8 ตารางเมตร

โถงประตู
พื้นที่ 19.2 ตารางเมตร

ระเบียง
พื้นที่ 0.3 ตารางเมตร

พื้นที่ บ้านพักแบบที่ 2
พื้นที่ใช้สอย 65.8 ตารางเมตร

ภาพแสดงสภาพภายนอกบ้านพัก แบบที่ 2

ภาพนิ่ง ที่ 26

ภาพของแบบสถาปัตย์โดยกรมช่างไม้บ้านพักสงเคราะห์คลองเขื่อนจังหวัดนครราชสีมา โฉนดของกรมช่างไม้

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม สวนวังทิพย์

เพื่อใช้วัสดุธรรมชาติในการประดับตกแต่ง
อาคาร

เพื่อของไม้ที่แสดงออกถึงวิถีชุมชนท
เช่น
โถงน้ำล้างเท้าก่อนขึ้นระโง่งบ้าน

ห้องนอน

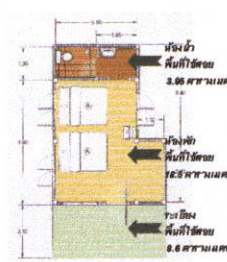
วัสดุจากธรรมชาติในการ ประดับตกแต่ง

พื้นที่เอนกประสงค์ / ห้องนอน
จัดวางเครื่องเรือน สามารถใช้พื้นที่ตามวิถีชุมชน
เช่น พื้นกว้างตามบ้านสำหรับนั่งทานอาหาร
ดูโทรทัศน์ หรือ ใช้วางชุดนอนบนพื้นห้อง

ภาพนิ่ง ที่ 27

ภาพประกอบสำหรับนิทรรศการภายในบ้านพักผู้สูงอายุของโครงการวิจัยพัฒนา โมเดลชุมชนคนวัย

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม โยมสเดย์บ้านท่าด่าน

ห้องน้ำ
พื้นที่ใช้สอย
3.95 ตารางเมตร

ห้องพัก
พื้นที่ใช้สอย
18.5 ตารางเมตร

ระเบียง
พื้นที่ใช้สอย
8.6 ตารางเมตร

ผังสัณฐานบ้านพักแบบที่ 1

พื้นที่ใช้สอย 31.05 ตารางเมตร

บรรยากาศในบ้านพัก

บ้านพัก

อาคารชั้นเดียว ประกอบด้วย
ชานหน้าบ้าน ห้องพัก ห้องน้ำ
ใช้วัสดุจาก
ธรรมชาติในการประดับ
ตกแต่งบ้านพัก
เช่น ไม้ ไม้ไผ่ และ ปูน

ภาพนิ่ง ที่ 31

ภาพประกอบสำหรับนิทรรศการภายในบ้านพักผู้สูงอายุของโครงการวิจัยพัฒนา โมเดลชุมชนคนวัย

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม โยมสเดย์ บ้านท่าด่าน

ห้องน้ำ
พื้นที่ใช้สอย
2.2 ตารางเมตร

ห้องพัก
พื้นที่ใช้สอย
21.2 ตารางเมตร

ระเบียง
พื้นที่ใช้สอย
8.8 ตารางเมตร

ผังสัณฐานบ้านพัก แบบที่ 2

พื้นที่ใช้สอย 27.2 ตารางเมตร

บ้านพัก

อาคารชั้นเดียว ประกอบด้วย
ชานหน้าบ้าน ห้องพัก ห้องน้ำ
ใช้วัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่นในการประดับ
ตกแต่ง เช่น ไม้ไผ่ ไม้ ใบจาก
ภายในบ้านพัก มีเฉพาะเครื่องเรือนที่จำเป็น
เช่น ชุดนอน พัดลม เก้าอี้

ภาพแสดงสภาพภายในบ้านพัก

ภาพแสดงสภาพภายในบ้านพัก

ภาพนิ่ง ที่ 32

ภาพประกอบสำหรับนิทรรศการภายในบ้านพักผู้สูงอายุของโครงการวิจัยพัฒนา โมเดลชุมชนคนวัย

ผลการวิเคราะห์

ความคิดเห็นต่อ	ความพึงพอใจ		ความคิดเห็นต่อ	ความพึงพอใจ
1. รูปแบบสวนพฤกษศาสตร์	●	ระเบียบ	9. ขนาดพื้นที่ระเบียง	●
2. ขนาดของบ้านพัก	●		10. วัสดุที่ใช้ระเบียง	●
3. ความสะดวกในพื้น	●		11. ขนาดพื้นที่ห้องนอน	●
4. วัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	●		12. วัสดุพื้นห้องนอน	●
5. วัสดุที่ใช้ผนังอาคารชั้นนอก	●	ห้องนอน	13. วัสดุผนังห้องนอน	●
6. ความสะดวกในบ้านพัก	●		14. วัสดุปูผิวทางห้องนอน	●
7. รูปแบบช่องเปิด	●		15. ความสะดวกในห้องนอน	●
8. ความสะดวกภายในบ้านพัก	●		16. ความสะดวกวัสดุพื้นห้องนอน	●

● พึงพอใจ
● ค่อนข้างพอใจ
● ไม่ค่อยพอใจ
● ไม่พอใจ

ภาพนิ่ง ที่ 33

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม บ้านสวนขวดแก้ว

ภาพถ่ายเครื่องเรือน และสิ่งอำนวยความสะดวกในบ้านพัก

***ภายในห้องพักแบ่งเป็น 2 ส่วน**
 คือ พื้นห้องนอนและห้อง และ ห้องนอน
 * ผนังห้องนอน ผนังไม้ปาร์เก้ติด
 * ผนังห้องนอน ผนังไม้ปาร์เก้ติด
 * ผนังห้องนอน ผนังไม้ปาร์เก้ติด และ มีอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์

ห้องน้ำ
 * ไม่มีการแยกส่วนเปียก / ส่วนแห้ง

ภาพนิ่ง ที่ 37

ผลการวิเคราะห์

ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ	ระดับ	ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ
1. รูปแบบสถาปัตยกรรม	●	ระดับสูง	9. ขนาดพื้นที่บริเวณ	●
2. ขนาดของบ้านพัก	●		10. วัสดุพื้นบริเวณ	●
3. ความสะดวกสบาย	●		11. ขนาดพื้นที่ห้องนอน	●
4. วัสดุที่ใช้ในส่วนหลังคา	●	ห้องนอน	12. วัสดุพื้นห้องนอน	●
5. วัสดุที่ใช้ผนังอาคารด้านนอก	●		13. วัสดุผนังห้องนอน	●
6. ความสะดวกในบ้านพัก	●		14. วัสดุปูพื้นพาร์เก้ห้องนอน	●
7. รูปแบบของม็อด	●		15. วัสดุส่วนในห้องนอน	●
8. ความสะดวกภายในบ้านพัก	●		16. ความสะดวกในห้องนอน	●

● พอดีมาก
 ● พอสมควร
 ● ไม่ค่อยพอใจ
 ● ไม่พอใจ

ภาพนิ่ง ที่ 38

ผลการวิเคราะห์

ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม และรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก	เฉลี่ย
17. ขนาดพื้นที่ฝั่งน้ำ	●	1. บ้านพักที่มีความสอดคล้อง / ก่อเกิดกับสภาพแวดล้อม	●
18. วัสดุพื้นฝั่งน้ำ	●	2. บ้านพักที่มีการจัดสวนภูมิทัศน์	●
19. วัสดุผนังฝั่งน้ำ	●	3. บ้านพักที่มีพื้นที่ใช้สอยพอดิบพอดี ในส่วนระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ	●
20. วัสดุปูพื้นพาร์เก้ในห้องน้ำ	●	4. บ้านพักที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	●
21. ความสะดวกภายในฝั่งน้ำ	●	5. บ้านพักที่มีการเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ ในการก่อสร้าง หรือ ประดับตกแต่งอาคาร	●
22. วัสดุส่วนในฝั่งน้ำ	●		

● ไม่มีความพึงพอใจ
 ● มีเล็กน้อย
 ● มีปานกลาง
 ● มีมาก
 ● มีมากที่สุด

ภาพนิ่ง ที่ 40

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ จังหวัดนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม บ้านสวนสายสมร

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระบบการวางผังและเลือกวัสดุที่เหมาะสม
 *เพื่อเลือกวัสดุที่เหมาะสม
 *วางผังพื้นที่
 *เลือกวัสดุ
 *โครงสร้าง
 *สถาปัตย์
 *การเลือกสีภายในพื้นที่
 *สีผนังและประตูหน้าต่าง
 *บ้านพักคนพิการและผู้สูงอายุ
 *ห้องพักผ่อน

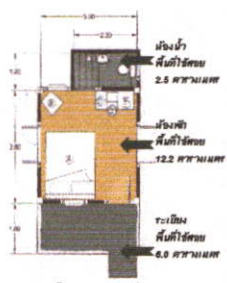

ภาพนิ่ง ที่ 41

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ จังหวัดนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัยสภาพแวดล้อม บ้านสวนสายสมร

บ้านพัก
 สักกะบึงชาพร
 ชั้นเดียวพื้นที่
 ๒๖๖ ตารางเมตร
 ๒ ห้องนอน
 ๒ ห้องน้ำ
 ๒ ระเบียง

ภาพนิ่ง ที่ 42

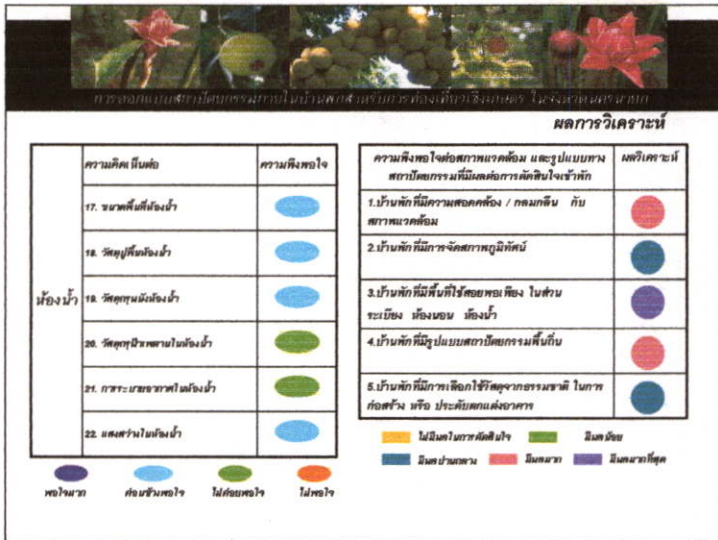
การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในบ้านพักสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์

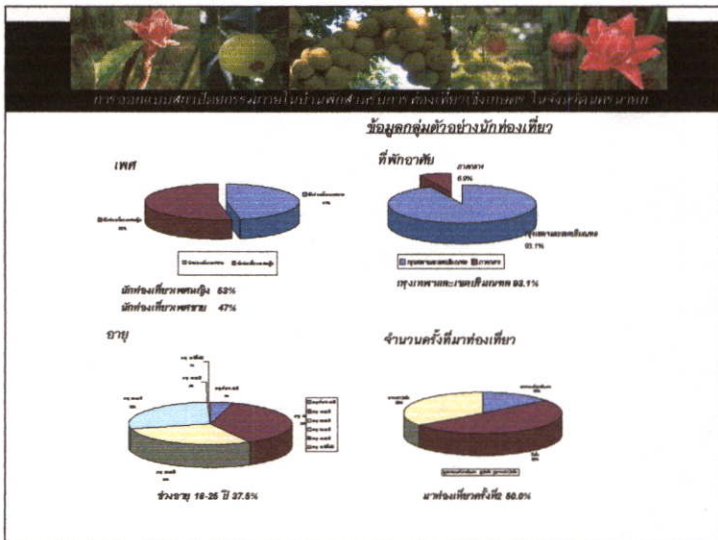
ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ	จะเบี่ยง	ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ
1. รูปแบบสถาปัตยกรรม	●	จะเบี่ยง	9. ขนาดพื้นที่ว่าง	●
2. ขนาดของบ้านพัก	●		10. วัสดุพื้นกระเบื้อง	●
3. ภาษีที่ดิน	●		11. ขนาดพื้นที่ว่าง	●
4. วัสดุที่ใช้สร้างผนัง	●	ไม่ถ่วง	12. วัสดุพื้นกระเบื้อง	●
5. วัสดุที่ใช้ผนังภายนอก	●		13. วัสดุพื้นกระเบื้อง	●
6. ความสะดวกในบ้านพัก	●		14. วัสดุผนังภายนอก	●
7. รูปแบบของบันได	●		15. วัสดุผนังภายนอก	●
8. ความสะดวกภายในบ้านพัก	●		16. วัสดุผนังภายนอก	●

● พยายาม ● ค่อนข้างพอใจ ● ไม่ค่อยพอใจ ● ไม่พอใจ

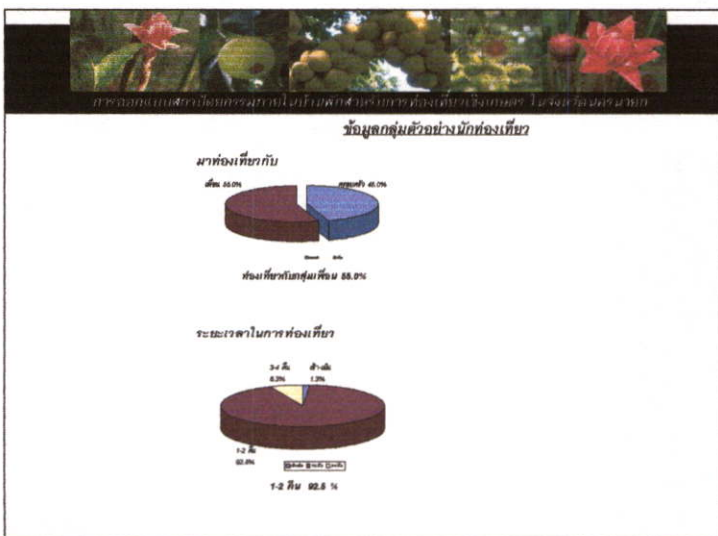
ภาพนิ่ง ที่ 43

ภาพนิ่ง ที่ 44

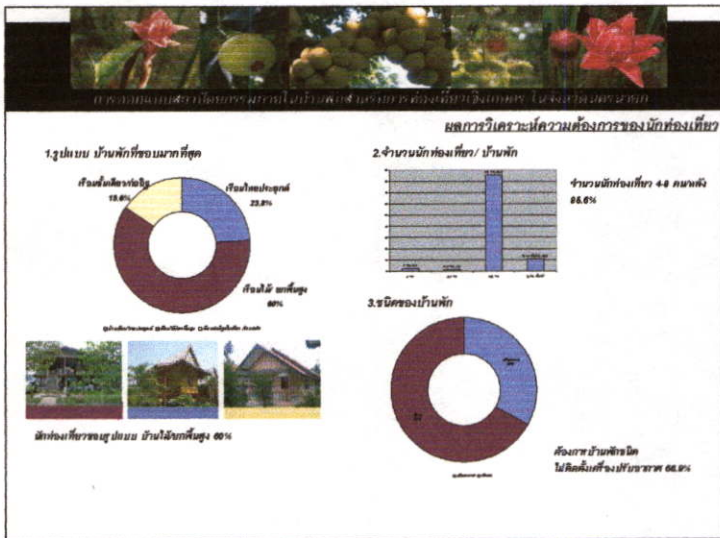
ภาพนิ่ง ที่ 45

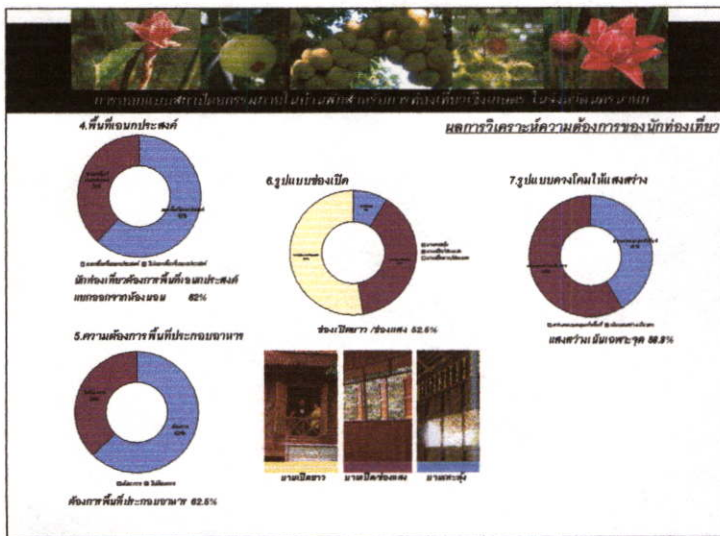
ภาพนิ่ง ที่ 46

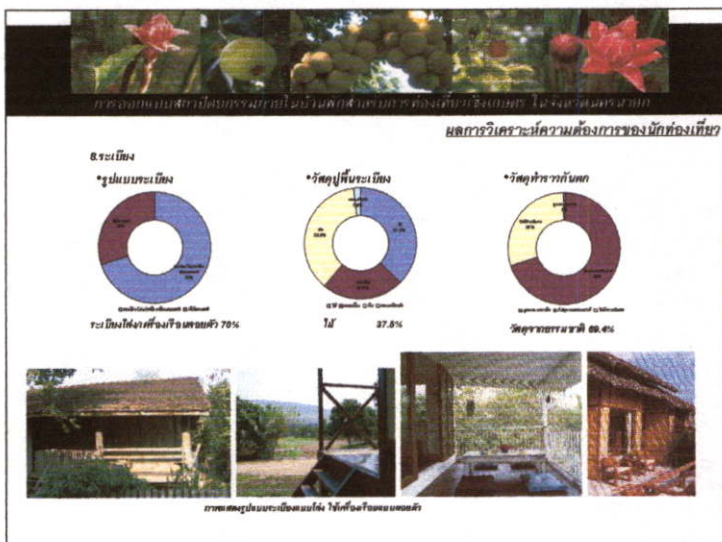
ภาพนิ่ง ที่ 47

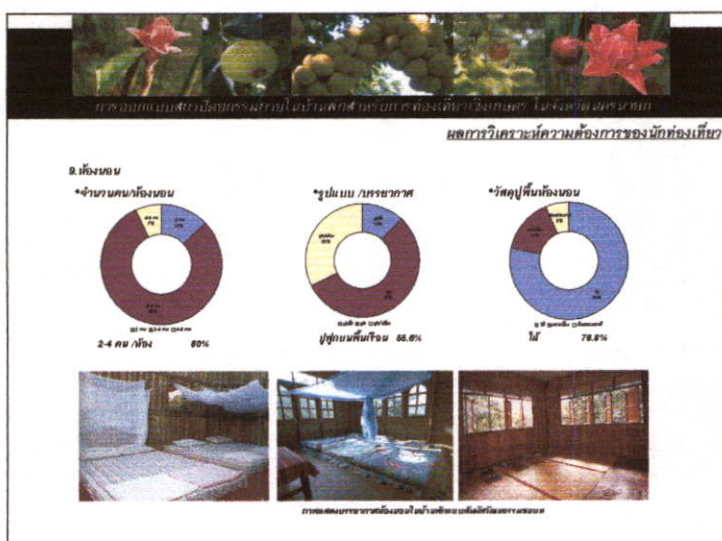
ภาพนิ่ง ที่ 48

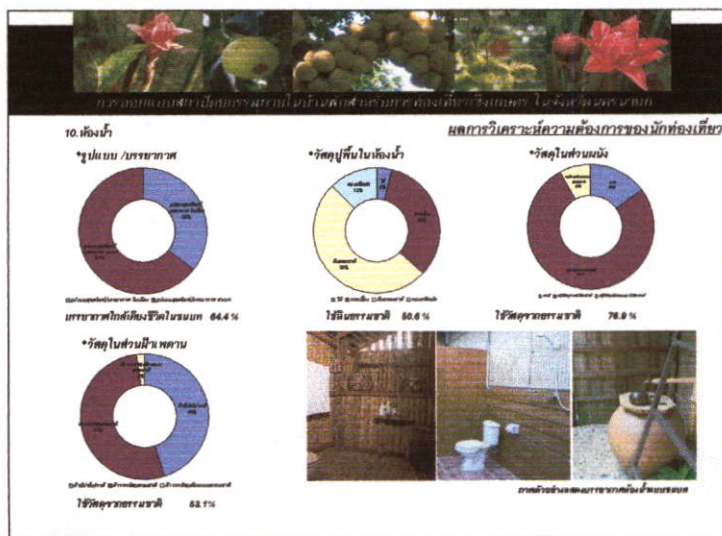
ภาพนิ่ง ที่ 49

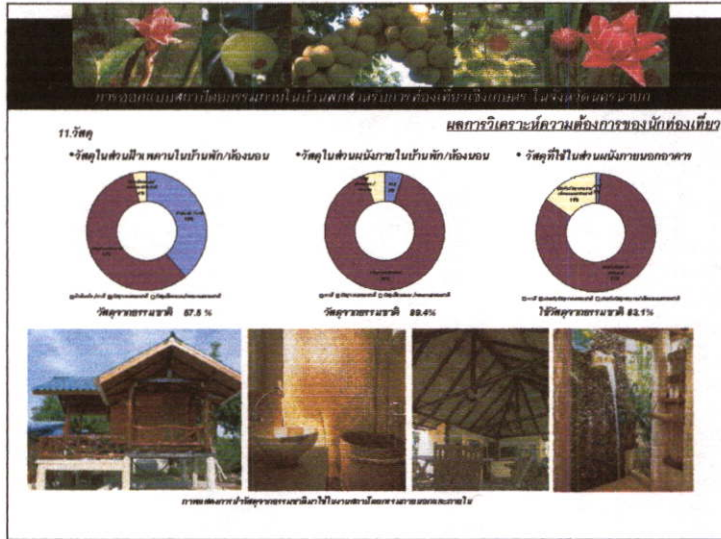
ภาพนิ่ง ที่ 50

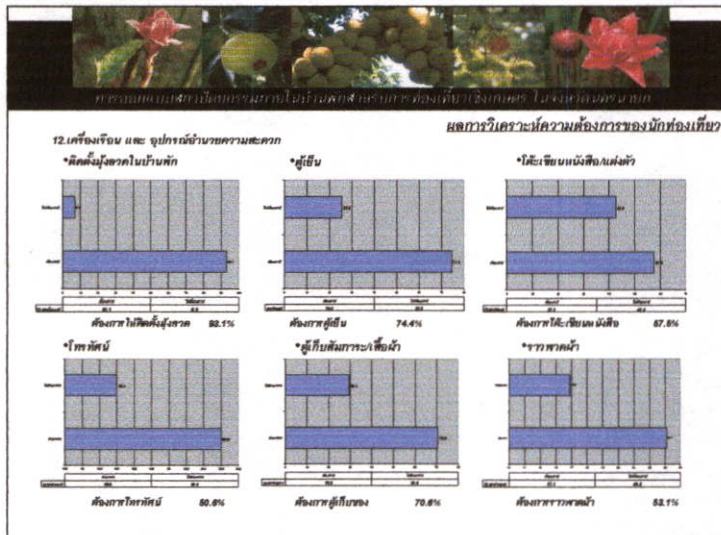
ภาพนิ่ง ที่ 51

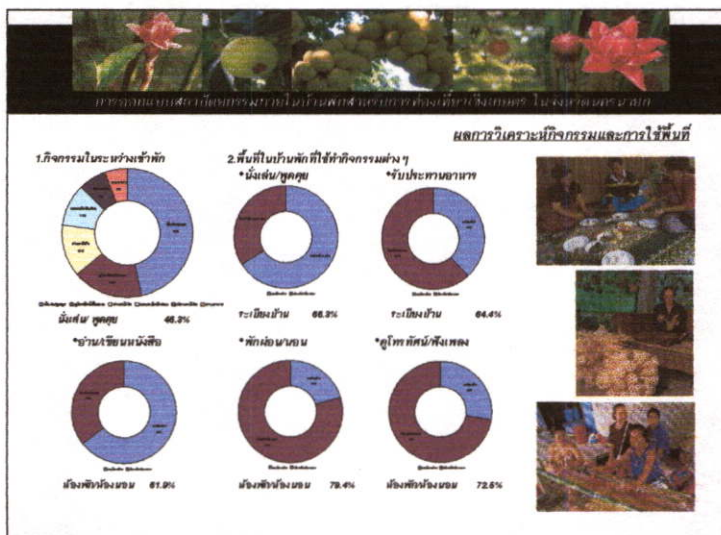
ภาพนิ่ง ที่ 52

ภาพนิ่ง ที่ 53

ภาพนิ่ง ที่ 54

ภาพนิ่ง ที่ 55

กิจกรรมเกษตรเชิงนิเวศและสวนผลไม้ในสวนผักเมืองเกษตรท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

ข้อเสนอแนะปรับปรุงสภาพพื้นที่

ด้านสภาพแวดล้อม

- ปกป้องไม้ประดับหรือไม้ดอก
- จัดทำป้ายบอกข้อมูลพืชพันธุ์แต่ละชนิดในพื้นที่เกษตรกรรม
- เพิ่มแสงสว่างตามเส้นทางเดินเท้า
- จัดให้มีลานว่างรอบบ้านพัก สำหรับใช้พื้นที่ทำกิจกรรมต่างๆ
- เลือกใช้เครื่องเรือนและของตกแต่งที่เป็นงานหัตถกรรมในท้องถิ่น
- ดูแลความเรียบร้อยและความสะอาดในบ้านพักอย่างสม่ำเสมอ

WIKO - TOURISM

ภาพนิ่ง ที่ 56

กิจกรรมเกษตรเชิงนิเวศและสวนผลไม้ในสวนผักเมืองเกษตรท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

ข้อเสนอแนะปรับปรุงสภาพพื้นที่

ด้านกิจกรรม

- ในศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยว หรือ ที่พัก จัดให้มีเอกสาร หรือหนังสือ ที่ให้ความรู้ทางด้านเกษตร โดยเฉพาะพืชผลในที่มีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว
- มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของเกษตรกร สอนการทำอาหารประจำถิ่น โดยเลือกใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น

WIKO - TOURISM

ภาพนิ่ง ที่ 57

กิจกรรมเกษตรเชิงนิเวศและสวนผลไม้ในสวนผักเมืองเกษตรท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดนครนายก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

เรือนไม้หลังคาจั่ว ยกพื้นสูง โดยที่สามารถใช้พื้นที่ใต้ถุนเรือนได้ รองรับนักท่องเที่ยว 4-6 คน / หลัง รวมทั้งมีพื้นที่สำหรับประกอบอาหารระหว่างกิจกรรมได้

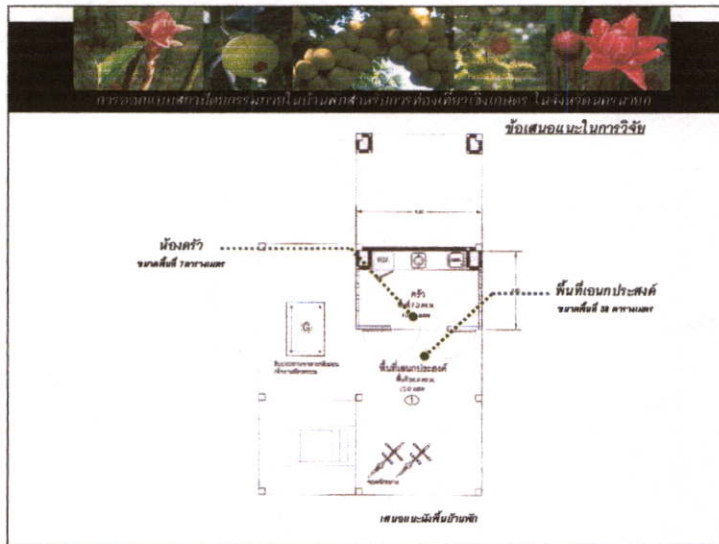

เสนอแนะมีเตียงบ้านพัก

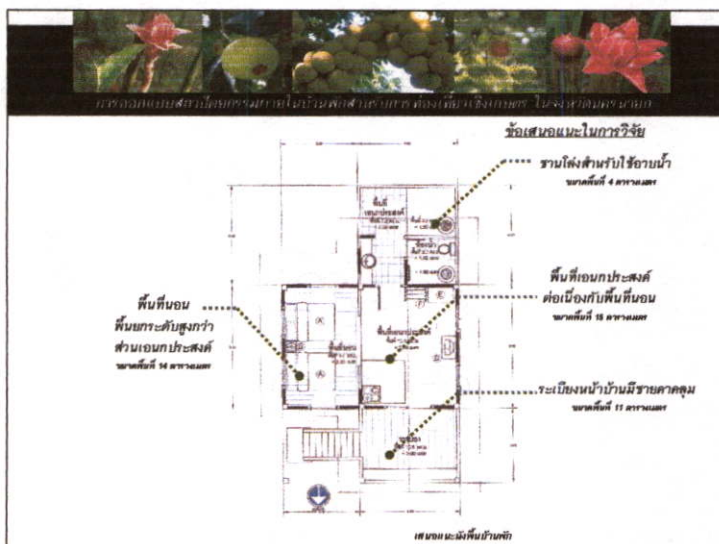
LEGENDS

A ฝักรวมรวม
B ฝักรวมรวม
C ฝักรวมรวม
D ฝักรวมรวม
E ฝักรวมรวม

ภาพนิ่ง ที่ 58

ภาพนิ่ง ที่ 59

ภาพนิ่ง ที่ 60

ภาพนิ่ง ที่ 61

ประวัติผู้เขียน

นางสาว สดุติภา เมฆสุวรรณค์ เกิดเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ที่ กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียน สตรีวิทยา กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2533
สาขาออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2537